crucifigendū ⁊ tertia die reſurget Et idem. Luc. xviij. Sciendū aūt magis loquēdo moꝛaliter ꝙ primū tēplū ꝙ eſt humana ꝯſciētia. Excitatᷣ in tribꝰ diebꝫ. ſ. Jn mētali ꝯtritione. Jn vocali cōfeſſione. Et in virtuali ſatiſfactione. q̄ ſunt tres ꝑtes pn̄ie. De iſto aūt triduo habetᷣ per figurā Exo. v. vbi dicitᷣ ſic. Deus hebꝛeoꝝ vocauit nos. vt eamus viā triū dieꝝ in ſolitudine. ⁊ ſacrificemꝰ dn̄o deo nr̄o. Deus em̄ verus ⁊ ſi ſit deꝰ deoꝝ et om̄is creature: eſt tn̄ ſpecialiter deus hebꝛeoꝝ. i. veroꝝ penitentiū q̇ ſunt tranſeūtes a vicijs ad virtutes. ac ꝑ h̄ ⁊ hebꝛei. Jp̄e aūt vocat pctōꝛes vt eāt viā triū dieꝝ. ſ. Mentaliter ꝯterendo. Uocaliter ꝯfitendo. Et effectualiter ſatiſfaciendo. Jn ſolitudine. ſ. pn̄ie ⁊ ſic ſacrificent dn̄o. Peccatoꝛ em̄ ante q̄ꝫ peniteat nō pōt digne ſacrificare dn̄o. Propheta em̄ dicit in pſ̄. Sacrificate ſacrificium iuſticie.

Secūdū aūt templū qđ eſt diuina ſcriptura excitatᷣ etiā in tribꝫ diebꝫ. ſ. in expiatione mētis a falſis argutijs. Jn captiuatiōe intellectus ſub diuinis eloquijs. Et in refrenatiōe lingue a pꝛauis ſentētijs. De q̄ triduo habetᷣ Exo. xix. vbi dicitᷣ ſic. Jāqꝫ aduenerat dies tertius ⁊ mane inclaruerat. ⁊ ecce ceperūt audiri tonitrua. ac micare fulgura. ſequitᷣ. clāgoꝛqꝫ buccine vehemētiꝰ ꝑſtrepebat. Reuera cū poſt diē pꝛimū. q̄ fuit lex nature: et diem ſcđm q̄ fuit lex ſcripture. cepit clarere mane diei tertie. que fuit dies gr̄e. qđ quidem mane inclaruit in oꝛtu xp̄i tꝑali. Tūc ip̄o xp̄o reſerāte ſcripturarū abdita ceꝑūt audiri tonitrua. ſp̄. ex ſcriptura. Tonitrua dico diuinarū cōminationū ꝯtra pctōꝛes. Ac micare fulgura. ſ. catholicarū expoſitionū. Ac vehemētiꝰ ꝑſtrepere clāgoꝛ buccine. i. pꝛedicationis ſctē. ſ. aplo̅ꝝ ac alioꝝ doctoꝝ eccleſie. ꝑ quā mētes fideliū mundantᷣ a falſis argutijs. Et intellectus coꝝ captiuatᷣ ſub diuis eloquijs. ac ip̄oꝝ lingue refrenantᷣ a a pꝛauis ſentētijs. ¶ Tertiū etiā templū qđ eſt militans eccl̄ia etiā excitatᷣ in tribꝫ diebꝫ. ſ. Jn veritatis ꝓfeſſione. Jn vnitatis conſeruatione ſeu cuſtoditiōe. Jn ſctitatis executiōe. hoc eſt triduū de quo habetᷣ Marci. viij. Dicitᷣ em̄ ibi ꝙ illoꝝ q̇ triduo ſuſtinuerūt xp̄m fuit miſertꝰ xp̄s. qꝛ cū eſſent famelici ſatiauit eos. Jta dico ſpiritualiter ꝙ illi ſatiantᷣ. Pane veritatis catholice. Et pane gr̄e ⁊ eucharistie qui xp̄m ſuſtinēt iſto triduo. Ueritatē. ſ. ꝓfitēdo. Unitatē cuſtodiēdo. Et ſanctitatē exequendo. Quartū etiā templū. qđ eſt humanitas aſſumpta. excitatᷣ in tribꝫ diebꝫ q̇ ſunt diligētia in p̄parādo. Reuerētia in appꝛopīquādo. Et ſapiētia in mādu cādo. ſp̄. dn̄icū coꝛpus in ſacramēto. Jlle em̄ q̇ ad ſacramentū diligēter ſe p̄parat. Qui reuerēter appꝛopinquat. Et ſapiēter māducat. ſ. non ſolū ſacramētaliter: ſed etiā ſpūaliter; credēdo. ſ. firmiter q̄ de ſa

cramẽto ſunt credẽda. ille põt de
xp̃o dicere illd̕ Oſee.vj. Poſt du/
os dies viuificabit nos ⁊ die ter
tia ſuſcitabit nos. ad lr̃am in fine
mũdi. vñ dicit ſaluator Joh.vj.
Qui mãducat carnẽ meã ⁊c̃. hẽt
vitã eternã ⁊ ego reſuſcitabo eũ in
nouiſſimo die. Qd̕ merebit̃ fidel̕
mãducatio dñi q̃ fuit dicta ſtatĩ
ſupra terti⁹ dies. Nos igit̃ cariſ/
ſimi taliter habeam⁹ ad iſtud tẽ/
plũ q̃druplex de q̃ iã locuti ſum⁹
vt tandẽ ꝑueniam⁹ ad tẽplũ cele/
ſte. de q̃ in pſ̃. dicit̃ In tẽplo eius
oẽs dicẽt gloriã. Ad quã gloriã
nos ꝑducat ieſus xp̃s Amen.

Feria.IIII. hebdomade q̃rte.

Vnũ opus

feci ⁊ omẽs miramini.
Joh.vij. F Tẽpus
iſtud ſacrũ tp̃s eſt increpãdi p̃ui/
tatẽ pctõꝝ. ⁊ ꝓcurãdi ſanitatẽ ipo
rũ aĩoꝝ. Tẽpus dico eſt increpã/
di p̃uitatẽ pctõꝝ. Debẽt em̃ in h̃
tꝑe p̃lati ⁊ alij p̃dicatores argue/
re ⁊ increpare peccatores: ꝓ eo ꝙ
auertẽtes ſe a deo: ꝯuertunt ſe ad
creaturas: q̇bꝫ tãq̃ ydolatre ſer/
uiũt. ⁊ honorẽ deo debitũ creatu/
ris tanq̃ q̇buſdã ydolis impen/
dũt. Dicit em̃ apl̕s ad Ephe.v. ꝙ
auaritia eſt ydoloꝝ ſeruit⁹. Debẽt
igit̃ increpari ⁊ argui exẽplo moy
ſi. q̇ ſic̃ dicit̃ in epl̕a q̃ legit̃ hodie
⁊ ſcribit̃ Exo.xxxij. ⁊ ĩcipit. Locut⁹
eſt dñs ad moyſen dicẽs. Uade
deſcẽde ⁊c̃. Increpauit dure aa/
ron. q᷑ ꝑmiſit ꝙ ꝑpl̕s faceret vitu
lũ ꝯflatilẽ quẽ adorauerũt. ⁊ cui
hoſtias ĩmolauerũt ⁊ honorẽ d̕o
debitũ impẽderũt dicẽtes de vi/
tulo. Hij ſunt dij tui iſrl̕ q̇ te edu
xerũt de terra egypti. Vñ dixit mo
yſes ad aaron. Quid tibi fecit hic
ꝑpl̕s vt ĩduceres ſuꝑ eũ pctm̃ ma
ximũ. Increpauit etiã totũ ꝑpl̕m
dicẽt. Peccaſtis pctm̃ maximũ.
Et nõ ſolũ increpauit eos ṽbo: ſꝫ
etiã tãq̃ p̃nceps eoꝝ facto: q᷑ de
mãdato ipſius ceciderũt gladio
leuitaꝝ q̃ſi.24.milia hoĩuꝫ q̃ oĩa
legũtur. Et ſi nõ in epl̕a hodierna
tñ in ca. illo vñ ſumpta eſt. Sic
etiã debẽt facere xp̃iani ꝑpl̕i recto/
res. Debẽt em̃ increpare pctõres
verbis acutiſſimis ⁊ interdũ occi
dere gladio mat̃iali q̃ꝫtũ ad p̃nci
pes. Et gladio ſpũali. ſ. ꝑ cenſurã
eccleſiaſticã q̃ꝫtũ ad p̃latos eccl̕ie
Tẽpus etiã eſt ꝓcurãdi ſanitatẽ
aĩaꝝ ab illo celeſti medico. q̇ ſolo
iuſſu. i. ſolo verbo ſanat hoĩeꝫ to/
tũ ab om̃i ſpũali morbo. Et iſta
ſanatio pctõris eſt illud op⁹ vnũ
qd̕ fac̃ xp̃s de q̃ oẽs hoĩes mirari
d̕bẽt. Unũ inq̇t op⁹ feci ⁊ oẽs mi
ramĩ qd̕ q̇dẽ ṽbũ ſũptũ ẽ d̕ euãge
lio hodierno qd̕ ſcribit̃ Joh.vij. ⁊
incipit Jam die feſto mediãte ⁊c̃.
Sciendũ aũt ꝙ iſtud verbũ dixit
xp̃s de ſanatiõe ꝑalitici quẽ ſolo
ṽbo ſanauit in ſabbato. ſic dicẽs
ei. Surge tolle grabatũ tuũ. de q̃
habet̃ ſ̃.v. De iſta autem ſanatio
ne fuerũt mirati ⁊ ĩdignati iudei
Mirati q̇dẽ. q᷑ ſic ſolo ṽbo ſubi
to ſanauerat. Et quia in ſabbato
dixerat ei. ꝙ tolleret ſuũ grabatũ.

qđ ⁊ fecit. Reuera iudei debuerũt
mirari de iſto oꝑe. ſꝫ nullo mõ de
buerũt ꝯ xp̃m indignari. q2 ⁊ ipſi
ſicut chriſtꝰ arguit: in ſabbato cir
cũcidebãt hoiem. ⁊ h̄ quidez lice/
bat eis. nec ꝓpter hoc ſoluebãt mo
ſaycaz legẽ. Et tamẽ illa circũciſio
erat remediũ partiale. nõ eñ ſana
bat niſi aïam. Multo magꝭ licu/
cuit xp̃o ſanare totũ hominez q̃ꝫ/
tum ad corpꝰ: ⁊ q̃ꝫtũ ad animã in
ſabbato. Uñ dicebat eis, Mihi ĩ
dignamini q2 totũ hoiem ſanũ fe
ci in ſabbato: ⁊ tñ vos circũciditꝭ
hoiem ĩ ſabbato. Totũ aũt illuz
hoiez ſanauit xp̃s q̃ꝫtũ ad corpꝰ a
ꝑalyſi ⁊ q̃ꝫtũ ad aïam a pctĩs. Qđ
ptꝫ ꝑ illđ qđ infra eodẽ. v. c. dixit ei
xp̃s. Ecce ſanꝰ factꝰ es ⁊c̃. Accipiẽ
do igiť v̄bũ iſtđ ſpũalit̃ dico ꝙ re
currẽdũ ẽ ad celeſtẽ medicũ q̇ ſolo
v̄bo ſanat ĩterdũ totuz hoiez q̃ꝫtũ
ad corpꝰ ⁊ q̃ꝫtũ ad aïaz. Int̃dũ ãt
ſanat totũ hoiez ĩteriorẽ ſolo v̄bo
⁊ q̃ꝫtũ ad eẽntiã aïe ⁊ q̃ꝫtũ ad oẽs
potẽtias eiuſdez. Et iſta ſanatio ẽ
opꝰ vnũ. i. ſũme ſinglare ad ſoluz
deũ ꝑtinens. đ q̊ oẽs fideles q̇ de
iſta curatõe hñt fidẽ debẽt q̃ꝫ plu/
rimũ admirari. Uñ loq̃ndo my/
ſtice iſtđ v̄bũ dic̃ xp̃s cũctꝭ fideli/
bus dicẽs. Unũ opꝰ feci. ſp̃. ſana/
tionẽ aïe peccatricꝭ. ⁊ oẽs mirami
nec mirꝝ. ¶ In q̊ q̇dẽ v̄bo cu
ratiõz aïe peccatricꝭ taq̃ꝫ opus ſin
gulare ſtupẽdũ ⁊ mirabile xp̃s ex
tollit ex tribꝫ. ſ. Ex agẽtꝭ ĩmẽſita/
te Ex oꝑis ſinglaritate Et ex fru
ctus copioſitate. Agẽtꝭ immẽſi/
tas arguit oꝑis ꝑfectionẽ Oꝑis
ſingularitas req̇rit laudis exhibi
tiõez Fructꝰ copioſitas inducit
mẽtꝭ admiratõz. Circa ꝑmũ vbi
xp̃s q̃ꝫtũ ad curatõz aïe peccatri/
cis tãgit agẽtꝭ ĩmẽſitatez q̄ arguit
oꝑis ꝑfectiõez: cũ dic̃ Feci. ſ. ego q̇
ſum verꝰ deꝰ cuiꝰ v̄tus ẽ infinita
ſine q̄ nõ p̃t fieri curatio aïe pecca
tricꝭ. ita paꝝ ſic̃ nec ſine ea potue/
rũt fieri celũ ⁊ terra. ꝓpt̃ qđ dic̃ ip̃e
Eſa. xlv. Ego dñs faciẽs oïa hec.
ſcꝫ q̄ req̇rũť ad curatõz aïe pecca/
tricꝭ. Quoꝝ vnũ ẽ infuſio gr̃e que
creãdo infundiť. Aliđ ẽ remiſſio
culpe. Et tertiũ ẽ pene et̃ne ĩ tꝑalez
cõmutatio Tãgit ſcđo circa hoc
oꝑis ſinglaritatẽ: q̄ exigit laudis
exhibitõz cũ addit. vnũ opꝰ. Uere
iſtđ opꝰ qđ ẽ curatio aïe peccatri/
cis: ẽ vnũ opꝰ ſinglare. ſ. ſtupẽduz
⁊ mirabile qđ excedit totã facult a
tẽ nature create: ſoli đo poſſibile.
De q̊ dic̃ vir iuſtus ĩ pſ̃. Unã ꝑe
tij a dño: hãc req̇rã. ſ. curationem
aïe mee ab oĩ morbo pctĩ. ⁊ h̄ vt
aïa mea curata ⁊ cl̃pa mea remiſ
ſa. ⁊ gr̃a dei ſibi infuſa: inhabitet ĩ
domo dñi. i. in eccl̃ia taꝫ numero
q̃ꝫ merito: omĩbꝫ diebꝫ vite mee.
Tertio tãgit in hoc v̄bo q̃ꝫtuz
ad curationẽ aïme peccatricꝭ fru/
ctus copioſitatẽ. que inducit men
tis admirationẽ cũ ſubdit. Et om
nes miramini. Uere fideles om/
nes q̇ de iſtis hñt verã fidẽ debẽt
đ iſto opere q̃ꝫ plurimum mirari.
Debent enim mirari dei iuſtici/
am qui iuſte peccatricem animaz
ſubrepit diabolo: qui ſeducen/
do ſubiugauit eam ſue ſeruituti.

Mirari etiã debẽt eiꝰ prudẽtiam
ita caute ſcit educere de peccatri
ce aĩa colubꝛũ toꝛtuoſuz.i.diabo/
lum. Debẽt etiã mirari eiꝰ potẽtiã
q̇ peccatoꝛẽ q̇ nihil eſt (pctm̃ eĩ ni
hil eſt.dicit Augꝰ.⁊ nihil fiũt ho/
mines cũ peccãt)aliq̇d facit in ge
nere moꝝ. Debẽt etiã mirari eius
clemẽtiaz.q̇ ĩimicũ ſuũ reduxit ad
gr̃am:ipſũqꜫ fecit dignũ vita eter
na. Jſta ſunt illa mirabilia q̃ fac̃
deus ĩ recõciliãdo ſibi peccatoꝛeſ
Jn quoꝝ ꝑſona dicebat ille puer
azarias:ſic̃ dꝛ Dañ.iij. Erue nos
in mirabilibꝫ tuis dñe ⁊ da gl'iaz
nomini tuo. Dicit ğ.vnũ opꝰ feci.

D Circa ꝓmũ ſciendũ ꝙ deꝰ
eſt agẽs ꝓncipale in ꝯuerſiõe pec
catoꝛis.qꝛ ipſe Differt executiõz
ſnĩe. Pulſat ad cõpunctionẽ pe
nitẽtie. Cõfert remiſſionẽ culpe.
Et iuuat ad ꝯſũmationẽ iuſticie.
Jp̃e em̃ deꝰ peccatoꝛẽ q̇ ſtatim cũ
peccauit dignꝰ eſſz pena eterna ex
pectat vt miſereat̃. Jpſe em̃ eſt pa
tiẽs ⁊ lõganimis.et differt etiã lõ/
go tꝑe demãdare ſnĩam executõi
ꝑ quã deberet pctõꝛ ſtatĩz demer/
gi in infernũ. Uñ em̃ ſic dicit Eſa.
xlvj. Ego feci ⁊ ego feraz ⁊ poꝛta/
bo ⁊ ſaluabo. Jp̃e em̃ q̇ fecit pctõ
rem nõ q̃ztũ ad culpã (abſit)ſz q̃z
tũ ad naturã capacẽ gratie et gl'ie
⁊ qñ eſt auerſus ab eo ꝑ culpam
ad eũ reuertibilẽ facit ꝑ penitẽtiã.
iſtũ dicit xp̃s quẽ ego talẽ feci ſi ſe
auertat a me.ego ferã.i.ſuſtinebo
ꝑ patiẽtiã expectãdo ꝯuerſionez ⁊
reuerſionẽ ſuã. Ego poꝛtabo.id ẽ
ſua peccata q̃ ꝓus ꝑtuli in coꝛpo
re meo ſuꝑ lignũ cruc̃ (ſicut dꝛ.j.
Pet̃.ij.) adhuc poꝛto ⁊ poꝛtabo
ſuꝑ merito paſſionis mee.⁊ ſic q̃z
tum eſt ex me:niſi ip̃e abutat̃ mea
patiẽtia: ſaluabo.qꝛ ego expecto
vt miſerear ⁊ ꝑducã ad ſalutem.

Dico etiã ꝙ xp̃s nõ ſolũ differt
executionẽ ſnĩe:veꝝ etiã pulſat ad
hoſtiũ pctõꝛis ad cõpunctionem
pnĩe qȯ ꝓcedit ex maria ipĩꝰ boni
tate. An ignoꝛas (dicit apl'us ad
Ro.ij.cuilibet pctõꝛi)qꝛ dei beni/
gnitas ad pnĩam te adduxit. q.d.
nõ debes ignoꝛare. Pꝛopt̃ qȯ di
cit ꝓpheta in pſ̃.loquẽs deo in ꝑ/
ſona penitẽtiſ. Bonitatẽ feciſti cũ
ſuo tuo dñe:ſm vbũ tuũ. Scdõz
dico verbũ illud qȯ tibi dicit idẽ
ꝓpheta alibi in pſ̃.et dixiſti cõuer
timini filij hoĩm. Pꝛopter iſtã eĩ
ꝯuerſionẽ tu Jeſu xp̃e: ⁊ expectas
pctõꝛez ad pnĩam ⁊ inſpiras ſibi
eandẽ. Adhuc dico tertio ꝙ xp̃s
ꝯfert penitẽti culpe remiſſionẽ. et
penã eternã cõmutat in tẽpoꝛalez
Et tũc facit pacẽ cũ pctõꝛe: ip̃mqꜫ
ſibi recõciliat q̃ztuncũqꜫ fuerit ab
eo elongatꝰ. Et iſtud recognoſcit
ꝓpheta in ꝑſona pctõꝛis loquens
de deo Eſa.xxvij. Facies pacẽ mi
hi:pacẽ facies mihi. Semel dicit:
facies pacẽ mihi ꝓpt̃ remiſſionez
culpe. Et iteꝝ dic̃:pacẽ facies mi/
hi ꝓpt̃ cõmutationẽ pene. Et iſtaz
pacẽ facit deꝰ qñ remittit culpam
pctõꝛibꝫ q̃ztũcũqꜫ fuerint ab eo lõ
ge ꝓpter multitudinẽ ⁊ magnitu/
dinẽ pctõꝝ. Uñ dic̃ apl's ad Eph.
ij.loquẽs de xp̃o maximis pctõꝛi
bꝰ ⁊ etiã nimis magnis. Ueniẽs

inq̄t xp̄s euāgelizauit vob pacē q̄
lōge fuiſtis: ⁊ pacē his qui prope
Adhuc dico q̄rto ꝙ qꝛ penitēti
paꝝ ꝓdeſt ꝯuerſio niſi ſequat̃ bo
noꝝ opeꝝ ꝓſecutio. ⁊ vſqꝫ ad finē
vite ꝯtinuatio. q̄ non pn̄t eſſe ſine
diuio adiutorio Idcirco ip̄e q̄ꝫtū
eſt de ſe iuuat penitētē ad ꝯſūma/
tionē iuſticie. Unđ dicit ip̄e Eccĩ.
xxiiij. Ego feci vt oriet̃ lumē inde/
ficiēs in cel'. Iſti celi ꝑ figurā ſunt
veri penitētes. qꝛ iā facti ſūt ſedes
dei. In iſtis aūt celis xp̄s q̄ꝫtū eſt
de ſe facit oriri lumē grē. ſp̄. ⁊ iuſti
cie ⁊ indeficiēs. nūqꝫ em̄ iſtud lu/
men in penitētib' deficiet: niſi ip̄i
obſtaculū ponāt. Chriſt' eni ſm
ꝙ dic̄ apl's ad Phil'. j. qui cepit ī
penitentib' op' bonū ꝑficiet: niſi
ipſi ſpōte impediāt. vſqꝫ ī diē ieſu
xp̄i. i. vſqꝫ ad diē mortis ſue vl' vſ
qꝫ ad diē iudicij. q̄n erit dies Ieſu
xp̄i. Sciendū aūt ꝙ iſta duo vlti
ma ꝑ q̄ tot' hō interior ſaluat̃ ab
infirmitate culpe ⁊ roborat̃ in ex/
ecutiōe iuſticie nō facit xp̄s niſi in
ſabbato. hoc eſt niſi pctōr ꝓponat
ſabbatizare. i. a pctō q̇eſcere. Pro
pter qđ xp̄s dicit ꝑ figurā Ioh. v.
Totū hoīem ſanū feci in ſabbato
D quō multi ſūt pctōres q̇ viuūt
quaſi deſperati de venia ⁊ diuina
miſericordia. ⁊ iō ꝯuerti nolūt. cū
tñ dicat̃ eis Thob. vlti. Cōuerti/
mini itaqꝫ pctōres ⁊ facite iuſticiā
corā deo: credētes ꝙ faciat vobi/
ſcū miſcđiam ſuā. al's niſi credere
tis h': ꝯuerſio vr̄a nulla eſt. I
Circa ſcđm vbi tāgit xp̄s euidenē
q̄ꝫtū ad ꝯuerſionē pctōris operis
ſingularitatē q̄ reqrit laudis exhi
bitionē. cū addit. Unū op'. Sci
endū ꝙ v̄a ꝯuerſio pctōris ē op'
ſingulare ſtupēdū ⁊ mirabile. ꝓpt̃
q̄ttuor. ſ. qꝛ eſt Adnihilati recrea
tio Mortui reſuſcitatio. Excec/
cati illumīatio. Et elōgati a deo
ad ip̄m approximatio. q̄ q̄ttuor ſc̄
opa ſinglaria ⁊ mirabilia ⁊ totaꝫ
facultatē nature create excedentia
Dico ꝙ ē adnihilati recreatio Nō
em̄ cū peccat ſm Aug. nihil fit. ſp̄
in genere moꝝ. imo min' qꝫ nihil
qꝛ fit ſeru' nihili. i. pcti. Sꝫ q̄n ad
deū ꝯuertit̃ tūc iteꝝ creat̃. i. de ni/
hilo aliq̄d fit ī genere moꝝ. Unđ
dicebat ꝓpħa ī pſ̄. loq̄ns đo. Cor
mūdū crea ī me de'. et alibi. Emit
te ſpm̄ tuū ⁊ creabunt̃. ſp̄. ī me bo
ni mores ⁊ meritorie opationes.
De iſto ope qđ ē pctōris recreatio
cū penitet q̇ añ erat nihil: loquit̃
xp̄s Io. v. dicēs. Pr̄ me' vſqꝫ mō
opat̃: ⁊ ego operor. Veꝝ ē ꝙ de'
in die ſeptima q̇euit. i. ceſſauit ab
oī ope. (ſic̄ đr Geñ. j.) id eſt q̇euit
a ꝯdēdis nouis reꝝ generibus ⁊
ſpēb'. Extūc em̄ nullū nouū gen'
nullāqꝫ nouā ſpēm reꝝ ꝯdidit. ſꝫ
nō ceſſauit ab admīſtratōe et gu/
bernatiōe vniuerſi. nec a remiſſio
ne pctōꝝ ⁊ infuſiōe grāꝝ ꝑ q̄ ho/
mīes prius adnihilati iteꝝ creāt̃
⁊ aliq̄d fiūt: vt dictū eſt. De tli ope
loquit̃ xp̄s ī v̄bo ꝓpoſito cū dicit.
Pr̄ me' vſqꝫ mō opat̃ ⁊ ego ope
ror. ⁊ ſp̄. vſqꝫ ad finē mđi opabor
Penitētes eī ſūt opa digitoꝝ xp̄i.
id eſt donoꝝ ſpūſſci. ſic̄ dic̄ ꝓpħa ī
pſ̄. loq̄ns ꝑ figurā Videbo celoſ

tuos.i.veros penitētes opa digi/
toꝝ tuoꝝ. Adhuc dico ꝙ iſta cō
uerſio ē mortui reſuſcitatio. Nul/
li fideli dubiū eſt q̇n gr̄a xp̄i ſit vi
ta aīe. Iſtā aūt gr̄az ꝑdit cū mor/
taliter peccat.ġ remanet mortu⁹ ꝛ
vita ſpūali ꝓuat⁹.ſ; q̄n ad xp̄m cō
uertiꝶ tūc exurgit a mortuiſ ſic̄ dic̄
apl's Et q̇ mortu⁹ fuerat reſuſci/
taꝶ. De h̊ oꝑe loq̇ꝶ ſaluator Ioh.
v. Quecūq; inq̇t pr̄ fecerit hec ꝛ fi
lus ſil'r facit ꝛc̄. Seq̇tur. ſic̄ pr̄ ſu
ſcitat mortuos ꝛ viuificat. ſic ꝛ fi
lius q̊s vult viuificat. De h̊ etiam
oꝑe loquiꝶ idē ſaluator Ioh.iiij.
Meus inq̇t cibꝯ eſt vt faciā volū
tatē ei⁹ q̇ miſit me.vt ꝑficiā opus
ei⁹.qđ ē pctōris recōciliatio q̄ eſt
quedā mortui reſuſcitatio.illi em̄
mortui.ſp̄.in pctīs q̇ audiēt vocē
filij dei.i.iſpirationē cū effectu vi/
uēt.ſp̄.vita gr̄e. ℞ Adhuc dico
tertio ꝙ iſta ꝯuerſio ē excecati illu
minatio.nulli pōt eſſe dubiū q̇n
pctōr fit cecus ſpūaliter. Soph.
j.diciꝶ de pctōribꝯ Ambulabūt vt
ceci:qꝛ dn̄o peccauerūt.ſ; q̄n cō/
uertunꝶ ad deū illuminā̄ꝶ lumīe
ſc; fidei ꝑ dilectionē opātis.vn̄ di
cit apl's Eph.v. Surge q̇ dormiſ
ꝛ exurge a mortuis. ꝛ illumiābit
tibi xp̄s. Et in ps̄ dicit ꝓpħa Acce
dite ad eū ꝛ illumiamini. De iſto
opere loquitur ſaluator Ioh.vj.
dicēs. Hoc inq̇t eſt opus dei vt
credatꝭ i eū quē ille miſit.qđ nihil
aliđ ē q̄; i xp̄m tēdere ꝑ fidē carita
te formatā ꝛ opātē.ꝑ dilectiōe; qđ
eſt vera illumiatio mētis. ꝛ h̊ eſt
op⁹ dei pr̄is ꝛ opus etiā ieſu xp̄i.
Adhuc q̄rto iſta ꝯuerſio eſt elō
gati a deo ad ip̄m approximatio.
Propħa em̄ dicit in ps̄.ꝙ lōge a
pctōribꝯ ſalus.ac ꝑ h̊ lōge a pctō/
ribꝯ de⁹ Et ita lōge ꝙ iſta diſtātia
n̄ pōt ꝑtrāſiri ꝟtute nature.ſic em̄
elongat⁹ eſt pctōr a deo ꝙ nullo
mō ad ip̄m pōt appropinq̄re vir/
tute ꝓpria:appropinq̄tione deo ac
cepta. S; q̄n pctōr ꝯuertiꝶ ſubi/
to ꝛ in iſtāti iſta diſtātia ꝑtrāſiꝶ ꝛ
fit quedā vnio ꝛ pax nobiliſſima
inter deū ꝛ illū q̇ fuerat ſuus gra
uiſſimu⁹ hoſtis:quā pacē ſperāt
ſe hr̄e a deo penitētes.vn̄ dicūt illi
q̇ penitēt illud Eſa.xxvj. Dn̄e da/
bis pacē nobis. Seq̇tur. oīa em̄
oꝑa nr̄a opatus es nobis. Ipſe
em̄ eſt ille de q̊ in ps̄. Deus rex nr̄
ante ſecula:opat⁹ eſt ſalutē in me
dio terre.i.hoīs terreni. Et bn̄ in
medio. qꝛ xp̄s dn̄s reconciliauit
deo pr̄i hoīem ei aduerſariū tāq̄;
mediator. Iſta oīa facit xp̄s circa
ꝯuerſionē pctōꝝ.vn̄ bn̄ dixit ille
de xp̄o Luc̄.xxiiij.ꝙ erat potēs in
oꝑe ꝛ ꝶmone.iſta oīa deberēt cogi
tare hoīes ꝛ ꝓ eis gr̄aſ agere ſicut
ꝓ maxima mīa.ꝛ dicere cū ps̄.de
deo.ꝙ miꝶatiōes ei⁹ ſuꝑ oīa oꝑa
ei⁹.ſ; ml'ti ſūt q̇ nullū de iſtꝭ oꝑibꝯ
dei aſpiciūt.h̊ eſt ꝯſiderant.ſic̄ dꝛ
Eſa.xxviij. Peregrinū vl' alienū ē
op⁹ ei⁹.i.dei ab eo.i.ab īpenitēte.
ſed ſcti viri vnūq̇dq; iſtoꝝ operū
dei diligēꝶ ꝯſiderāt.ꝛ ſic ſe hn̄t cir
ca iſta ꝙ icutiūt timorē iimicꝭ ſu/
is.i.demōibꝯ.ſciētibꝯ ꝙ op⁹ ē dei.
ſic̄ dꝛ ꝑ figurā Neemie.vj. ℒ
Circa tertiū vbi xp̄s tāgit fruct⁹
iſti⁹ oꝑis copioſitatē q̄ iducit mē
tis admiratiō; cū dic̄. Et oēs mi/

ramī. Uere mirāda ſūt iſta opa q̄
ſiūt circa pniaꝫ pctōꝝ q̄ ſolꝰ deuſ
fac̄. De q̊ dꝛ Eccl.xj. ꝙ mirabilia
ſūt opa altiſſimi ſoliꝰ Et ſciēdū
ꝙ in ꝯuerſiōe pctōꝛis debemꝰ mi
rari q̄ttuoꝛ.ſ. Uirtualē potētiā ī
educēdo.ſ.pctōꝛē a carcere diabo-
li:vbi ſedebat in tenebꝛis ꝛ nō vi
debat lucē celi. De q̊dā em̄ demo
niaco dꝛ Mar.v.q̇ ſignificat pec-
catorē ꝙ qn̄ fuit liberatꝰ ꝑ xp̄m p̄
dicabat xp̄i veritatē. de q̊ mirabā
tur oēs. Sic debemꝰ nos mirari
d̄ oīpotētia xp̄i quā oñdit ī expul
ſiōe demōis a coꝛde pctōꝝ. Dr̄ eī
Mar.vij.ꝙ qn̄ ſanauit ſurduꝫ ꝛ
mutū mirabāẗ oēs dicētes: Bene
oīa fec̄. ꝛ ſurdos fec̄ audire ꝛ mu
tos loq̇. ꝛ poſſumꝰ etiā addere: et
cecos videre. Sic etiā debemꝰ mi
rari d̄ his que fiūt ꝑ xp̄i potētiaꝫ
in ꝯuerſiōe pctōꝛis. Bn̄ ḡ dixit il-
le Eccl.iij.ꝛ.xj.ꝙ magna ꝛ mirabi
lis ē potētia dei. Debemꝰ etiam
mirari liberalē clemētiā ī deducē-
do ꝛ reducēdo. Certe mirabilis ē
xp̄i pietas q̇ illū q̇ fuit eiꝰ inimicꝰ
vult ꝑ viā rectā deducere. ꝛ ſic eū
ad ſeip̄m reducere. Un̄ dic̄ ꝓpha
ī ps̄.ī ꝑſona dī pr̄is. Deducꝫ te mi
rabiliẗ dextera tua.i.xp̄i vtꝰ ꝛ cle-
mētia q̇ ē dextra nr̄a vtuoſa. de q̄
dꝛ Job.xiiij. d̄o pr̄i. Opi manuuꝫ
t.ꝑ poꝛriges dextrā.i.xp̄i vtutē ꝛ cle
mētiā. Et d̄ iſta mirabāẗ diſcipuli
qn̄ xp̄s volēs d̄ducere ꝛ ad ſe r̄du
cere illā ſamaritanā loq̄baẗ cū ipa
vn̄ dꝛ Jo.iiij.ꝙ mirabāẗ diſciplī
qꝛ cū mlīere loq̄baẗ. mirabāẗ cle-
mētiā dic̄ glo. Debemꝰ ēt mirari
reglarē iuſticiā ī coꝛripiēdo. vn̄ dꝛ
Matt.xxij.ꝙ xp̄s cognita neq̇tia
phariſeoꝝ q̇ tēptabāt eū d̄ ſoluen
do cēſo ceſari: dixit eiſ. Reddite q̄
ſūt ce.ce. ꝛ q̄ ſūt dī deo. Un̄ ꝛ iuſte
coꝛripuit eos d̄ ſua neq̇tia. di. q̇d
me tētatꝭ hypocrite. Et iuſtā ſniaꝫ
dedit dn̄s. Reddite inq̇t q̄ ſ.ce.ce.
Seq̄ẗ. ꝛ audiētes mirati ſūt. De
bemꝰ ēt mirari doctrinalē ſapiaꝫ
ī erudiēdo. Dr̄ eī Mat.vij.ꝙ vni
uerſa turba mirabaẗ d̄ doctrīa eꝰ
Nec miꝝ ſi mirabāẗ xp̄i ſapiaꝫ.qꝛ
ꝓpha dic̄ ei ī ps̄. ꝛ Mirabilꝭ fctā eſt
ſcīa t.ex me ꝛc̄. Miremur ḡ ꝛ nos
oīa p̄dicta vt tādē veniamꝰ ad ce-
li palatiū ī q̊ dicemꝰ xp̄o illō heſter
xv. Ualō mirabilꝭ es dn̄e ꝛ facies
tua plēa ē gr̄aꝝ. Ad qd̄ palatium
nos ꝑ.ꝛc̄. Amē Feria q̄rta Ser.

Si quis dei cultoꝛ ē ꝛ volūtatē eiꝰ fac: hūc deꝰ exaudit. Johā.ix.

M Sepe dictū ē ī ſupioꝛibꝫ ſ̄
monibꝫ ꝙ oꝛō ē p̄ma ꝛ p̄ncipalꝭ ſo
ciaieiunij coꝛꝑalꝭ. tūc āt oꝛō vana ē
ꝛ ſine fructu qn̄ a d̄o nō exaudiẗ.
oꝛō āt hoīs n̄ ē dig̃ exauditōe niſi
hō ſit a pctō mūdꝰ q̄ꝫtū ad affectū
.i.volūtatē ī q̄ pctm̄ formaliẗ ꝯſi-
ſtit niſi ēt ſit illūiatꝰ q̄ꝫtū ad ītelle-
ctū niſi ēt ſit roboratꝰ q̄ꝫtū ad vbū
ꝛ effcm̄. ac ꝑ h̄ niſi ſit dignificatuſ
an̄ dīnū ꝯſpectū. ad q̄ ſignificāda
legit hodie eccīa ī miſſa tres lcōes
duas q̇dē ꝓphias ꝛ euāgeliū. In
duabꝫ eī ꝓphijs agitur de aq̄ di-
uine gratie ꝛ mūdatōe que fit per
eam ꝑ quā hoīes a pctō mūdanẗ

Feria quarta poſt Letare

Dicit em̄ deꝰ in ꝑma lectiōe q̄ ſcri-
bit̄ Ezech. xxxvj. ⁊ incipit. hec dicit
dn̄s Sanctificabo nomē meū ⁊c̄
Effundā dic̄ ſuꝑ vos aquā mun
dā. i. gr̄am meā. ⁊ mūdabimi ab
oīb⁹ inq̇namēt̄ v̄ris. i. pctīs. In
ſcd̄a aūt dic̄ deꝰ pctōrib⁹ referente
Eſa. Eſa. j. hec dic̄ dn̄s: Lauami
mundi eſtote. Hoc ḡ eſt ꝑmū qđ
req̇rit̄ ad h̄ ꝙ orō hoīs exaudiat̄
a deo. videlicet ꝙ ſit a pctō mūda
tus q̄ʒtū ad affectū. Que q̇dē mū
datio ſeu lauatio n̄ fit niſi ꝑ aquā
gr̄e q̄ penitētib⁹ infundit̄. de q̄ eti
am videt̄ ad lr̄aʒ loq̇ ambo ꝓbe.
In euāgelio v̄o qđ ſcribit̄ Jo. ix.
⁊ incipit Preteriēs ieſus. agit̄ ad
lr̄am de aq̄ ſyloe. qđ iterp̄tat̄ miſ-
ſus q̄ ſignificat diuinā gr̄am q̄ a
deo mittit̄ penitēti. De iſta aq̄ dr̄ ī
iſto euāgelio ꝙ ille cecꝰ a natiuita
te de mādato dn̄i lauit cuʒ illa aq̄
oculos ſuos ⁊ ſtatī vidit. Sic eſt
de aq̄ diuīe gr̄e: ſtatim cū ꝑ ipam
mūdat̄ hō a pctō ſic interiꝰ illumi
nat̄ in mēte ꝙ clare videt ad ſalu-
tē neceſſaria. ⁊ h̄ eſt ſcd̄m qđ req̇-
rit̄ ad exauditionē orōis. Dr̄ etiā ī
iſto euāgelio ꝙ iſte cecꝰ ſtatim cū
fuit illuminatꝰ ⁊ oculi fuerūt illu
minati ei ⁊ apti poſt lotionē factā
in aq̄ ſyloe: ſtatī fuit roboratꝰ ⁊ q̄ʒ
tū ad v̄bū ⁊ q̄ʒtū ad effectū. Quā-
tū ad v̄bū q̇dē. q̄ʒ ſtatī ſine timore
ꝑdicauit xp̄i v̄tutē ⁊ potētiā ⁊ mi
racl'm qđ fecerat ī ip̄o dicēs. Ille
hō q̄ dr̄ ieſus ⁊c̄. Et illđ etiā. A ſe-
culo nō ē auditū ⁊c̄. Fuit etiā ro-
boratꝰ q̄ʒtū ad effectū. q̄ʒ vt dr̄ ī fi
ne euāgelij ꝙ qn̄ dixit ei chriſtus
Credis ī filiū dei ⁊c̄. Seq̇t̄ v̄buʒ
xp̄i. Qui loquit̄ tecū ip̄e eſt. ſp̄. dei
filiꝰ. Et ſtatī rn̄dit ille q̄ fuerat ce-
cus. Credo dn̄e. ſp̄. in filiū dei. q̄ʒ
tu es. ⁊ ꝓcidēs adorauit eum. ſp̄.
adoratōe latrie debita ſoli deo. ſic
eſt ad lr̄am ꝙ qn̄ hō eſt ꝑ diuinā
gr̄am a pctō mūdatꝰ ⁊ interiꝰ illu
minatꝰ: ſtatim roborat̄. ⁊ q̄ʒtū ad
v̄bū libere ⁊ apte ꝯfeſſiōiſ. ⁊ q̄ʒtū ē
ad effectū fidel' adoratōiſ. Ad iſta
tria ſequitur ꝙ orō veri peniten-
tis ⁊ iuſti ē exauditōe digna. quia
talis ē cultor dei ſūmi ⁊ factor iuſ
ſus diuini. ac ꝑ h̄ eſt a deo dignꝰ
exaudiri. De q̄ q̇dē exauditōe lo-
quit̄ ꝓpoſitū v̄bū. qđ fuit v̄bū illi
us q̄ndā ceci: ſʒ tūc illumīati. Si
q̇s inq̇t dei cultor eſt ⁊ volūtateʒ
eiꝰ fac̄: hūc exaudit deꝰ. ¶ In
quo q̇dē v̄bo euidēter dicūt̄ tria
de v̄o penitēte. videlicet ꝙ ip̄e ac-
cipit ſtatū ſūme nobilitat̄ Per-
ficit actū ſūme arduitat̄. Et colli
git fructū ſūme vtilitat̄. Primo
dico ꝙ verꝰ penitēs accipit ſtatuʒ
ſūme nobilitat̄. q̄ʒ eſt factꝰ cultor
dei veri. ⁊ h̄ innuit̄ cū ꝑmittit̄. Si
q̇s cultor dei ē. ſic eſt verꝰ penitēs
q̄ ꝑ h̄ eſt ī ſtatu ſūme nobilitatis.
quē hʒ verꝰ xp̄ianꝰ. cuiꝰ ē fideliter
colere deū. qđ ē ſtatꝰ nobiliſſimuſ
q̄ʒ deo ſuire regnare ē. De ver̄ ei
penitētib⁹ dr̄ Eſa. xix. Clamabūt
ad dn̄m. ſp̄. pctōres ꝓponētes pe-
nitere. a facie tribulātis. i. diaboli
⁊ ip̄e mittet eis ſaluatorē q̄ liberet
eos. Mittet q̇dē xp̄m ꝑ inuiſibilē
gr̄e effectū. Et ſeq̇t̄ infra. Et colēt
eū in hoſtijs ⁊ munerib⁹. ſp̄. cū fu

erint a pctõ ꝑ pnialẽ grãz liberati.
Scđo dico ꝙ verꝰ penitẽs ꝑfi-
cit actũ ſũme arduitatꝭ. qꝛ iã factꝰ
eſt obſeruatoꝛ iuſſus diuini. qđ
oñdit ille cũ addit: Et volũtatem
eiꝰ fac̃. Uere facere voluntatẽ dei
ſcđm itentionẽ ipiꝰ ẽ actꝰ ſũme ardu
us. qꝛ nullꝰ hõ ꝟtute ſua ꝓpria p̃t
ſic ꝑficere diuinã volũtatẽ. Q̃ ãt
facere dei volũtatẽ ſcđm ĩtẽtiõz eiuſ
ſit actꝰ ſũme arduꝰ: ⁊ ſup̃ totã na
ture create facultatẽ: oñdit ſalua-
toꝛ cũ dic̃ Mat. xij. Quicũqꝫ fece
rit volũtatẽ pr̃is mei q̇ in celis eſt
ip̃e meꝰ frat̃ ⁊ ſoroꝛ ⁊ mr̃ eſt. Sed
hõ nõ eſt mr̃ xp̃i nec eẽ põt: ip̃z cõ-
cipiẽdo interiꝰ ĩ coꝛde: ip̃mqꝫ pa-
riẽdo exteriꝰ in bono ⁊ meritoꝛio
opꝫ. nec põt eẽ frat̃ ſꝫ nec ſoroꝛ xp̃i
ſic ꝙ ſit dignꝰ ꝑcipe cũ xp̃o heredi
tatẽ gl̃ie ꝟtute ꝓpria. ſꝫ req̇rit̃ ne-
ceſſario ꝟtꝰ diuĩe gr̃e. Tertio di
co ꝙ verꝰ penitẽs colligit fructuz
ſũme vtilitatꝭ. qꝛ meret̃ a deo ex-
audiri. qđ euidẽter oñdit ille cuz
ſubdit. hũc deꝰ exaudit. Certe di-
uina exauditio q̃ exaudit̃ oꝛõ ho-
minis ẽ fructꝰ ſũme vtilitatꝭ. Pro
pter qđ eccl̃ia freq̃ntiſſime dic̃ đo
Exaudi dñe p̃ces nr̃as. et exaudi
vocẽ meã. ⁊ talia multa. Qđ reco
gnoſcẽs q̇libet vir iuſtꝰ dic̃ in pſ̃.
Ad dñm cuz tribularer clamaui.
ſp̃. ꝓpt̃ pctã q̃ cõmiſi. vl̃ ꝓpt̃ aduer
ſitates q̃s ſuſtinui. Clamaui oꝛã
do. ſ. ⁊ dep̃cãdo. Et exaudiuit me
qđ ſp̃. fuit mihi ſũme fructuoſuz.
Dic̃ g̃. Si q̇s đi cultoꝛ ẽ ⁊c̃. Q
Circa p̃mũ ſciẽdũ ꝙ đi cultoꝛes
ſunt Electi et̃na p̃deſtinatione.

Erecti ĩterna ſctĩficatõe. Erepti
ab inflicta tribulatõe Et erũt ſu
ſcepti ĩ et̃na retributõe. Dico p̃-
mo ꝙ dei cultoꝛes ſũt electi et̃na
p̃deſtinatõe. Uñ ſic̃ deꝰ dic̃ culto
ribꝫ ſuis. ij. Paral̃. xxix. Filij mei.
dixit ille ĩ ꝑſona đi. vos elegit dñſ
vt ſtetꝭ coꝛã eo ⁊ miñſtretꝭ ei ⁊ cole-
tis eũ ⁊ cremetꝭ incẽſuz. Uere deꝰ
ab et̃no elegit hoĩes aliq̇s vt ſtẽt
coꝛã eo: nõ cadẽtes ꝑ aliqđ pctm̃.
⁊ miñſtrẽt ei. i. ſuiãt ei et ꝑficiẽt iuſ-
ſa ſua. ⁊ colẽt eũ. ſ. cultu latrie q̇ ex
ercet̃ ſcđm Aug. fide ſpe et charitate
et cremẽt ĩcẽſuz. i. offerãt ei aĩas ſu
as igne charitatꝭ incẽſas. vl̃ offe-
rãt ei oꝛõẽs ſuas coꝛã eo ſic̃ ĩcẽſũ.
Uere iſti ſi poſſent hr̃e ſciãz đ ſua
p̃deſtinatõe. vl̃ etiã qꝛ hñt đ h̃ ꝓ-
babilẽ ꝯiecturã ꝙ deꝰ ab et̃no ele
gerit ip̃os: pñt dicere illđ ad Ephẽ
j. Elegit nos deꝰ añ mũ. ꝯſti. vt eſ-
ſemꝰ ſcti et ĩmacl̃ati. vt ſic. ſ. digne
coleremꝰ eũ Scđo dico ꝙ deꝰ ele
git ip̃os ĩterna ſctĩficatõe. Qđ op
tat ille q̇ dic̃. ij. Mach. j. Det vobꝫ
coꝛ oĩbꝫ vt colatꝭ eũ et faciatꝭ eiꝰ vo
luntatẽ. Et bene dixit. det vobꝫ coꝛ
qꝛ niſi deꝰ det ꝑ grãz ſuã: nemo p̃t
digne colere deũ. Et bñ dic̃. ⁊ faci
atꝭ eiꝰ volũtatẽ. qꝛ nẽo p̃t deũ co-
lere eo mõ q̃ debeat coli niſi faciat
ip̃iꝰ volũtatẽ Tertio dico ꝙ deꝰ
ip̃os eripit ab ĩflicta tribulatõne.
vñ dixit ille rex Danieli ſic̃ habet̃
Dañ. vj. Deꝰ tuꝰ cui ſuis ſꝑ libera
uit te. Et ſignãt̃ dic̃ cui ſuis ſꝑ. qꝛ
hõ đꝫ ꝑſeuerare vſqꝫ ad finẽ vite ĩ
ꝟo cultu dei. iuxta illđ qđ dic̃ ille
Lu. j. Seruiamꝰ deo ĩ ſan. ⁊ iuſti.

corā ip̄o oī. dī. nr̄iſ. Tal' ei liberat̄
a d̄o ab oī tribulatōe vt videlicȝ ꝑ
ip̄aȝ nō frāgat̄ ꝑ īpatiētiā. ⁊ ꝓ ip̄a
coronet̄ ꝓpter finalē ꝑſeuerātiam
Quarto dico ꝙ de⁹ ſuos culto
res ſuſcipit ī et̄na retributōe. Vñ
dixit illa ſctā mľier ſara filia ragu
elis loq̄ns d̄o Thob. iij. Hoc h̄ȝ
ꝓ certo oīs hō q̇ colit te. ꝙ ſi vita
ei⁹ ī ꝓbatōe fuerit: coronabit̄. Si
aūt ī tribulatōe fuerit: liberabitur
Si aūt ī corruptiōe fuerit: ad mi
ſericordiā tuā licebit ꝑuenire Et ſi
gnāter dic̄: ſi ī ꝓbatōe fuerit. ſp̄. il-
la de q̄ d̄r Jac. j. Cū ꝓbat⁹ fuerit
accipiet coronā vite. Et ſignāt̄ eti
am dic̄ liberabit̄ a tribulatiōe. ſp̄.
vt nō frāgat̄ ꝑ īpatiētiā: vt dictū ē
⁊ ſignāt̄ ēt dic̄: et ſi ī corruptōe fue
rit. q̄ ſepe ꝯtingit ꝙ illi q̇ lōgo tē-
pore coluert̄ deū: corrūpunt̄ ꝑ ali
qd̄ pctm̄. ſȝ tñ ip̄i cū penitēt ad d̄i
miſcd̄iam ꝑducūt̄. Proch dolor
mľti ſūt q̇ nullo mō colūt deū: ſȝ
colūt creat̄as ſic̄ deū ſic̄ dic̄ apľs
de mľtꝭ Ro. j. Coluerūt ⁊ ſuierūt
creature poti⁹ q̄ȝ creatori. Propt̄
creaturas eī deſerūt creatorē: ⁊ ho
norē ſoli d̄o debitū creaturꝭ īpen
dūt. Mľti etiā ſūt q̇ deū colūt ſi-
ne cā. i. ſine fructu. q̇ labijſ laudāt
⁊ honorāt deū: ſȝ cor ip̄oꝝ lōge ē
a deo. q̄ nō ſuāt mādata ei⁹. ſed
ip̄a violāt ꝓpt̄ hoīm doctrīas ⁊ tra
ditōes. i. ꝑſuaſiōes iniq̄s q̄s etiā
ip̄i ſequūt̄. Vñ dic̄ ſaluator de q̇-
buſdā Mat. xv. Popul⁹ h̄ labijſ
me honorat: cor āt eo. lō. ē a me. ſi-
ne cā aūt colūt me: docētes doctri
nas ⁊ mādata hoīm iuxta q̄ etiaȝ

oꝑant̄ ip̄i. ¶ Circa ſcd̄m ſci
endū ꝙ volūtas dei reſpectu ho-
minū eſt: de pctīs pnīa. ꝓ p̄ceptis
obediētia. ī aduerſis patīa. ⁊ etiā ī
p̄mijs opulētia Prio dico ꝙ vo
lūtas dei reſpectu hoīm ē d̄ pctīs
ſp̄. puniēdis pnīa Ezech. xviij. di-
cit de⁹ Nūq̇d volūtatꝭ mee ē mors
impij. q. d. nō. ſȝ poti⁹ pnīa vt vi-
uat. Vñ ſubdit infra. eo. c. Quare
moriemī dom⁹ iſrľ. Nolo morteȝ
moriētꝭ: reuertimī ⁊ viuite. Ex q̇bꝰ
v̄bis ſatꝭ euidēt̄ innuit ꝙ ip̄e deuſ
vult reuerſiōȝ pctōrꝭ, q̄ nō fit niſi
ꝑ pniaȝ. Vult ḡ de⁹ reſpectu hoīȝ
de pctīs puniēdis pnīaȝ. q̄ aliter
nō puniūt̄ ī hac vita. Dico etiaȝ
ſcd̄o ꝙ volūtas dei reſpectu hoīȝ
eſt ꝓ p̄ceptꝭ. ſp̄. adimplēdis obedi
entia. Vñ dic̄ apľs ad Ro. xij. No
lite ꝯformari huic ſecľo. ſp̄. facien
do ⁊ adimplēdo volūtates vr̄as
ſȝ reformamī in nouitate ſenſus
vr̄i. ſp̄. ꝯſentiēdo ⁊ acq̇eſcēdo diui
nis iuſſibꝰ ꝑ q̄ renouat̄ iterior ſen
ſus. ⁊ h̄ vt ꝓbetis. ſp̄. ꝑ oꝑa ſācta.
q̄ ſit volūtas dei bona. h̄ eīm ꝓba
re poteritꝭ ꝙ ip̄i⁹ volūtas ē vt iple
atis iuſſa ſua Nec mirꝝ ſi de⁹ vult
hoc. cū etiā terreni p̄ncipes velint
illud. ſ. ꝙ fiāt ꝑ ſubditos q̄ ip̄i iu-
bēt. Adhuc dico tertio ꝙ volun
tas dei reſpectu hoīm ē in aduer-
ſis patiētia. Juxta illd̄ apľi Heb.
x. Patiētia inq̄t nob̄ neceſſaria ē:
vt faciētes volūtatē dei q̄ ſp̄. eſt de
vr̄a patīa ī aduerſis: reportetis re
promiſſiōȝ. i. gľiaȝ patiētibꝰ ⁊ ꝑſe
uerātibꝰ repromiſſaȝ. Adhuc di
co q̄rto ꝙ volūtas d̄i reſpectu ho

minū ē in p̄mijs adipiſcēdis opu
lētia Uult ei d' ꝙ iuſti hoīeſ habe
ant ī p̄mijs ꝓꝑ merita ſūmā opu
lētiā.q̄ erūt vita eťna. Uñ dic̄ xp̄s
Job.vj. Hec ē volūtas ei' q̄ miſit
me pr̄is vt oīs q̄ videt filiū ꝛ cre/
dit ī eū hēat vitā eťnā ꝛc̄. ꝛ Mat.
vij.dic̄ xp̄s.Nō omīs q̄ dic̄ mihi
dn̄e dn̄e itrabit ī regnū celoꝝ.ſꝫ q̄
fac̄ volūtatē pr̄is mei q̄ in celis ē:
ip̄e intrabit ī regnū celoꝝ.vbi erit
oīs abūdātia boni:omniſqꝫ ma/
li carētia. ¶ Sciēdū autē ꝙ
volūtas dei q̄ꝫtū ad nūc ꝑtinet eſt
ꝙ pctā puniāť. ¶ p̄cepta tā affir
matiua q̄ꝫ negatiua ipleāť. ¶ ad
uerſa patiēť ſuſtineāť. ¶ etiā iu/
ſti hoīes ꝑ merit̄ gl'iaꝫ adipiſcāť
De iſta volūtate dei dicim' q̄tidie
in oŕōe dn̄ica. Fiat volūtas tua ſi
cut ī celo ꝛ ī terra. In celo em̄ ſꝑ i
pleť diuīa volūtas.ſꝫ oramus vt
etiā fiat ī terra.i.ipleať ꝑ hoīes ter
renos. Sꝫ ꝓh dolor mľti ſunt q̄
faciūt ꝯ illō qō orāt. Orāt em̄ di/
cētes deo Fiat voluntas tua:ꝛ tn̄
ipſi nō faciūt volūtatē dei:ſꝫ volū
tatē ꝓpriā freq̄nť ꝯtrariā diuīe vo
lūtati. Cū tn̄ dic̄ xp̄s pr̄i ſuo ſicut
habeť Luc̄.xxij. Nō mea volūtas
ſꝫ tua fiat. O de' quō deberēt ho/
mines ꝯformare volūtates ſuas
diuine volūtati.qꝛ in h̄ cōſiſtit me
ritū ac ꝑ hoc acquiriť celeſte p̄mi/
um. Sꝫ qn̄ volūtas hoīs ē diuīe
volūtati cōtraria.in h̄ cōſiſtit om
ne d̄meritū.ac ꝑ hoc acquiriť eter
nū ſuppliciū. Sola em̄ voluntaſ
ſm̄ Anſelmū:vel remunerabiť in
celo ſi bona fuerit,vel puniet̄ in i/
ferno ſi mala.hoc eſt dictū. Pro/
pter voluntatē hoīs bonā vľ ma
lam tot' homo vel p̄miabitur in
celo:vel puniet̄ in inferno. In vo
luntate eni ſi bona fuerit conſiſtit
om̄e meritū.et ſi mala om̄e deme
ritū. Et tamē hoc nō obſtāte: vo/
lūtas pctōꝝ quotidie rebellat cō
tra diuinā voluntatē.ꝓpter quod
ꝛ de' acceptat oꝑa eoꝝ. Dicūt em̄
peccatores deo ſicut habeť Eſaie.
lviij. Quare ieiunauim' ꝛ n̄ aſpe
xiſti ꝛc̄. Sequiť reſpōſio diuina.
Ecce dicit in die ieiunij veſtri iue/
nitur volūtas veſtra.ſup̄. rebelliſ
ꝛ reſiſtens volūtati mee. Idcirco
nō aſpicio .i. non accepto ieiunia
veſtra.i.oꝑa veſtra q̄ꝫtūcūqꝫ ſint
ex genere bonoꝝ. Sed quid eſt:
Nunq̄d poteſt hō reſiſtere diuīe
voluntati.videť ꝙ nō. quia diciť
Heſter.xiij.deo. In volūtate tua
cuncta ſunt poſita:ꝛ nō eſt q̄ poſ/
ſit reſiſtere volūtati tue. Dicendū
ꝙ ſimpliciter nō reſiſtit diuine vo
luntati.qꝛ vel homo facit diuinā
voluntatē.vel de' facit de homīe
ſuā voluntatē. Et ſicut ſm̄ Anſel.
nō poteſt aliq̄s ſimpliciter recede
re a celo.qꝛ q̄ꝫto pl' recedit ab vna
parte:tāto accedit ad aliaꝫ. Sic ſi
homo recedit a volūtate dei p̄ci
piente.ꝛ hoc vel affirmatiue vľ ne
gatiue ſtatim incidit in volūtateꝫ
dei punientem. Et q̄ꝫto magis re
cedit ab illa:tāto ꝓfundius inci/
dit in iſtā. Nō ḡ ſimpľr reſiſtiť di/
uine voluntati. Et dico ſimpliciť.
Quia peccatores reſiſtūt volūtati
dei p̄cipiēti ꝛ ꝓhibēti ꝛ etiā ꝯſulēti

Tñ nõ reſiſtũt volũtati implẽti ⁊
punĩeti, ꝓpter qđ iuſti viri ſemper
implẽt volũtatẽ dei. vñ dicit̃ de vi
ro iuſto in ꝑncipio Pſ̃. In lege
dñi volũtas eiꝰ. Et alibi dꝛ Bea/
tus vir q̇ timet dñm in mãdatis
eiꝰ volet nimis. R Circa ter/
tiũ ſciendum ꝙ illos nõ exaudit
deus q̃ꝫtũcũqꝫ clamẽt ⁊ oꝛ̃ones
multiplicẽt q̇ ꝑmanẽt ĩ ſtatu pcti̅
moꝛtalis. ⁊ ꝑſiſtũt in amoꝛe pcti̅
⁊ in volũtate peccãdi. Tales dico
nõ exaudit deꝰ ſp̃. ad meritum vi
te eterne. Uñ dicit̃ in Pſ̃. Iniq̇ta
tẽ ſi aſpexi ĩ coꝛde meo: nõ exaudi/
et dñs. ⁊ deꝰ ipſe dic̃ talibꝫ pctõꝛibꝫ
Cũ multiplicaueritis oꝛ̃ones ve
ſtras: nõ exaudiã vos Eſa. j. Nõ
tñ eſt dicendũ ſimpl'r ꝙ deꝰ pctõ/
rẽ nõ exaudiat. Alias fruſtra oꝛaſ
ſet ille publicanus q̇ dicebat deo.
Deus ꝓpitius eſto mihi pctõꝛi. et
tñ (ſicut dicit̃ Luc̃. xviij.) meruit
iuſtificationẽ. vñ dicit Augꝰ. ꝙ il
le cecus q̇ dixit ſicut habet̃ in iſto
euãgelio. pctõꝛes deus non exau
dit q̃ꝫuis eſſet inũctus non dũ tñ
erat illumĩatꝰ. falſum em̃ dixit di
cẽdo abſolute. pctõꝛes deꝰ nõ au
dit. Sciẽdũ ꝙ deꝰ exaudit Su
ſpirãtes ꝑ trãſgreſſione. Inuo/
cãtes in ꝑſecutiõe. Perſeueran
tes in oꝛ̃one. Et ꝯfoꝛmãtes ſe ei
in volitiõe. Dico ꝑmo ꝙ deus
exaudit ſuſpirantes ꝑ trãſgreſſi/
one ſp̃. mãdatoꝝ dei. vñ ꝓpha dic̃
in Pſ̃. In ꝑſona penitẽtis ⁊ pꝛo
delictis ſuis gemẽtis ⁊ ſuſpirãtꝭ
Laboꝛaui inq̇t in gemitu meo: la
uabo ꝑ ſingl'as noctes lectũ meũ
lachꝛymis meis ſtratũ meũ riga
bo. Cauſã ſubdit q̃re dicẽs Tur
batꝰ ẽ a furoꝛe oculꝰ meꝰ. A furo
re dico ꝯcupiẽ. me ĩ pctm̃ ſubmer
gẽtis. Inueteraui. i. vetuſtatẽ cul
pe ꝯ̃xi. int̃ oẽs inimicos meos q̇
ſũt demõẽs ĩfernales. Et qm̃ fir/
mit̃ tenet ꝑ fidẽ ꝙ veri pẽitẽtes ex
audiũt̃. idcirco ſubdit Diſcedite a
me oẽſ q̇ opamini iniq̇tatẽ qm̃ ex
audiuit dñs vocẽ fletꝰ mei. Et ali
bi etiã ĩ pſ̃. dicit vir penitẽs. De ꝓ
fundis clamaui ad te dñe ⁊c̃. De
ꝓfũdis dicit. ſ. coꝛdis ĩtimis ⁊c̃.
Scđo dico ꝙ exaudit deus in
uocãtes in ꝑſecutiõe. Qñ em̃ ali/
q̇s ĩiuſte ꝑſecutiões ⁊ tribulatio/
nes patit̃: ⁊ clamat ad dñꝫ. ipſe ex/
audit eũ. Eſt em̃ piꝰ ⁊ miſ̃icoꝛs.
vñ dicit ꝓpha in pſ̃. Cũ inuocarẽ
exaudiuit me deꝰ iuſticie mee. i. cũ
ꝓpter ĩiuſtas ꝑſecutiões ĩuocarẽ
te deꝰ q̇ es cã iuſticie mee tu exau
diſti me. Cũ ĩuocarẽ inq̇t exaudi/
uit me deꝰ. Et ſignant̃ dic̃ iuſticie
mee: qꝛ ſi hoĩes ĩiuſti patiant̃ tri/
bulatiões ſi dñm ĩuocẽt. ñ ſũt ex/
auditiõe digni. ſꝫ de iuſtis hoc ve
rum eſt. q̇bus tribulatiões ꝓſũt
qui patienter eas ſuſtinent. vnde
ſubdit vir iuſtus. In tribulatiõe
dilataſti mihi. ſp̃. coꝛ per caritatẽ.
Quãto em̃ iuſtus vir magis tri/
bulat̃ ⁊ patiẽter ſuſtinet: tãto ma/
gis coꝛ eiꝰ ꝑ caritatẽ dilatat̃. vñ ſic̃
videmꝰ ꝙ ferrum durum de ſe ⁊
compactũ: ſuper incude mollifi/
catur ⁊ dilatatur ⁊ fit ad diuerſa
artificia aptum. Sic coꝛ iuſti viri
inflãmatum igne caritatis ſuper

incude tribulationũ mollificat̃ et
dilatat̃. ⁊ fit aptũ ad ꝑfectã imple
tionẽ diuīe volũtatꝭ. Juſti ğ viri ī
uocãtes deũ in ſuis tribulatiõibꝫ
exaudiunt̃ ab eo. ſic ꝙ vel ab ĩpis
vel ꝑ ĩpas nõ frangunt̃. ſꝫ tandez
coronant̃. ſicut dꝛ Jac̃. j. Beatus
vir q̇ ſuffert tẽptationẽ ⁊c̃. Sequi
tur. Accipiet coronã vite. Dico
tertio ꝙ deꝰ exaudit ꝑſeuerãtes ī
humili ⁊ deuota orõe Judith. iiij
Scitote (dixit ille eliachim ſũmꝰ
ſacerdoſ ꝑplˡo iſrael) qm̃ exaudiet
dñs p̃ces vr̃as ſi manẽtes ꝑman
ſeritis ī ieiunijs ⁊ orõnibꝫ in ꝯſpe
ctu dñi. Sic̃ iſta anna fuit digna
exauditõe. qꝛ nõ diſcedebat a tem
plo ieiunijs ⁊ obſecratiõibꝫ ſerui
ens die ac nocte. Lu. ij. Et ſignan
ter dꝛ in auctoritate p̃miſſa. in cõ/
ſpectu dñi. i. ſꝑ reſpiciẽtes dñm et
honorẽ eiꝰ. nõ laudẽ hoĩm vel fa/
uorẽ ꝑplˡi: ſicut faciũt hypocrite. q̇
cũ ieiunãt vl̇ vacãt orõibꝫ: nõ attẽ
dunt niſi ꝙ ab hoĩbꝫ laudentur.

¶ Quarto dico ꝙ deꝰ exau/
dit ſe ei ꝯformãtes ī volitiõe. Dic̃
em̃ ꝓpheta in pſ̃. de viris timẽtibꝫ
deũ ⁊ ꝯformãtibꝫ ſuã volũtatẽ di
uine. Uoluntatẽ timẽtiũ ſe faciet:
⁊ dep̃cationẽ eorũ exaudiet ⁊ ſal/
uos faciet eos. Ergo vtile ē hoĩbꝫ
ſuſpirare ꝓ trãſgreſſiõe. Jnuoca/
re dñm ī tribulatõe. Perſeuerare
in orõne. Et ſe ꝯformare deo ī vo
litione. qꝛ tales a deo exaudiunt̃.
Sꝫ mali hoĩes in ſua ꝑſeuerãtes
malicia. ⁊ maxīe q̇ obturãt aureſ
ſuas ad clamorẽ paupeꝝ. qñ op/
p̃munt̃ ab eis vl̇ qñ petũt ab ĩpiſ
ſubſidiũ corꝑale: nõ exaudiet̃ ipſi
q̃ꝫtũcũqꝫ ad deũ clamẽt. Unde dꝛ
Prouer. xxj. Qui obturat aures
ſuas ad clamorẽ paupeꝝ: clama/
bit ⁊ ip̃e ⁊ nõ exaudiet̃. De pctõri/
bus aũt q̇ vias ſuaſ malas iterãt
dicit deꝰ Hiere. xj. Jnducã ſuper
eos mala de q̇bꝫ exire nõ poterũt
⁊ clamabũt ad me ⁊ nõ exaudiaꝫ
eos. Etiã iuſtos hoĩes ꝓ talibus
orãtes nõ exaudit deꝰ. Uñ ſic di/
xit deꝰ Hiere. ſic̃ habet̃ in eodẽ. c.
Tu (dicit ſibi) noli orare ꝓ ꝑplˡo h̄
⁊ ne aſſumas ꝓ eis laudẽ ⁊ orõeꝫ
qꝛ nõ exaudiã te. De om̃ibꝫ etiam
pctõribꝫ in pctõ mortali vitã ſuaꝫ
finiẽtibꝫ dic̃ deꝰ ꝑ ſapiẽtẽ Prouer.
j. Tũc. ſ. poſt mortẽ inuocabunt
me ⁊ nõ exaudiã: ꝓ eo ꝙ exoſã ha
buerunt diſciplinã ⁊ timorẽ dñi.
Oremꝰ igit̃ ad dñm ⁊ effundamꝰ
corã eo p̃ces hũiles ⁊ deuotas. et
nõ ꝯfidamꝰ ſolũ in mlˡtis orõibꝫ
vocalibꝫ ſic̃ faciũt ethnici. q̇ putãt
ꝙ in multiloq̇o ſuo exaudiãt̃. ſic̃
dicit ſaluator Mat. vj. Nõ eſt ita
ſed magꝭ orõ mẽtalis eſt digna ex
auditiõe q̃ꝫ ſolũ vocalis. Sꝫ tũc
potior corã dño qñ vtraqꝫ ē ſil̇. ſcꝫ
mẽtalis ⁊ vocalis. Orare em̃ ſolũ
voce vel ore q̃ꝫtũcũqꝫ multiplicẽt̃
orõnes tales: nõ ſunt magni me/
riti apud deũ. Orare em̃ mẽte abſ
qꝫ verbo vocali: meritoriũ ⁊ mul
tum deo eſt acceptũ. Sic em̃ iter/
dum orabat Moyſes cui dictũꝫ
fuit a deo. Quid clamas ad me.
⁊ tamẽ vocaliter nõ loquebat̃. Et
ꝓpterea etiã talẽ orationẽ audact̃ di
cit ꝓpheta in pſ̃. Clamaui in toto

corde meo: exaudi me dñe. Sic ēt
exaudiuit dñs illā sanctā Annaz
orantē sola mēte. vñ ꝛ exaudita fu
it oratio sua. sicut habet̃. j. Reg. j.
Sꝫ qñ vtraqꝫ est simul ꝛ oꝑa nō
obsistūt tūc est exauditōe dignissi
ma. De tali loquebat̃ in ps̃. dicēs
Verba mea auribꝫ ꝑcipe dñe. h̃
q̃ꝫtū ad orationē vocalē: intellige
clamorē meū. i. cordis mei. h̃ q̃ꝫtū
ad orationē mētalē Sequitur de
vtraqꝫ. Intēde voci orōnis mee:
rex meꝰ ꝛ deꝰ meꝰ. Q̃m ad te ora-
bo dñe: mane exaudies vocē me-
am. Et nō solū mane sꝫ etiā meri-
die ꝛ vesꝑe ꝛ om̃i tꝑe. Sic igitur
orādo dicamꝰ xp̃ianis popul' il-
lud qđ scribit̃. ij. Mach. j. Exau-
diat dñs orōnes vr̃as ꝛ recōciliet̃
vobis nec vos deserat in tꝑe ma-
lo. i. in toto tꝑe vite p̃ñtis Quod
ipse om̃ibꝫ p̃stare dignet̃ ꝛc̃. Amē

Feria quinta Sermo

ACcessit ie
sus ꝛ tetigit loculū. Hij
aūt q̇ portabāt steterūt.
Luc. vij. ¶ Saluator nr̃ di
xit iudeis qđdā v̓bū ad lr̃az. istđ
sꝫ Unū opꝰ feci ꝛ om̃es mirami.
Joh. vij. Istud etiā v̓bū f̃m spū-
lem sensum dic̃ fidelibꝫ suis. Qđ
q̇dē verbū debet intelligi nō solū
de sanatiōe ꝛ viuificatiōe illiꝰ vel
istius pctōris in speciali ꝓpter pec
catū infirmi: sed etiā mortui ꝛ vi-
ta gratie p̃uati. verūetiā de sana-
tione ꝛ viuificatiōe totiꝰ generis
humani in generali añ aduentuz
suū. nō solū egri: sed etiaz mortui
ꝓpter peccatū ꝓthoplasti. Et quia
posset aliq̇s querere. quomō vel
quo merito dei filiꝰ humanū ge-
nus egrū sanitati: ꝛ mortuū vite
spirituali restituit. Ad quā questi
onē debet respōderi ꝙ dei filiꝰ hu
manū genꝰ sanauit et vite restitu-
it carnē humanā assumēdo: ꝛ in
carne assumpta moriēdo. Idē de
bet dici de sanatiōe et viuificatōe
cuiuslibet peccatorꝫ in spāli. Nun
q̃ꝫ em̃ aliq̇s peccator sanatꝰ fuit
spūaliter seu viuificatꝰ simplicit̃:
nisi v̓tute ꝛ merito incarnatōis ꝛ
passiōis xp̃i. nec sanabit̃ nec viui-
ficabit̃ vnq̃ꝫ. Ad q̄ innuēda sācta
mater eccl'ia legit istꝫ tribꝫ diebus
hodie. s. ꝛ cras et sabbato lectiōes
in missa tā de nouo q̃ꝫ de veteri te
stamēto. In q̇bꝫ agit̃ sub figura
de īcarnatōe ꝛ passiōe filij dei ꝛ ea
rū effectibꝫ. Die v̓o dñica q̄ đr de
passiōe legit q̄sdā lectiōes. in q̇bꝫ
agit̃ de eisdē euidēt̃ et sine figura.
Die igit̃ ista ī epl'a q̄ scribit̃. iiij. re-
gū. iiij. ꝛ īcipit. Uenit mlier suna-
mitis: agit de istꝫ sub figura. Di-
cit̃ em̃ in ip̃a ꝙ helizeꝰ q̇ filiuz dei
significat: filiū sunamitꝫ q̇ huma
nū genꝰ designat. quē puer suꝰ. s.
Gyesi cū baculo eiusdem a morte
corꝑis suscitare nō potuit: ip̃emet
ingrediēs domū illiꝰ mlierꝫ. ꝛ ascē
dens suꝑ lectuluz in q̄ iacebat ille
filiꝰ mortuꝰ: posuit mēbra sua su
per mēbra pueri. Et iteꝝ ascēdens
incubuit suꝑ pueꝝ q̇ statī reuixit
Sic dei filiū genꝰ hūanū filiū su
namitis. i. nature hūane misere et
captiue quē puer helizei. i. moyses

cum baculo.i. cū ſeueritate leg; a
morte illa ſuſcitare nō potuit quā
incurrerat ꝑ peccatū ṗmi homīs
Sed ipſemet dei filius aſcēdens
ſuꝑ lectulū.i.carnē humanā aſſu
mens.⁊ ſe coaptās mēbris hoīm
accipiēs ſerui formā.⁊ iterū aſcen
dens ſuꝑ lectulū.i.ſuꝑ crucē mor
tem ꝓ nobis patiēdo . ipm ab illa
morte ſuſcitauit. Nec vacat a my/
ſterio qꝺ dicit̃ ꝙ ꝓpheta bis aſcē/
dit ſuꝑ lectulū ī quo iacebat mor
tuus quia xp̄s bis aſcēdit lectulū
crucis. Primo.ſ.qn̄ carnē aſſum
pſit.q2 etiā ſimul mēt; penalitateſ
accepit. Scꝺo qn̄ realit̃ ip̄am cru
cē aſcēdit: mortē in ea ſuſtinendo.
Et certe ī iſto lectulo cruc; iacebat
hūanū genꝰ mortuū.q2 ꝑ ip̄az ⁊ ī
ip̄a debebat̃ ſibi ꝭm Amb.reſur/
rectio ad vitā. In euāgelio ꝟo hu
ius diei qꝺ ſcribit̃ Luc.vij.⁊ de q̊
ſumptū eſt ꝓpoſitū ꝟbū:agitur ꝺ
eiſdē ſub figura. Dicit̃ em̄ in euā/
gelio qꝺ incipit Ibat ieſus ī ciui/
tatē ⁊c̄. ꝙ ieſus filiuz mortuū cu
iuſdā mulieris vidue.q̄ diſignāt
illa eadē que ſtatim ſuꝑius dicta
ſunt: ꝑ iſtū modū a morte corꝑis
ſuſcitauit. Acceſſit em̄ ⁊ tetigit lo/
culū.⁊ ſteterūt illi ſtati q̇ mortuū
portabant ad ſepulcrū. Uere xp̄s
bis tetigit loculū.i.crucē. Prīo q̇
dē nr̄as penalitates aſſumendo.
Scꝺo mortem ī cruce ꝑferēdo.q̊
facto tēptatōeſ demonū.ꝯcupiſcē
tia carnis ⁊ ocl'oꝝ ⁊ ſuꝑbia vite.q̄
portabāt mortuū ad ſepulturā ī
ferni ſteterūt.i. ꝟtute paſſiōis ieſu
xp̄i ſic remiſſe ⁊ tꝑate fuerūt ꝙ ex/
tūc ſectatoribꝰ cruc; nullā violēti
am ītulerūt. Idē dico ꝑ oīa ꝺ ſuſci
tatiōe huiꝰ vl' illiꝰ pctōr;. Dr̃ ergo.
Acceſſit ieſus ⁊ tetigit loculuz ⁊c̄.
U In q̊ q̇ dē ꝟbo q̄z magna ſit
dei miſcꝺia ſuꝑ totū hūanū genꝰ
⁊ ſuꝑ quēlibz pctōrē īnuit̃ euidēt̃
Oñdit̃ em̄ in h̄ ꝟbo Affectꝰ diuī
ne miſeratōis Influxꝰ īterne vi/
ſitatōis Et effectꝰ hūane liberati
onis. Primo dico tāgit̃ in h̄ ꝟ
bo affectꝰ diuīe miſeratōis ī acceſ
ſu p̄ſentiali: cū ꝺr Acceſſit Ieſus.
Certe iſta fuit infinita miſeratio:
ꝙ dei filiꝰ voluit accedere ad ho/
mīes q̇ grat; a ſe elōgati fuerāt et
penitꝰ auerſi. De q̄ miſeratiōe pōt
exponi ꝑ figurā illꝺ qꝺ ꝺr.iij. Re.
xviij. Accedēs helyas ad oēm po/
pulū.⁊ inſtruxit eos. Helyas iter
ꝑtatur deꝰ meꝰ.⁊ ſignificat dei fi/
lium q̇ carnē aſſumēs acceſſit ad
oēm hūanū populū ꝓ inſtructōe
⁊ liberatiōe ab inimic; Secūdo
tāgit̃ in hoc verbo influxus inter
ne viſitatiōis: cū addit̃. Et tetigit
loculū. Per iſtū loculū poteſt in/
telligi nō ſolū crux chriſti vt dictū
eſt: ſed etiā cōſciētia peccatoris: in
qua iacet filiꝰ mortuꝰ.id eſt intel/
lectꝰ errore deceptꝰ: vl' etiā carnal'
ꝯcupia ī q̄ etiā pctōr mortuꝰ iacet
Certe cū deꝰ viſitat hoīez īteriꝰ tūc
tāgit ⁊ hūanā ꝯſciaz ⁊ carnalē cō/
cupiſcētiā.⁊ tāgēdo fac̄ hoīes bel
latores ꝯ̄ vicia ⁊ vite xp̄i ſectatoreſ
de q̄ p̄t expōi illꝺ qꝺ ꝺr.j. Re.x.ꝙ
abijt cū ſaule (q̇ ibi xp̄z ſignificat)
pars exercitus q̊rum deꝰ tetigerat
corda, Tertio tangitur in hoc

ꝟbo effectꝰ hūane liberatōis: cuꝫ ſubdiť. Hij aūt q̄ portabāt: ſteterunt. Uere deo tāgēte cor homīs mala illa q̄ portāt ip̄m ad ſepulcrū inferni: ſtāt. i. impediūť. nec ꝑmittunť vlteriꝰ portari. Qui fune ſti portitores p̄nt intelligi ꝑ illaꝫ vndā maris q̄ ī nullo nocuit ſeruis dei. ⁊ tn̄ ſubmerſit inimicos eiuſdē. De qua vnda dr̄ Exo. xiiij. ꝙ ſtetit vnda fluēs. ⁊ ſic ſtetit ꝙ filij iſrael ambulauerūt ꝑ ſiccū. ſed poſtq̄ꝫ illi trāſiuerāt: vnda deſcēdit ⁊ egyptios ſubmerſit. Diciť ergo Acceſſit ieſus ⁊c̄. ℞ Circa primū vbi oñdiť affectꝰ diuīe miſerationis ī acceſſu hoīm p̄ſentiali cū p̄mittiť. Acceſſit ieſus. Sciendum ꝙ ex ſūma miſeratiōe dei filius acceſſit ad q̄ttuor. vicꝫ. Ad limū hūanitatꝭ aſſumēdū Ad lignū penalitatꝭ ſuſtinēdū Ad limbum captiuitatꝭ deſtruēdū. Et ad ſinū benignitatis aperiēdum

De p̄mo poteſt exponi ꝑ figurā illud qḋ dr̄ Exo. xx. Acceſſit moyſes ad caliginē in q̄ erat deꝰ. Iſte moyſes p̄nceps ꝓpl̄i dī aſſumptꝰ de aqua: xp̄m dn̄m ſignificat: p̄ncipē vniuerſi. q̄ aſſumptꝰ fuit ad celū de aqua mūdane tribulationis. Iſte inq̄ꝫ dei p̄ris filiꝰ motuſ ex ſūma miſeratiōe acceſſit ad caliginē. i. ad nubē carnis quā aſſūpſit ⁊ q̄ ip̄m ſolē iuſticie texit. In qua erat deꝰ: nō ꝙ an̄ aſſumptōꝫ carnis eſſet deꝰ in ip̄a. q2 nec ipſa caro an̄ aſſumptioneꝫ erat. ſed ſiľ fuit caro formata ⁊ aīata ⁊ a verbo aſſumpta: ſibiq̄ꝫ ꝑſonaliť vnita. Un̄ verū eſt illud qḋ ille ꝓpħa dixit xp̄o Eſa. xlv. Uere tu es deꝰ abſcōditꝰ. Quia ad iſtā caligineꝫ id eſt nubē carnis ꝑſonaliť acceſſit cui ⁊ vnitꝰ fuit inſeꝑabiliť De ſecūdo exponi pōt illud qḋ ſcribitur Judith. xiij. vbi dr̄ ꝙ Judith acceſſit ad columnā q̄ erat ad caput lectuli ⁊ pugionē q̄ in ea ligatus pēdebat exoluit. cū quo etiaꝫ caput holofernis abſcidit. Loq̄ndo ꝑ figurā iſta colūna ſignificat crucē xp̄i. Holofernes iſte q̄ interp̄tať infirmitas diſſenſiōis: ſignificat diabolū q̄ q̄ꝫtū eſt de ſe facit infirmari oēm hoīem. q2 fac̄ oēm hoīem q̄ꝫtū eſt de ſe diſcedere a vero medico q̄ eſt deꝰ. Lectulꝰ autē iſte holofernis mūdū ſignificat. ī quo an̄ aduentū xp̄i diabolꝰ pacifice quieſcebat. Caput aūt lectuli ſignificat iudeā q̄ tūc ꝓpter cultuꝫ vniꝰ veri dei q̄ erat ī ea: dici poterat caput mūdi. Pugio ꝟo q̄ pēdebat in colūna ſignificabat ꝟtutem crucifixi. Judith ꝟo que iterp̄tatur cōfitens: ſignificabat ꝑſonā ꝟbi carni vnitā Quid ergo dr̄ (Judith. i. ꝑſona ꝟbi vnita carni: acceſſit ad columnā. i. ad crucē vt in ea mortē ꝓ nobis ſuſtineret Que quidē colūna erat ad caput lectuli. i. in quodā mōte iudee. ſ. caluarie. ⁊ exoluit pugionē q̄ erat in columna. i. ꝟtutē crucis cū qua abſcidit caput holofernis. i. diaboli Uirtute eīn crucis. i. xp̄i paſſi in cruce debilitata fuit q̄ꝫ plurimuꝫ poteſtas inimici. Et ſignāter diciturꝙ pugio erat ligatꝰ ī colūna.

quia añq̄ȝ dei filiꝰ factꝰ hō acceſſiſ
ſet ad crucē ⁊ in ea paſſus fuiſſet:
poteſtas crucifixi q̄ſi ligata appa/
rebat Sȝ cū xp̄s acceſſiſſet ad cru
cē ⁊ ī ea paſſus fuit: ptās crucifixi
fuit ſoluta ad īterficiēdū humani
generꝭ inimicos. ⁊ ſic ꝑ ꝟtutē cru
cis fuit exaltatꝰ deꝰ. Juxta illō pſ̄
Accedet hō .ſ. xp̄s ad cor altū. id ē.
ſm Aug. ad paſſionē crucꝭ. ⁊ exal/
tabit̄ deꝰ y De tertio pōt expo
ni illud qō dr̄ ī ꝑſona filij dei Eſa
ie. viij. Acceſſi (dicit) ad ꝓphetiſſaȝ
q̄ ꝯcepit ⁊ ꝑepit filiū. Et dixit dñs
ad me. Uoca nomē eius accelera.
ſpolia detrahe. feſtina p̄dari Jſta
ꝓphetiſſa Mariā ꝟginē deſignat
q̄ ſpū ꝓphetie fuit īpleta. Quid ḡ
dic̄ dei filiꝰ. Ecce acceſſi .ſ. ꝑ ꝟtutē
ſpūſſcti ad ꝓphetiſſaȝ .i. ad ꝟgineȝ
mariā. q̄ ꝯcepit ⁊ ꝑepit filiū .i. me
in ip̄a ⁊ de ip̄a de ſpūſctō hominē
factū. De q̄ q̄ dē filio dixit deus pr̄
ad me. qr oīa ꝑ me facta ſunt. Uo
ca nomē eiꝰ Accelera .ſ. ad crucꝭ ꝑ/
peſſionē. ſpolia detrahe .ſ. ꝑ hoīm
a ptāte diaboli liberatōȝ. Feſtina
p̄dari .ſ. ꝑ limbi deſolatōȝ. q̄ remā
ſit ſolitariꝰ ⁊ vacuꝰ oī aīa: xp̄i aīa
poſt exitū a corꝑe ip̄ȝ p̄dāte. Hoc
vtiq̄ȝ nomē fuit xp̄i hoīs. ⁊ h̄ noīe
ip̄e vocari voluit. ſcȝ Accelera ⁊c̄.
Qō nomē nō fuit ſine re. qr vt ſic
impletū fuit Accelerauit ei ad paſ
ſionē ⁊ ꝑ mortē ſuā ad demonuȝ
de hoīb9 ſpoliationē. ⁊ ad limbi ī
q̊ ſctōꝝ aīe detinebāt̄ captiue de/
ſolationē. De q̄rto dic̄ apl's ver
bū claꝝ ad Heb. vij. dicēs de xp̄o
ꝙ ip̄e pt ſaluare ī ꝑpetuū. accedēs
ꝑ ſemetip̄m ad deū. ſp̄. p̄ſēm. ſꝑ vi
uens ad interpellādū ꝓ nob. Ad/
uocatꝰ em̄ nr̄ xp̄s eſt corā deo pr̄e
ad quē accedit qñ vult: nō ꝑ aliū.
ſȝ ꝑ ſemetip̄m qr filiꝰ eiꝰ ē. ⁊ deus
ſicut ip̄e. ſemꝑ q̄ȝ viuit vita glīe. qr
mors illi vltra non dñabit̄. viuit
dico ad īterpellādū ꝓ nob. Sem
per em̄ interpellat ꝓ nob: qr ſꝑ eſt
neceſſe. Quilibet eni alioꝝ triū ac
ceſſuū fuit tm̄ ſemel. ſȝ iſte ē et erit
ſꝑ ꝯtinuꝰ q̄ȝdiu mundꝰ iſte dura
bit. Accedit ḡ ieſus ꝯtinue ad ap̄i
endū nob ſinū diuie pietatꝭ vt ve/
niā ⁊ miſicordiā ꝯſeq̄mur. Quia
igit̄ fuit tāta eiꝰ miſeratio ꝙ ſic vo
luit ⁊ vult accedere ꝓ nobis ⁊ noſ
certe debemꝰ ad ip̄ȝ accedere. Jp̄e
em̄ nō īdigebat acceſſu ſuo reſpe/
ctu noſtri. Sȝ nos q̄ȝplurimū de
bemꝰ accedere ad ip̄m: vt ꝑ ip̄ȝ q̇
verꝰ eſt ſol iuſticie illumiēmur. iu
xta illud pſ̄. Accedite ad eū ⁊ illu
minami. Ergo iuxta ꝯſiliuȝ apl'i
Heb. x. Accedamꝰ. ſp̄. ad eū cū ꝟo
corde ⁊ nō ficto ī plenitudīe fidei
Quia vt dr̄ ad Heb. xj. Accedentē
oportet credere. aſperſi corda. i.
mūdatis cordib9 a ꝯſciētia mala.
Et abluti corpꝰ aqua mūda .ſ. pe
nitētie. teneamꝰ ſpei noſtre. q̄ ſi ꝟa
eſt ꝓuenit ex meritis: ꝯfeſſionē in
declinabilē. Si em̄ habemꝰ verā
fidē ⁊ firmā ſpem: cōfitebimur ſꝑ
de xp̄o dei filio quattuor p̄dictoſ
acceſſus. Et ipſe ꝓculdubio acce/
det ad nos vt ꝑ ip̄m illumiēmur
Z Circa ſcōm vbi oſtendit̄ in
fluxꝰ interne viſitatōis in attactu
virtuali: cū addit̄. Et tetigit locu/

lū. Eſt ſciēdū ꝙ ꝑ loculū. vt dictū
eſt intelligit̃ crux xp̄i quā xp̄s teti
git corꝑaliter. cū ī ip̄a ꝓ nobis ſu
ſpēſus fuit. In ip̄a ſicut in q̊dā lo
culo ſiue feretro iacuit mortuum
corpus ſaluatoris. In ip̄o xp̄o ia
cēte in iſto loculo iacuit mortuuʒ
humanū genus. iacuerūtqꝫ mor
tui oēs pctōres. qꝛ ip̄e ſuꝑ ſe por/
tauit illa oīa ꝓpter q̄ īcurrit̃ mors
ſpūalis ⁊ etn̄a. Poſuit em̄ ip̄e ve
rus ſamaritanꝰ genꝰ humanū ſe
miuiuū ⁊ pctōrē quēlibet ſuꝑ iu/
mētū ſuū. i. ſuꝑ corpus ſuū. ſicut
dicit̃ Luc̄. x. Et bene ſemiuiuū. qꝛ
viuentē vita naturali: ſʒ p̄uatum
vita ſpūali. De ipſo etiā dr̄. j. Pet.
ij. Pctā nr̄a ip̄e ꝑtulit ī corꝑe ſuo
ſuꝑ lignū ⁊c̄. Per loculū etiā pōt
intelligi corpus pctōris vel ipſa
carnalis ꝯcupia. in q̄ iacet aīa pec
catoris mortua. Uel etiā pōt itel/
ligi ꝑ loculū hoīs ꝑuerſa ꝯſcia. in
q̄ iacet intellectꝰ eiꝰ mortuꝰ. Sed
q̇d: qn̄ xp̄us tetigit crucis loculū
tūc ſteterūt funeſti portitores qui
portabāt genꝰ humanū mortuū
ad ſepulchrū inferni: vt eſt dictū
Itē cū xp̄s ſua īterna viſitatiōe tā
git corpus pctōris vel etiā carna
lē ꝯcupiam ſeu eiuſdē malā ꝯſciē
tiā: tūc etiā ſtāt. ſic̄ dicet̃. ſui fune/
ſti portitores. Qm̄ tactꝰ diuīe vir
tutis eſt Cōpreſſiuus fluitātis
ꝯcupīe Excuſſiuꝰ aggrauātis
ſompnolētie. Purgatiuꝰ deꝑ/
uātis imūditie. Et ꝓbatiuꝰ ad/
optātis amicicie. De p̄mo pōt
exponi illd̄ qd̄ dr̄ ꝑ figurā. Gen̄.
xxxij. ſ. ꝙ angelus tetigit neruū fe
moris iacob. q̇ emartuit ⁊ ſtatim
claudicare cepit. Uere cū āgelus
magni ꝯſilij. q̇ eſt xp̄s. tangit ſua
virtute neruū femoris. i. fomiteʒ
ꝯcupīe. q̇ q̄ꝫ maxime figet circa fe
mora: ſtatī marceſcit. qꝛ virtꝰ xp̄i
tangētis fomitē ꝑ q̄ndā redūdan
tiā fomes ip̄e cōprimit̃ ⁊ debilior
efficit̃. Quo cōpreſſo hō ꝑ h̄ effici
tur debilior ad peccādū ⁊ ꝓnior
ad bn̄ agendū. quoꝝ tn̄ oppoſita
erant ante p̄us tacta: ⁊ tūc homo
claudicat. i. vno tantuʒ pede inte
riori tāgit terrā. i. paꝝ afficit̃ ad ter
rena. ſumēdo ſolū de bonis terre
nis vite ſue neceſſaria. Alio vero
pede quē in terra nō figit ꝯſiderat
bona celeſtia ⁊ eterna. ⁊ talis hō
bn̄dictiōe diuina dignꝰ eſt. vn̄ ſe/
quit̃ in textu ꝙ poſt iſta angelus
ip̄m bn̄dixit. ſ. iacob. Ḡ tactꝰ diui
ne virtutis eſt fluitātis ꝯcupīe cō
preſſiuus. B De ſcd̄o pōt ex/
poni illud qd̄ per figurā dicit̃. iij.
Regū. xix. vicʒ ꝙ angelus tetigit
helyam dormientē in vmbra iuni
peri: poſuitqꝫ ad caput eiꝰ panem
ſubcinericiū ⁊ vas aq̄. ⁊ ſic excita/
uit eū. Helyas dormiēs ī vmbra
iuniꝑi ſignificat pctōrē dormien/
tē. i. q̇eſcentē in pctō. qd̄ eſt vmbra
iuniꝑi. i. dyaboli. cuiꝰ folia ſūt ſpi
noſa. ⁊ fructꝰ ſūt amari ſic̄ iuniꝑi
. i. ſue tēptatiōes ⁊ ſuggeſtiōes pū
gūt ⁊ vulnerāt aīas hominū. du/
cūtqꝫ ip̄os q̄ꝫtū eſt de ſe. ad ama/
ritudinē ſempiternā. Sʒ q̇d: Cū
angelus dn̄i. i. xp̄s tangit virtute
ſue grē hoīem dormientē in pctō.
Cūqꝫ ponit ad caput eiꝰ. i. īmittit

in mente ſua. panē ſubcinericium
id eſt cōſiderationē de calamitate
mortis ꝑ quā ei⁹ corp⁹ incinerabi
tur. Et vas aque. i. ꝯſideratiōꝫ de
vita pn̄ti. q̄ fluit ſicut aq̄. ⁊ in qua
homo nūq̄ꝫ ꝑmanet ī eodē ſtatu.
⁊ ſic ipꝫ excitat a morte pcti. Mo
netq̄ꝫ ipm comedere ⁊ bibere. id ē
iſta ꝯſiderare. q̄ꝛ grādis reſtat ſibi
via vſq̄ꝫ ad celū. De h̄ et eodē pt ex
poni illud qđ dr Act. xij. ꝙ ange
lus dn̄i ꝑcutiēs lat⁹ petri dormiē
tis excitauit eū. Igit̃ tact⁹ diuie v
tutis eſt aggrauātis ſomnolētie
excuſſiu⁹. De tertio pōt expōi il
lud qđ dr ꝑ figuraꝫ Matth. viij.
vbi dr ꝙ Jeſus extēdens manuꝫ
ſuā tetigit leproſum. q̄ peccatoreꝫ
ſignificat. ⁊ ſtatim fuit a lep̄ mun
datus. Magis fuit ieſus h ūilis
q̄ꝫ helizе⁹. q̄ noluit tāgere locū le
pre naaman ſyri. iiij. Re. v. Et ve
cū xp̄s tāgit pctōꝛē influxu ſue v
tutis: mūdat ipm a peccati lepra.
De q̄rto pōt exponi illud qđ dr
ꝑ figurā Geñ. xxvij. vbi dr ꝙ Iſa
ac dixit iacob filio ſuo. Accede ad
me vt tangā te ⁊ ꝓbem vtꝝ tu ſis
fili⁹ me⁹ Iſaac q̄ interp̄tat̃ riſus ⁊
xp̄ꝫ mūdi gaudiū ſignificat. q̄ tan
gens hoīem ꝑ gr̄am ⁊ interdū ꝑ
tribulatōnē inflictā. vl' ab alijs il
latā ꝓbat ipm eē ſuū veꝝ filiū. q̄ꝛ
quācūq̄ꝫ tribulatiōꝫ vel inflictam
vel illatā: patiēter tolerat. ac ꝑ hoc
dignus efficit̃ hereditate xp̄i. Ue
re iuſti hoīes qui reſpectu pecca
toꝝ dicunt̃ montes. cum ſic tāgū
tur a xp̄o fumigant id eſt fumuꝫ
emittunt odoriferū deuote orati
onis ac famoſe ⁊ ſuauis opinio
nis Juxta illud pſ̄. Tange mon
tes ⁊ fumigabunt. Iſti tactus di
uine virtutis ſunt hominib⁹ ſum
me neceſſarij. ideo debem⁹ eos ꝓ
poſſe ꝓcurare. Poſſumus auteꝫ
eos ꝓcurare ſi ⁊ nos tangam⁹ eū
ſcꝫ deuote orando ⁊ ei humiliter
ſupplicando ac virtuoſa oꝑa faci
endo. Si em̄ ſic tangam⁹ eū: ipſe
tanget nos ſua virtute. que exiēs
de ipſo: ſanat omnē infirmitatem
peccati. Unde Luc̄. vj. dicitur. ꝙ
om̄is turba querbat euꝫ tangere.
quia vt⁹ de illo exibat ⁊ ſanabat
om̄es. Luce etiā. viij. dicit̃ ꝙ cum
illā emorroyſſa ip̄m tetigit ſtatim
fuit ſanata ab infirmitate ſua. q̄ꝛ
vtus ſanans de xp̄o exiuit. Uñ ⁊
chriſtus dixit ſicut habetur ibidē
Tetigit me aliquis: nā et ego co
gnoui de me virtutem exiſſe. nec
timeāt homines ip̄m tangere: q̄ꝫ
uis ſint peccatores. Quia illa ma
gdalena tangebat eū ſicut habet̃
Luce. vij. Et chriſt⁹ tactū ſuuꝫ ſu
ſtinuit. nec fuit indignatus ſicut
ille phariſeus credebat ipſum in
dignari. Dicebat enim de chriſto.
Hic ſi eſſꝫ propheta ſciret vtiq̄ꝫ q̄
⁊ qualis eſt mulier que tāgit ip̄ꝫ
quia peccatrix eſt. Non horrebat
domin⁹ peccatores quantuꝫ hor
rebat ille. Uenerat enim vt pecca
tores ipſum tangerent. et ſic a pec
catis ſanarētur. Sicut factum fu
it de iſta de qua dixit Chriſtus.
Remittunt̃ ei peccata multa quo
niam ⁊c̄. Dulciter em̄ tetigerat ip̄ꝫ
⁊ ipſe efficaciſſime tetigit ipſam.

Feria quinta poſt Letare

B Circa tertiū vbi tāgit᷑ ſucceſſus vl' effect⁹ hūane liberatiōis in ſtatu ſalutari cū dr̄ Hi aūt qui portabāt ſteterūt Eſt ſciēdū q̄ q̄ttuor ſūt funeſti portitores q̄ portāt peccatricē aīam ī loculo.i.ī corpore pctīs ſubdito vl' in ipō fomite ꝯcupiſcētie ad ſepulturā inferni ſcʒ Tumor ſupbie. Fetor luxurie. Ardor auaricie. Et feruor ſeu liuor iuidie ⁊ iracūdie. Hi em̄ ſūt illi ꝑ figurā q̄bꝫ dr̄ Amoſ.v. Vos portaſtis tabernaculū moloch.i. diaboli. Moloch eī al's meloc.ī terp̄tat᷑ rex. ⁊ ſignificat diabolū q̄ malos hoīes regit. Iſta igit᷑ q̄ttuor q̄ ſunt dicta portāt tabernaculum moloch.i.peccatricē animā ī corpis loculo q̄ eſt habitaculum demonis q̄zdiu ē in pctōre. Sed q̄d: Certe cū xp̄s tactu v̄tutis ſue intrinſeco tāgit ipam cū ſuo loculo.tūc ſtant.i.quieſcūt iſti funeſti portitores. Tūc em̄ ſtat ſupbia ꝑ hūilitatē. De h̄ exponi pōt illud qđ ſcribit᷑ ī pſ̄. Dixit.ſp̄.xp̄s.i.v̄tutē humilitatꝭ inſpirauit.⁊ tunc ſtetit ſpūs ꝓcelle.i.vētus ſupbie q̄ ꝓcellas guerrarꝫ rebellionuʒ ⁊ diſſenſionū generat ī h̄ mūdo Tūc etiā ſtat luxuria ꝑ ſobrietatē. de q̄ exponi pōt illud Lu.viij.vbi dr̄ q̄ ꝯfeſtim cū emorroiſſa tetigit ipſū corpaliter.⁊ ipē tetigit eā ſpūalit᷑: ſtetit flux⁹ ſanguis ei⁹ ꝑ que fetida luxuria deſignat᷑. Tūc etiam ſtat auaricia ꝑ liberalitatē. Et đ h̄ exponit᷑ illud qđ ſcribit᷑ Jone.j. vbi dr̄ q̄ mare ſtetit.i. q̄euit a feruore ſuo. Per mare qđ omia recipit ⁊ nihil ei vnq̄z ſufficit intelligitur auaricia. q̄ tunc ſtat.i.q̄eſcit a feruore ſuo cū hoīez tāgit chriſt⁹ ſpūalit᷑ ⁊ ei infundit liberalitatꝭ v̄tutē. Tūc etiā ſtat inuidia ⁊ iracūdia ꝑ charitatē ⁊ benignitatem Et de h̄ exponi pōt illud Abacuc iij. Egrediet᷑ diabol⁹ añ pedes ei⁹ ſtetit ⁊ mēſus ē terrā. Cū em̄ tāgit xp̄s hoīez ſpūalit᷑ infundendo ei charitatē ⁊ benignitatē.tūc egredietur diabol⁹.i.inuidia ⁊ iracūdia de q̄bꝫ q̄zmaxime tēptat diabol⁹ aīam pctōris. Tūc etiā ſtat.id eſt.ceſſat ipm tēptare de iuidia et iracūdia. Verūtamē nō ꝓpter h̄ quieſcit q̄ztū ad hoīes terrenos: quoſ metit᷑ ſuis tēptatiōibꝫ ⁊ ſua etiam habitatōe. Vñ ſequit᷑. Et mēſus ē terrā.i.hoīes amātes inordinate terrena. Ne igit᷑ chariſſimi iſti funeſti portitores portēt nos: portemus nos ſtigmata dñi nr̄i ieſu xp̄i in corpibꝫ nr̄is. ſicut faciebat apl's q̄ dicebat ad Gal'.vlti. Nemo mihi moleſt⁹ ſit.ego eī ſtigmata dñi ieſu ī corpe meo porto. Ille em̄ portat in corpe ſuo ſtigmata dñi ieſu q̄ carnē ſuā cū vicijs ⁊ ꝯcupiſcētijs crucifigit Et certe tali homī nō ſunt moleſta illa q̄ttuor mala q̄ dicta ſunt.nec portant ipm ad infernū.quia ſtāt.id eſt q̄eſcūt q̄ztū ad ipm vt dictū eſt. Sʒ qñ morit᷑ portabit᷑ ei⁹ aīa ab āgel' in ſinū abrae.i. ī requiē ſempit'nā ſic portauerūt illū mendicū Lazarum. ſicut habetur Luce.xvj. Ad quaʒ requiē nos perducat ieſus chriſtus Amen.

¶ Feria ſexta Sermo

D Domine ec
ce quē amas infirmatur
Joh.xj. ¶ Heſterna
die fuerūt lecte due lectiōes ī miſ
ſa. vna de veteri ⁊ alia de nouo te
ſtamēto. Jn qb⁹ agit̃ ꝑ figuraꝫ: et
oñdit̃ ꝙ dei fili⁹ carnē aſſumēdo
⁊ ī carne ſūpta moriēdo: hūanuꝫ
gen⁹ ꝓpt̃ pctm̄ ꝓmi hoīs mortuū
a morte ſuſcitauit ad vitā. Hodi
erna ṽo die ī alijs duab⁹ lectōib⁹
q̄ legunt̃ ī miſſa: idē oñdit̃ ꝑ figu
rā. Jn epl'a em̄ q̄ ſcribit̃. iij. Reg.
xvij. ⁊ īcipit. Egrotauit fili⁹ muli
eris ⁊c̄. oñdit̃ ad lr̃am ꝙ Helyas
cuiuſdā mulierꝫ ſareptane filium
mortuū portauit ī cenaculū ſuū:
⁊ poſuit ſuꝑ lectulū ſuū. Et expā/
dit ſe atqꝫ mēſus eſt ſuꝑ pueꝝ tri/
bus vicib⁹. clamauitqꝫ ad dñm ⁊
ait. Dñe de⁹ reuertat̃ obſecro aīa
pueri hui⁹ ītra viſcera ei⁹. poſt q̄
puer ſtatī reuixit. Allegorice. He/
lyas nr̃. ſ. xp̄s humanū gen⁹ mor
tuū portauit ſecū ī cenaculuꝫ. ī qd̄
intrauit. ſ. in vteꝝ marie virginis.
de q̄ carnē aſſumpſit ⁊ in q̄ q̄ſi ſꝑ
ſpūalit̃ cenauit ⁊ corꝑalit̃ mēſib⁹
nouē. Tūc aūt portauit mortuuꝫ
in iſtd̄ cenaculū qñ de ip̄a ꝓ ſuſci
tatiōe mortui penalitates nr̃as aſ
ſumpſit. Sꝫ tūc poſuit eū ſuꝑ le/
ctulū ſuū qñ in cruce (q̄ fuit eius
lectul⁹ in q̄ iuxta ṽbū ſpōſe Cañ.
j. meridie cubauit) ꝑ e⁹ viuificatōe
ꝑtulit mortē. Mēſus aūt fuit ſu/
per pueꝝ trib⁹ vicib⁹ qñ poſt eiuſ
paſſionē ⁊ reſurrectionē fec̄ p̄dica
ri ſolēniter ꝑ apl'os fidē catholicā
q̄ eſt de trib⁹. ſ. De ip̄a diuinitate
q̄ꝫtū ad eēntiā ⁊ ꝑſonas. Et d̄ opi
bus diuinitatꝫ. q̄ ſūt creatio: ſctifi
catio ⁊ reſurrectio ad vitā gl'ioſaꝫ
Et d̄ his q̄ ꝑtinēt ad dei filiū īcar/
natū. Et ſignāter dic̄ ꝙ mēſus eſt
q⁊ fides habꝫ certā mēſurā. cui ni
hil pōt addi nec aliq̄d detrahi ab
ip̄a. Certe ꝓpt̃ iſta q̄ dicta ſūt reui
xit hūanū gen⁹ ⁊ q̊tidie reuiuiſcūt
hoīes a morte pcti. Jn euangelio
ṽo qd̄ ſcribit̃ Jo. xj. ⁊ īcipit. Erat
q̇dā lāguēſ lazar⁹ ⁊c̄. qd̄ xp̄s dixit
diſcipul' ſuis ad lr̃aꝫ. Lazar⁹ ami
cus nr̃ dormit. de dormitione lo/
quēs mortꝫ. q⁊ iā ad lr̃am mortu
us erat. Sed vado dixit xp̄s vt a
ſomno. ſp̄. mortis excitē eū. Venit
igit̃ ad monumētū in q̄ iā fuerat
q̄ttuor dieb⁹. ꝓpter qd̄ iaꝫ fetebat.
Chriſt⁹ ṽo lachrymat⁹ fuit et cla/
mās ad deū p̄rem ſuſcitauit mor/
tuū. ip̄mqꝫ tradidit diſcipulis ſol
uendū ¶ Allegorice loq̄ndo
mortu⁹ iſte amicus xp̄i ſignificat
humanū gen⁹ ī aduētu xp̄i ꝓpter
pctm̄ ꝓmi hoīs mortuū ⁊ ī ſepul
cro q̄driduanū. Quorū dieꝝ fuit
ꝓm⁹: tꝑs legꝫ nature. Scd̄s tem/
pus legꝫ moſayce. Terti⁹ tꝑs pro
phetie. Et q̄rt⁹ tꝑs gr̃e. qd̄ iā diu ī
ceperat qñ dei fili⁹ iſtū mortuū ſu
ſcitauit a morte pcti. De iſto mor/
tuo dixit dei fili⁹ deo p̄ri ⁊ ſpūiſcō
Amic⁹ nr̃ dormit. ſp̄. dormitione
mortꝫ. Et ſignāt̃ dic̄ amic⁹. q⁊ ge/
nus hūanū q̄ꝫuis mortuū ꝑ pec/
catū: amabat tñ ip̄m tota trinitaſ
ꝓpter imaginē dei q̄ erat in ipſo. ⁊

qꝛ poterat btitudinis eſſe capax.
Idē dico de q̊libet pctōꝛe i ſpēali
Sed q̇d dixit dei filiꝰ. Uado.ſp̄.
ad mūdū ꝑ carnis aſſumptionē
vt a ſomno.ſp̄.moꝛtis excitē cum
ſp̄.ad vitā. Ipe em̄ eſt ille cui di-
xit martha.ſic̄ habeꝛ in h̄ eodem
euāgelio. Tu es xp̄s filius dei vi
ui q̇ in hūc mundū veniſti.ſp̄.ad
reſurrectionē moꝛtuoꝝ. Ipſe em̄
pꝛius ei dixerat. Ego ſum reſurre
ctio ꝛ vita. Ulteriꝰ ip̄e dei filiꝰ cū
carne ſūpta venit ad lr̄az ad locū
quendā ꝓpinquū ſepulchꝛo in q̊
lazarus iſte moꝛtuꝰ iacuerat q̄t-
tuoꝛ dieb;. Et ſm allegoriā venit
ad quendā locū ꝓpinquū ſepul-
chꝛo inferni in q̊ multi de hūano
genere fuerāt q̄ttuoꝛ dieb; ſup̄ di-
ctis.allegoꝛice ſūptis ad mōtē ſcȝ
caluarie.q̇ ſatis ꝓpinquꝰ videꝛ fu
iſſe ſepulchꝛo iferni.qđ diciꝛ lym-
bus. Quia aīa xp̄i ſeꝑata a coꝛꝑe
in inſtāti vno fuit i illo ſepulchꝛo
Sȝ q̇d:in mōte caluarie cruci affi
xus:ad lr̄az lachꝛymatꝰ eſt ieſus
ꝓ ſuſcitatiōe hūani generis. Dicit
em̄ apl̄s ad Heb.v.ꝙ in diebus
carnis ſue.i.paſſionis ſue p̄ces et
ſupplicatiōes cū clamoꝛe valido
ꝛ lachꝛymis offerēs: exauditꝰ eſt
ꝓ ſua reuerētia.ſicut fuit exauditꝰ
qn̄ ꝓ ſuſcitatione iſtius lazari ad
lr̄am lachꝛymatꝰ fuit. Pater inq̇t
gr̄as tibi ago q̄m exaudiſti me.
Propꝛ iſta dico.ſ.ꝓpter p̄ces xp̄i
ꝛ lachꝛymas ꝛ moꝛtē crucis quā
in montē caluarie ꝑtulit: reuixit
hūanū genꝰ.ſuſcitatūqȝ fuit q̄ꝫtū
ad iuſtos hoīeſ a lymbo. Ip̄m qȝ
ſolui voluit ꝑ ſuos diſcipl̄os ac
ip̄oꝝ ſucceſſoꝝ miſterio ſacr̄oꝝ.
Idē dico ꝑ oīa de q̇buſlibet pctō-
ribus q̊ꝝ multi fuerūt moꝛtui q̄t
tuoꝛ dieb;.ſ. Delectatione pcti.cō
ſenſu pcti.oꝑe ꝛ ꝯſuetudine peccā
di ꝑ quā pctōꝛ in ꝓfundū maloꝝ
venit.vel in quā cadit cū in ꝓfun
dū maloꝝ venit. Nullꝰ dico pec-
catoꝛ a moꝛte pcti ſuſcitaꝛ niſi vir
tute ꝛ merito icarnatiōis filij dei
ac moꝛte eiuſdē:lachꝛymatiōis eti
am ꝛ oꝛōnis ſue. Et de lege cōi nō
ſoluiꝛ ſimpl̄r niſi ꝑ viros apl̄icos
miſtrātes ei ſacr̄a q̇ hn̄t efficaciā
a moꝛte ſaluatoꝛis. Et q̄m infir-
mitas pcti deducit hoīes ad moꝛ
tē ſpūalem ꝛ eternam:iō de infir
mitate pcti nūc aliq̇d eſt dicendū.
de q̊ maria ꝛ martha loquētes al
legoꝛice dixerūt xp̄o ꝓpoſitū ꝟbū.
Dn̄e ecce quem amas infirmaꝛ.

E In q̊ quidē verbo ſctā mater
eccl̄ia in q̄ q̇dā ſunt actiui cū mar
tha.ꝛ q̇dā cōtemplatiui cū maria
magdal̄.ꝓ ifirmitate pcti cuiuſli-
bet ſui filij ſupplicās celeſti medi
co Primo iuocat potentiā oī-
bus p̄eminentē.dicēs dn̄e. Ipſe
em̄ ē ille de q̊ đꝛ Exo.xv. Dn̄s q̄ſi
vir pugnatoꝛ: op̄s nomen eius.
Secūdo allegat beniuolētiam
oībus ſuccurrentē cū addit. Ecce
quē amas. Uere celeſtiſ medicus
amat quēlibet hoīem etiā pctōꝛē
vn̄ dicit cuilibet cū illo dauid il-
lud.ij. Regū.j. Sic̄ mater amat
vnicū filiū ego diligebam te:ꝛ ad
huc diligo: ꝛ adhuc diligā.ſemꝑ
optādo ꝛ ꝓcurādo q̄ꝫtū i me eſt ꝛ

erit tue aīe ſanitatē. Tertio expli
cat miſeriā oībus īminētē cū ſub
dit. infirmaꝛ. Uere illa infirmitas
om̄i hoī iminet. nō eſt em̄ hō qui
nō peccet. qꝛ ꝑme Job. j. dicitꝛ Si
em̄ dixerimus q̄m pctm̄ nō habe
mus. noſipos ſeducimꝰ. ꝛ ꝟitas
in nobis nō eſt. Uñ q̇libet hō de/
bet dicere xp̄o illō verbū pſ̄. Mi
ſerere mei dñe: q̄m infirmꝰ ſū ſa/
na me dñe. Dicit ḡ Dñe ecce quē
amas infirmaꝛ ꝛc̄. Circa ꝑmū
vbi ſctā maꝛ eccleſia ꝓ ſuis filijs
īuocat potentiā oībus p̄eminētē.
cū dic̄. dñe. Sciēdū ꝙ iſte dñs eſt
de q̊ dicit apl'ſ ad Rom̄. x. ꝙ idē
dñs omniū: diues in oēs q̇ inuo
cāt illū. Et bñ diues qꝛ copioſus
eſt ac ſufficiētiſſimus ad largien/
dū oīa ꝓ q̇bus īuocaꝛ. Sciendū
ꝙ īuocaꝛ ſpēal'r ꝓ q̄ttuoꝛ. ſ. Pro
curatione infirmoꝝ. Pro ſub/
uētione egenoꝝ. Pro ꝯſolatiōe
afflictoꝝ. Et ꝓ remiſſione pctō/
rū. Pro ꝑmo īuocat eū ille cen
turio. dicēs ſicut habeꝛ Matth.
viij. Dñe puer meꝰ iacet in domo
paliticus ꝛ male torqueꝛ. Et īfra
eodē. Dñe nō ſum dignus vt in/
tres ſub tectū meū: ſꝫ dic tm̄ ver/
bo ꝛ ſanabiꝛ puer meus. Pro h̄
eodē inuocauit eū regulus dicēs
ſicut habeꝛ Joh. iiij. Dñe deſcēde
priuſq̄ȝ moriaꝛ filiꝰ meꝰ. Et mul/
ti alij. ſic̄ apparere pōt legētibꝫ ſcri/
pturas: inuocauerūt xp̄i potētiā.
dicētes dñe. ꝓ curatiōe infirmoꝝ.
Qō nō ſolū debet exponi ad lr̄aȝ
de curatiōe infirmitatis corꝑalis
verūetiā de curatiōe infirmitatis
ſpūalis. Dicūt em̄ ſcti ꝙ xp̄s nul/
lū ſanauit corꝑaliter q̇n ſanaret
ip̄m ſpūaliter. F Pro ſecūdo
accipiꝛ illud verbū pſ̄. Oculi om
niū in te ſperāt dñe: ꝛ tu das eſcā
illoꝝ in tꝑe oportuno. Qō nō ſo/
lum debet intelligi de eſca corꝑa/
li: verūetiā ꝑncipal'r de eſca ſpūa/
li ꝛ ſacramētali. Sicut īuocabāt
eū illi q̇ dicebant xp̄o Joh. vj. Do
mine ſemꝑ da nobis panē hunc.
ſ. p̄. de q̊ ſtatī locutꝰ es. Panis ve/
rus eſt q̇ de celo deſcēdit ꝛ dat vi/
tā mundo. Et ſic̄ illa ſamaritana
īuocabat eū Joh. iiij. dicēs. Dñe
da nobis aquā hāc. ſ. de q̄ ſtatī di
xiſti. qui biberit ex aq̄ quā ego da
bo: nō ſitiet ieternū ſꝫ fiet ī eo fōs
ſaliētis. i. ſalire faciētis in vitā eter
nam. Ergo dñe q̇ es pr̄ nr̄ celeſtis
panē nr̄m q̊tidianū da nob̄ ꝛc̄.
Qō nō ſolū intelligiꝛ de pane cor
ꝑali: ſed ꝑncipalius de pane ſacra
mētali ꝛ ſpūali Luc̄. xj. Quē panē
aliꝰ euāgeliſta. ſ. Matthēꝰ panē
ſuꝑſubſtantialē vocat: ḡ īuocaꝛ ꝓ
ſubuētiōe egenoꝝ. q̇ ſūt hoīeſ vni
uerſi. Pro tertio. ſ. ꝓ ꝯſolatiōe
afflictoꝝ accipiaꝛ illud qō dicit
ꝓpha ī pſ̄. ī ꝑſona cuiuſlibꝫ affli/
cti ſeu etiā ꝯſolati Ad dñm cū tri
bularer clamaui: ꝛ exaudiuit me.
Et illō etiā qō dic̄ ionas ſic̄ habeꝛ
Jone. ij. Clamaui ad dñȝ ꝯ tribu
latōe mea ꝛ exaudiuit me. ꝯ vētre
īferi clamaui ꝛ exaudiſti vocē meā
Pro q̄rto. ſ. ꝓ r̄miſſiōe pctōꝝ ac
cipiaꝛ illō qō ſcribiꝛ Job. x. ī ꝑſōa
cuiuſlibꝫ ꝯ pctīs pēitēt'. ꝑce mihi
dñe. ꝛ ī pſ̄. Propꝛ nomē tuū dñe

ꝓpiciaberis pctō meo: mltū eſt ei.
Et illud etiā qđ dixit pctōꝛ Ma/
naſſes.đ q̄ habet̄.ij.Paral.xxxiij.
eiuſqꝫ oꝛō habet̄ Paral.vl. Nūc
dic̄ flecto genua coꝛdis mei p̄cās
ad te bonitatē dn̄e. Peccaui dn̄e
peccaui ꝛ iniq̄tatē meaꝫ agnoſco.
peto rogās te dn̄e remitte mihi re
mitte mihi.ne ſil' ꝑdas me cū iniq̄
tatibꝫ meiſ.neqꝫ ī et̄nū reſ̄ues ma
la mihi.qꝛ indignū ſaluabis me
ſ̄m magnā miſcđiam tuā.Et cer/
te ſi īuocet̄ digne ꝓ remiſſiōe iſta
ſequit̄ exauditio.qꝛ ſic̄ dic̄ vir pe/
nitens ī pſ̄. Dixi ꝯfitebor aduer/
ſum me iniuſticiā meā dn̄o: et tu
remiſiſti īpietatē pcti mei ꝛc̄. Sic
ḡ īuocāda ē diuīa potētia q̄ ſi īuo
cetur ſic̄ debet īuocari.ſ.coꝛde oꝛe
ꝛ oꝑe:aſſequent̄ infirmi curatiōꝫ.
egeni ſubuētionē.afflicti ꝯſolatōꝫ
ꝛ ꝯtriti ꝓ pctis remiſſionē.Sꝫ ꝓ/
chdoloꝛ multi īuocāt dn̄m dicen
tes.Dn̄e dn̄e:ſꝫ h̄ nō ſufficit. vide
licet ſi h̄ ſolū dicat̄ oꝛe.ſic̄ dicit ſal
uatoꝛ Mat.vij.Nō oīs inq̄t qui
dicit mihi dn̄e dn̄e ꝛc̄. Multi eti
am ſūt q̄ ſolo oꝛe dicūt dn̄e dn̄e q̄
t̄m nec coꝛde nec oꝑe recognoſcūt.
q̄ꝑ cuilibet dic̄ de⁹ Malachie.j.
Si ego pr̄ ſum:vbi ē honoꝛ me⁹.
ꝛ ſi ego dn̄s : vbi timoꝛ me⁹.q.d.
de⁹ pctōꝛibꝫ. Uos vocatiſ me pa/
trē ꝛ dn̄m.ꝛ bn̄ dicitiſ:ſum etenim
Sꝫ vos nō honoꝛatiſ me ſic̄ p̄rem
imo q̄tidie factiſ veſtris inhonoꝛa
tis me.nec timetis me ſicut dn̄m.
ſꝫ quotidie trāſgredictes mādata
mea ꝯ me rebellitiſ.ꝛ iō nō habeo
vos ſic̄ veros filios nec ſic̄ bonoſ

ſeruos.Nos igit̄ īuocem⁹ xp̄i po/
tentiā ſicut debet īuocari.qꝛ vt đꝛ
Johel.ij.Omis q̄cūqꝫ īuocauerit
nomē dn̄i ſalu⁹ erit. ℌ Circa
ſecundū vbi eccl'ia allegat ꝓ ſuis
filijs xp̄i beniuolētiā oibꝫ ſuccur/
rētē.cuꝫ ille ſancte mulieres dicūt
de lazaro xp̄o.Ecce quem amas.
De dilectiōe em̄ xp̄i ad nos plene
ſunt ſcripture.Dicit em̄ apl'us ad
Ephe.v.Ambulate in dilectiōe ſi/
cut ꝛ xp̄s dilexit nos ꝛc̄.ꝛ Apoc̄.j
đꝛ.ꝙ Jeſus xp̄s dilexit nos ꝛ la/
uit nos a pctis nr̄is in ſanguine
ſuo.Sed iſta dilectio xp̄i ad nos
ſub iſto v̄bo amare ſp̄aliter ꝓba
tur ex q̄ttuoꝛ.ſ. Ex ꝯtractione co
pule ſpūal'. Ex ꝓfuſione lachꝛy/
me coꝛꝑal'. Ex coꝛrectione culpe
criminal'. Et ex diffuſiōe gr̄e v̄/
tualis. Primo dico ꝙ amoꝛ fi
lij dei ad nos ꝓbat̄ ex ꝯtractiōe co
pule ſpūalis.Uoluit em̄ ex amo/
re ſūmo de nr̄o genere matrē acci
pere cōiugēqꝫ ac ſpōſam aſſume/
re.humanitatē.ſuꝑ.verā quā ſibi
matrimoniali vinculo inſolubili
ter copulauit.ꝓpter qđ ipſe fuit et
eſt fideliū eccl'ie ver⁹ ſpōſus.Iſtđ
aūt ſpūale ꝛ ſolēne matrimoniuꝫ
deſignauit carnale cōiugiū qđ eſt
inter viꝝ ꝛ vxoꝛē.vt dicit apl's ad
Ephe.v.Sꝫ de tali mr̄imonio cō
tracto īter deū ꝛ hoiem poſſum⁹
exponere illud ꝑ figurā qđ ſcribi
tur Heſter.ij.vbi đꝛ ꝙ heſter pla
cuit regi aſſuero ꝛ adamauit eam
rex pl⁹ q̄ꝫ omes mulieres: ꝛ poſu
it dyadema regni ſuꝑ caput eius.
fecitqꝫ reginā.ſ.p.tanq̄ꝫ ſponſam.

iuſſitq; facere ꝯuiuiū ꝑmagnifi-
cū ꝑ nuptijs ꝛ cōiunctiōe. Aſſue-
rus interp̄tat̄ beatitudo ꝛ ſignifi
cat dei filiū. Heſter interp̄tat̄ ele-
uatio. ꝛ ſignificat illā naturā hūa
nam quā aſſumēs dei fili⁹ ad di-
uinā ꝑſonalitatē eleuauit Iſtā ad
amauit dei fili⁹ q̄ꝫtū ad h̄ ſuꝑ om
nes creaturas. ipamq; fec̄ reginā
toti⁹ vniuerſi. qꝛ xp̄s nō ſolū inq̄ꝫ
tū de⁹: ſed etiā inq̄ꝫtū hō eſt domi
nus vniuerſoꝝ. Pro ꝯiūctōe etiā
ꝛ nuptijs cū iſta heſter fecit ꝑma-
gnificū ꝯuiuiū ſuis fidelibꝫ. qđ i
alia vita ſumit̄ ꝑfecte: ſ; in hac im
ꝑfecte Magn⁹ ḡ fuit amor iſte ꝙ
dn̄s deſpōſaret ſibi ancillā q̄ etiā
erat đ genere ſibi inimico. ſic̄ moy
ſes deſpōſauit ſibi ethyopiſſam.
¶ Scđo ꝑbat̄ amor iſte exꝑ
fuſione lachryme corꝑalis. Chri-
ſtus em̄ ſepe lachrymat⁹ fuit ꝑ ſa
lute hūani generis ſicut in p̄ſepio
Iuxta illud. Uagit infans iter ar
ta poſit⁹ p̄ſepia. Lachrymat⁹ etiā
fuit ſuꝑ ciuitatē hierl'm ſicut dicit̄
Luc̄. xix. Lachrymat⁹ etiā fuit ſuꝑ
lazaꝝ mortuum. Ioh. xj. Lachry
mat⁹ etiā fuit ī cruce. ſic̄ inuit apo
ſtol⁹ ad Heb. v. Omniſq; iſta la-
chrymatio fuit ex amore ſūmo ꝛ
cōpaſſiōe quā habebat ad huma
nū gen⁹. Un̄ cū viderunt iudei ꝙ
lachrymat⁹ fuit Ieſus ſuꝑ lazaꝝ
dixerūt ſic̄ habet̄ Io. xj. Ecce quō
amabat eū. Tertio ꝑbatur idē
amor ex correctiōe culpe criminal'
Probat̄ em̄ amor p̄ris ad filiuꝫ
q̄n corripit ꝛ caſtigat eū de exceſſi
bus ſuis. Sic ꝛ amor filij dei ad
hoīes ꝑbat̄ ex h̄ ꝙ ip̄e peccantes
hoīes corripit ꝛ caſtigat. Un̄ ipſe
dicit cuilibet hoī Apoca. iij. Ego
q̄s amo arguo ꝛ caſtigo. Emula
re ḡ ꝛ pn̄iam age. In h̄ em̄ appa-
ret ꝙ dei fili⁹ habet hoīes q̄s ar-
guit ꝑ ſuis filijs ſpālibꝫ. Un̄ dic̄
ap̄ls ad Heb. xij. Quē em̄ diligit
dn̄s caſtigat: flagellat aūt oēm fi
liū quē recipit. Quis em̄ fili⁹ quē
nō corripit p̄r. q. d. nō apparet dei
fili⁹ niſi ab eo corripiat̄. Quar-
to patet idē amor ex diffuſiōe gr̄e
ꝟtualis. q̄ꝫuis ei hoīes ꝓpter ſua
pcc̄a inimici ſui fuerūt. ſi tn̄ penite
ant reddit eis ſuā gr̄az ꝑ quā pn̄t
ꝟtuoſe oꝑari ꝛ vitā mereri glorio
ſam. Un̄ dicit eis ſapiēs ſic̄ habe
tur Sap̄. xj. parcis om̄ibꝫ: quoni
am tua ſunt dn̄e q̇ amas aīas.
Qui amor ꝑbat̄ ſpāliter. qꝛ peni-
tentibꝫ diffundis gr̄am tui ſpūs.
De q̄ ſtatim ſubdit ſapiēs Sap̄.
xij. O q̄ꝫ bon⁹ ꝛ ſuauis eſt ſpirit⁹
tu⁹ dn̄e in nob. Iſtū ergo dn̄m q̇
tantū dilexit naturā noſtrā hūa-
nā de qua pōt aſſumi ī ꝑſona ſua
illud Sap̄. viij. Hāc amaui ꝛ ex-
quiſiui eā a iuuētute mea. ꝛ q̄ſiui
eā mihi ſpōſam aſſumere. et ama
tor fact⁹ forme illius: multū debe
mus orare. Sꝫ ꝑcerto ipſum nō
amat niſi q̇ ſapiam amat. Un̄ di
cit ſapiēs Prouer. xxix. Qui amat
ſapiam letificat p̄rē. Sꝫ ꝓh dolor
lor pauci ſunt q̇ amēt ſapiam: ſed
multi ſūt q̇ carnis ſue luxuriam.
De q̄ dic̄ ſapiēs Prouer. xxj. Qui
amat vinū ꝛ pinguia nō ditabit̄.
ſp̄. virtutū diuitijs. Multi etiam

ſunt q̇ amāt mūdi ſubam. De q̊ꝝ
q̊libet dr̄ Eccſ.v. Qui amat diui
tias: fructū nō capiet ex eis. qꝛ vt
dr̄ Ecci.x. Nihil ē iniqui⁹ q̄ȝ ama/
re pecuniā. Multi etiā ſūt q̇ amāt
p̄ alijs hoibꝫ reuerētiā ſic̄ illi de q̇
bus dr̄ Mat.xxiij. Qui amāt pri
mos recubit⁹ ī cenis. Et Luc̄.xx.
Qui amāt ſalutatōes ī foro. Mlˀ
ti etiā ſunt q̇ p̄ponūt amori diui/
no creature amiciciā. De q̊ꝝ quo
libet dr̄ Mat.x. Qui amat patreȝ
ſuū pl⁹ q̄ȝ me non ē me dign⁹. Et
Joh.xij. Qui amat aīam ſuā. id ē
aīmalitatē ſuā. ſp̄. ꝯ me. perdet eā.
Nos igit̄ amem⁹ xp̄m. qm̄ ip̄e p̄/
us nos amauit. Et ſic fortit̄ ame
mus eū vt poſſim⁹ dicere cū Pe/
tro illud Joh.xxj. Tu ſcis dn̄e qꝛ
amo te. J Circa tertiū ꝛ vlti/
mū vbi eccl'ia explicat xp̄o ꝓ ſuis
filijs miſeriā oibꝫ īminentē: cū ſb/
dit̄ Infirmat̄. Sciendū ꝙ infir/
mitas ſp̄ūalis q̇ pc̄tm̄ eſt q̄ȝpluri
mū eſt fugienda ꝓp̄t q̄ttuor. vicȝ.

Quia ꝑturbat ſp̄ūalē leticiam.

Quia etiā inducit mētalē īopiā.

Quia debilitat v̄tualē efficaciā

Et qꝛ ꝑducit ad infernalē igno/
miniā. ¶ Aūt iſta infirmitas per
turbet ſp̄ūalē leticiā ꝓbat̄ ꝑ illud
qȯ dic̄ ille ſctūs Thobias q̇ erat
cec⁹ Thob.v. Quale gaudiū mi/
hi eſt q̇ in tenebris ſedeo ꝛ lumen
celi nō video. q.d. nullū. ꝛ ꝑ illud
qȯ dr̄ ī pſ̄. ī ꝑſona pctōꝝ. Miſer
fact⁹ ſū ꝛ curuat⁹ ſū vſqꝫ ī fineȝ: to
ta die ꝯtriſtat⁹ īgrediebar. qm̄ lū
bi mei ꝛc̄. Poſt q̄ȝ etiā idē ꝓpha di
xerat alibi Miſerere mei dn̄e qm̄
infirm⁹ ſum: ſubdit. Et aīma mea
turbata eſt valde. ¶ Etiā iſta in
firmitas inducat mētalē īopiā: ꝓ
batur ꝑ illud qȯ dic̄ ꝓpha in pſ̄.
in ꝑſona pctōꝝ. Infirmata eſt in
pauꝑtate v̄tus mea. Uere virtus
hois infirmat̄ mlˀtū in illa pauꝑ/
tate quā inducit pc̄tm̄. q̇ eſt caren
tia oim̄ v̄tutū ꝛ oīs alimēti ac eti
am veſtimēti. ¶ Etiā iſta infir/
mitas debilitat v̄tualē efficaciam
ad oꝑandū ꝓbat̄ ꝑ illud qȯ dicit̄
Thren̄.j. in ꝑſona pctōris. Infir/
mata ē v̄t⁹ mea. ſp̄. ꝑ pc̄tm̄. Dedit
me dn̄s. i. dari me ꝑmiſit. ī manu
id eſt ī ptāte diaboli. de q̄ nō pote
ro ſurgere. Uez̄ ē iſtō qȯ dic̄: nō
potero ſurgere qꝛ hō pōt ꝑ ſe ī pec
catū cadere; ſȝ v̄tute ꝓpria nō pōt
a pctō ſurgere: neqꝫ diaboli iugū
euadere. ¶ Etiā iſta infirmitas
ꝑducat hominē ad īfernalē igno
miniā: ptȝ ꝑ illud qȯ dr̄. iiij. Re.j.
vbi dicit̄ ꝙ dictū fuit Ochozie re/
gi q̇ petebat ꝯſiliū vtꝝ poſſȝ ſana
ri de infirmitate ſua. dictum dico
fuit ei. De lectulo ſuꝑ quem aſcē/
diſti nō deſcēdes: ſed morte mori
eris. ſp̄. infernali. et verū fuit. Et ſic
ſm̄ veritatē eſt de quolibet pecca
tore. ꝙ ſi nō peniteat morte mori
etur eterna. Igit̄ q̄ȝtum poterim⁹
vitem⁹ iſtā infirmitateȝ peccati: vt
ipſam nō incurramus. ¶ Si īcur
ramus eā: recurramus ad perfe/
ctum medicū dominū noſtrū Je
ſum chriſtū vt nos per ſuā ſanct
gratiā vt ſic tandē pertingam⁹ ad
ſanitatem glorie que durabit ſem
per Amen.

Sabbato Sermo

Qui ſequi
tur me nõ ambulat ĩ te
nebris: ſed habebit lu/
men vite. Job. viij. R Jn du
abus ferijs ĩmediate iſtud ſabba
tũ p̄cedẽtibꝫ lecte ſunt ĩ miſſa lecti
ones de veteri ac nouo teſtamen
to. in qbꝫ ſub figura oñdit̃ effect⁹
incarnationis ⁊ paſſionis filij di
qui fuit viuificatio humani gene
ris in generali. Et eſt adhuc ⁊ erit
vſqꝫ ad finẽ mũdi viuificatio cu/
iuſlibet peccatoris in ſpãli. q ipſi
viuificatiõi ꝑ oꝑa nõ obſiſtit. Jn
iſto aũt ſabbato tã in ep̃la qꝫ ĩ euã
gelio agit̃ quaſi ſub figura de effe
ctibꝫ ſecũdarijs quos eccl̃ia cõſe
cuta ẽ ꝑ ĩcarnationẽ filij dei ⁊ paſ
ſionẽ eiuſdẽ. Jn ep̃la eñ q ſcribit̃
Eſa. xlix. ⁊ incipit. Hec dicit domi
nus Jn tp̃e placito ⁊c̃. tangũt̃ du
odecim effect⁹ ĩcarnatõis ⁊ paſſi/
onis filij dei. q fuerũt ⁊ ſũt ĩ eccl̃ia
a tp̃e q dei fili⁹ carnẽ aſſumpſit. ⁊
ſpãliter a tp̃e q ip̃e mortẽ in carne
ſuſcepit. Quoꝝ prim⁹ ẽ exauditio
deuotoꝝ. Jn tp̃e inq̃t accepto. id
eſt in tp̃e gratie exaudiui te dic̃ de
us eccl̃ie q̃ztũ ad deuotos. Se/
cundus eſt cõfortatio actiuorũ.
ſ. ad operandũ. Et in die ſalutis
addit. Auxiliat⁹ ſum tui. ſ. in acti/
uis hominibꝫ oꝑantibꝫ. Terti
us eſt declinatio pc̃tõꝝ. Et ſerua/
ui te ſubdit. i. p̄ſeruaui te ĩ multiſ
tuis filijs a peccatis. Quart⁹ eſt
federatio. ſ. diuerſoꝝ a deo ⁊ in/
ter ſe. Uñ ſubiũgit. Et dedit te ĩ fe
dus populi Quint⁹ eſt eleuatio
terrenoꝝ. i. ſepultorũ in terrenis.
vñ addit. vt ſuſcitares terrã Se/
xtus ẽ poſſeſſio ꝑditoꝝ. Uñ ſub/
dit. Et poſſideres hereditates diſ
ſipatas. ſ. ciuitates ⁊ regiões a cul
tu veri dei alienas. Septimuſ
eſt ſolutio ligatorũ. vnde ſubdit.
Et diceres his q vincti ſũt. ſ. liga/
ti peccatoꝝ vincul̃: exite. Octa/
uus ẽ directio deuioꝝ ⁊ illumĩa
tio cecoꝝ. Uñ ſequit̃. Et his q in
tenebris ſũt reuelamĩ. id eſt illũi/
namini lumĩe ſpũali. Non⁹ eſt
nutritio egenoꝝ. Uñ ſequit̃. Su
per vias paſcent̃. ⁊ in oĩbꝫ planis
erũt paſcue eoꝝ Loquit̃ de paſtu
ſacre doctrine q ſumit̃ de ſcriptu
ra ſacra. Decim⁹ ẽ ꝓtectio ⁊ mu
nitio infirmoꝝ. Uñ ſeq̃t̃. Et nõ ꝑ
cutiet eos eſtus ⁊ ſol. qꝛ miſera/
tor eoꝝ regit eos ⁊c̃. i. ꝓteget eos
ab oĩ aduerſitate ne ſ. ꝑ ĩpatiẽti/
am frãgãt̃. Undecim⁹ ẽ collectio
diſꝑſoꝝ. vñ ſubdit. Ecce iſti d lõ/
ge veniẽt ⁊c̃. Duodecim⁹ ẽ exul/
tatio deſolatoꝝ. ſ. ꝓ iſtꝫ bñficijs
Et qꝛ de⁹ nõ obliuiſcit̃ ꝑpl̃i ſui ſic̃
añ paſſionẽ videbat̃ oblit⁹. vñ ſb
dit. Laudate celi. i. prelati ⁊ exulta
terra. i. ſbditi. iubilate mõtes lau/
dẽ. i. vos oẽs ꝑfecti. qꝛ ꝯſolat⁹ eſt
dñs ꝑpl̃m ſuũ. Jſta duodecĩ fue
rũt ⁊ ſũt ĩ eccl̃ia ⁊ ꝑ doctrinã ip̃i⁹ ⁊
v̄tute ⁊ merito paſſiõis xp̄i. Jſtiſ
ꝯueniẽter corrñdet euãgeliũ qd le
git̃ hodie qd ſcribit̃ Jo. viij. ⁊ ĩci/
pit. Dicebat ieſus tur. iu. Ego ſuꝫ
lux mundi. q ſequit̃ me ⁊c̃. quod
eſt verbũ propoſitũ. Jn epiſtola

eni̅ dr̄ eccie ꝙ dicat ꝑ doctrinā ſuā
his q̇ in tenebris ſūt. reuelamini.
Que q̇dē illumīatio ſpūalis non
pōt eſſe niſi ꝑ doctrinā xp̄i q̄ fuit ⁊
eſt ⁊ ſp̄ erit lux mūdi q̄ ē ſūme au
ctētica. q2 ei ꝑhibet teſtimoniū ipe
met xp̄s ⁊ pr̄ q̇ miſit eū. ſicut dr̄ in
euāgelio iſto. De ſequētib᷒ āt iſtā
doctrinā xp̄i dr̄ in ꝟbo ꝓpoſito ꝙ
ꝑ ipam dirigunť in viā ſalutis. et
vitāt om̄e errorꝫ deuiū ⁊ peccati.
Qui inq̇t xp̄s ſequiť me: non am
bulat ī tenebrꝫ: ſꝫ habebit lumē vi
te. L In quo q̇dem ꝟbo xp̄i-
anos milites poſt ſe currētes xp̄s
rex cōmēdat tripl'r ⁊ extollit. Oñ-
diť em̄ in h̄ verbo Q ipi currūt
ꝑ ſtadiū ꝟtuoſe ꝑfectōis Q ipi
vitāt diſpēdiū dānoſe excecatōis.
Q ipſi etiā hn̄t ſolatiū radioſe
diffuſiōis. Primo dico ꝙ oñ-
diť ꝙ xp̄iani milites currūt ꝑ ſta-
diū ꝟtuoſe ꝑfectiōis. de q̄ dr̄ Ecci
xxiij. ꝙ glīa magna eſt ſeq̇ dñm.
lōgitudo em̄ dieꝝ aſſumeť ab eo
Et bn̄ lōgitudo dieꝝ .i. vite eterne
aſſumeť a ſeq̄nte xp̄m. iuxta illud
qđ diċ ſaluator Joh. xij. Qui mi-
hi miſtrat me ſequať. ⁊ vbi ego ſū
illic ⁊ miſter me⁹. ſp̄. ſeq̄ns me erit
Sꝫ poſſet aliq̇s q̄rere dicēdo.
Quid eſt hō vt ſeq̇ poſſit regeꝫ fa
ctorē ſuū: ſiċ dr̄ Eccs. ij. Dicēdū ꝙ
nemo pōt ſeq̇ xp̄m q̇ fuit oīno ſi-
ne pctō ⁊ q̇ nō habuit ſpm̄ ad mē
ſurā. Joh. iij. pōt tn̄ hō ⁊ debꝫ ſeq̇
eū ſm̄ ꝟtutꝫ ſue modulū inceden
do ꝑ viā ꝑ quā ipe ambulauit: q̄ꝫ
uis nō ſic ꝑfecte. Quilibet em̄ hō
debet dicere xp̄o illud quod dixit
iacob eſau fratri ſuo. ſiċ habetur
Gen̄. xxxiij. Precedat dixit: domi
nus me⁹ an̄ ſeruū ſuū: ⁊ ego ſeq̄r
paulatim. q2 nō ſic ꝑfecte ſicut ipe
ambulauit etiā cū auxilio ſue gra
tie. ſufficiēter tamen ad ſalutem.
Secūdo oſtendiť ꝙ ipſi vitant
diſpendiū dānoſe excecatiōis: cuꝫ
addiť. Nō ambulat in tenebris. ſi
cut ſup̄. ambulāt pctōres. de q̇b᷒
dr̄ in pſ̄. Neſcierūt neqꝫ intellexe-
rūt: ī tenebris ambulāt. Vere pec
catores neſciunt neqꝫ intelligūt il
la q̄ ad ſalutē ſūt neceſſaria. Am-
bulāt em̄ vt ceci q2 dño peccauerť
Sopho. j. ⁊ in pſ̄. alibi dr̄. Fiat .i.
fiet via illoꝝ tenebre ⁊ lubricum.
Tertio oñdiť ꝙ ipi hn̄t ſolati-
um radioſe diffuſiōis: cuꝫ addiť.
Sꝫ habebit lumē vite .i. lumē ſpi
rituale qđ dirigit hoīem ī via ſan
ctitatis: q̄ ducit ad lucē eternam.
Nullū em̄ lumē corꝑale ſeu natu
rale pōt dici lumē vite: ſꝫ ſoluꝫ lu
men ſpūale .i. lumē diuine grē qđ
dirigit hoīem ad vitā. Jlle thobi-
as gerēs ꝑſonā peccatoris Tho
bie. v. dicebat. Quale gaudiū mi-
hi eſt q̇ in tenebris ſedeo ⁊ lumen
celi nō video. q. d. nulluꝫ. Dānati
etiā dicēt in inferno ſicut habetur
Sap̄. v. Lumen iuſticie nō luxit
nobis. De qua dicit ſapiēs Sap̄
vij. ꝙ inextinguibile eſt lumen il-
lius. Diciť ergo Qui ſequitur me
⁊c. M Circa primū ſciēdū ꝙ
debem⁹ ſeq̇ xp̄m ſiċ ſequūť Egri
medicū ꝓpť curatiōis bn̄ficiū Di
ſcipl'i mgr̄ꝫ ꝓpť eruditiōis donū.
Exules ꝑronū ꝓpť ꝑſidiū ꝺfēſiōis

Milites dñm xpē ſtipendiū re
muneratiōis. Propt̄ p̄mū dicit̄
ad lr̄am Job.vj. ꝙ ſeq̄bat̄ xp̄m
magna mlt̄itudo: q2 videbāt ſig̃
q̄ faciebat ſup his q̇ infirmaban
tur. O q̄3 libēter ſequūt̄ medicum
corꝑalē illi q̇ laborāt in infirmita
te corꝑali. Certe mlt̄o fortiꝰ debēt
ſeq̇ celeſtē medicū illi q̇ laborāt in
infirmitate ſpūali.q̄ eſt pctm̄.q̇ ſo
lus eā ſanare pōt. Vñ in pſ̄.dicit̄
de xp̄o cuilibȝ hoī. Qui ſanat om
nes infirmitates tuas. Ipe etiam
nō petit ꝓ ſalario niſi tm̄ deuotā3
orationē. Omes aliȷ̈ medici (dicit
Chry.ſuꝑ Mat.) placāt̄ pecuniȷ̈ſ
medicꝰ aūt celeſtis ſola orōne pla
cat̄. De ſcd̄o pōt exponi illd̄ qd̄
d2.j. Pe.ij.c. Chriſtꝰ paſſus eſt ꝓ
nob: vobis relinq̄ns exēplū vt ſe/
quamī veſtigia eiꝰ. Chriſtꝰ em̄ id̄
mortē ſuſtinuit vt q̇ ꝑus homīeſ
docuerat v̄bis: doceret 2 exēplis
q̄ oñdit hoīb9 in ſua paſſiōe. Oñ/
dit em̄ exēplū pauꝑtatꝭ. q2 nuduſ
pēdebat. Exēplū etiā charitatꝭ. q2
corpꝰ ſuū ad oēm dimēſionē extē/
dit. Exēplū etiā penalitatꝭ 2 aſperi
tatis. q2 g̃uiſſimos dolores ſuſti
nuit. Exēplū etiā patiē2 lōganimi
tatis. q2 paſſionē ſuſtinuit donec
dixit: ꝯſūmatū eſt. Exēplū etiā hu
militatꝭ. q2 inclinato capite tradi
dit ſpm̄. Seq̇ g̃ debemꝰ eū tanq̄3
ꝑfectū magiſtꝝ. q̇ viā dei nō ſolū
v̄bo ſ3 etiā exēplo docuit ī v̄itate.
Sic ſequit̄ eū ille q̇ pōt dicere illd̄
Job.xxiij. Veſtigia eiꝰ ſecutꝰ ē pes
meꝰ: viā eiꝰ cuſtodiui 2 nō decli/
naui ex ea. A mādatꝭ eiꝰ nō receſſi

2 in ſinu meo abſcōdi v̄ba oriꝭ eiꝰ.
Ita etiā 2 exēpla q̄ oñdit. Vñ ĝdi
cit xp̄s Luce.ix. Si q̇s vult pꝰ me
venire: abneget ſemetip̄m 2 tollat
crucē ſuā 2 ſequat̄ me. ¶ De
tertio pōt accipi illd̄ qd̄ d2 Eſa.xlj
Quis ſuſcitauit ab oriēte iuſtu3:
vocauit eū vt ſeq̄ret̄ ſe. Omes ho/
mīes ab origīe ſua ſūt exules pa/
trie 2 mūdi incole circūdati diuer
ſis inimicꝭ. 2 h̄ q̄ſi īiuſti. ꝓpter qd̄
debēt ſeq̇ fidelē patronū ꝓ p̄ſidio
defenſiōis. Et q̇s eſt iſte fidelꝭ pa/
tronꝰ q̇ poſſit nos defendere ab ī/
imicis in h̄ exilio: Certe nō eſt ni/
ſi xp̄s. De q̄ dic̄ ꝓpha q̄rēs 2 inter
rogās ꝓpoſitū v̄bū. Quis inq̇t iu
ſtū ita 2 iniuſtū ī h̄.ſ. exilio expoſi/
tos 2 diuerſis hoſtib9 circūdatoſ
ab oriēte.i. ab origine natiuitatis
ſue ſuſcitauit.i. v̄tutē dedit 2 ꝯfor
tauit ad defendēdū ſe ab inimicꝭ.
Vocauit eū vt ſeq̄ret̄ ſe.ſp̄. ꝓ p̄ſi/
dio defenſiōiſ.q.d. Hic ē ſolꝰ xp̄s
quē debemꝰ ſeq̇ in h̄ exilio 2 in p̄/
ſentis vite deſerto vt nos ab īimi
cis defendat. Moyſes em̄ dixit fi
liȷ̈s iſrl̄ q̇ erāt in deſerto ſic̄ habet̄
Deut̄.xiij. Dñm deū vr̄m ſeq̇mi 2
ip̄3 timete 2 mādata illiꝰ cuſtodite
2 audite vocē eiꝰ. q̇ ſp̄. vocat vos
vt ip̄m ſeq̄mi. ip̄i ſuietꭍ 2 ip̄i adhe
rebitis. De q̄rto dic̄ ip̄emet xp̄s
Mat.xix. cuilibet hoī volēti et cu
pienti recipe ſtipēdiū eterne remu
neratiōis. habebis theſauꝝ ī celo
veni 2 ſeq̄re me. Et infra eodē dic̄
ſequētib9 ip̄m. Vos q̇ ſecuti eſtis
me in regeneratiōe cū ſederit filiꝰ
hoīs in ſede maieſtatis ſue: ſede/

bitis ꝛ vos ſuꝑ ſedes iudicantes
duodeciꝫ trib⁊ iſrl'. Et infra eodē
dic̄ oib⁊ talib⁊ q̇ relinquunt oīa q̄
pn̄t eis obſiſtere ī diuio ſuitio et
ſequūt ipm. Cētuplū accipietis ꝛ
vitā eternā poſſidebitis. Sꝫ ꝓh dolo
loꝛ mlti ſūt q̇ derelicto xp̄o ſequū
tur diaboli ſuꝑbiā. Qui pn̄t itelli
gi ꝑ illos de quib⁊ dr̄.ij. Reg.xv.
Toto corde vniuerſus iſrl' ſequi
tur abſalon.i.diabolū. Abſalō eī
interp̄tat' pr̄is mei amaricatio. Et
diabol⁹ q̄ʒtū fuit ď ſe fuit ꝛ ē ama
ricatio dei.qꝛ fac̄ q̄ʒtū pōt ꝙ ho-
mies derelinquāt deū. Mlti etiā
ſūt q̇ ſequūt carnis ſue luxuriā.q̇
pn̄t intelligi ꝑ illū vecordē iuuenē
de q̄ dr̄ Prouer.vij.ꝙ ſequit' me
retricē ſic̄ bos duc⁹ ad victimaꝫ
ꝛ neſcit miſer ꝙ ad vincl'a trahat'
quia de ꝑiculo aīe illi⁹ agit'. Ꝛ Mlti
ti etiā ſunt q̇ ſequūt mūdi ſubam
ſicut ſunt omēs cupidi ꝛ auari.ď
quib⁊ dr̄ Eſa.j. Omēs diligūt mu
nera:ſequūt retributōes. ꝛ Ezech
xxxiij. Coꝛ coꝝ auariciā ſequitur.
Multi etiā ſunt q̇ ſequunt' malo
rū hominū malā vitā.de quib⁊ dr̄
ij. Pet'.ij. ꝙ errauerūt ſecuti ſunt
viā balaā.ꝑ quē poteſt itelligi ma
lus homo q̇ oſtēdit aliis malum
exemplū. Multi ḡ ſunt ſectatores
malorū q̇ xp̄m derelinquūt ꝛ om
nia bona cōtemnunt. Nos igitur
ſequamur chriſtuꝫ ꝑ bona opera
miſericordie.ſ.ꝛ iuſticie. Quia vt
dicit' Prouer.xxj. Qui ſequit' miſe
ricordiā ꝛ iuſticiā inueniet vitā ꝛ
gl'iam. Circa ſcōm ſciendū
ꝙ pc̄tā in quib⁊ pc̄tōꝛes ambulāt

ꝓprie dicunt' tenebre.tū qꝛ ſuadēt'
a tenebris.i.a demonib⁊.q̇ dicun
tur poteſtas tenebraꝝ. tū qꝛ com
mittunt' in tenebris.qꝛ qui male
agit odit lucē. Job.iij. Tū qꝛ cau
ſant interiores tenebras.ſ. obſcu-
ritatē mētis ꝛ eiuſdē cecitatē. Quia
ſm Areſto.iij.ethicoꝝ. Omis ma
lus eſt ignorāſ. Tū qꝛ ꝑducūt ad
exteriores tenebras.imo nō ſoluꝫ
peccata dicunt' tenebre:ſꝫ ꝛ pecca-
tores. Unde apl'us ad Ephe'.v.
dicit illis q̇ in peccatis fuerūt. Era-
tis aliquādo tenebre. Sciendū
aūt ꝙ ſicut oculū corꝑalē obtene-
brāt quattuor.videlicꝫ Humor
fluēs. Puluis ſuꝑueniēs. Fu-
mus viſum īpediēs. Et tela pu-
pillā operiēs. Sic ꝛ oculū men
tis q̄ttuor obtenebrāt.ſ. Luxus
carnalis cōcupiſcētie q̇ inficit. De
quo exponit' illud Thob.v. Qua
le (dixit ille excecat⁹ ſtercore calido
hyrundinū ꝑ quē deſignat' carniſ
immūdicia) gaudiū mihi eſt q̇ in
tenebris ſedeo ꝛ lumē celi non vi
deo.q.d.nullū. Puluis tꝑalis
affluētie q̇ deprimit. De q̄ exponi
tur illud Gen̄.j. Tenebre erāt ſuꝑ
faciē abyſſi.i.cordis hoīs cupidi
ꝛ auari.qď ꝓprie intelligit' ꝑ abyſ-
ſum. Sic abyſſus om̄ia recipit et
nihil ei ſufficit vt poſſit īpleri. Sic
eſt de hoīe cupido. Om̄ia em̄ reci
pit ꝛ recepta abſcōdit. nihil reſpu
it.nihilqꝫ reddit niſi qď min⁹ va-
let. ꝛ nihil ei vnq̄ʒ ſufficit. Fum⁹
mētalis extollētie.ď quo poteſt ex
poni illud qď dicit' ad Ephe.iiij.
de quibuſdā hominib⁊ q̇ ambu-

lant in vanitate ſenſus ſui. ꝙ ha/
bent tenebris obſcuratū ītellectū
Certe ſuꝑbia vanitas ⁊ mētis ela
tio ſunt quidā fumi q̇ obſcurāt ⁊
obtenebrāt intellectū ſuperborū
Quia ſm Chryſ. ſuꝑ Math. Ni/
hil magis impedit veritatis noti
ciā q̄z ſuꝑbia. De illa em̄ beſtia de
qua loquit̄ Joh. apoc. xvj. ꝑ quā
intelligit̄ diabolꝰ q̇ eſt rex ſuꝑ om
nes filios ſuꝑbie. dr̄ ꝙ factū eſt re
gnum eiꝰ tenebroſum. Uere totū
regnū ſuꝑboꝝ eſt tenebroſuz. eſt
⁊ ſine lumine veritatis. Tela fe
ralis iracūdie ⁊ inuidie. Certe ſic̄
tela que naſcit̄ in oculo: pupillaz
operit ⁊ viſionē impedit. ſic iracū
dia ⁊ inuidia obtenebrāt ⁊ obſcu
rant oculū cordis. Un̄ dr̄ de ira.
ꝙ ira impedit animū ne poſſit cer
nere veꝝ. De iſta iracūdia ⁊ inui/
dia ꝑ q̄ hoīes ſe odiūt ⁊ ꝑſequun
tur: dicit̄. j. Joh. ij. Qui odit frēm
ſuū: in tenebris eſt ⁊ ī tenebrꝭ am
bulat ⁊ neſcit q̊ eat. qr̄ tenebre ob/
cecauerūt oculos eius. Male ſūt
iſte tenebre: que ſunt peccata mor
talia. que om̄ia ſunt om̄ino abij/
cienda. Unde apoſtolꝰ ad Rom̄.
xiij. Abijciamꝰ opera tenebraruz
⁊ induamur arma lucis ſic vt in
die honeſte ambulemꝰ. Sz iſtas
tenebras nō poſſumus abijcere:
niſi ſequamur verā lucē que chri/
ſtus eſt. ſicut ipſe dicit in ꝓpoſito
verbo. Qui ſequit̄ me non ambu
lat in tenebris. Uideamꝰ ḡ ꝙ nō
ſimus ſicut illi de quibꝫ ipemet di
cit Joh. iij. Lux venit in mūdum
(id eſt ipſemet docēs verbo ⁊ oñ/
dens exemplo. quā tenebre nō cō
prehenderūt Joh. j.) et dilexerunt
homīes magis tenebras q̄z lucez
Erant em̄ mala eorū oꝑa. ¶
Circa tertiū ſciendū ꝙ iuſti vi/
ri qui ſequunt̄ verā lucē q̇ eſt chri
ſtus habēt corā ſe quadruplex lu
men. Lumē ſcz impſſum clarita
tis naturalis. id eſt naturale indi
catoriū. de quo intelligit̄ illud v̄/
bum pſ̄. Signatū eſt ſuꝑ nos lu
men vultꝰ tui dñe. Expſſuz ve/
ritatis ſapiētialis. Ueritas em̄ ſa
piētie ē lumē expſſum ī ſcptura ſa
cra. qđ q̇dē lumē ſoli iuſti inſpici/
unt ⁊ ſequunt̄. De q̊ dr̄ in pſ̄. Ex/
ortū ē in tenebris lumē rectis cor
de. Hoc eī lumē exortū rectꝭ cordē
ſcz lumē ſapiē ſalutarꝭ ⁊ ītelligen
tie: fuit exortū ī tenebris figurarū
h̄ faciēte v̄a luce q̇ xp̄s eſt. Un̄ di
cit apl̄s. ij. Cho. iiij. Deꝰ q̇ dixit de
tenebris lucē ſplēdeſcere: ipſe illu
xit in cordibꝫ nr̄is ad illumiatiōz
ſciē claritatꝭ dī ī facie xp̄i ieſu. In
fuſum ſerenitatis ſpiritualis. qđ
eſt lumē grē gratis faciētis. De q̊
lumine exponit̄ illud quod dicit
chriſto ꝓpheta in pſ̄. In lumine
tuo. ſ. tue gratie. videbimus lumē
ſuꝑple glorie. Solū eī lumē gra
tie dei ad lumen glorie ꝑducit. Iu
xta illud apoſtoli ad Roma. vj.
Gratia dei vita eterna. Lumen
etiā oſtenſum exēplaris ſanctitatꝭ
De quo exponitur illud quod ſcri
bitur Eccꝭ. xj. Dulce lumen et de
lectabile eſt ocul' videre ſolē. Per
ſolem hic intelligo vitā exempla/
rem xp̄i domini ⁊ ſctōꝝ. que tā q̄z

alter ſol mundū illumīat: ⁊ oſten
dit hoīb⁹ viā ꝑ quā ad beatitudi
nē vadāt. Chriſtus em̄ nō ſolum
dicit de ſeipō. Ego ſum lux mūdi
ſic̄ habet̄ in iſto euāgelio: veꝝ etiā
h̄ idē dixit de apl'is. ꝑ q̄s etiā itel/
lige imitatores eoꝝ. Vñ dixit eis
Matth. v. Uos eſtis lux mūdi.
Certe de iſto lumīe verū eſt verbū
ſapiētis p̄dictū. Dulce lumē ⁊ de
lectabile eſt ⁊c̄. Nihil em̄ magꝫ de
lectabile oculis mētalib⁹ q̄ꝫ vide/
re. i. ꝯſiderare iſtū ſolē. i. vitā xp̄i et
ſctōꝝ exemplarē. Sed ꝓch dolor
multi ſunt de q̄b⁹ dicit̄ Job. xxiiij
Ipi fuerūt rebelles lumini neſcie
rūt vias eius nec reuerſi ſunt per
ſemitas illi⁹. Uere rebelles ſūt iſti
lūini oēs pctōres: qꝛ reſiſtūt oīb⁹
bonis oꝑib⁹ q̄ oñdit. Sꝫ nos ca/
riſſimi ſeq̄mur iſtud lumē. ita ꝙ
q̄libet noſtrū poſſit dicere illd̄ ps̄
Lucerna pedib⁹ meis verbū tuū:
⁊ lumē ſemitis meiſ. Ita ꝙ ſequē
tes lumē iſtud veniam⁹ tandē ad
celeſtē p̄riaꝫ. vbi dic̄ btūs q̄libꝫ d̄o
ſuo illd̄ ps̄. Eripuiſti animā meā
de morte ⁊ pedes meos de lapſu
vt placeā corā deo ī lumīe viuētiū
. i. in lumīe qd̄ lumē eſt viuentiū ⁊
nū̄q̄ꝫ morietiū. Qd̄ nobis ip̄e qui
eſt lux v̄a p̄ſtare dignet̄. Amen.

Dñica in paſſione.

Abraā pa/
ter veſter exl'tauit vt vi
deret diē meū. vidit et
gauiſus eſt. Joh. viij. Q In
tribus p̄cedētibus ferijs pia ma
ter eccleſia ſuis filijs ꝓpoſuit in le
ctionib⁹ q̄ in miſſis lecte fuerūt tā
de nouo q̄ꝫ de veteri teſtamēto ſb
figura q̄dā effectus tā primos q̄ꝫ
ſecūdarios incarnatiōis ⁊ paſſio
nis filij dei. In iſta vero dñica. q̄
ideo de paſſione dicitur quia ſe/
xta feria p̄cedēti: in q̄ recitata fuit
ſuſcitatio lazari facta ꝑ xp̄m q̄ di
es ſuſcitatiōis anno q̄ xp̄s fuit ꝓ
nobis mortu⁹ fuit p̄ma dies ap̄/
lis: cogitauerūt ⁊ voluerūt iudei
xp̄m dñm interficere. ſicut habet̄
Joh. xj. Ab illo ḡ die cogitauerūt
iudei vt iterficerēt eū. Vñ nō ceſſa
uerūt ab iſta cogitatiōe donec qd̄
cogitauerāt: oꝑe ipleuerūt. ꝓpter
h̄ igit̄ iſta dñica q̄ imediate ſeq̄t̄
iſtā ſextā feriā dicit̄ de paſſione.
Et deinceps vſq̄ꝫ ad feriā ſextā in
ꝑaſceue facit eccl'ia officiū ſpēale
de dñi paſſione. Sicut em̄ ſc̄m le/
gē agnus q̄ debebat imolari deci
ma q̄rta luna p̄mi menſis ad veſ
perū: q̄rebat̄ p̄ma die mēſis eiuſ/
dē. Et decima die mēſis eiuſdem
portabat̄ ad locū vbi debebat im
molari. Et decīa q̄rta die ad veſ/
perū imolabat̄. ſic fuit ad lr̄am de
agno vero dño ieſu xp̄o. Prima
em̄ die aprilis qñ ſuſcitauit laza/
rū inceperūt eū iudei ad mortem
q̄rere delibate. Decia v̄o die eiuſ/
dē menſis q̄ fuit dies ramiſpal/
marū venit ip̄e ad locū victime. ſ.
in hierl'm vect⁹ aſello. Quarta ve
ro decia die ad veſꝑm imolauit
ſeip̄m ſacramētal'r ſtatiq̄ꝫ eadem
nocte cepit ſua imolatio corꝑalis
Propter iſta igit̄ dicit̄ totū tp̄us

depaſſione.vñ heri ſero fuit can/
tatũ inveſpis ſolẽniter. Vexilla re
gis ꝑdeũt. In iſta dico dñica in
ep̃la pauli.q̃ legit̃ ⁊ ſcribitur Ad
Heb.ix.⁊ īcipit Chriſtus aſſiſtẽs
pontifex.clare ⁊ ſine figura agit̃ ď
dñica paſſione.⁊ ip̃ius effectu p̀n
cipali q̇ fuit redẽptio generis hũa
ni.cũ dicit de xp̃o p ꝓpriũ ſangui/
nẽ ⁊c̃.Et emũdatio etiã a pctis cũ
dicit de ſanguĩe xp̃i ꝙ emũdat cõ
ſciẽtias nr̃as ab opibꝫ mortuis
.i.a'peccatis. Et etiã adeptio eter/
ne hereditatis.cũ dicit Et iõ noui
teſtamẽti mediator eſt ⁊c̃. Agit eti
am de effectibꝫ ſecũdarijs dñice
paſſionis.cũ dicit in p̀ncipio ep̃le
ꝙ xp̃s noſter põtifex eſt aſſiſtens
ꝓ nobis deo p̃ri vt vicȝ virtute ac
merito ſue paſſioniſ ac or̃onis ſa
luti nr̃e neceſſaria ꝓcuret In euã
gelio v̇bo qđ ſcribit̃ Joh.viij.⁊ in
cipit Dicebat ieſus turbis iudeo/
rũ. Quis ex vobis arguet me de
pctõ.agit̃ clare ⁊ ſine figura de q̇/
buſdã ꝯtumelijs ⁊ q̃ſi iniectioni/
bus manualibꝫ q̃s fecerũt iudei
xp̃o ante diẽ ſue paſſionis. Dice/
bant em̃ xp̃o ſicut hic dicit̃. Nõne
bñ dicimꝰ nos q2 ſamaritanꝰ es
tu.⁊ demoniũ habes. Et infra di/
cit̃ ꝙ tulerũt lapides iudei vt iace
rẽt in eũ. R In v̇bo aũt ꝓpo/
ſito ex eodẽ euãgelio ſũpto. ſatis
clare agit̃ de incarnatiõe ⁊ paſſio
ne filij dei.dicẽte xp̃o iudeiſ. Abra
bam p̃r veſter exultauit.ſp̃.in ſpũ
.i.deſiderauit cũ gaudio ⁊ deuo/
tione animi vt videret diẽ meũ.di
em.ſp̃.ĩcarnatiõis ac paſſionis.vi

dit.ſp̃.vtrãq3 diẽ:⁊ gauiſus 'eſt.i.
gr̃as egit credẽs ꝙ añ illos dies
aĩa ſua nõ poſſet a lymbo libera/
ri.nec corpus ſuũ a limo ſuſcitari
Vidit aũt in ſpũ illos dies deo ſi
bi reuelãte ſicut ſtatim dicet̃ Igit̃
xp̃s dñs inducit patrẽ nr̃m abra/
bam hic.vt ip̃m imitemur.vt effe
ctus dñice ĩcarnatiõis ⁊ paſſiõis
deſideremꝰ ⁊ vt etiã ꝓ ip̃is gr̃as re
feramꝰ. Vñ xp̃s dñs vbi inducit
patrẽ nr̃e fidei abraã: hortat̃ nos
ad tria vicȝ. Ad ꝑfectã imitatio
nẽ. Ad attẽtã ꝯſiderationẽ. Et
ad deuotã gratiaꝝactionẽ. Pri
mo dico hortat̃ nos ad ꝑfectam
imitationẽ cũ dicit abrahã fuiſſe
patrẽ noſtrũ. Et certe ſi abrahã p̃r
noſter eſt:⁊ nos ſumꝰ eiꝰ filij. de/
bemus ip̃ius oꝑa imitari. Abra/
hã dicit p̃r veſter.g̊ ⁊ nos eiꝰ filij.
idcirco imitari ip̃m debemꝰ. vñ
dixit xp̃s iudeis:⁊ idẽ dicit nobis
Si filij abrahe eſtis oꝑa abrahe
facite.ſ̃ eodẽ. Secũdo hortat̃
nos ad attentã ꝯſiderationẽ exẽ/
plo abrahe.de q̊ dicit ꝙ exultauit
.i.cũ gaudio ⁊ deuotiõe animi de
ſiderauit.vt videret diẽ meũ.ſp̃.in
carnatiõis ⁊ paſſionis mee. ⁊ ali/
os de q̇bus dicet̃. Sicut em̃ ipſe
ante multa annoꝝ milia iſta deſi
derauit vt ea videret.ſic ⁊ nos exẽ
plo ſui debemꝰ attẽte'ꝯſiderare ⁊
recolere illa q̃ ꝓ nobis illis diebꝫ
facta ſunt. Ad hoc enim hortatur
nos xp̃s per ꝓphetam Treñ.j.di
cens. O vos omnes qui tranſitis
per viam attendite ⁊ videte.i. attẽ
te ꝯſiderate ſi eſt dolor ſimilis:ſic

ſp̄.fuit dolor meus:quē.ſp̄.ꝓ ſa/
lute veſtra ſuſtinui in carne de vo
bis aſſumpta. Tertio hortatᷣ
nos ad deuotā grārūactionē exē/
plo abrahe de q̊ dicit ꝙ vidit.ſp̄.
diē meū:ꝛ gauiſus eſt.grās.ſp̄.re
ferendo. Si ḡ ſic a remotis vidit
diem xp̄i. ꝛ gauiſus fuit. ꝛ grās
egit.multo fortius nos qui firmi
ter credimꝰ illos dies iam tranſi/
uiſſe.ꝛ in illis diebꝫ xp̄m dn̄m ſa
lutē noſtrā fuiſſe opatuꝫ gaude/
re debemus.ſp̄.ſpūali gaudio.et
grās referre. Ad qđ q̇deꝫ gaudiū
hortatᷣ nos apl's.j.ad Theſſal'.v.
Gaudete inq̇t ſꝑ ſine intermiſſio
ne orate.i.grās agite ꝛc̄. S

Circa hoc ſciendū ꝙ abrahā vidit
in ſpū q̄ttuor dies xp̄i Vidit em̄
diē eterne emanatiōis. de q̊ dicitᷣ
in pſ̄. Tecū principiū in die virtu
tis tue ꝛc̄. Et Mich.v. dr̄ xp̄o ꝙ
egreſſus eius a diebꝫ eternitatis.
Hūc diem vidit in ſpū qn̄ tres vi
dit ꝛ vnum adorouit Gen̄.xviij.
Vidit etiā diē tꝑalis īcarnatōis
de q̊ dr̄ Hiere.xxiij.et.xxxiij. Ecce
dies veniūt dicit dn̄s ꝛ ſuſcitab o
dauid germē iuſtū ꝛc̄. Hūc diem
vidit qn̄ dictū fuit ſibi ꝙ in ſemīe
ſuo bn̄dicende erant oēs gentes.
Gen̄.xij.et etiā.xxij. In ſemīe qui/
dē dicit apl's qđ eſt xp̄s. Vidit
etiā diē ſacrālis īmolatiōis. de q̊
Johel'.iij. In die illa ſtillabūt mō
tes dulcedinē ꝛc̄. Hūc diē vidit
qn̄ dixit tribꝫ viris illud qđ habetᷣ
Gen̄.xviij. Lauētᷣ pedes veſtri. ꝛ
req̇eſcite ſub arbore:ponāqꝫ buc/
cellā panis: ꝛ ꝯfortetᷣ cor veſtrū.

poſtea tranſibitis. Vidit etiam
diem corporalis oblationis.ſup̄.
in cruce. de quo Eſaie.xj. In illa
die erit radix ieſſe q̇ ſtat in ſignuꝫ
populoꝝ ꝛc̄. Et ad Heb.v. In di
ebus carnis preces ꝛ ſupplicatio
nes cū clamore valido ꝛ lachry/
mis offerens. Iſtum diem vidit
quādo filiū ſuum yſaac: xp̄m ex/
preſſe figurantē: īmolare voluit.
ſicut habetur Gen̄.xxij. De die vo
iſta.ſ.paſſiōis dn̄ice quā ſemꝑ de
bemus videre mentis oculis:de/
bemus gratias agere ſpēaliter ꝓ/
pter quattuor. Quia fuit reſe/
ratiua abdite veritatis. De iſta di
citur Eſaie.xxix. In illa die ſurdi
di audient verba libri.ꝛ de tene/
bris ac caligine oculi cecorum vi
debūt. Illa enim que ante erant
abſcondita ſub figurarū inuolu
cris:fuerunt merito dn̄ice crucis
reſerata. Fuit etiam inflāmati/
ua tepide caritatis de qua dicitur
Eſaie.xviij. Sicut meridiana lux
clara eſt Chriſtus em̄ per paſſio/
nem ſuā fuit lux meridiana:inflā
mans mentes indeuotas. Quo
cōtra dicitur Hiere.xv. de iudeis
ꝛ malis xp̄ianis ꝙ occidit eis ſol
cū Adhuc dieſ eſſet.adhuc em̄ eſt
dies dn̄ice paſſiōis.i.effectus eiꝰ.
ꝛ erit vſqꝫ in finem mūdi. ꝛ tamē
ſol eternus inflāmans mētes ho
minū occidit eis.ꝓpter qđ ſemꝑ
manent in frigore iniquitatis. Et
Amos.viij.dicitᷣ Occidet eis ſol
in meridie ꝛc̄. Fuit etiam dies
iſta reſtitutiua perdite libertatis.
Unde dicitur de iſta die per figu/

ram Exod.xiij. Mementote diei
hui⁹ in qua egreſſi eſtis d̄ egypto
Merito em̄ paſſionis xp̄i egreſſi
ſunt om̄es homines q̄ꝫtum eſt d̄
ſe de diaboli ſeruitute. Fuit etiā
exemplatiua inſolite ſanctitatis.
Chriſtus ei fuit paſſus ſm q̄ ait
Petrus vt nobis oſtēderet pfecte
ſanctitatis exemplū. vn̄ bn̄ dictū
eſt ſup̄ illd̄ Eſa.xj. In illa die erit
radix ieſſe qui ſtat in ſignū popu
lor̄ ⁊c̄. pter qd̄ dr̄ animab⁹ xp̄ia
nis Can̄.iij. Egredimini filie ſyon
⁊ videte regē Salomonē in dya-
demate q̄ coronauit eū mater ſua
in die deſponſatōis ſue ⁊ in die le
ticie cordis ſui. Que dies fuit di-
es paſſionis xp̄i.q̄ fuit dies leticie
ſue. pter redēptionē humani ge-
neris.q̄ꝫuis ſm carnē plurimum
affligeret. Dicit em̄. Abraā pr̄ ve-
ſter exultauit ⁊c̄. ¶ Circa pri
mū vbi chriſt⁹ inducens abraaꝫ
virū perfectiſſimū hortat̄ nos ad
pfectā imitationē cū dicit. Abraā
pater veſter. Si eni ipſe pater no-
ſter eſt. Si p q̄r.quia ita eſt vt di-
cit chriſt⁹.⁊ nos ſumus eius filij
debemus ip̄m imitari. al's dege-
neres ſum⁹. Debem⁹ autē ipſuꝫ
imitari in multis. Legim⁹ em̄
abraā patrem obliuiſcētē natiui-
tatis patriam. Dictū em̄ fuit ſibi
a deo ſicut habet̄ Gen̄.xij. Egrede
re de terra tua ⁊ de cognatiōe tua
⁊ de domo patris tui: ⁊ veni i ter
ram quā monſtrabo tibi.⁊ ita fe-
cit. Sic dico q̄ chriſtianus quili
bet debet exemplo Abrae mundi
ſtatum declinare. Sibi em̄ dic̄ de
us p ſcripturā ⁊ p internā inſpira
tionē. Egredere de terra tua.id eſt
de terrena cōuerſatiōe.et d̄ cogna
tione tua.id eſt de malor̄ hoium
ſocietate.quib⁹ fuiſti aliquādo ſi
milis tanq̄ꝫ eorū cognatus. Et d̄
domo patris tui.id eſt de oī pec-
cato mortali ⁊ iniquitate que fece
runt cōſcientiā tuaꝫ domū patris
tui.i.diaboli qui erat pr̄ tu⁹ q̄ꝫdiu
fuiſti i pctō mortali. Juxta illud
ſaluatoris Joh.viij. Vos ex p̄re di
abolo eſtis.dic̄ de pctōrib⁹.⁊ veni i
terrā quā mōſtrabo tibi. i terrā.ſ.
viuētiū quā de⁹ mōſtrat hoi p fi-
dē ⁊ p ſcripturā ſacrā ⁊ p inſpirati
onē internā. Veni dic̄ in t̄rā iſtaꝫ
ſcꝫ p verā fidē ⁊ p bonā opationē
p verā pn̄iam ⁊ carnis afflictionē
p iuſticiā ⁊ miſerationē. His em̄
itineribus puenit̄ ad ſalutē. Bo-
nus igit̄ chriſtian⁹ videns ſp̄.req
em eternā q̄ eſſet bona. ⁊ terrā vi
uentiuꝫ q̄ eſſet optima: ſuppoſuit
humeros ſuos tā corpis q̄ꝫ aīme
vt ad ip̄am ptingere poſſet. ſic̄ di
citur p figurā Gen̄. penul. Debe-
mus igit̄ exēplo abrae ſtatū mun
di declinare. Cuilibet enim noſtr̄
dicitur in ps̄. Obliuiſcere popu-
lum tuū ⁊ domū patris tui Le-
gimus etiā Abraā cultorē diuini
tatis. Fuit enim Abraā de primiſ
hominib⁹ qui coluerūt deū: et ſi-
bi cultū latrie impenderunt. Dici
tur enim Genes.xij.q̄ ipſe edifica
uit altare dn̄o ⁊ inuocauit nomē
dn̄i. Sic ⁊ nos exēplo ip̄i⁹ d̄bem⁹
p virib⁹ cultum dei dilatare. de-
umq̄ꝫ veruꝫ modo debito colere

⁊ adorare ⁊ in nobiſipſis edifica-
re altare.i.cor noſtꝝ vtutibꝫ orna
re vt in ipo poſſimꝰ mō debito co
gitatōes nr̄as ⁊ affectōes dn̄o im
molare. Dic̄ em̄ ſaluator Joh.iiij
ꝙ venit hora ⁊ nūc ē qn̄ veri ado
ratores adorabūt p̄rem in ſpū et
veritate V Legimꝰ etiā abra
am nutrientē fraternitatꝭ grāz. Di
xit em̄ ipe Loth nepoti ſuo. Ne q̄-
ſo ſit iurgiū inter te ⁊ me ⁊ paſto-
res meos ⁊ paſtores tuos:fratreſ
em̄ ſumꝰ. Et iō q̄ztū in no b eſt iu-
xta qd̄ dic̄ apl's ad Ro.xij. debe-
mus cū oibꝫ pacē hr̄e: etiā cū ini-
micis pacꝭ. Juxta illud qd̄ dic̄ il-
le in ps̄. Cū his q̄ oderūt pacē erā
pacificꝰ. Legimꝰ etiā abraā pro
ſternētē hoſtilitatꝭ turbā Dicit̄ em̄
Gen̄.xiiij.ꝙ abraā ꝓſtrauit et de-
bellauit illos q̄ttuor reges. p̄dā-
q3 quā acceperāt:de manibꝫ eorū
reduxit. Sic ⁊ nos exēplo Abrae
debemꝰ hoſtilitatē expugnare De
bemꝰ etiā debellare q̄ttuor reges
id eſt q̄ttuor demoneſ.illū ſcꝫ qui
tēptat de ſupbia.⁊ illū q̄ tēptat de
inuidia.⁊ illū q̄ tēptat d̄ auaricia.
Jllū etiā q̄ tēptat d̄ luxuria. Quia
vt dic̄ apl's ad Eph.vj. Nō eſt no
bis colluctatio aduerſus carnem
⁊ ſanguinē.ſp̄.tm̄.ſꝫ etiā aduerſuſ
p̄ncipatꝰ ⁊ ptātes:aduerſus recto
res tenebraꝝ haꝝ.ꝯtra ſpiritales
neq̄tias i celeſtibꝫ.i.ꝯ demones q̄
p̄ncipant̄ demonibꝫ.q̄ dicūt̄ tene-
bre.vl' etiā q̄ p̄ncipant̄ ptibꝫ iſtiuſ
aeris tenebroſi. Ergo debemꝰ exē
plo abrae aduerſantes expugna-
re. Legimꝰ etiā abraā fugiētem

cupiditatꝭ flāmā. Legit̄ em̄ Gen̄.
xiiij. ꝙ ille rex ſodomorum dixit
abrae poſtq̄z habuerat victoriaz
de illis q̄ttuor regibꝫ.p̄dāq3 q̄z d̄ ma
nibꝫ eiꝰ tulerat. Da mihi aias cete
ra tolle tibi. Cui rn̄dit abraā. Le-
uo manū meā ad dn̄m poſſeſſorē
celi ⁊ terre ꝙ a filo ſubtegmis vſ-
q3 ad corrigiā calige nō accipiā d̄
oibꝫ q̄ tua ſunt. Fugit g̊ abraā cu
piditatꝭ flammā.ſic ⁊ nos exēplo
ipiꝰ debemꝰ cupiditatē ⁊ auariciā
abdicare. Quia vt dicit apl's ad
Ephe.v.ꝙ oīs fornicator aut im
mūdus aut auarꝰ aut idoloꝝ ſer
uitꝰ:nō habet hereditatē in regno
xp̄i ⁊ dei X Legimꝰ etiā abra
am eijcientē libertatꝭ emulā. Legi
tur em̄ Gen̄.xvj. ꝙ abraā eiecit d̄
domo ſua illā agar ancillā ſuā cū
filio ſuo q̄ emulabat̄ dn̄e ſue.ſ.ſa
ray. Et certe nos debemꝰ exemplo
abrae oēm pcti ſuilitatē amputa
re ⁊ a nobis extirpare. Aīma nr̄a
q̄ztum eſt de ſe libera ē.⁊ caro an-
cilla eſt. Verū ancilla emulat̄ con
tra dominā.quia caro cōcupiſcit
aduerſus ſpm̄:vt dicit apoſtoluſ
ad Gal'.vj. Sic ⁊ nos debemus
a nobis eijcere oēm peccati ſerui-
litatē.quia ſumꝰ filij libere:nō an
cille. Qd̄ facimus cuz carnē ſpiri-
tui ſubiugamꝰ. Et hoc certe debe
mus facere.quia dicit apoſtolus
ad Gal'.iiij. Eijce ancillam ⁊ filiū
eius. Non em̄ erit heres.ſp̄.celeſtꝭ
patrie cū filio libere. Legimꝰ eti
am abraā circūcidentē carnalita-
tis ſuperbiā. Legit̄ em̄ Gen̄. xvij.
quō abraā de mandato dn̄i circū

cidit carnē p̄pucij ſui ⁊ omniuꝫ q̄
erant in domo ſua. Sic ⁊ nos ex
emplo ipſiꝰ debemꝰ carnis motū
ſubiugare ⁊ om̄e malū prepuciū
a nobis circūcidere. p̄cipue p̄puci
um cordis noſtri. vtpote malas
cogitationes prauaqꝫ deſideria ⁊
affectiones peſſimas. ex quibꝫ ꝓ-
deunt om̄ia opa mala. iuxta illō
quod dicit̃ nobis Hieremie. iiij.
Circūcidimini p̄pucia cordis ve-
ſtri. Legimꝰ etiā abraā exhiben-
tem hoſpitalitatis curā. Legitur
em̄ Ben̄. xviij. quō abraā recepit ī
ſuo hoſpitio tres angelos. quibꝫ
ad comedendū dedit eo modo q̄
angeli comedere poſſunt. Sic et
nos exēplo ipſiꝰ debemꝰ mētē do
mū p̄parare: vt deus velit in ipſa
hoſpitari habitare ⁊ cenare. Ipſe
em̄ dicit Apoc̄. iij. Ecce ego ſto ad
hoſtiū ⁊ pulſo. ſi quis audierit vo
cem meā ⁊ aperuerit mihi ianuaꝫ
intrabo ad eū ⁊ cenabo cum eo ⁊
ipſe mecū. Debemus etiā homīeſ
ī noſtris hoſpitijs recipe. eiſqꝫ ſꝫ
noſtrā facultatē ꝓuidere. hoc em̄
eſt vnū de opibꝫ miſericordie ꝓpt̃
que deꝰ remunerabit electos. vn̄
dicet eis in iudicio. Hoſpes fui ⁊
recepiſtis me. Matth. xxv. Apl's
etiā dicit ad Hebre. xiij. hoſpitali
tatis nolite obliuiſci. ꝑ hanc eniꝫ
placuerūt quidā. ſ. deo: angel' ho-
ſpitio receptis. Legimꝰ etiā abra
am expoſcentē ꝓ alijs veniā. Legi
tur em̄ Ben̄. xix. ꝙ abraā orando
ſuppliciter ⁊ humiliter poſtulauit
veniā pro ſodomitis. Sic et nos
exemplo ipſiꝰ debemꝰ ꝓ viribꝫ irā
dei mitigare ⁊ orare etiā ꝓ pecca-
toribus qui nos ꝑſequunt̃. iuxta
illud ſaluatoris Matth. vj. Ora
te ꝓ ꝑſequentibꝫ ⁊ calumniātibuſ
vos. Legimus etiā abraā obe-
dientem ad ſimplicē dei loquelā.
Legitur em̄ Ben̄. xxij. ꝙ abraam
in re multuꝫ difficili ⁊ ardua. ſ. in
occiſione filij ſui ad loquelam dei
ſimplicem voluit obedire. Sic ⁊
nos exemplo ipſiꝰ debemꝰ obedi
re deo ad ſolū eius verbū in om̄i-
bus que iubet q̄ꝫtūcunqꝫ ſint ar-
dua ⁊ nobis difficilia. vt poſſit di
ci de quolibet noſtrū illud. in au
ditu auris obediuit mihi. Legi
mus etiā abraā offerentē pietatis
victimā. Legit̃ em̄ Ben̄. xxij. ꝙ ipe
pro filio ſuo obtulit deo arietem.
Sic ⁊ nos exemplo ipſiꝰ debemꝰ
pro filio. id ē ꝓ ſpiritu noſtro ari-
etē. id eſt carnē noſtrā in holocau
ſtum īmolare. Iuxta illud qō di-
cit apoſtolꝰ ad Roma. xij. Obſe-
cro vos ꝑ miſericordiā dei vt ex-
hibeatis corpa veſtra hoſtiam vi
uentē: ſanctā: deo placentē. Le-
gimus etiā Abraā cōcludenteꝫ in
ſanctitate vitā. Dicitur em̄ Benes
xxv. ꝙ mortuꝰ eſt abraam in ſene
ctute bona. ꝓuectaqꝫ etatis ⁊ ple-
nus dierū. Sic ⁊ nos q̄ꝫtum ī no
bis eſt cū diuino adiutorio debe
mus vite curſum feliciter cōſum-
mare: vt ſcꝫ moriamur in ſenectu
te bona ⁊ venerabili. que non eſt
diuturna neqꝫ annoruꝫ numero
cōputata: vt dicit ſapiens Sapīe
iiij. ſed eſt vita homīs immacula
ta. Moriamur etiā pleni dieruꝫ.

id eſt pleni virtutibꝫ. ꝑ quas dieſcit in emiſperio mentis humane. Igitꝛ in iſtis om̄ibꝫ debemꝰ abraam imitari: al'ſ nō erimus ſui filij liberi ac heredes ſui. Deus em̄ dicit nob̄ Eſa.lj. Attēdite ad abraam patrē veſtrū. id eſt imitamini ip̄m in iſtis duodecim que ſūt dicta. Et ſubdit cauſam quare debeamus ip̄m imitari dicens. Quia vnū vocaui eū ⁊ benedixi ei. ⁊ multiplicaui eū. ſ. p̄. nō ſolū in filijs. verumetiā in virtutibꝫ ⁊ p̄mijs. volens dicere ꝙ ſi attēdimus ad eū ſ. p̄. imitādo ip̄m in iſtis: ipſe dn̄s benedicet nobis: ⁊ multiplicabit nos in virtuoſis meritis ⁊ glorioſis p̄mijs. Cūq; migrabimꝰ ab hoc ſeculo portari faciet animas noſtras ꝑ angelos ſicut portauerunt animā illius Lazari de quo habetꝛ Luce.xvj. in ſinū abrae. id eſt in requiē ſempiternā. Quā nobis ipſe cōcedere dignetꝛ ⁊c̄. Amē.

Sermo II De eodem

Ieſus autē tranſiens abſcondit ſe ⁊ exiuit de templo. Iohā. viij. ¶ In hac ſolēni dominica que dicitꝛ de paſſione. in qua eccleſia incipit paſſionē dominicaꝫ recolere. quod etiā cōtinuat deinceps vſq; ad feriā ſextā in paraſceue. in qua fuit dn̄s mortuꝰ: recolit eadē eccleſia effectū principaleꝫ dn̄ice paſſionis qui fuit redēptio humani generis. ⁊ quoſdā etiam alios ſaluti hominū oportunos. Inter iſtos aūt effectꝰ quidā fuerunt ⁊ ſunt corꝑales: ⁊ quidā ſpirituales. Corꝑalis autē effectus ē punitio ⁊ flagellatio peccatorum in hac vita. Iudei em̄ ꝓpter peccatum grauiſſimū qd̄ fecerūt procurando mortē xp̄i puniti fuerunt ⁊ flagellati duriſſime: ipſo ordināte ꝑ romanos ip̄os trucidātes. ⁊ ciuitatē ipſoꝝ ac templū deſtruētes ⁊ multos de ipſis captiuātes que quidē captiuitas adhuc durat. Unde ī ſignū huiꝰ qd̄ erat futurum in ꝓrimo Ieſus abſcōdit ſe ⁊ exiuit de templo. ſicut dicit ꝓpoſitū verbū. Tūc enim quaſi abſcondit potentiā ſuā ab eis ⁊ ſubtraxit eis ſuaꝫ aſſiſtentiā tradens ip̄os in manus romanoꝝ. et hoc totū meruit ꝓpter peccatū grauiſſimū in morte xp̄i cōmiſſuꝫ. Idē etiā dico de malis xp̄ianis q̄ quoniam ſunt ingrati tāto dei beneficio: iteꝝ ip̄m crucifigētes ⁊ p̄parātes crucifixionis ſue cauſam: que fuit peccatū: id̄ flagellat eos temporaliter īterdū ⁊ ꝑmittit eos ab alijs flagellari. vn̄ tūc q̄ꝛ nō videtur curare de ip̄is quaſi abſcōdit faciē ſuā ab eis: ſuāq; aſſiſtentiaꝫ ſubtrahit ip̄is: ꝑmittens eos multipliciter tribulari Et hoc interdū fit ꝓpter ingratitudinē: q̄ꝛ tantum beneficiū nō recognoſcunt. Chriſtus em̄ multū cōqueritur d̄ iſta ingratitudine: ⁊ magis ꝓpter ip̄aꝫ planxit q̄ꝫ ꝓpter dolores quos ſuſtinuit. Unde dicit quidā hominibus loquēs in ꝑſona xp̄i ī cruce pendentis. Uide inquit homo

quid ꝓ te patior. vide plagas qui
bus afficior. ⁊ cuȝ ſit tãtus dolor
exterior: grauior eſt tñ planctꝰ in
terior: tã ingratũ cum te experior.
Effectꝰ aũt ſpũalis reſpiciẽs in
tus aĩam eſt ſubtractio gr̃e. quaȝ
interdũ ꝓpt̃ iſtã ingratitudinẽ ſub
trabit eis xp̃s. Vñ in ſignũ huiuſ
ieſus abſcõdit ſe ⁊ exiuit de tẽplo
ſicut dicit ꝓpoſitũ verbũ de euãge
lio iſtiꝰ diei ſumptũ. manifeſte in/
nuens ꝙ ꝓpter iſtã ingratitudinẽ
abſcõdit ſe ⁊ exit de templo. id ẽ. d
animabꝫ ipoꝝ nolẽs ĩ eis habita
re ꝑ gr̃am. quaꝝ tñ q̃libet eſt eiuſ
templũ ſpũale. A Accipiẽdo
igit̃ v̾ba iſta ſm ſpũalẽ ĩtelligẽtiã
⁊ accipiẽdo tẽplũ ꝓ aĩa hoĩs. In
iſtis v̾bis ſatꝫ euidẽter tãgit tria.
ſcȝ Perfectionẽ hũane nobilita/
tis. Diuiſionẽ g̃tioſe ſocietatis.
Et amiſſionẽ delicioſe claritatis.
Accipiẽdo igit̃ v̾ba iſta ſic. De tẽ/
plo exiuit ieſus ⁊ abſcõdit ſe. Pri
mo tãgit ꝑfectiõȝ hũane nobilita
tis ĩ tẽpli ꝯditõe cũ dic̃. De tẽplo.
Magna ẽ nobilitas aĩe hoĩs q̃ ẽ
templũ dei. in q̃ ip̃e vult habitare
Vñ dixerũt illi ſic̃ habet̃. ij. Ma/
chab. xiiij. Tu dñe vniuerſoꝝ qui
nullꝰ ĩdiges voluiſti tẽplũ habi/
tatõis tue fieri ĩ nob̃. Magna igi
tur ẽ ꝑfectio hũane nobilitatis et
ml̃tũ deberet honorari: iſtudqȝ tẽ
plũ a pollutõe p̄ſ̃uari ne ip̃e deuſ
ab ip̃o fugaret̃ Scđo tãgit diui
ſionẽ g̃tioſe ſocietatꝫ ĩ xp̃i egreſſio
ne: cũ dic̃ ꝙ exiuit ieſus d iſto tem
plo. Gratioſiſſima ſocietas ẽ ĩter
deũ ⁊ hoĩem q̃ȝdiu hõ ẽ ĩ ſtatu g̃/
tie ⁊ ſine pctõ mortali. Et bñ grati
oſa ſocietas. qꝛ cũ tali hoĩe ſꝑ deꝰ
vadit. in eo habitat. dormit ⁊ pul
ſat ⁊ cum ipſo cenat. ipſiqȝ aſſiſtit.
ip̃mqȝ iuuat ⁊ ꝓtegit. Sȝ iſta gra
tioſa ſocietas rũpit̃ ſtatim cuȝ hõ
pctm̃ mortale cõmittit. Chriſtꝰ eĩ
ſꝑ ſepat̃ ab eo ⁊ r̃manet miſer pec
cator ſolꝰ. ⁊ tñ ſcribitur ꝙ ve ſoli.
Reuera deꝰ ip̃e ꝓpt̃ iſtũ exituȝ q̃ſi
dolet ⁊ amaricat̃. In ſignũ cuiꝰ dr̄
Mat. xiij. ꝙ ieſus exiẽs d domo
ſedebat iuxta mare. Cũ eĩ xp̃s exit
de domo ſpũali hoĩs. i. de aĩa ſua
ꝓpt̃ pctm̃: ſedet iuxta mare. qꝛ q̃ſi
dolet ⁊ amaricat̃ ꝯſiderãs ꝙ ideo
ip̃e ſenſit ⁊ ſuſtinuit amaritudinẽ
paſſionis vt in iſta domo ſemper
habitaret. Tertio tangit amiſ/
ſionẽ delicioſe claritatis in lucꝫ ab
ſconſione. Reuera q̃ȝdiu homo ẽ
in ſtatu gratie: deus tenet ad ho/
minẽ faciẽ ſuã ꝯuerſam. ⁊ tunc vi
det hõ claritatẽ ſpũalẽ ꝑ quaȝ co/
gnoſcit ea q̃ ſunt ſaluti neceſſaria
Et reuera iſta claritas ml̃tũ ẽ de/
litioſa. Et idcirco dic̃ ꝓpħa in pſ̃.
Oñde nob̃ faciẽ tuã ⁊ ſalui erimꝰ.
Sȝ ſtatim cũ hõ cõmittit peccatũ
mortale: occultat̃ iſta claritas: et
abſcõdit̃ a pctõre diuina claritas
⁊ remanet miſer peccator nõ ſolũ
ſolꝰ. verũ etiã ĩ tenebris ⁊ vmbra
mortis. Unde dicit̃ Eſa. lxiiij. ĩ ꝑ/
ſona pctõꝝ dño. Abſcõdiſti faciẽ
tuã a nob̃ ⁊ alliſiſti nos. ſp̃. ſbtra
hẽdo nob̃ claritatẽ tuã. ⁊ h̃ in ma
nu. i. ĩ merito iniq̃tatꝫ nr̃e. Freq̃n/
ter etiã ꝓpter pctã aliquorum de/
us etiam flagellat viros iuſtos. ⁊

quaſi abſcōdit faciē ſuā ab eis et
hoc eſt qꝺ multi formidāt iuſti
hoīes qꝛ ꝓpter flagella tꝑalia in/
terdū frangunt̄ ꝑ impatientiā et
cōmittūt pctā. Et de iſta flagellati
one tꝑali ſctūs iob ꝯquerit̄ deo in
ꝑſona hoīs iuſti. dicēs Job. xiij.
Cur faciē tuā abſcōdis ꝛ arbitra/
ris me inimicū tuū. Contra foliū
qꝺ a vēto rapit̄ oñdis potentiam
tuā ꝛ ſtipulā ſiccā ꝑſeq̄ris. Poſt
modū orat ꝺo dicēs Recede pau
lulū ab eo vt q̇eſcat ꝛc̄. Sic igitur
in hoc verbo tāgunt̄ tria. Quo
rū ṗmū eſt om̄i hoī multū hono
rabile. vicȝ. ꝙ aīa eius ſit dei tem/
plū. Scꝺm eſt ꝓ om̄i pctōre mul
tū lamētabile. vicȝ. ꝙ xp̄s exeat de
aīa eius. q̄ eſt tēplū dei. Tertiū
eſt ꝓ om̄i viatore tam iuſto q̄ȝ in/
iuſto multū formidabile. ꝓpter il/
la q̄ ſtatiȝ dicta ſunt de tꝑalibꝫ fla
gellis: dicit igitur. De templo exi/
uit ieſus ꝛc̄. B Circa primū
vbi tangit̄ ꝑfectio humane nobi/
litatis in templi cꝯditione: in hoc
ꝙ homo dicit̄ templū dei. cū dici
tur De templo. Sciendū ꝙ iſtud
templū ſpūale qꝺ eſt homo: ſpeci
aliter ſc̄m aīam: eſt a deo ſolo edi/
ficatū. ex quo habet ſtabiliorē fir/
mitatem. Ab ip̄o etiam ſolo dedi
catū. ex quo etiā habet celebriorē
auctoritatē. Ab ip̄o etiā ſolo exor/
natū. ex quo habet ꝑfectiorē ſctita
tem. Ab ip̄o ſolo expiatū ex q̄ ha/
bet placidiorē amenitatē. Dico
ṗmo ꝙ iſtud templū. qꝺ eſt aīa
rōnalis. eſt a ſolo deo edificatum
ex quo habet firmiorē ſtabilitatē.

Solus em̄ dei filius vna cū pa/
tre ꝛ ſpūſancto edificat iſtud tem/
plū. qꝺ eſt anima humana. Edi/
ficatur em̄. i. creatur. Solus autē
deus creat. vnde dico ꝙ iſtud tē/
plum per figurā eſt illud qꝺ edifi
cauit ſalomon. i. dei filius inq̄ȝtū
deus. de quo habet̄. iij. Regū. vj.
Ip̄e etiā per figurā ille vir cuius
nomen eſt oriens. de quo dicitur
Zacharie. vj. Ecce vir oriens no/
men eius: ip̄e extruet templū do/
mino. Et bene oriēs. ip̄e em̄ eſt il/
le de quo dicitur Luc̄. j. Uiſitauit
nos oriens ex alto. Ex hoc igit̄ ꝙ
eſt a ſolo deo edificatū habet fir/
miorē ſtabilitatē. eſt em̄ hoc tēplū
ſemꝑ manens. quia aīa hoīs eſt
incorruptibilis. ꝓpter hoc dicitur
templū ſanctū. i. firmū. ꝓpha enim
dicit deo in Pſ̄. Sanctū eſt tem
plū tuū. i. firmū ꝛ ſemꝑ manens.
Hoc em̄ eſt illud ſanctuariū de q̄
dicitur Exo. xv. Sanctuariū tuū
dñe qꝺ firmauerunt manus tue.

Dico ſecūdo ꝙ hoc templū eſt
a ſolo deo dedicatū ꝛ ꝯſecratum
ex quo habet celebriorē auctorita
tē. Uidem⁹ em̄ ꝙ iſta tēpla mate/
rialia tunc habēt maiorē auctori/
tatē qñ ſunt ꝑ ep̄os ꝯſecrata. mul
to fortius iſtud templū debet eſſe
magne auctoritatis. ꝛ debet ſua/
ri in ſūma reuerētia. Dedicatio au
tem iſtius templi fuit figurata ꝑ
tēpli ꝺdicationē factā ſub ſalomo
ne. de q̄ habet̄. iij. Reg. viij. De q̄
etiā tēplo dicit ip̄e de⁹. iij. Reg. ix
Sanctificaui domum hanc quā
edificaſti ꝛc̄. Fuit etiam figurata

per dedicationē factā ſub Eſdra z
Neemia. de qua. j. Eſdre. vj. Hoc
eſt ꝑ figurā illud tabernaculū de
quo dr̄ ī pš. Sanctificauit taber
naculū ſuū altiſſim⁹. Tertio di
co ꝙ iſtud templuꝫ eſt a ſolo deo
exornatū ex q̊ habet ꝑfectiorē ſan
ctitatē. Exornatū dico dei imagi/
ne. q̄ ꝯſiſtit in vnitate eſſentie z tri
nitate ꝑſone. ꝑ quā imaginem ca
pax dei z ꝑticeps eſſe pōt. ſꝫm Au/
gu. Exornatū etiā dei ſimilitudīe
q̄ ꝯſiſtit in vnitate grē z trinitate
ꝟtutum. ſ. fidei. ſpei. z charitatis.
Hoc eſt illud tēplū ꝑ figurā de q̊
dr̄. iij. Re. vj. ꝙ nihil erat in tēplo
qd̾ nō tegeret̃ auro. Auro. ſ. chari
tatis. qd̾ vtiqꝫ veꝝ ē ſtatim cū hō
eſt ꝑ baptiſmū renat⁹. Ex hoc di/
co ꝙ h̾ templū a ſolo deo exorna
tū eſt ꝑ ꝑfectiorē ſanctitatē Tēplū
dei ſanctū eſt (dic̄ apl's. j. ad Cho
rinth. iij) qd̾ eſtis vos. ſpālıter ſꝫm
aīam. Et dico ꝑfectiorē ſanctitatē
que nō ſolū manet in ipa aīa: ſed
etiā redūdat in corp⁹ Vn̄ dic̄ apo
ſtol⁹. j. ad Chor̄. vj. Mēbra vr̄a
templū ſunt ſpūſſcı̄. E Dico
quarto ꝙ iſtud tēplum eſt a ſolo
deo expiatū. ex q̊ habet placidiorē
amenitatē. Hoc ē illud tēplū ꝑ fi/
guram qd̾ purgauit iudas. De q̄
purgatiōe habet̃. ij. Machab. x.
Hoc etiā eſt illud templū de quo
ꝑ figurā eiecit ieſus oues z boueſ
colūbas etiā z numularios. de q̊
ſupra fuit dictū in illo ſꝫmōe Sol
uite templū h̾. Cū eñ tēplū iſtud
eſt ꝓphanatū z pollutū ꝑ peccatū
purgari nō pōt nec expiari nec ab

ipſo poſſunt eijci peccatorum im
mūdicie: niſi ꝑ ſolū xp̄m q̄ ſuo ſā
guine emūdat ipm̄. vt dictuꝫ fuit
heri ī epiſtola. ꝙ ſanguis ei⁹ emū
dat cōſciētias noſtras ab opibus
mortuis. i. a peccatis. ad ſeruien/
dū deo viuēti. ad Heb. ix. Proch
dolor iſtō tēplū nobiliſſimū pec/
catores violant: polluūt: et ꝓpha/
nant immūdicijs z abominatōi/
bus pctōꝝ. Vn̄ frequenter in iſto
tēplo eſt abominatio deſolatiōis
De qua dr̄ Dan̄. ix. Ponūt ei pec/
catores in iſto tēplo idola ſua. i. ꝑ
ſuas viles cogitatōes: mulieres z
z alia vilia facta. ſicut ille manaſ/
ſes poſuit idolū luci in tēplū dn̄i
ſicut habet̃. iiij. Re. xxj. Vn̄ ꝑ figu
ram eſt templū illud de quo dici
tur. ij. Mach. vj. ꝙ erat plenū lu/
xuria z comeſatiōibꝫ. Sepe enim
pctōres de aīa ſua q̄ eſt tēplū dei
viui ſꝫm apl'm. ij. ad Cho. vj. faci/
unt templū baal. de q̊ dr̄. iiij. Re.
xj. z in pluribꝫ alijs locis. Baal i/
terp̄tatur vir hians vl' deuorator
z ſignificat aīam homīs guloſi:
crapulis z ebrietatibꝫ dediti. Se
pe etiā faciūt templū dei viui tem
plū dagon. de quo dr̄. j. Regū. vj
Dagon eñ interp̄tat̃ piſcis mero
ris ſeu triſticie. aut piſcis iniqu⁹.
z ſignificat animā hoīs inuidi et
iracūdi q̄ ꝓpt̃ inuidiā z iracūdiaꝫ
ſemꝑ eſt in merore z triſticia ꝓpt̃
bona ꝓximoꝝ. Vn̄ in illis ſbmer
gitur ſic̄ piſcis in aq̄. ac ꝑ h̾ eſt ini
quus. Nō eñ eſt maior iniq̄tas
q̄ꝫ inuidere ꝓximis z triſtari d̾ bo
nis ipſoꝝ. Sepe etiā faciūt iſtud

templū dei templū aſtaroth. De
quo habetur.iiij. Reg.xxiij. Aſta/
roth eniꝫ interp̄taṫ cubile ſeu pre/
ſepia. ⁊ ſignificat animā hominiſ
impudici ⁊ lubrici. qui ſemp̱ ē de
ditus cubilibꝫ ⁊ īpudicicijs. Se
pe etiā faciunt iſtud templū dei tē
plum neſrach. De quo habeṫ Eſa
ie.xxxvij. Neſrach enim interp̄taṫ
exaltatio inutilis. et ſignificat ani
mā hominis ſuperbi. cuius cor ī
utiliter exaltatur. De iſtis oīibꝫ
cōqueritur ꝓpheta in pſ̄. dicens.
Polluerūt templū ſanctū tuum.
O deus meus quot ſunt qui ne/
gligunt honorē huiꝰ templi. et q̇
adorant creaturas de quibꝫ deū
ſuum faciūt: habentes dorſa ſua
contra templū. id eſt nō curantes
de honore templi qđ eſt in ipſis.
Sic̄ diciṫ per figurā de illis Eze/
chieḱ. viij. Ergo ꝓ đo templū iſtđ
dei qđ eſt intra nos honoremus
⁊ nō polluamus ip̄m. Quia apo
ſtolus dicit. j. ad Chorinth. iij. ꝙ
ſi quis templū dei violauerit: di/
ſperdet illū dominꝰ. Et ſi ꝯtingat
ꝙ aliquando polluaṫ per pecca/
tum: recurramus p̱ verā peniten/
tiam ad illū ſolū qui purgare po
teſt. id eſt ad dominū Jeſum chri
ſtum. De quo diciṫ Apocalipſ. j.
ꝙ dilexit nos ⁊ lauit nos a pecca
tis noſtris ī ſanguine ſuo. Et cer/
te illa lotio adhuc habet efficaciā
⁊ habebit vſqꝫ ad finem mundi.
Unde dicitur. j. Joh. j. ꝙ ſanguiſ
Jeſu chriſti filij dei emūdat nos
ab omni peccato. D Circa ſe
cundū vbi tāgitur diuiſio gratio

ſe ſocietatis que eſt inter deum ⁊
hominem qꝫdiu eſt ſine peccato.
Que quidē ſocietas rumpitur ſta
tim cuꝫ homo cōmittit peccatum
mortale. Per peccatū perdit ho/
mo optimū ⁊ fideliſſimū ſocium
quo perdito miſer homo rema/
net totus ſolus. Unde in ſignuꝫ
huius ꝙ per peccatū chriſtuſ exit
de templo. id eſt de anima ipſe ex
iuit de templo materiali propter
peccatū iudeorum. Jeſus inquit
exiuit de templo. Sciendū autē
circa exitum ꝙ ipſe exiuit In fo/
rum eccleſie ad liberalē vocatio/
nem. In locum diſcipline ad ſa
pientialem eruditionē. In cam/
pum pugne ad virtualē congreſſi
onem. Exit autē de templo ani
me ꝓpter criminalē tranſgreſſionē
Dico p̊mo ꝙ ieſus exiuit in fo/
rum eccl̄ie ad liberalē vocationē.
Ipſe enim eſt ille de q̄ dic̄ Mat.
xx. ꝙ exiuit p̊mo mane conducere
operarios in vineā ſuā. ipſe vere
qui exiuit de deo p̄re p̱ eternā ge/
nerationeꝫ exiuit p̊mo mane. i. in
mūdi p̊ncipio. vł p̊mo māe. i. ī ec/
cleſie initio ꝯducere op̱arios ī vi/
neā ſuā. i. ī eccl̄iaꝫ ſuā. Cuiꝰ vinee
tot ſūt vites q̄t ſūt hoīes boni. Et
ꝓmiſit cuilibꝫ fideli op̱ario q̄ ope
rareṫ ī vinea ſua. ſ. eccl̄ie bn̄ viuen
do. bn̄ docēdo. ⁊ exēpla ſctitat̄ oñ
dēdo; denariū diurnū. i. et̄nā bn̄/
dictōꝫ q̄ ē illa merces đ q̄ pī dixit
xp̄o. vt habeṫ ī eodē. c. voca op̱ari
os ⁊ redde illis mercedē. Ad h̄ eī
dei filius q̄ dic̄ Joh. xvj. Exiui a
patre ⁊ veni in munduꝫ. Ad hoc

dico exiuit ꝑncipalr̃:vt hoïes ſtā
tes ocioſos ⁊ nihil boni oꝑantes
vocaret ⁊ ꝯduceret ad laborādū
⁊ oꝑandū ī vinea ſua.ſ.eccl'ie. vel
in vinea ſua.ſ. iuſticie Cuius ſm
Criſoſt.tot ſūt vites q̃t ſūt ꝟtutes
Scḋo exiuit in locū diſcipline
ad doctrinalē eruditiōeꝫ.ip̃e em̄ ē
ille de q̊ ip̃e dicit Luc.viij. Exijt q̇
ſeminat ſemīare ſemē ſuū. Ad h̄
em̄ ip̃e qui a patre exiuit ⁊ venit
in mundū.vbi ſupra.exiuit vt ſe-
minaret ⁊ impleret orbē p̃cioſo ſe
mine.qḋ eſt verbū dei Luce.viij.
Iſtius aūt ſeminis (ſicut ip̃emet
dicit in ea dē ꝑabola. vbi ſ̃.) vna
pars cecidit ⁊ adhuc cadit ſecus
viam.i.in cordibꝫ ſuꝑboꝝ.q̃ ſunt
demonuꝫ ſuggeſtionibꝫ ꝑuia. Et
iſta ꝑs nō fructificat.qꝛ volucres
celi (ſicut ip̃e dicit) deuorant illaꝫ.
Tollūt em̄ demōes ꝟba de cor-
dibus ſuꝑboꝝ:ne credētes ſalui
fiant. Quedā aūt ꝑs cecidit ⁊ ad
huc cadit ſupra petrā.i.ſuꝑ corda
hominū ꝑtinaciū. que nō cedunt
diuino tactui.nec cōpatiunṫ ſuis
ꝓximis ꝓpter ſuā duriciā ⁊ immi-
ſericordiā. Nec iſta etiā fructificat
qꝛ em̄ humorē non habet.ſp̃.gr̃e
radices nō mittit:ꝓpter qḋ ſtatim
exiccaṫ. Quedā autē cecidit ⁊ ad-
huc cadit inter ſpinas.i.ſuꝑ cor-
da cupidoꝝ ⁊ mūdanoꝝ hoīum
q̄ a diuitijs ſeculi ⁊ inordinatis
ſollicitudinibꝫ tāq̧ꝫ a ſpinis pun-
gunṫ ⁊ laceranṫ.⁊ iſta etiā nō fru-
ctificat.qꝛ exorte ſpine ſuffocāt il-
lam. Quarta ꝟo ꝑs cecidit ⁊ ad
huc cadit ī terrā bonā.i.ī corda iu

ſtoruꝫ ⁊ deuotoꝝ hominū. ⁊ iſta
ſola fructificat. Et aliqñ facit fru
ctū triceſimū:ſicut in iſtis nuben
tibꝫ. Aliqñ ſexageſimū: ſicut ī pe-
nitētibꝫ ⁊ viduis. Aliqñ ꝟo cente
ſimū:ſic̄ in ꝟginibꝫ ⁊ inocētibus
Exiuit ḡ xp̄us ad ſemiandū ſemē
doctrīe ſalutifere.i.verbū celeſtis
ſapīe. Qḋ quidē ſemē ſic̄ dictū eſt
interdū fructificat:ſed in pluribꝫ
ꝑdiṫ.ſed h̄ nō eſt ꝓpter defectū ali
quē ex ꝑte ſemīantis:ſꝫ ꝓpter indiſ
poſitionē ṫre.i.cordiū ſuꝑ q̄ cadit
C Tertio dico ꝙ exiuit ieſus in
campū pugne ad virtualē cōgreſ-
ſionē. Ante aduentū em̄ xp̄i dya-
bolus ꝑncipabaṫ mūdo.⁊ in pa-
ce homīes poſſidebat: qꝛ omnes
ꝓ maiori ꝑte erāt pctōres.ſꝫ dei fi
lius q̄ eſt ille fortior ſuꝑueniens
⁊ armat⁹ hūanitate nr̃a in campū
pugne exiēs debellauit ip̃ꝫ.vñ ip̃e
dixit ſic̄ habeṫ Iob.xij. Nunc ꝑn-
ceps mūdi huius eijcietur foras
Unde ip̃e in campum exiens.i.in
mundum ad pugnandū eiecit il
lum de mundo.⁊ abſtulit illi ele-
ctos oēs quos poſſidebat. Ipſe
enim chriſtus eſt ille de quo diciṫ
Apoca.vj. Uidi (dicit iohānes) ⁊
ecce equus albus: ⁊ qui ſedebat
ſuper eum habebat arcū. ⁊ data
eſt ei corona: ⁊ exiuit vincens vt
vinceret. Iſte equus albus ſigni-
ficat xp̄i corpus ab omni pctō im
mune. Seſſor aūt iſtius equi eſt
ipſi⁹ xp̄i aīa.q̄ ſedebat ſuꝑ corp⁹
ſuū.qꝛ ſibi ī oībꝫ corp⁹ ſuū obedie
bat. Hic ſeſſor habebat in manu
ſua.id eſt in poteſtate ſua.arcū.ſcꝫ

eſt libertatē faciēdi iudiciū ⁊ iuſti
ciam. Et data eſt ei corona. ſcꝫ vni
uerſalis dominij. Sed qd: Seſ/
ſor iſte cū equo ſuo. id eſt aīa chri
ſti cū ſuo corꝑe exiuit. ſup̄. ad pu/
gnandū cū demone mūdi huius
poſſeſſore. Exiuit dico vincēs. ſp̄.
ip̄m: vt vinceret carnē ⁊ mundū ⁊
etiā mortē. Dicit em̄ apoſtolus. j.
Chorin. xv. ꝙ abſorpta eſt mors
in xp̄i victoria. Quarto dico ꝙ
xp̄s qui ad iſta exiuit ꝓ ſalute ho
minū: exit de templo aīme ꝓpt̄ cri
minalē tranſgreſſionē. Dictuꝫ eſt
ſtatim ſuperiꝰ ꝙ nihil eijcit xp̄m
de tēplo aīme niſi ſolū pctm̄ mor
tale. Unde in ſignū huiꝰ ip̄e ꝓpter
peccata ⁊ maliciā iudeoꝝ exiuit d̄
templo. Exiuit inquit ieſus de tē/
plo. Ipſe em̄ eſt ꝑ figurā ille āge/
lus de quo dicit̄ Apoc̄. xiiij. ꝙ ali
us angelꝰ exiuit de templo. Et ſi/
gnāter dicit alius. q: differt ab oī
alio angelo ī infinitū. Si nos ve
limus illud qd̄ om̄ino velle debe
mus ꝙ xp̄s nō exeat de tēplo ani
me noſtre. ſed ꝙ in ipſo ſꝑ mane/
at. oportet nos oꝑari fidelit̄ ī ſua
vinea. q: de quolibet noſtrū ī p̄s.
dicit̄. Exibit homo ad opꝰ ſuū ⁊ c̄
Ergo dū tꝑs habemꝰ (ſicut dicit
apl'us ad Gal'. vj) oꝑemur bonū
ad oēs Oportꝫ etiā ꝙ ſuſcipiamꝰ
ſemē eiꝰ ī bona terra. i. in deuota ⁊
fideli aīa. De tali enī dicit̄ Lu. viij
Qui verbū dei retinet ⁊ fructū af
fert ī patiētia. Oportet etiā ꝙ viri
liter p̄liemur in hoſtili pugna. q:
ſi qd̄ in nobis eſt faciamꝰ: deꝰ ex/
pugnabit ꝓ nobis inimicos no/
ſtros. Ecc̄i. iiij. dicit̄ cuilibet nr̄m.
Uſqꝫ ad mortē certa ꝓ iuſticia: et
deꝰ ꝓ te expugnabit inimicos tu/
os. Oportet etiā ꝙ vitemꝰ omne
pctūm mortale ī tota p̄ſenti vita.
q: exiſtēte pctō in aīma: chriſtꝰ nō
poſſet in ea manere. Ad hoc enim
hortatur nos ꝓpheta Eſa. lij. dicēſ
om̄ibꝫ. Recedite. recedite. exite in/
de. pollutū nolite tāgere. id eſt pec
catū. qd̄ animā pollutā reddit. et
ſi cōtingat nos ꝓpter infirmitateꝫ
aliquod peccatū mortale cōmitte
re: inde ſtatim exeamꝰ ꝑ veraꝫ pe
nitentiā. Deus em̄ pater dixit xp̄o
ſicut habet̄ Eſa. xlix. Seruaui te
vt diceres his qui vincti ſunt exi/
te. Uincti dico pctōꝝ vincul'. Apo
ſtolus etiā dicit ad Heb. xiij. Exe/
amus ad eū. id eſt ad dn̄m ieſum
chriſtū extra caſtra id eſt extra om
nia peccata. ⁊ exeamꝰ portātes im
properiū eius. ſp̄. xp̄i. vt portemꝰ
in noſtris corꝑibꝫ ⁊ etiā in cordi/
bus ꝑ veraꝫ penitentiā ſtigmata
xp̄i. Exeamus ergo chariſſimi ab
iſtis caſtris. id eſt a peccatis q̄ ſūt
caſtra diaboli. Quia vt d̄r Mat.
xiij. In fine mūdi exibunt angeli
⁊ ſeparabūt malos de medio iu/
ſtorū ⁊ mittēt eos ī caminū ignis
q: ad h̄ erit diuīe iuſticie ſentētia.
Tūc ei ſic̄ d̄r Zach. ix. exibit vt ful
gur iaculū dei. i. iuſta ſnīa dei īter
ficiēs malos. ¶ Circa tertiuꝫ
vbi tāgit amiſſionē delicioſe cha/
ritatꝭ ī lucꝭ abſcōſiōe cū d̄r. Et ab
ſcōdit ſe. Eſt ſciēdū ꝙ xp̄s abſcon
dit ſe a pctōribꝫ q̄drupl'r. vicꝫ Sb
tractōe gr̄ificātꝭ īfluētie Occl'tatōe

regulãtis ſapīe. Dilatiõe confor
tãtis potẽtie Et executiõe finalis
ſnīe. Primo dico ꝙ abſcondit
ſe a pctõꝛib⁊ ſubtractõe gratificã/
tis influẽtie.i.grẽ dei.quã de⁹ hoī
nõ ſubtrahit niſi ꝓpꝫ pctm̃.ꝑ quã
ſubtractionez dꝛ deus faciẽ ſuam
abſcõdere pctõꝛi.De h̃ dicit ꝓpħa
Eſa.lix.Iniqtates vr̃e diuiſerunt
inter vos ⁊ deũ veſtrũ.⁊ pctã vr̃a
abſcõderũt faciẽ ei⁹ a vob̃ ne vos
exaudiret.Peſſima ẽ ꝓ hoīb⁊ iſta
ſubtractio ad quã ſequiꝛ diuīe fa
ciei abſcõſio.Et ad iſtã ſeqꝛ ꝙ de
us nõ exaudit hoīem ad meritũ
vite eterne.Iob.ix.De⁹ pctõres ñ
exaudit. Dico ſcd̃o ꝙ de⁹ abſcõ
dit faciẽ ſuã a pctõꝛib⁊ occultatõe
regulãtis ſapīe:Occultat em̃ de⁹
malis hoīb⁊ claritatẽ ſue ſapīe.ꝑ
quã regulãꝛ hoīes in via dei:ſine
qua oīs hõ eſt ī erroꝝ deuio et in
ꝑiculo morꝭ eterne.De iſta abſcõ
ſione dꝛ Iob.xxxiiij.Ex q̃ deus ab
ſcõderit vultũ ſuũ.i.ſuã ſapīam.ꝑ
quã ip̄e cognoſciꝛ:ſicͨ hõ cognoſci
tur ꝑ vultũ.q̇s eſt q̇ ↄtẽpleꝛ eũ.i.q̇
cognoſcat de ip̄o aliq̇d ſaluti ne/
ceſſariũ.q.d.null⁹. Quis ſapienſ
(dꝛ ī pſ̄)⁊ cuſtodiet hec.ſ.ſaluti ne
ceſſaria.⁊ intelliget miſericoꝛdias
dñi.q.d.null⁹ niſi q̇ eſt ſapiẽs ſa/
piẽtia celeſti. Abſcõdit ḡ deus ſic
vultũ ſuũ.i.ſapīaz ſuã a pctõꝛib⁊.
Uñ veꝝ ẽ qd̃ dꝛ Iob.xxxvj.d̃ deo
ꝙ ī manib⁊.i.in mal' ⁊ impijs ho
minib⁊ abſcõdit lucẽ Tertio di
co ꝙ deus abſcõdit ſe a pctõꝛib⁊
dilatione ſeu ſuſpẽſione ↄfortãtiſ
ſeu liberãtis potẽtie.Sepe em̃ de

us ꝓpter pctã hoīes peccatores ⁊
interdũ iuſtos hoīes flagellat in
hac vita ⁊ ſuſtinet ꝙ flagellẽtur ꝑ
alios ꝓpter pctã vl' etiã ꝓpter aliaſ
cauſas.Et intantũ flagellat eos ⁊
ꝑmittit flagellari ꝙ videꝛ eos de
reliquiſſe.ſicut dicit xp̄s de ſeipſo
Matth.xxvij.Deus me⁹ de⁹ me
us vt q̇d dereliq̇ſti me. Uidebaꝛ
em̃ de⁹ pr̄ ip̄m dereliquiſſe tradẽſ
ip̄m in man⁹ pctõꝝ.Tũc ei abſcõ
ditur de⁹ ab hoīb⁊ qꝛ ſuſpẽdit ad
tꝑs potentiã ſuã.⁊ differt ad tem/
pus liberare eos.De h̃ exponiꝛ il
lud Abacuc.iij.ibi.i.in tribulatio
nib⁊ hoīm.p̄cipue iuſtoꝝ: abſcõ/
dita eſt foꝛtitudo ei⁹. Qua quidẽ
abſcõdita añ faciẽ eius ibit moꝛs
dicit ꝓpheta.Egredieꝛ diabol⁹ añ
pedes ei⁹:ſtetit ⁊ mẽſus eſt terraz
Abſcõdita ei foꝛtitudine dī:moꝛſ
⁊ diabol⁹ vadũt ad affligendum
hoīes terrenos ⁊ metiunꝛ eos.id
eſt virtutẽ ⁊ patiam eoꝝ. Sic em̃
abſcõdit faciẽ ſuã a iudeis:freq̃n/
ter tradens eos in manus aſſyri/
oꝛum:caldeoꝝ:⁊ romanoꝝ.⁊ ſu/
ſpendit ad temp⁹ potentiã ſuã. et
diſtulit ⁊ adhuc differt. In cuiuſ
ſignũ ⁊ hic diciꝛ Abſcondit ſe ab
eis. ¶ Quarto dico ꝙ abſcõ
dit ſe deus a peccatoꝛib⁊ ⁊ abſcõ/
det ſe in die iudicij:executiõe con/
demnãtis ſnīe. In die em̃ iudicij
totaliter abſcondet ſe ab eis q̃ztũ
ad miſericoꝛdiã: dicens eis illud
Matth.xxv.Diſcedite a me male
dicti.Et abſcõdet totaliter q̃ztum
ad miſericoꝛdiã:niſi ꝙ citra cõdi
gnũ puniet eos.De hoc exponiꝛ

illud quod dicit deus pctōribus
Deut.xxxij. Abſcondā faciē meā
ab eis.ſ.a reprobis:cōdemnan-
do eos ⁊ ſniam executiōi deman-
dando.⁊ ꝯſiderabo nouiſſima.i.
vltima eoꝝ ſupplicia que erūt icō
parabiliter ṗoꝛibus peioꝛa. O q̄̃
grauis eſt iſta abſconſio ꝓpť quā
vt ipām euadat dicit ſanctꝰ Job:
ita dicēs deo Job.xiiij. Quis mi
hi hoc tribuat vt abſcondas me.
ſ.p̄.pallio tue miſicordie: donec ꝑ
tranſeat furoꝛ tuuſ. id eſt iuſticia
tua q̄ apparebis q̄ſi furioſus ꝯtra
reproboſ ipōs cōdemnādo. Cer
te qui vult euadere iſtā abſconſi-
onem:opoꝛtet ꝙ ipē abſcōdat ſe.
Opoꝛtet em̄ ꝙ abſcondat ſe in v̄
tute dn̄ice paſſionis. Unde dicit
cuilibet Eſa.ij. Ingredere i petrā
⁊ abſcondere in foſſa humo a fa-
cie timoris dn̄i. Abſcondi debet
homo in foſſa humo.id eſt i pla-
gis coꝛpis dn̄i.qđ in manibus ⁊
pedibꝰ ꝓpter nos fuit infoſſū. In
illis em̄ foraminibꝰ debent ſe ho
mines abſcōdere cogitātes iugit
de paſſione dn̄i. Ibi em̄ pn̄t eſſe
tuti ab illis auibꝰ īfernalibus ne
capiant ab eis Opoꝛtet etiā ꝙ ho
mo nō abſcondat ſe; occultando
peccata ſua vł excuſando.ſic adā
credidit ſe abſcōdere a facie dei ſi-
cut dicit Gen̄.iij. Itē ꝙ nō abſcō-
dat ſcelera ſua quin ipſa cōfiteat.
quia vt dicit Prouer.xxviij. Qui
abſcondit ſcelera ſua non diriget
Qui autē ea confeſſus fuerit ⁊ re-
liquerit ea:miſericoꝛdiā ꝯſequet.
Opoꝛtet etiā ꝙ abſcondat verba
dei in coꝛde ſuo Job.xxiij. dič In
ſinu meo abſcondi verba oꝛis eiꝰ
Et in pſ̄.dicit ille. In coꝛde meo
abſcondi eloquia tua. Itē opoꝛ-
tet ꝙ nō abſcondat peccata ſua n̄
ſolū q̄̃tum ad cōfeſſionē:ſed etiā
q̄̃tum ad ſatiſfactionē. Unde di-
cit ille iuſtus Job.xxxj. Si abſcō
di quaſi homo peccatū meū. et ce
laui in ſinu meo iniquitatē meā.
q.d.nō abſcōdi, Reuera ſi ſic nos
habeamꝰ in abſcōdendo:deꝰ tan
dem abſcondet nos in abſcōdito
tabernaculi ſui.ſ.p̄.celeſtis. In q̄
guſtabimꝰ de multitudine dulce
dinis ſue. de qua dicit ꝓpheta in
pſ̄.q̄̃ magna multitudo dulcedi
nis tue dn̄e:quā abſcondiſti timē
tibꝰ te. Quā nob ꝯcedat ⁊c̄. Amē.

¶ Feria ſcđa Sermo

Qui credit

in me:flumina de vētre
eius fluēt aque viue Jo
hā.vij. H Heſterna die in p̄-
mo ſermone actū fuit de ṗncipali
effectu dn̄ice paſſionis qui fuit re
demptio humani generis. ac eiuſ
dem a moꝛte peccati reſuſcitatio.
Diem enim paſſionis dn̄ice vidit
abraā in ſpiritu ante multa anno
rum milia.⁊ gauiſus fuit de ipſa
viſiōe. In ſecūdo aūt ſermōe actū
fuit de quodā ſermone ſecūdario
qui poteſt dici qđammō negati-
uus.ſ.de ſubtractiōe diuine potē
tie ⁊ gratie.que ſubtrahit deus in
p̄ſenti vita peccatoꝛibꝰ ꝓpter igra-

titudinē.quia ſunt ingrati tāto be
neficio.nec ip̄m factis nec oꝑibuſ
recognoſcūt.In iſta ꝟo ſecūda fe
ria ⁊ in qualibet alia totius huiꝰ
hebdomade agit̄ de quibuſdā ef
fectibꝫ affirmatiuis ⁊ poſitiuis.q̊
rum primꝰ eſt infuſio gratie: pro
quolibet credente ac ꝺ peccatiſ pe/
nitente.Et de iſto agit̄ iſta die.vn̄
eccl'ia recitat hodie illud euangeli
um qꝺ ſcribit̄ Joh.vij.et incipit.
Miſerunt ꝑncipes et phariſei mi
niſtros ⁊c̄.In quo dicit̄ ꝙ Jeſus
clamās dixit.Si quis ſitit: veni/
at ad me ⁊ bibat.Qui credit ī me.
flumina ꝺ vētre eius fluent aque
viue.Sequit̄ verbum euāgeliſte.
Hoc aūt dixit.ſp̄.xp̄s.de ſpiritu.
id eſt de gr̄a ſpūſſci.quē acceptu/
ri erāt credētes in eū.Verū q̄ꝫuis
ſpūſſcti gr̄a infundat̄ hominibꝫ
virtute ⁊ merito dn̄ice paſſionis.
adhuc tn̄ requirit̄ vera penitentia
ꝑ quā diſponunt̄ hoīes ad diuīe
gratie ſuſceptionē.Pnia eniꝫ ſm
Chryſ.ſup Matth.cor emundat
ſenſus illuminat.⁊ ad diuinaꝫ ſu
ſceptionē humana ꝑparat precor
dia.Per verā etiā pniam applica/
tur virtꝰ paſſionis dn̄ice diſpoſi/
tiue patiēti.Idcirco legitur hodie
ep'la que ſcribit̄ Jone.ij.⁊ incipit
Factū ē verbū dn̄i ad Jonā ſcꝺo
⁊c̄.In qua dicit̄ ꝙ niniuite q̇ erāt
infideles ⁊ magni peccatores ege
runt penitentiā ad p̄dicatōnē ipiꝰ
ꝓpter quā ⁊ in fine dicit̄.Miſer/
tus eſt dn̄s populo ſuo.Certe mt̄
to fortiꝰ xp̄iani pctōres debēt age
re pniam de pctīs ſuis ad p̄dica/
tionē xp̄i.quā omi die ſctā mr̄ ec/
cleſia refert.Et ꝟe ſicut ip̄e xp̄s di/
cit de ſeipſo.ip̄e lōge plꝰ eſt q̄ꝫ fuit
Jonas hic.Si ꝟo agant verā pe
nitentiā ⁊ dignā: miſerebit̄ eoruꝫ
dn̄s infundēdo eis gr̄am ꝑ quaꝫ
peccata deleant̄.Et cōueniēter ad
ducitur hodie in mediū Jonas.q̇
exp̄ſſe rep̄ntat xp̄m.⁊ q̄ꝫtū ad paſ
ſionē ⁊ q̄ꝫtū ad ſepulturā ⁊ q̄ꝫtuꝫ
etiā ad reſurrectionē.Sic em̄ Jo
nas fuit a vētre ceti deuoratꝰ.⁊ in
ip̄o māſit ꝑ triduum.⁊ die tertia
fuit liberatꝰ.Sic xp̄s fuit ꝑ iude/
os ad mortē traditꝰ.⁊ in corꝺ ter/
re fuit cōditꝰ ⁊ die tertia a morte li
beratus.ſicut ſaluator ipſe inuit
Matth.xij.Adductꝰ dico fuit Jo
nas in mediū vt euidenter innua
tur ꝙ merito paſſionis xp̄i per io
nam figurati deus peccatoribus
miſeret̄.infundēdo eis gr̄am per
quā pctā deleāt̄.Jonas etiā inter
p̄tat̄ colūba.⁊ ſignificat gr̄aꝫ ſpūſ
ſcti.De q̊ ꝺr Mat.iij.ꝙ deſcēdit ī
ſpē colūbe. J De iſta ꝟo gr̄a
dic̄ ſaluator ꝟbū ꝓpoſitū.Qui cre
dit ī me ⁊c̄.Que ꝟba p̄nt ſic ordi
nari.Flumīa aq̄ viue fluēt ꝺ vētre
eiꝰ.i.ꝺ corde iſtiꝰ q̇ credit ī me.Et
ſm h̄ xp̄s dn̄s ī ꝟbis iſtiſ q̄ꝫte ſit
efficacie apte inuēs exp̄mit tria.ſ.

Perfectōꝫ doni fecūdatiui Exe
cutionem vſus perfectiui. Et de
ſcriptionem ſubiecti receptiui.

Primo dico exprimit perfecti/
onem doni fecundatiui in aque
viue conditione: cum premittit.
Flumina aque viue.i.gratie ſpiri
tuſſancti q̄ aīas ī pctīs mortuas

viuificat ⁊ fecūdat. Juxta illđ Jo.
vj. Spūs eſt q̇ viuificat Scđo
exp̄mit executionē vſus ꝑfectiui
in cōicatiōe. cū addit. Fluēt de vē/
tre eiꝰ. i. de corde eiꝰ. Certe q̇ habꝫ
in mēte ſua dei gr̄am nō eſt ꝯten/
tus ꝙ ī ſe viuat ꝑ ip̄am: ſed etiam
bñ docēdo ⁊ exēpla vite demōſtrā
do: alijs vitā cōicat ⁊ ad alios dif
fundit. nō quidē effectiue: ſꝫ ſoluꝫ
diſpoſitiue ⁊ excitatiue. De iſto flu
xu exponi pōt illđ qđ đr ī pš. Fla
uit ſpūs eiꝰ ⁊ fluent aque. Cū em̄
ſpūſſcūs ꝑflat mentē hoīs infun
dēdo eis gr̄am: de mēte ip̄iꝰ ſit ꝑ/
flata: viuificata ⁊ fecūdata. fluūt
ad alios aq̄. ſ. gr̄aꝝ. eo mō q̄ di/
ctum eſt. Tertio tāgit deſcripti
onē ſubiecti receptiui ī formatiōe
fidei cū ſubdit. Qui credit in me.
Certe ſubiectū diuine gr̄e recepti/
uū nō eſt ille q̇ ſolū credit deo vel
etiā q̇ credit ꝙ deꝰ eſt. qꝛ ⁊ demo/
nes credūt ⁊ cōtremiſcūt. ſꝫ ſoluꝫ
q̇ credit in xp̄ꝫ. i. q̇ fide formata cē
dit in ip̄m. Et in tali q̇ credit fide
formata ꝑ dilectionē: ē fides viua
nō mortua. operoſa nō ocioſa. ſic̄
hec dicunt̄ ī canonica Jacobi. c. ij.
Credēs igit̄ in xp̄m ē ſubiectū re/
ceptiuū gr̄e viuificātis. Juxta il/
lud qđ dic̄ ſaluator Joh̄. xj. Qui
credit in me: etiā ſi mortuꝰ fu. vi.
Dicit igit̄ Flumīa aq̄ viue ⁊c̄. R
Circa p̄mū ſciēdū ꝙ gr̄a ſpūſſci
ꝯuenient̄ ītelligit̄ ꝑ aquā viuam
Aqua em̄ viua ad lr̄am: mortua
viuificat. Sterilia fecūdat. Luto
ſa mundificat. Eſtuoſa refrigerat
Sic dico ꝙ diuīa gr̄a viuificat ni
bilitatem. Fecūdat ſterilitatem
Mundificat obſcenitatem Et
refrigerat cupiditatē. Primo di
co ꝙ diuina gr̄a ē aqua viuificās
nihilitatē. Pctōꝛ em̄ q̇ eſt in pctō
mortali nihil eſt ſm̄ Aug. ſp̄. in eē
moris. Sed cū ad deū ꝯuertitur
ſtatim ꝑ gr̄am viuificat̄. Unde đ
gr̄a ſpūſſci dic̄ deꝰ Ezechiel̄. xxxvij
Dabo vob ſpm̄. i. gr̄am ſpūſſcti ⁊
viuetis. ſp̄. vita ſpūali Hec em̄ eſt
ꝑ figurā illa aq̄ viua de q̄ loq̇tur
ſaluatoꝛ Joh̄. iiij. dicēs illi mulie
ri. Si ſcires donū dei ⁊ q̇s eſt qui
dicit tibi. da mihi bibere. tu forſi/
tan petiſſes ab eo: ⁊ dediſſet tibi
aquā viuā ⁊ gr̄am viuificantem
aīam mortuā ⁊ ꝯſtituentē in eſſe
ſpūali ⁊ gratuito aīam ꝑ peccatū
in nihilū redactā Scđo dico ꝙ
eſt aq̄ fecūdās ſterilitatē. Aīa em̄
in q̄ nō ē dei gr̄a: ſterilis eſt ⁊ ſine
fructu. i. ſine ꝟbis ⁊ opibꝫ merito
rijs. ſꝫ cū ī eā deſcēdit ſpūſſci gr̄a:
ſtatim fecūdat̄ ⁊ ꝓfert bonoꝝ ope
rū fructū. Uñ de iuſto viro đr in
p̄ncipio pš. ꝙ eſt tāq̄ꝫ lignuꝫ qđ
plātatū eſt ſecꝰ decurſus aq̄rum.
Per q̄s myſtice intelligūt̄ dona
gr̄e. Quod quidē lignū fructū ſu
um dabit in tp̄e ſuo ⁊c̄. vſqꝫ ibi. ꝓ
ſperabunt̄. Peccatoꝛ em̄ carens
iſta gr̄a hꝫ aīam ſterilē ⁊ infecūdā
ſicut terra q̄ nō irrigat̄ aq̇s eſt in/
fecunda. Uñ dic̄ ſic pctōꝛ ī pš. lo
quens deo Aīa mea ſic̄ terra ſine
aqua tibi. Sic em̄ aīa eſt ſteril̄ ſi/
ne gr̄a ſic̄ terra ſine aq̄. Tertio
dico ꝙ diuīa gr̄a eſt aqua expiās
peccatoꝝ obſcenitatē. Eſt enim

ꝑ figuraꝫ illa aqua aſperſióis. de
q̄ dꝛ Nu.xix.cū q̄ q̇dē aqua aſp/
gebaꝛ oīs hō q̇ ꝭm legē erat im
mūdus:ꝛ ſic mūdabaꝛ:vñ añ il/
lam aſpſionē reputabaꝛ imūdꝰ.
Sic dico ꝙ niſi pctōꝛ aſpgaꝛ ſep/
tieſ.i.cōtra ſeptē pctā moꝛtalia aq̄
iſta ſcꝫ dīne grē ſp ē imundꝰ Hec
eſt etiā ꝑ figurā aqua ioꝛdanis in
qua q̇ lotus fuerit ſepties)vt ē di/
ctum)mūdabiꝛ ab oī peccati le
pꝛa.ſic̄ Naamā ad litterā fuit mū
datus. Hec reuera ē illa aqua:de
qua dicit deꝰ penitētibꝫ Ezech.xxx
vj.Effundā ſup vos aquā mun/
dam.i.grām oīs pcī mūdifica
tiuā.Et mūdabimini ab oībꝫ inq̇
namētis vr̄is. ¶ Quarto di/
co ꝙ ē aqua refrigerās oēm ma/
lam cupiditatē bonoꝛū.ſ.mundi
ꝛ voluptatū carnis ꝛ appetitū in
oꝛdinatū ſube tpalis. Aqua eniꝫ
iſta oēm talē appetitū refrigerat ꝛ
ſitim extinguit.De iſta aqua dicit
ſaluatoꝛ Johā.iiij.Qui biberit ex
aqua quā ego dedero nō ſitiet ite
rum.i.nō appetet inoꝛdinate illa
q̄ ſūt dicta.De iſta aq̄ q̄ refrigerat
imo ī coꝛde hoīs cupidi extiguit
ignē ꝛ auaricie eſtū diciꝛ Ecc̄i.iij.
Sic̄ aqua extinguit ignē:ita ele/
moſyna que.ſp̄.daꝛ ꝑ grām:nō ꝑ
vanā gloꝛiam.extinguit.ſp̄.pctm̄
auaricie.Dicat ḡ q̇libet nr̄m xp̄o
cū illa muliere Joh.iiij.Dn̄e da
nobis hāc aquā.i.tuā grām viui/
ficantem coꝛda hoīm moꝛtua:fe/
cundantē ſterilia.emūdantē feti/
da.ꝛ refrigerātē coꝛda feruida ca/
loꝛe.ſp̄.male cupiditatis.Dn̄e da
nobis aquā iſtā vt fiat in quolibꝫ
noſtrū fons aque ſaliētis.i.ſalire
facientis in vitā eťnā.ſicut tu pro
mittis Joh.vij.Et certe ip̄e xp̄us
p̄ſto eſt dare aquā iſtā gratis pe/
tentibꝫ ꝛ nō petit aliq̇d ſalarium
ꝭm Chꝛyſ.niſi tm̄ deuotā oꝛatōeꝫ
Ergo dicit ip̄e Apoc̄.xxj.Dabo bi
bere de fonte aque viue ḡtꝫ. Quā
plurimū debemꝰ deſiderare iſtaꝫ
aquā:qꝛ ꝑ ip̄am ē in hoīe Splē/
doꝛ ad cognoſcēdū.Eſt em̄ aqua
ſapiētie ſalutarꝫ.Ecc̄i.xv. Sapoꝛ
ad reficiendū.Eſt em̄ aqua refe/
ctionis:de qua dicit ꝓpheta in pſ̄.
Sup aquā refectionis educauit
me.ſp̄.deꝰ.Vigoꝛ ad aſcēdendū.
Hec em̄ ē ꝑ figurā illa aqua quā
poſuit angelus ad caput Helye.
Poſuit enim ad caput eiꝰ panē
ꝛ aquā.Et in foꝛtitudine illiꝰ via
tici ambulauit vſqꝫ ad mōteꝫ dei
oꝛeb.ſic̄ dꝛ.iij.Regꝫ.xix.Decoꝛ ad
cōuerſandū.Qui em̄ aqua iſta la
uat faciē ſuā.Juxta illd ſaluato/
ris Matth.vj.Vnge caput tuuꝫ
ꝛ faciē tuā laua:habet cōuerſatio
nē decoꝛā ꝛ hoībꝫ gratioſam:vñ
diciꝛ aīe peccatrici que oſtēdit ex/
teriꝰ indecoꝛā cōuerſationē Ezec.
xvj.Aqua nō es lota in ſalutem.
¶ M Prochdoloꝛ multi ſunt q̇
nihil habēt de aqua iſta.quia per
peccata ſua derelinquūt fontem
aque viue.id ē.deū Hiere.ij.dicit
ipſe peccatoꝛibꝫ.Me derelique/
rūt fontē aque viue.ſed hn̄t moꝛ
tuam abundantiā aque peccati.
Aqua.ſ.tenebroſa ignoꝛantie.de
qua diciꝛ in pſ̄.Tenebroſa aqua

in nubib⁹ aeris.i. in pctōrib⁹ p̄ci/
pue ſuꝑbis: qui per aera volant:
Aqua etiā ꝓcelloſa arrogātie ⁊
inobediētie. Hec ē aqua cōtradi/
ctionis.ꝑ quā cōtradicit̄ ⁊ reſiſtit̄
deo et p̄lato. De iſta aqua dic̄ de⁹
ī ps̄. pctōri. Probaui te apd̄ aq̄m
cōtradictōis ⁊c̄. Aqua etiā turbi
da iracūdie. de qua dr̄ Hiere. ij. et
Ezech. xxxiiij. Aqua etiā deſluē
ti: ⁊ limū multū trahēti gule ⁊ cra
pule. de qua poteſt exponi illud
Job. xiiij. Lapides excauāt aque
⁊ alluuione paulatim terra con/
ſumitur ⁊ homines ergo ſimili/
ter ꝑdes. Aqua etiā fetida lu/
xurie que ē aqua egypti: que fuit ī
ſanguinē cōuerſa: ſicut habet̄ in
Exodo. Et in ps̄. dicit̄ de illa. Cō
uertit. ſ. deus. i. cōuerti ꝑmiſit a/
quas eorū in ſanguinē ⁊ occidit
piſces eorū. Quia reuera hoīes
q̄ morāt̄ in iſta aqua fetida luxu
rie omni vita gratie ſunt priuati.

Aqua etiā gelida odij ⁊ inuidie.
De qua habet̄ per figuram Eccl̄i.
xliij. Gelauit ab aqua criſtallus.
hoīes em̄ inuidi ⁊ q̄ ꝓximos odi
unt: qui ſunt ſine humore gratie
⁊ miſcdie: hn̄t corda gelida tanq̄
criſtallus. Criſtall⁹ dico ꝓpter du
ritiā ⁊ maliciā. Aqua etiā ferui
da auaricie. De quodã em̄ dicit̄
Geñ. xxxvj. ꝙ inuenit aquas cali/
das in ſolitudine. Qui ſignificat
hoīem cupidū ⁊ auarū. Talis eī
in ſolitudine. i. in corde ſuo ſolita
rio q̄ neminē amat niſi ſeip̄m īue
nit aq̄s calidas. ſ. mūdane ſolici/
tudinis ⁊ amoris immoderatiſ/
ſimi ad habendū diuitias ſeculi.
Peſſime ſunt iſte ſeptē aq̄ ⁊ mor
tifere. Placeat deo ꝙ ꝑ aquā ſue
gratie aque iſte ꝑiculoſiſſime ex/
pellantur. ¶ Circa ſecundũ
vbi chriſtus exprimit vſus perfe/
ctiui executionem in ip̄a cōmuni/
catione cum dicit. Flumina fluēt
de ventre eius. Reuera qui habz
in corde ſuo aquā viuā diuīe gr̄e
ſi bene vtit̄ ipſa: que animā ꝑficit
⁊ bene vſum ipſi⁹ exequit̄: ſtatim
de ventre. i. de corde ip̄i⁹: qui dici/
tur venter hoīs. fluūt. ſ. ad alios
flumina. i. dona ſpūſſancti. Non
q̄dē ꝙ talis hō iſta flūina in alijs
efficiat: ſz bn̄ viuēdo bene docen
do ⁊ exēpla vite ſanctitatꝫ oſtēden
do: diſponit hoīes alios ad diui
norū cariſmatum receptionem.

Sciēdū aūt ꝙ aqua gratie q̄n
eſt in hoīe refluit in deū ꝑ lachry
moſam cōfeſſionē. In hoīem ip
ſum ꝑ auſterā macerationē. In
eccleſiā ꝑ famoſam p̄dicationem.

Et in ꝓximū ꝑ viſceroſam cō/
paſſionē ⁊ luminoſam edificatio/
nem. Refluit dico primo in deū
ꝑ lachrymoſam confeſſionē. Dicit
em̄ ꝓpheta in ps̄. Cōfitemini dn̄o
q̄m bon⁹ ⁊c̄. Sequit̄. Diſrupit
petrā. i. cor durū ⁊ ſiccū peccatorꝫ
ꝑ gratiā. ſ. quā ei dū penitet īfun
dit. Et fluxerunt aque. ſ. lachry/
marum. ſicut fluxerunt ab oculiſ
magdalene. Luc̄. vij. Et petri Lu.
xxij. Abierūt in ſicco flumina. id ē
in ſicco pede. Prius abierunt flu
mina diuinorū cariſmatū. ex q̄b⁹
fit refluxus in deū ꝑ lachrymoſā

confeſſionem ꝛ orationem. Se
cundo refluit in hoīem ipm ꝑ au
ſteram macerationem. De iſto re
fluxu dicit̃ Judi.v. Dñe cum exi-
res de ſeyr: t̃ra mota eſt: celi ac nu
bes ſtillauerunt aquis: ꝛ mõtes
fluxerunt a facie dñi. Per ſeyr: q̃
fuit terra Eſau. ſignificat̃ coꝛ ho-
minis terreni ꝛ peccatoꝝ. de quo
exit deus ꝑ dilectionē peccatoꝝ.
ꝛ intrat in ipam ꝑ veram peniten
tiam. Tunc em̄ exit ab ipo inq̃ʒtũ
peccatoꝛ: ꝛ intrat in ipm: eum effi
ciendo iuſtũ. Chriſtus em̄ a pec-
catoris coꝛde exit ꝓpter peccatum
ſubtrahendo ei gratiam. Tunc
em̄ exit ab eo inq̃ʒtũ prius fuerat
iuſtus exercendo iuſticiam. Sʒ
quãdo vere penitet: tunc intrat in
ipm a quo exijt. Inq̃ʒtũ peccatoꝛ
fuerat: exercendo miſericoꝛdiam.
ꝛ reddendo ei ſuam gratiam. Et
tunc vere põt dici ꝙ terra. id ē. ani
ma ipius mota eſt ꝑ doloreʒ ꝛ cõ
tritionem. Tunc etiam poteſt di-
ci ꝙ celi ꝛ nubes. id ē. viri peniten
tes ꝛ iuſti ſtillauerunt aquis. ſup̃.
gratiarũ: ꝑ quã fit refluxus in to
tum hoīem ꝑ abſtinentiã ꝛ veraʒ
macerationem. Tunc etiam põt
dici ꝙ montes fluxerunt a facie
dñi. Peccatoꝛ em̄ qui prius fuit
mons ꝑ culpam: cũ penitet ꝛ fac̃
dignos fructus penitẽtie. tũc flu-
it a facie dñi. i. quaſi ſeipm ãnihi-
lat ꝑ humilitatem ꝛ timoꝛem.

D Refluit etiam tertio in ipaʒ
eccleſiam ꝑ famoſam ꝛ fructuo-
ſam predicationem. Quod mul-
tum deſiderat vir iuſtus dicens
illud Deut̃. xxxij. Concreſcat. id ē.
in alijs ꝓficiat: vt pluuia doctriã
mea: que facit creſcere fruges. flu
at vt ros eloquiũ meũ. i. ꝑ meum
eloquiũ fluat in auditoꝛibꝫ ros
gratie dei. Refluit dico quarto
in ꝓximũ ꝑ viſceroſam cõpaſſio-
nem ꝛ luminoſam edificationē.
De quo exponi poteſt illud qđ di
cit ſponſa Cant̃. iiij. Surge aq̃lo
id ē. diſcede diabole. ꝛ veni auſter
id ē. tu ſpũs ſancte. ꝑfla oꝛtũ meũ
id ē. fecũda cõſcientiã meã. vt flu-
ant. ſp̃. ad ꝓximos. aromata illiꝰ.
id ē. miſericoꝛdie opa. ꝛ ſanctitatꝫ
exẽpla. ꝑ que recreent̃ coꝛpaliter ꝛ
ſpũaliter edificent̃. Prochdoloꝛ
mlͭti ſunt qui q̄m nõ habẽt aquã
diuine gratie: nõ pñt de ipoꝝ coꝛ
dibus fluere flumina ſupꝛadicta
nec refluũt in deum. nec in ſeipos
nec in eccl̃iam. nec in ꝓximos: ſic̃
eſt dictũ. Sed de ventre ipſoꝛum
fluũt ad alios flumina peſſima.
peccatoꝛũ opa ꝛ iniquitatis exem
pla. ꝑ que alij ſepiſſime moꝛiunt̃.
Iſta ſunt flumina babylonis ſu
per q̃ nõ ē ꝟtus ad bñ opandum
ſʒ pigricia ad ociandũ. Non ē leti
cia ad cõſolandũ. ſed triſticia ad
deſperandũ. niſi deꝰ hoīes iuuet.
De iſtꝫ fluminibꝫ dic̃ ꝓpha in pſ̃.
in pſona pctõꝝ. Sup flũina ba-
bylõis illic ſe. ꝛ fle. ꝛc̃. Multũ de
bẽt timere iſti: ne qñ iuſti epula-
bunt̃ ꝛ exultabũt: ipi fluãt ꝛ pẽãt
a facie dei. in pſ̃. e m̄ dꝛ ſic. Sicut
fluit cera a facie ignis ſic pẽãt. i. pi
bũt pctõꝛes a facie dei. Sequitur
Et iuſti epulentur ꝛ exultent ꝛc̃.

P Circa tertiũ vbi ſaluatoꝛ ex
primit ſubiecti receptiui cõditiõez
in fidei foꝛmatõe.cũ dicit. Qui cre
dit in me. Nõ em̃ q̇ credit in chꝛi/
ſtum.i.fide foꝛmata tẽdit in ip̃m
talis ẽ ſolus ſubiectũ receptiuum
aque viue.i.gratie dei. Et eſt ſcien
dum ꝙ fides foꝛmata charitate ⁊
opans ꝑ dilectionẽ:ꝑ quã ſolũ in
xp̃m credit̃.illuſtrat intelligẽtiam
ad cognitionẽ.vñ Eſa.vij.dꝛ ſm
aliam lr̃am. Niſi credideritis: nõ
intelligetis. Ergo ꝑ oppoſitũ. Si
credideritis.ſꝑ.in xp̃m:intelliget̃
ſp̃.saluti neceſſaria.quia vt dꝛ ad
Heb.xj. Fide intelligimꝰ aptata
eẽ ſecula verbo dei ⁊c.qꝛ fides ta
lis lumẽ ẽ animaꝝ. Talis etiaꝫ fi
des cõfirmat incõſtantiã ad ꝑmã
ſionẽ. Cũ em̃ quidã diſcipuli re/
ceſiſſent a xp̃o:ip̃e dixit ad duode
cim apl̃os.ſicut habet̃ Jo.vj. Nũ
quid ⁊ vos vult̃ abire. Rñdit pe
trus in ꝑſona oim̃. Dñe ad queꝫ
ibimꝰ.ſp̃.a te recedẽtes. Verba vi
te eterne habes. Et nos credimꝰ ⁊
cognouimꝰ.quia tu es filiꝰ dei q̄
ſi dicat petrꝰ. Fides v̄ra qua te cre/
dimus eſſe verũ filiuꝫ dei confir/
mat nos vt tecũ ſemꝑ maneamꝰ:
⁊ a te nunq̄ꝫ recedamꝰ. Nõ credẽ/
tes em̃ ĩ xp̃m ab eo receſſerũt:cre/
dentes aũt cũ ip̃o ꝑmãſerũt:ſicut
dꝛ ibidẽ. Talis etiã fides ĩpetrat
beniuolẽtiã exauditiõis. quia vt
dicit̃ Mar.ix. Omnia poſſibilia
ſunt credenti. De tali em̃ fide mul
tis ꝑſonis dictũ ẽ: ſicut habet̃ in
euangelijs. Fides tua te saluã fe/
cit. Nihil em̃ petit̃ a deo ſub tl̃i fi/
de q̇n deus exaudiat. Saluatoꝛ
em̃ dic̃ in euãgelio Mar.xj. Om
nia quecũq̄ꝫ oꝛãtes petitis credi/
te:⁊ euenient vobis. Talis etiam
fides cõmutat ignominiã.ſp̃. pre
ſentis vite in gloꝛificationẽ ⁊ bea
tificã viſionẽ. Saluatoꝛ em̃ dicit
Mar.vlti. Qui crediderit ⁊ bap/
tizatus fuerit:ſaluꝰ erit. Et Joh.
iij.dicit ip̃emet xp̃s. Qui credit in
filiũ dei nõ iudicabit̃.ſp̃.ad cõdẽ/
nationẽ. Qui aũt nõ credit iã iu/
dicatus ẽ.quia nõ credit in nomi/
ne vnigeniti filij dei. Et s̄. ⁊ infra
eodẽ dꝛ.ꝙ q̇ credit in filiũ dei ha/
bet vitã eternã.ſp̃.in ſpe vera ⁊ fir
ma:que ip̃m nõ cõfundet. Qui ãt
incredulus ẽ filio:nõ videbit vitã
ſꝫ ira dei manet.i.iuſticia dei ma/
nebit ſuꝑ eũ in eternũ. Credamꝰ
ergo nos in xp̃m tali fide ꝑ quaꝫ
aĩa viuit vita gr̃e in p̄ſenti:⁊ eua/
det moꝛtẽ eternã in futuro ⁊ aſſe/
quetur vitã gl̃ioſam. Quã nob̃
p̄ſtare dignet̃ ip̃e q̇ iſtius eſt au/
ctoꝛ verus. Amen.

Feria.III. Sermo.

Vos aſcen
dite ad diẽ feſtũ. Joh.
vij. Heſterna
die(ſicut dictũ fuit)reduxit eccl̃ia
ad memoꝛiã fideliũ effectũ quen/
dam affirmatiuũ ⁊ poſitiuũ paſ/
ſionis dñice qui eſt infuſio gra/
tie:quã infundit deꝰ ſuis fidelibꝫ
merito paſſionis dñice. Hodier/
na v̄o die reducit ad coꝛundẽ me
moꝛiam effectũ aliũ poſitiuum:q̇

eſt exhibitio latrie. Ante mortem
eñ xp̄i nec iudei nec gẽtiles ado-
rabãt xp̄m deũ nec impẽdebãt ei
cultũ latrie eo mõ q̄ debebãt. Vñ
oĩb⁊ tũc poterat dici illud verbũ
xp̄i Joh. iiij. Vos adoratis q̄d ne
ſcitis. Sʒ poſt mortẽ ieſu xp̄i: vir
tute ac merito ſue paſſionis mlti
de iudeis ⁊ plurimi de gẽtilib⁊ fa
cti ſunt veri chriſtiani. q̄ adorant
deũ in ſpũ ⁊ v̄itate. Vñ ꝑ tp̄e q̄d
ſtatim incepit poſt mortẽ xp̄i. ve-
rũ eſt verbũ ei⁹ q̄d dixit. Joh. iiij.
Venit hora ⁊ nũc eſt qñ veri ado
ratores adorabũt patrẽ in ſpũ et
veritate. Nã ⁊ pater tales querit.
Propter h̄ igit̄ xp̄s dñs ſue paſ-
ſioni ꝓpinquus monuit ap̄los ⁊
frẽs vt aſcenderẽt ad diẽ feſtũ. et
deo verũ cultũ latrie exhiberẽt. ſic
dicit̄ in hodierno euãgelio. de q̄
ſumptũ eſt verbũ ꝓpoſitũ. Vos
inq̄t aſcendite ad diẽ feſtũ. ad q̄d
q̄dẽ feſtũ ip̄e etiã aſcẽdit. vt ipſos
exẽplo ſui in iſta virtute latrie cõ
firmaret. Sicut hec dicũt̄ in iſto
euãgelio q̄d hodie legit̄ q̄d etiam
ſcribit̄ Joh. vij. ⁊ incipit Ambu-
labat ieſus in galileã ⁊c̃. Ut autẽ
credat̄ ꝙ exhibitio cultus latrie
ſic creuit inter hoĩes merito paſſi
onis dñice. idcirco legit hodie ec-
cleſia loco ep̄le illa q̄ legunt̄ Da-
niel. xiiij. Ubi dicit̄ ꝙ congregati
babylonij petiuerũt a rege baby-
lonis vt daniel q̄ bel deſtruxerat
mitteret in lacũ leonũ. q̄d ⁊ factũ
fuit. Sed diuina virtute fuit libe
ratus. Quo q̄dẽ liberato dixit il-
le rex. Magnus es dñe de⁹ dani

elis. In q̄bus oĩbus ſub tipo da
niel paſſio ſaluatoris fuit figu-
rata qui ad petitionẽ iudeoꝝ fuit
miſſus in lacũ leonũ. i. traditus
in manus impioꝝ q̄ eũ crucifixe
rũt. Sed virtute ſui p̄ris fuit libe
ratus. q̄ꝛ ꝑ gloriã ei⁹ a morte ſur
rexit. iuxta q̄d ip̄e petiuerat ab eo
dẽ ſuo p̄re. dicẽs illud verbũ p̄s.
Salua me ex ore leonis. Et etiã
iuxta illud q̄d eccl'ia dicit in ꝑſo-
na ei⁹ iſtis dieb⁊. De ore leonis li
bera me dñe. De ore q̄dẽ illi⁹ leo-
nis de q̄ ip̄e etiã dicit in Ps̄. Ape
ruerũt ſuꝑ me os ſuũ ſicut leo ra
piẽs ⁊ rugiẽs. Sed q̄d: certe ipſe
poſtq̄ꝫ reſurrexit a mortuis ſue
mortis merito bel deſtruxit. i. cul
turã ydoloꝝ q̄ſi ꝑ totũ mũdũ ceſ-
ſare fecit. Ut igit̄ exẽplo ſui ac di-
ſcip̄loꝝ ſuoꝝ imitarẽt̄ oẽs hoĩes
ad ſeruiendũ deo ⁊ exhibẽdũ cul-
tũ latrie: ipſe aſcẽdit de galilea in
hierl'm ad diẽ feſtũ cenophegie.
voluitq̄ꝫ ꝙ ap̄li aſcẽderẽt dicens
eis verbũ. X Vos aſcendite
ad diẽ feſtũ. In q̄ quidẽ v̄bo ip̄e
q̄ fuit ⁊ eſt exẽplar ꝑfectiõis poſt
ſe nos oẽs currere p̄cipiẽs: tria fa
cit. Primo eligit ſubiectũ ꝑfecti
uũ. Scd̄o exp̄mit motũ expedi-
tiuũ. Tertio p̄ſtituit t̄minũ q̄eta
tiuũ. Primo dico eligit illos q̄
pñt ꝓficere ⁊ ꝓficiẽdo ꝑfici dicẽs.
Vos. illi eñ q̄ pñt ꝓficere ⁊ ꝓficiẽ
do ad ꝑfcm̄ d̄duci intelligũt̄ ꝑ h̄
ꝓnomen vos. De talib⁊ eñ dicit
xp̄s Joh. xvj. Ip̄e pat̄ amat vos:
quia vos me amaſtis ⁊ credidi-
ſtis q̄ꝛ a deo exiui. Certe nullus

eſt ydoneus ad attingẽdũ culmẽ
ꝑfectiõis niſi q̃ amat xp̃m. ⁊ niſi q̃
credit ꝙ xp̃s a deo patre exiuit ſic
verus deꝰ. Talẽ em̃ hoĩem amat
deꝰ pr̃ ⁊ ſibi infũdit caritatẽ. q̃ eſt
ẜm apl'm vĩculũ ꝑfectiõis. Se
cundo innuit motũ q̃ poſſunt at
tingere. cũ ſubdit. Aſcẽdite. Deſcẽ/
ſus em̃ eſt motꝰ ad defectũ. Sed
aſcenſus ẽ motus ad ꝓfectũ. Jlle
em̃ qui ẽ exñs in hac valle lachry
marũ diſponit in corde ſuo aſcen
ſiones: vt. ſp̃. eat de virtute in vir/
tutem. Talis poteſt ꝑ iſtos aſcen
ſus ꝑfectionẽ attingere: vt tandẽ
diuinã viſionẽ ſemꝑ habeat p̄ſen
tem. Quia vt hec dicunt̃ in pſ̃. ꝑ
iſtas aſcenſiões videbit̃ deus de
orũ in patria celeſti. Tertio p̄fi
git terminũ in quo habẽt quieſce
re. cũ ſubdit. Ad diẽ feſtũ. Om̃ia
em̃ feſta que de mãdato dei cele/
brant̃ in hac vita: rep̄ſentãt illã fe
ſtiuitatẽ que celebrat̃ ꝯtinue in ce
lo ⁊ celebrabit̃ in eternũ. Certe illꝺ
feſtum illudq; ſupnũ gaudium
erit terminꝰ om̃is deſiderij quie/
tatiuus. Alibi em̃ nõ p̃ot ẽẽ q̃es.
Feciſti noſ dñe (dicit Augꝰ. in lib.
ꝯfeſ̃) ⁊ inquietũ eſt cor noſtrũ do
nec quieſcat in te. Jn q̃ nunq̃ ꝑfe
cte quieſcit̃ niſi in feſto celeſti. Jl/
lud em̃ feſtũ ẽ ſabbatũglorioſuȝ
in quo erit ꝑfectiſſima requies ꝓ/
pter quã etiã vocauit deꝰ diem ſe
ptimã ſabbatũ. i. requiẽ Et de q̃ di
xit ſic habet̃ Exo. xx. Memẽto vt
diẽ ſabbati ſanctifices. Jn oĩ em̃
feſto qꝺ debȝ ẽẽ q̃dã animi requi
es: debemꝰ memorare illiꝰ feſti e/
terni: in quo ꝑfectiſſime q̇eſcemꝰ.

Dicit ergo. Uos aſcẽdite ad diem
feſtũ. ❡ Circa primũ ſciẽdũ
vbi xp̃us eligit ſubiectũ ꝑfectiuũ
ꝙ illi ſoli p̄nt ꝓficere ⁊ ꝓficiendo
ad ꝑfectũ venire. qui hñt Mun
diciã in affectiõe. Sapientiaȝ in
eruditione. Refulgentiã in con/
uerſatione. Et efficaciã in opa/
tione. Priõ dico ꝙ illi ſoli poſ
ſunt ꝓficere ⁊ ꝓficiendo ad ꝑfecti
onẽ deduci q̃ habẽt mũdiciã in af
fectione. Quibꝫ dicit Chriſtꝰ illꝺ
Job. xiij. Uos mũdi eſtis. ſp̃. ab
om̃i pctõ mortali. cũ cuiꝰ ĩmũdi/
cia nemo in ꝟtutibꝫ ꝓficere poteſt
Querit em̃ ꝓpheta in pſ̃. dicens.
Quis aſcẽdet in montẽ dñi ⁊c̃. ſe/
quit̃. Jnnocẽs manibꝫ: ⁊ mũdo
corde. Vñ ꝗ dicit ſaluator Mat.
v. Beati mũdo corde: qm̃ ipi deũ
videbunt. Que q̃dẽ viſio ẜm Au/
gu. erit ſanctorum plena merces.

Secũdo dico ꝙ illi ſoli poſſũt
cõuenĩẽter ꝓficere ⁊ ꝓficiẽdo ꝑfi/
ci: qui habẽt ſapientiã in eruditõe
id ẽ. q̃ nõ ſolũ ſtudẽt ad ꝓpriã ꝑfe
ctionẽ: verũetiã ad aliorũ. Uere ta
les qui ꝑ doctrinã ſuã ⁊ ſapienti/
am quã habent ad erudiendum
Dirigũt deuios. Condiunt inſipi
dos ⁊ indeuotos. Et diſpoſitiue
ꝑficiũt impfectos Tales dico ſũt
illi q̃bꝫ dicit ſaluator Matth. v.
Uos eſtis ſal terre Hoc dixit xp̃s
apl'is quibꝫ poſtea dixit Matth.
vlti. Euntes docete om̃es gentes
Et Mar. vlti. Euntes in mũduȝ
vniuerſum p̄dicate euãgeliũ om̃i
creature. Et certe hoc nõ ſolũ dixit
apl'is. Sed etiã in ipſis dixit hoc
om̃ibꝫ iuſtis q̃ habẽt ſapientiã ce

leſtem. Vere doctrina iuſtorū ho
minū ē ſal cōdiens ⁊ ſaporem tri/
buens om̄i inſipiētie huiꝰ mūdi.
De qua doctrina dic̄ Saluatoꝛ
Mat.v.ſub typo ſalis. ¶ Si ſal
euanuerit.i.doctrina ſapientie in
mundo ceſſauerit: in q̄ ſalieť: Cer
te nō inuenieť ſal bonū in q̄ poſ/
ſit cōdiri inſipiētia mūdi Et ſi hoc
ſit ad nihilū valet vltra: ſtatꝰ.ſup.
hoim: niſi vt mittať foras. Foras
dico ſtatū iuſtorū: ⁊ cōculceť ab
hoib̄.i.a demonib̄. qui aliqñ di
cunť hoies: ſicut ibi Matth.xiij.
Inimicus hō hoc fecit.i.diabolꝰ
T Tertio dico q̄ illi ſoli poſ
ſunt ꝑficere in ꝟtutib̄ ⁊ ꝑficiēdo
ꝓfici: qui habēt refulgentiā in cō/
uerſatiōe. Quib̄ dicit xp̄s Mat.
v. Vos eſtis lux mūdi.ſ.p̄.dirigēſ
deuios.⁊ ꝑ exēpla ſcē ꝯuerſatōis
deducēs eos in viā rectā. Tales
em̄ ſunt lucerna accēſa diuino lu
mine: que nō debēt poni ſub mo
dio: ſed ſup candelabrū: vt luceat
om̄ib̄ qui in domo ſunt.ſup.ec/
cleſie militantis. Sic igitur (dicit
idem ſaluatoꝛ iuſt̄ hoib̄) luceat
lux vr̄a.i.cōuerſatio exēplar̄ ⁊ ho
neſta corā hoib̄: vt videāt opera
vr̄a bona: ⁊ glorificēt patrē vr̄m
qui in celis eſt ſicut hec dicuntur:
Matth.v. Quarto dico q̄ illi
ſoli p̄nt ꝑficere in ꝟtutib̄ ⁊ profi
ciendo culmē ꝑfectiōis attingere:
q̄ hn̄t efficaciā in opatiōe. Sine
bonis em̄ ⁊ iuſt̄ opib̄ ꝟba q̄tū/
cūq̄ bona ad ꝑficiēdū nō ſuffici/
unt. ſine q̄b̄ etiā ſcitat̄ exēpla mi/
nime p̄nt extēdi. Igiť iuſte opati/
ones ſūt neceſſarie ad obſeruātiā
mādatoꝛuꝫ dei. vñ ſaluatoꝛ dixit
ap̄lis ⁊ in ip̄is oib̄ hoib̄ illō Jo.
xv. Vos amici mei eſt̄ ſi feceritis q̄
p̄cipio vob. Probatio em̄ dilecti
onis ꝑm Gre. exhibitio ēopis. vñ
q̄ dicit ſe deū diligere: ⁊ mandata
eiꝰ nō cuſtodit: mēdaciū dicit. Ad
opandū bñ hoꝛtatꝰ nos fuit xp̄s
dñs. nō ſoluꝫ ꝟbis: veruetiam et
exēplis: vñ dr̄ Jo.xiij. q̄ poſtq̄ la
uit pedes diſcipuloꝝ dixit eis Ex
emplū dedi vob vt queadmoduꝫ
feci vob: ita ⁊ vos faciat̄. Sic igi
tur p̄tꝫ q̄ ſūt illi q̄ p̄nt ꝑficere. Sꝫ
ꝓh dolor mlti ſūt q̄ d̄ ꝑfectu iſto
modicū aut nihil curāt. Quia nec
ꝟba dei cū effectu audiūt: q̄ꝛ non
ſūt vt videť. ex deo: q̄b̄ dic̄ ſalua
toꝛ Jo.viij. Qui ex deo ē ꝟba dei
audit: ꝓpterea vos nō audit̄: q̄a
ex deo nō eſt̄. Qui etiā imitāť dia
bolū cuiꝰ deſideria ꝑficiūt. q̄b̄ di
cit xp̄s Jo.viij. Vos ex p̄re diabo
lo eſt̄: ⁊ deſideria eiꝰ vult̄ facere.
Ex p̄re ei diabolo ſť pctōres huiꝰ
mūdi: ñ q̄ dē ꝑ creatōꝫ. Abſit. ſꝫ ſo
lū ꝑ imitatōeꝫ q̄ꝛ imitāť ip̄ꝫ ſic̄ filij
p̄reꝫ. q̄ ēt ꝟb ⁊ fact̄ xp̄m blaſphe/
māt ⁊ ihonoꝛāt: q̄b̄ dic̄ xp̄s Jo.
viij. Vos ihonoꝛaſt̄ me. Vere ta
les inq̄tū hmōi: ſua ꝓhibēte ma/
licia: ñ p̄nt illuc aſcēdere q̄ xp̄s iā
aſcēdit.i.ad gl'iaꝫ celi. Tib̄ ei dic̄
xp̄s Jo.vij. q̄ ego va. vos ñ po. v.
Sꝫ iuſt̄ vir̄ q̄ hn̄t p̄miſſas ꝯditi
ones q̄s ip̄e elegiſſe videť dic̄ ip̄e
Jo.xv. Ego ele. vos d̄ mū. ⁊c̄ Et il
li q̄ perſeuerauerit vſq̄ in finem
vite in dei ſeruitio: non obſtante

quacūqꝫ tēptatiōe. diſponit chꝛiſtus regnū celeſte Juxta illud qđ dixit apl'is Lu c. xxij. Uos eſtis q̇ ꝑmanſiſtis mecū in temptatiōibꝫ ⁊ ego diſpono vobis ſicut diſpoſuit mihi pater me⁹ regnū vt edatis ⁊ bibatis ſuꝑ mēſam meā ī regno meo. ¶ Circa ſecunduȝ vbi ſaluatoꝛ exprimit motū expeditiuū. Motuȝ. ſ. quo pn̄t hoīes culmē ꝑfectiōis attingere. cuȝ addit. Aſcēdite. Sciendū ꝙ mot⁹ cōueniens attingēdi ꝑfectionē ē eleuatio animi: ⁊ aſcēſus. Uidemus aūt ꝙ aſcenſus coꝛꝑalis fit a deoꝛſum in ſurſuȝ. Un̄ locus ſempꝛ a quo incipit aſcenſus coꝛꝑalis ē inferioꝛ q̄ꝫ termin⁹ ad quē fit aſcēſus. Uidemus etiā ꝙ ſubtilia citius aſcendunt quā groſſa et ſpiſſa. Calida etiā citius aſcendūt q̄ꝫ frigida. Exemplū de igne cui⁹ ꝓpriū eſt ſm̄ Areſto. ſurſum ferri. leuia etiā om̄ia aſcendunt: ⁊ ponderoſa deſcendunt. Exempluȝ de terra que qꝛ grauis eſt naturalit̄ deſcendit. Sic dico ſpūaliter ꝙ illi qui volūt expedite aſcendere ad ꝑfectionē: ⁊ tandē ad celi gloꝛiam opoꝛtet ꝙ ſint Indiati ꝑ humilitatem. Extenuati ꝑ auſteritatē Inflāmati ꝑ charitatē. Exonerati ꝑ pauꝑtatem. Opoꝛtet dico ꝙ q̇ volūt expedite aſcēdere ad ꝑfectionē ꝙ ſint icliati. i. ꝙ ponāt ſe in imo et in loco baſſo ꝑ humilitatē. Saluatoꝛ em̄ dic̄ Lu. xiiij. ſic cuilibet homini. Cū inuitatus fueris ad nuptias: recūbe in nouiſſimo loco: vt cū venerit q̇ te inuitauit dicat tibi. Amice aſcende ſuꝑius: ⁊ erit tibi gloꝛia coꝛam ſimul diſcūbentibꝫ. Quia ſicut concludit. Qui ſe humiliat exaltabit̄ et ecōuerſo: qui ſe exaltat humiliabit̄. Nos oēs ſum⁹ inuitati ad nuptias ſacramētales: que celebrantur in pn̄ti eccl'ia: ꝓpter cōiunctionem filij dei ⁊ nature de nobis aſſumpte. Certe ſi in iſtꝭ nuptijs recūbamus in loco nouiſſimo. id ē ſi ꝑ humilitatē verā ſim⁹ contenti loco inferioꝛi ⁊ nō appetam⁹ inoꝛdinate pꝛimatū in eccl'ia: nec ꝓm⁹ recubit⁹: ſicut faciebāt phariſei. in fine dicet xp̄s (qui nos inuitauit) cuilibet nr̄m. Amice aſcēde ſuꝑi⁹ id ē. ad locū celeſtem: ⁊ tunc erit tibi gloꝛia coꝛā ſimul diſcūbētibꝫ. id ē. coꝛā om̄ibꝫ beatꝭ. Hoc eī meruit tua humilitas: quia q̇ ſe humiliat exaltabit̄. i. ponet̄ in culmē ꝑfectionis ⁊ in alto loco pr̄ie celeſtis. Ecōuerſo aūt qui nūc ꝑ ſuaȝ ſuꝑbiā indigni ⁊ īmeriti loca pꝛima occupant: cū ruboꝛe ⁊ cōfuſione tenebūt tandē locum nouiſſimū. i. deſcendēt in infernū: quia q̇ ſe exaltat humiliabit̄. ¶ Secundo dico ꝙ opoꝛtet ꝙ ſint extenuati ꝑ auſteritatē vite: Pingueſ em̄ ⁊ incraſſati nō poſſunt expedite aſcendere: ſicut illi qui ieiunādo ⁊ carnē ſuā macerādo ſeu affligendo efficiunt̄ graciles ⁊ tenues vel ſaltē faciūt ad hoc qđ in ſe eſt: vt ſint tales crucifigēdo carnē ſuā cum vitijs et ↄcupiſcētijs. De tali em̄ ꝑſona dicit̄ Cant. iij. Que eſt iſta que aſcēdit ꝑ deſertum. ſp. pe

nitentie:ſicut virgula fumi.ſ.gracilis ⁊ delicata ⁊ diſciplinis celeſtibus extenuata. De q̇libet tali poteſt dici illud qḋ dicit̄ p̄ figuram. Zach.j. Ecce vir aſcēdēſ ſup equū ruffum. Homo em̄ abſtinēs ab om̄i exceſſu cibi ⁊ pot⁹ domā̄ſq; carnē ſuā ieiunijs ⁊ conſeruās ſe ab om̄i carnis lubrico ē vir.ſ.virtuoſus:⁊ etiā vir aſcendēs ſup equum ruffum.i.ſup corp⁹ ꝓpriū ſanguine plenū. Aſcēdēs dico: q̄ facit carnē ſuā ſpiritui obedire.

Tertio oportet q̄ ſint inflāmati p̄ charitatem. Uidem⁹ em̄ naturaliter q̄ calida ⁊ ignea ſemp̄ aſcēdunt. Sic dico q̄ q̇ vult aſcēdere ad p̄fectionē:⁊ tandē ad gloriam celi:oportet q̄ ſit ignitus ⁊ inflāmatus p̄ charitatē.iiij. Reg.ij.dr̄ Helyas aſcēdit in celū in curru igneo. Curr⁹ igne⁹ p̄ figuram eſt charitas:que habet q̄ttuor rotas Nam hō p̄ charitatem p̄mo diligit deū ꝓpter ſe ⁊ ſup om̄ia.ſecundo ſeip̄m.tertio ꝓximū ſicut ſeipſum.quarto corp⁹ ꝓpriū. Certe q̇ trahit iſtas q̄ttuor rotas aſcēdet nō ſolū ad p̄fectionē in iſta vita. verūetiā ⁊ ad celi gloriā in curru igneo charitatis. Aliter em̄ q̄ʒ in iſto curru nemo aſcēdere poteſt.

¶ Quarto dico q̄ o꞊ꝑtet q̄ ſint exonerati p̄ paup̄tatem.i.p̄ ꝯtemptum terrenoruʒ. Uidem⁹ em̄ q̄ hoīes q̄ñ volunt expedite aſcēdere.excutiunt a ſe om̄e onus ⁊ etiā ſpoliant ſe quibuſdā veſtimentis ſuis:quia onerati nō p̄nt expedite aſcēdere. Sic dico ſp̄ualiter q̄ volentes aſcēdere ad illa que ſūt dicta:om̄e on⁹ terrenorū oportet q̄ a ſe excutiant:que ſunt ſc̄m Grego.q̇dā corporis indumēta. Oportet dico q̄ iſta terrena a ſe excutiant:⁊ p̄ ꝯtemptum ſaltē q̄tū ad inordinatum amorē. Diues em̄ qui inordinate amat diuitias.difficile ītrabit in regnū celorū:vt dicit ſaluator Matth.xix. Et ſic difficile qḋ eſt īpoſſibile:ſtante iſto onere id ē inordinato amore. De tali aūt p̄ſona que a ſe excutit oē tale on⁹. id ē.contemnit terrena.nec ip̄a inordinate amat:dicit̄ Cantic.viij. Que eſt iſta que aſcēdit de deſerto.ſ.p̄.p̄n̄tis ſeculi. Aſcendit dico p̄ cōtemptū mūdanorū omniuʒ:delitijs affluens.ſ.ſp̄ualib⁹ In corde em̄ hoīs in quo nō ſunt ſpine. id ē amor ⁊ ſolicitudo diuitiaruʒ eſt affluentia ſp̄ualium deliciarū Innixa ſup dilectū ſuum. Et bn̄ innixa:q̄ int̄ virtutes om̄es illa que ſp̄aliter facit hoīem inniti ſuper dilectū ſuum.i.ſup xp̄m imitando ip̄m:eſt paup̄tas euāgelica. Paup̄es em̄ euāgelici ſequūt̄ chriſtū paupem et innitunt̄ ſibi. quia nō querunt aliud q̄ʒ ipſum Ergo(ſicut dictū ē) diſponamus nos ad iſtū aſcenſum:vt ſubijciamus nobis om̄ia vicia habenteſ de ip̄is victoriā plenā:vt q̇lib; noſtrū dicat illud Cā.vij. Aſcendā in palmā:⁊ apprehendam fruct⁹ ei⁹. Jlle vtiq; aſcēdit in palmam q̇ vincit oīa vicia.⁊ ille apprehendit fruct⁹ hui⁹ victorie:q̇ ſūt multi q̇ ꝓmittunt̄ victorib⁹ ſecundo ⁊

tertio ca. Apoc. inť quos eſt vlti-
mus. De q̊ dicit xp̄s. Qui vicerit
dabo ei ſedere mecū i regno meo.
Sꝫ pch dolor mlťi ſūt q̇ nō ſic a-
ſcendunt: vt eſt dictū. Sꝫ qꝛ xp̄m
odiunt ſuꝑbia eoꝝ aſcēdit ſꝑ. ſi-
cut in ps̄. dꝛ. Sꝫ q̇d in alio ps̄. dꝛ
de talibꝫ. Aſcēdunt vſqꝫ ad celos
ſup̄. ꝑ ſuꝑbiā ꝛ arrogātiā. Et de-
ſcendūt vſqꝫ ad abyſſos inferna-
les. Sꝫ nō ſic ſit de nob̄ chariſſi-
mi ſꝫ diſponam⁹ nos ad aſcenſū.
ſicut dictū ē. Nob̄ em̄ dic̄ ꝓpheta
Eſa. ij. Venite aſcēdam⁹ ad mōtē
dn̄i ꝛ ad domū dei iacob. Ad mō-
tem. i. ad ꝑfectionē ſcitatꝫ. ꝛ ad do
mū dei. que. ſp̄. eſt in celis ꝑ adep
tionē eterne felicitatis. ℨ Cir
ca tertiū vbi xp̄s p̄figit nob̄ termi
nū q̇etatiuū. i. in q̊ poſſum⁹ ſpūa-
liter q̇eſcere. cū ſubdit. ad diē feſtū
eſt ſciēdū ꝙ ſolū in feſto qd̊ ſꝑ ce-
lebrať in celeſti pr̄ia erit q̇es ſem-
piterna ꝑfectiſſima. Qd̊ q̇dē feſtū
repn̄tāt oīa illa feſta q̄ hoīes ī hac
vita celebrāt ſtatutis tꝑibꝫ: q̄ ſūt
vtiqꝫ q̄dā ſabbata ꝛ q̄dā req̇es lꝫ
īꝑfecta Ad q̊rū q̇dē feſtoꝝ celebra
tionē oꝑtet nos ſpūalr̄ accedere:
ꝛ in ip̄is q̇eſcere ſi ad feſtū gl̄ie cō
tinuū aſcēdere volum⁹ ꝛ in illo q̇
eſcere ꝑfecte. Eſt aūt notādūꝫ ꝙ
teſte euāgeliſta Johē xp̄s aſcēdit
ad q̇ttuor feſta in hierl̄m dū inter
hoīes vixit. Aſcēdit em̄ ad diē fe-
ſtum paſce. ſic̄ habeť Jo. ij. Aſcen
dit etiā ad diē feſtū pentecoſtes. ſi
cut habeť Jo. v. Aſcēdit etiā ad di
em feſtū ſcenophegie. de q̊ h̄. Aſcē
dit etiā ad diē enceniorꝝ. ſic̄ habeť

Jo. x. Aſcēdit dico ad iſta q̇ttu
oꝛ feſta vt nob̄ exēplo ſui oſtende
ret ꝙ nos debem⁹ ſpūaliť aſcēde
re. Primo ad diē feſtū paſce: ꝛ
hoc ꝑ deſertionē mūdane fecꝫ. Pa
ſca em̄ interp̄tať trāſitus: ꝛ fiebat
in memoꝛiā trāſitus ꝛ exit⁹ popu
li de egypto. Paſca ergo celebrā⁹
ſpūalr̄ ſi deſeram⁹ mundanos fe
ces: ſi trāſeam⁹ a vitijs ad ꝟtuteſ
ſi etiā exeam⁹ de egypto. i. de pha-
raonis vel diaboli ptāte. Oſtē-
dit etiā nob̄ exemplo ſui ꝙ debē⁹
aſcēdere ad diē feſtū pentecoſtes.
ꝛ hoc ꝑ obſeruationē diuine legꝫ.
feſtū em̄ illud celebrať in memo-
riam lationis legis Quid igitur:
Certe ſic ad celebrādū ſpūalr̄ fe-
ſtum pentecoſtes aſcēdim⁹: et in
ip̄o quieſcim⁹: ſi p̄cepta diuine le
gis obſeruam⁹. Oſtēdit etiam
nobis exemplo ſui ꝙ nos debē⁹
aſcendere ad feſtū ſcenophegie: ꝛ
hoc ꝑ mēoꝛatōeꝫ ſuꝑne pacis. In
illo em̄ feſto habitabāt filij iſrael
in tabernaculis ꝛ vmbraculis. in
quibꝫ cū pace ꝛ leticia habitabāt.
Nos igiť aſcendim⁹ ad celebran
dum feſtū ſcenophegie ſi ſemꝑ q̄ꝫ
diu viuim⁹ cū pace pectoꝛis com
memoꝛam⁹ ꝛ ꝯtēplamur ꝛ deſi-
deramus pacē eťnitatis. Oſtē-
dit etiā nob̄ exēplo ſui ꝙ debem⁹
aſcēdere ad celebrandū diē feſtuꝫ
enceniorū: ꝛ h̄ ꝑ oꝛationē ꝛ grāꝛū
actionē deuote mētis. Erat em̄ il
lud feſtū dedicatiōis tēpli in quo
quidē feſto filij iſrael ſpūalr̄ oꝛa-
bāt ꝛ grās agebāt. Nos igiť aſcen
dim⁹ ad celebrādū iſtud feſtuꝫ ſi

mente innouata et iocūda deuo/
te oremus ⁊ gratias deo agam⁹
ꝑ bñficijs nobis impenſis. Nos
igit̄ chariſſimi celebrem⁹ iſta q̄ttu
or feſta vt poſſim⁹ aſcēdere ad ce/
lebrādū et̄nū feſtū qđ nūq̄ȝ ceſſa/
bit. B Prochdolor mľti ſūt
qui nō celebrāt iſta feſta: que ſūt
feſta dei: ſed celebrant feſta alia: q̄
ſunt feſta diaboli. Gaudent eniȝ
nō in dño: ſed in ſeculo: nō in ſpe
eternitatis: ſed in flore mūdane ꝓ
ſperitatis. De q̇bꝫ q̇dē feſtiuitati/
bus dicit deus pctōribꝫ. Amos
viij. Cōuertā feſtiuitates vr̄as in
luctum. Ducūt em̄ peccatores in
bonis temꝑalibꝫ dies ſuos ⁊ cele
brant feſta Baal ⁊ Baalim ⁊ ali
orum idolorū: que ſunt feſta dia
boli. Iſta dico feſta celebrāt com
mittendo peccata. ⁊ in puncto ad
inferna deſcendūt: vbi erit ꝑpetu/
us luctus. ſicut dicit̄ Job. xxj. Et
Amos. v. dicit eiſdē. Odiui ⁊ ꝓie
ci feſtiuitates vr̄as. Etiā feſta dei
que celebrant hoīes in ſtatu gr̄e.
ſi cōmittunt poſtea pctm̄ morta/
le deus tradet ea obliuioni q̄ȝtuȝ
ad meritū. vnde ꝓpheta dicit Tre
noꝝ. ij. Tradidit dñs obliuioni
in ſyon feſtiuitatē ⁊ ſabbatū. Sȝ
nō ſolū v̄bis ⁊ oꝑibꝫ: verūetiam
⁊ cogitatiōibꝫ agam⁹ diē feſtum
dño. iuxta illud pſ̄. Reliq̄e cogi/
tationis diē feſtū agēt tibi. Audi
quid dicit̄ nob̄ Naū. j. ꝑ figuram
Celebra iuda. i. tu xp̄iane q̄ debeſ
eē ſꝑ iuda. i. ꝯfitens dño. Celebra
dicit feſtiuitates tuas. eo mō. ſꝑ.
quo eſt dictum: et redde vota tua

Quia ſi hoc feceris te ſic celebran
te. non adijciet, vltra vt pertranſe/
at in te belyal. i. diabol⁹. te. ſuꝑ. fa
ciens ruere in peccatū. vniuerſus
em̄ interijt. i. om̄es diaboli interi/
erūt q̄ȝtū ad te ſi ſic feceris vt ē di/
ctū. Qđ nobis p̄ſtare dignetur ie
ſus chriſtus. Amen.

¶ Feria. IIII. Sermo

Oves mee

o vocē meā audiūt: ⁊ ego
cognoſco eas. Job. x.

B In duobꝫ diebꝫ īmediate p̄
cedētibꝫ actū fuit de duobꝫ effecti
bus affirmatiuis ⁊ poſitiuis do
minice paſſiōis. Quorū p̄m⁹ ē in
fuſio gratie. Et ſecund⁹ exhibitio
cult⁹ latrie. Hodierna aūt die agi
tur de tertio effectu affirmatiuo ⁊
poſitiuo eiuſdē paſſiōis dñice. q̄
eſt executio obedientie. Añ mortē
em̄ xp̄i tam iudei q̄ȝ gentiles fue/
runt vt plurimū inobediētes deo
⁊ ſue legis trāſgreſſores. Quoni
am ⁊ mľti ex eis erāt oues dei per
eternā p̄deſtinatiōeȝ: adducēdi tā
deȝ ad ouile xp̄i. Nō tñ erāt oues
ꝑ gratie īfuſionē. Et qm̄ circa mā
data dei taȝ affirmatiua q̄ȝ nega/
tiua ꝓbat̄ hoīs obediētia: ideo le
git hodie eccľia loco epľe illa que
ſcribunt̄ Leuit̄. xix. ⁊ incipiūt. Lo
cut⁹ ē dñs ad moyſen dicēs. Ego
dñs de⁹ veſter. Nō facietis furtū
⁊c. vbi ponunt̄ multa p̄cepta ne/
gatiua: ſicut patet. Sequit̄ infra
ī fine q̄ȝtū ad p̄cepta affirmatiua
Diliges ꝓximum tuū ſicut teipm̄

leges meas cuſtodite. Precepta
vero dei negatiua trãſgrediũtur
pctõꝛes ⁊ trãſgreſſi fuerũt ſpẽalr̃
iudei illud p̃ceptũ qđ eſt in ep̃la
iſta Nõ ſtabis ꝯtra ſãguinẽ ꝓximi
tui. Et illud etiã. Non oderis ꝓxi
mũ tuũ in coꝛde tuo. Judei vero
oderũt in coꝛde ſuo xp̃m. q̇ eſt ꝓxi
mus cuiuſlibet hoĩs q̃ꝫ aliq̇s hõ
alius. ſicut innuit Luc. x. ⁊ ſtete/
rũt ꝯtra ſuũ ſanguinẽ donec fece/
rũt ip̃m effundi. Trãſgrediuntur
etiã pctõꝛes oĩa p̃cepta affirmati
ua q̇ hic ponunt. Spẽalr̃ aũt iu/
dei trãſgreſſi fuerũt illud p̃ceptũ
Juſte iudica ꝓximo. Et infra. Di/
liges ꝓximũ tuũ ſicut teip̃m. Ip̃i
vero ĩiuſtiſſimũ iudiciũ ꝓcurauе
rũt fieri ꝯtra xp̃m ſuũ ſpẽalẽ ꝓxi/
mũ. quẽ vſqꝫ ad moꝛtẽ oderunt.
Sed q̃re iudei ⁊ aliȷ̃ pctõꝛes trãſ/
greſſi fuerũt iſta ⁊ trãſgrediuntur
q̊tidie. Certe q̄ꝛ nõ ſũt actualiter
de ouibꝫ xp̃i: Ip̃is em̃ dicit xp̃us
ſicut habet in hodierno euãgelio
qđ ſcribit Joh. x. ⁊ incipit. Facta
ſunt encenia ⁊c̃. Vos inq̇t nõ cre/
ditis. quia non eſtis de ouibus
meis. ſpẽaliter aũt iudei nõ erant
de ouibꝫ xp̃i ſed erãt lupi ferociſ/
ſimi ꝯtra ip̃m q̇ erat manſuetiſſi/
mus eis. De q̇bus dicit in iſto eo
dẽ euãgelio ꝙ ſuſtulerũt lapides
vt lapidarẽt eũ tã q̃ꝫ blaſphemũ.
Juſti aũt viri cuſtodiũt oĩa p̄ꝛece
pta dei tam affirmatiua q̃ꝫ negati
ua. ⁊ ꝑfecte đo obediũt p̃cipue pꝰ
paſſiõeꝫ xp̃i ⁊ eiuſdẽ moꝛtẽ. Quia
ſunt de ouibꝫ eius de q̇bus dicit
ip̃e ꝓpoſitũ verbũ. Oues mee vo/
cẽ meã audiũt ⁊ ego agnoſco eas
¶ In q̇bus vbis xp̃s amicos
ſuos ⁊ fideles triphariе cõmẽdat
Oñdit em̃ eos eſſe Dilectos ſpe
ciali inocẽtia. Subiectos virtu
ali reuerẽtia. Et ꝑfectos exẽpla/
ri euidẽtia. Oñdit dico eos eſſe
ab ip̃o dilectos ſpẽali innocẽtia
in gratuita adoptiõe. cũ p̃mittit.
oues mee. Oues naturalr̃ ſeruãt
innocentiã. ſic illi hoĩes de q̇bus
dicit xp̃s oues mee. q̄ꝛ ſunt ado/
ptati in dei filios ꝑ gratiã. ac ꝑ hꝯ
facti heredes dei. ⁊ coheredes xp̃i
ſunt a deo dilecti ſpẽali inocẽtia.
Iſte ſunt oues de q̇bus dicit ipſe
Joh. x. ꝙ bonus paſtoꝛ q̇ eſt ipſe
dat aĩam ſuã. i. vitã coꝛꝑalẽ ꝓ oui
bus ſuis. Et infra eodẽ dicit. Ani
mã meã pono ꝓ ouibꝫ meiſ. quãli
bet em̃ taliũ ouiũ q̇ p̃mo fuerat ꝑ
dita ꝓpter pctm̃ p̃mi hoĩs: tã diu
q̃ſiuit xp̃s. veritatẽ docẽdo: ſctita
tẽ oſtendẽdo: ⁊ tandẽ ꝓ ip̃a moꝛi/
endo vt ip̃am faceret adoptiuã fi
liã donec ip̃am ĩuenit. Et ponẽs
eã ſuꝑ hũeros ſuos in cruce redu
xit eã ad vеꝝ ⁊ tutũ ouile. ſic̃ hec di
cunt Luc. xv. Scđo oñdit eos
eſſe ſubiectos virtuali reuerẽtia. ⁊
hoc in attẽta ⁊ ꝑfecta auditiõe. cũ
addit. vocẽ meã. ſp̃. cũ effectu. i. mi
hi ꝑfecte obediũt. Mlti em̃ q̇ añ
moꝛtẽ dñi fuerũt ĩobediẽtes deo
et p̃ceptis eius: merito eiuſdem
moꝛtꝭ facti fuerũt ꝑfectiſſime obe
diẽtes. de q̇bꝫ dic̃ ip̃e i pſ̃. Pp̃ls
quẽ nõ cognoui. i. quẽ priꝰ nõ ap
ꝓbaui ſuiuit mihi. ſp̃. poſt moꝛ/
tẽ: ĩ auditu auris obediuit mihi.

Innumeri ꝯſiderãtes xp̄i obediē
tiã q̇ fuit ꝓ nobis deo patri obe/
diēs vſq̨ ad mortē. Ad Phil'.ij.
perfectiſſime obediuerunt etiam
vſq̨ ad mortē fidei catholice ⁊ le/
gi euãgelice. Conſiderauerũt em̄
et ꝯſiderãt illud qđ xp̄s dicit aīe
cuiuſlibet fidelis in Ps̄. Audi fi
lia ⁊ vide ⁊ inclina aurē tuã.ſp̄.in
teriorem ⁊ obliuiſcere.ſp̄. amore
mei: ꝑpl'm tuũ ⁊ domũ pr̄is tui.i.
oēs parētes tuos carnales ſi tibi
in meo ſeruitio obſiſtãt Tertio
oñdit eos eſſe ꝑfectos exemplari
euidētia. ⁊ hoc in approbatiua co/
gnitione. cũ ſubdit. Et ego agno/
ſco eas. Deus em̄ q̇ ab eterno no
uit oīa nec aliq̇d ignorare pōt. di/
cit' aliq̄ ex tp̄e cognoſcere: cũ ap/
probat ip̄a. ſicut ⁊ dicit' neſcire qñ
reprobat. Deus aũt nō approbat
vitã ⁊ opa hominũ niſi ſint ꝑfecti
ſaltē ꝑfectione ſufficiētie. q̄.ſ. ſuffi/
cit ad meritũ vite eterne. vñ bona
opa hoīs ſunt alijs quedã exēpla
ris euidētia ꝙ deꝰ ip̄a approbat.
ac ꝑ hoc ꝙ ip̄e eſt ꝑfectus. Deus
etiã dicit' aliqñ hoīem cognoſce/
re. nō ꝙ ip̄e eũ nouiter cognoſcat
ſʒ q² alios hoīes facit ip̄m cogno
ſcere. Dicit' em̄ Geñ. xxij. ꝙ poſtq̨
abrahã fuit obediēs deo ſuꝑ imo
latione filij ſui. dixit ei deus. Nũc
cognoui ꝙ timeas dñm ⁊c̄. i. ali/
os feci cognoſcere ꝙ timeas dñʒ.
Vñ qñ vidēt hoīes aliquē ꝑfecte
obediētē deo ⁊ legi ſue. h̄ eſt eis
certa euidētia ꝙ ip̄e timet deũ ac
ꝑ hoc ꝙ ip̄e eſt ꝑfectus Dicit ergo
Oues mee ⁊c̄. D Circa p̄mũ
vbi xp̄s oñdit amicos ſuos ⁊ fi/
deles eē a deo dilectos ſpeciali in
nocētia. ⁊ h̄ in gratuita adoptiōe
cũ p̄mittit: oues mee. eſt ſciendũ
ꝙ oues dñice hñt illuʒ ꝓ paſtore
q̇ dicit de ſeip̄o s̄ eodē capl'o Ego
ſum paſtor bonꝰ. Cuiꝰ q̇dē boni
tas apparet in q̄ttuor. vicʒ. In
paſcuali ꝓuiſione. In liberali re
ductione. In virtuali defenſiōe.
Et apparebit in finali diſcreti/
one. Dico p̄mo ꝙ iſtiꝰ paſtoris
bonitas apparet in paſtu ouium
vicʒ. in paſcuali ꝓuiſiōe: vñ dicit
ip̄e Ezech. xxxiiij. In paſcuis vber
rimis paſcuã oues meas. Et īfra
In paſcuis pinguib' paſcentur.
Prouidit em̄ iſte paſtor iſtꝫ oui/
bus ſuis de q̄ttuor pinguib' pa
ſcuis.ſ. De ſcriptura ſacra: in q̄
inueniũt cibũ doctrine. De ſan/
cta eccl'ia: in qua inueniũt cibũ eu
chariſtie. De ſcōꝝ hoīm vita: in
qua īueniũt cibũ exēplarꝫ euiden
tie. Et de celeſti patria in q̄ īue/
niunt cibũ eterne glorie. Vñ ꝰ di
cit paſtor iſte s̄ eodē Ego ſũ hoſti
um ouiũ ꝑ me ſi ꝗs introierit ſal/
uabit'. ſp̄. ſalute gl'ie. Et ingrediet'
ſp̄. ad ꝯtēplãdũ meã diuinitatem
Et egrediet'. ſp̄. ad intuendũ meã
hũanitatē: ⁊ ingrediēdo ac egredi
endo paſcua inueniet. ſp̄. felicitatꝫ
eterne. Secũdo apparet iſtius
paſtoris bōitas in lıbali reducti/
one. Oues em̄ xp̄i añ fuerãt diſꝑ
ſe: imo ⁊ ꝑdite ꝓpt' pctm̄ p̄mi hoīs
ſʒ ip̄e mori voluit vt ip̄as reduce/
ret ad ſuũ ouile. vñ ip̄e dic̄ Eſa. xl
Sic̄ paſtor gregē ſuũ paſcet ⁊ in

brachio ſuo cõgregabit agnos:⁊
in ſinu ſuo leuabit. feras ipe por-
tabit. Loquitur deus de filio ſuo: vel
ipe filius de ſe tãq̃ de alio. Ipe em̄
ſic paſtor bonus pauit ⁊ paſcit gre
gem ſuũ:⁊ in brachio ſuo:imo in
ambobus brachiis ſuis q̄ in cruce
extẽdit ꝯgregabit oues ſuas que
erãt diſpſe:⁊ etiã agnos. ⁊ in ſinu
ſuo. i. in plaga letali leuauit eos.
Ipe etiã ſup corpus ſuuz portauit
ſpãliter oues feroſas. i. hoĩes illos
q̄ facturi erãt bonorũ operũ fru-
ctus. In illis em̄ ſpecialiter habuit
efficaciam paſſio xp̄i. Ad hoc facit v-
bũ eiuſdẽ ſaluatoris ſ eodẽ dicẽ-
tis. Alias oues habeo que nõ ſũt
ex hoc ouili:⁊ illaſ oportz me addu
cere. ⁊ vocẽ meã audiẽt:⁊ fiet vnũ
ouile ⁊ vnus paſtor. Chriſtus em̄ ha
bebat alias oues añ mortẽ ſuam
q̄ erãt oues ſue ſolũ p etnã pdeſti
nationẽ:q̄ poſtmodũ fuerũt oueſ
p grẽ infuſionẽ ⁊ fidei pfeſſionez
merito mortis ſue:⁊ de illis dixit.
Illas oportet me adducere. ſ. p
paſſionẽ meã. Et fiet ex oĩbus vnuz
ouile. ſ. eccl'ie:⁊ vnus paſtor. ſ. q̇ ſũ
ego. ¶ Tertio apparet eiuſ-
dem paſtoris bonitas. in v̈tuali
defenſiõe. Uirtuoſe em̄ defendit
oues ſuas:⁊ ſi ꝯtingat q̄ diſpgã
tur ⁊ exeãt de ouili p aliq̇d pctm̄
mortale;ac p hoc q̄ ſint in piculo q̄
a lupis infernalibus deuorent. Ip
ſe requirit eas:inſpirãdo eis peni
tentiã. ⁊ viſitat eas:infundẽdo eiſ
grãm:⁊ ſic liberat eas:ne deuorẽ
tur a lupis:⁊ ponãt eas in ĩferni
foueã. vñ ipe dicit. Ezech. xxxiiij.

Ecce ego requirã oues meas:⁊ vi
ſitabo eas de cũctis locis in quibus
diſpſe fuerãt. i. ſi vocẽ meã cũ effe-
ctu audiant liberabo eas de cun
ctis pctĩs pp̄ter que erãt ppinque
deuorationi. Dico q̄rto q̄ ap-
parebit huius paſtoris bonitas in
finali diſcretiõe. dic̄ em̄ ipe paſtor
xp̄s Mat. xxv. q̄ ipe in die iudi-
cij diſcernet electos a reprob:ſicut
paſtor ſegregat oues ab edis. Et
oues q̇dẽ. i. electos ſtatuet a dex-
tris. Edos aũt. i. reprobos a ſini
ſtris. Quibus dicet ſic̄ habetur ibidẽ
Diſcedite maledicti in ignẽ etnuz
⁊c. Ouibus aũt ſuis. i. electis dicet.
Uenite bñdicti patris mei:pcipi-
te regnũ ⁊c. Sequitur ꝯcl'o dicẽte xp̄o
Et ibũt hi. i. reprobi in ſuppliciuz
etnũ. Iuſti aũt in vitã etnã. Bñ
ergo dicit ſaluator de ouibus ſuis qui
vocẽ eius cũ effectu audiũt:ipſũq̄
ſequuntur imitãdo illud q̇d ipe dic̄
in iſto euãgelio. Ego vitã eternaz
do ouibus meis:⁊ nõ pibunt ĩ eter
num;⁊ nõ rapiet eas q̇ſq̄ de ma
nu mea. Que oĩa v̈a ſunt ſi vo
cem paſtoris cũ effectu audiãt:ip
ſumq̄ imitãdo ſequantur. De iſtis
ouibus q̄s bonus paſtor q̇ ẽ chriſtus.
nominat ab eterno pdeſtinando.
vocat ex tempe inſpirãdo. Educit
a peccatis reuocãdo. Adducit ſil'
ad ouile ſuũ gratiã infundendo.
Et emittit ad bona opa efficaciter
excitando. et ante eas vadit ipas
dirigendo. eaſq̄ cognoſcit appro-
bãdo. Et tandẽ vitã eternã eis tri
buit gratificãdo. Sicut hec oĩa
dicuntur in hoc ca. de q̄ ſũptũ eſt p-

poſitū verbū. De iſtis dico ouib9
interdū ↄtingit ꝙ deus in hac vi
ta flagellat eas tꝑaliter ꝛ aliqn̄ ſic
dure ꝙ videt̄ iraſci ꝛ furere ↄtra
eas. Juxta illud Pſ̄. Jratus eſt
furoꝛ tuus ſuꝑ oues paſcue tue.
hoc aūt facit de9. qꝛ interdū fure
.i. dyabolo ꝓcurāte vt eas mactet
et ꝑdat: facit eas exire de ouili ec
cleſie q̄ʒtū ad meritū. xp̄s ṽo fla
gellat eas tꝑaliter vt eas reducat
in q̄ de9 facit eis magis miſericoꝛ
diam q̄ʒ iuſticiā. Licet videat̄ eis
iraſci ꝛ furere ↄ̄ ipſas. Magna
em̄ eſt mia neq̄tiā impunitā nō re
linq̄re. ne cogat̄ de9 in extremo ex
amine cōdēnare illos tāq̄ʒ pctō
res q̄s in hac vita nō flagellauit
Dicamus ergo paſtoꝛi noſtro. id
eſt Chriſto. ꝙ ſi ſumus extra oui
le chriſti vel eccleſie reducat nos
ad ipſum. teneat nos in ipſo vſ
q̄ʒ ad finem vite. vt poſſimus ei
dicere illa ṽba Pſ̄. Nos ꝑplꝰs
tuus ꝛ oues paſcue tue: cōfitebi
mur tibi in ſeculū ſeculi. ſꝑ. ↄfeſſi
one laudis deuote. ¶ Circa
ſecūdū vbi xp̄s oñdit amicos ſu
os ꝛ fideles eē ſibi ſubiectos vir
tuali reuerētia. in attenta ꝛ ꝑfecta
auditiōe cū addit. Audiūt vocem
meā. Sciēdū ꝙ illi hoīes q̇ ſūt ꝓ
prie oues xp̄i audiūt vocē ei9 cū ef
fectu. qꝛ vox xp̄i eſt tāte efficacie ꝙ
Domat ↄtūatiā ſuꝑboꝝ Fir
mat incōſtantiā infirmoꝛū. Fu
gat ſomnolētiā toꝛpidoꝛū. Et p̄
ſtat efficaciā operum arduoꝛum.
Q em̄ vox chriſti frangat ꝛ do
met cōtumaciā ſuꝑboꝛū. dicit h
apte ꝓpheta in pſ̄. Uox inq̇t dñi
confringētis cedros. Cedros em̄
altas. i. ſuꝑbos hoīes confringit
vox xp̄i vt humilient̄. Tonat em̄
voce ſua mirabiliter. ſicut dicitur
in Job. xxxvij. id eſt. comminatur
ſuperbis extremam confuſionē:
ꝛ ſic facit eos ſepe humiliari. Q
autem vox chriſti firmet incon
ſtantiam infirmoꝛum. dicit hoc
plane pꝛecurſoꝛ Johānes. Joh.
iij. loquens de ſeipſo. Amicus in
quit ſponſi qui ſtat: firmiter ſup̄.
in iuſticia: et audit eum. ſup̄. ſpon
ſum. id eſt. chriſtū: ꝛ gaudio gau
det pꝛopter vocem ſponſi. Omīs
enim homo quātū eſt de ſe: infir
mus eſt ꝛ inconſtans. Non pōt
ſtare de ſe in bono virtutis: ſed la
bitur in peccatū ſicut aqua. Uox
tamen chriſti ad coꝛ hominis lo
quentis quādo auditur cum ef
fectu firmat iſtam inconſtantiam
ꝛ facit hominem firmiter ſtare in
bono virtutis. ſicut dicit Johan
nes de ſeipſo Amicus ſponſi qui
ſtat ꝛc̄. Q etiam vox chriſti fu
get ſomnolentiam toꝛpidoꝛum.
plane dicit hoc ſponſa Cantico. v
Uox dilecti mei pulſantis: aperi
mihi ſoroꝛ mea ſponſa. dicit chri
ſtus anime pigre ꝛ ſomnolente ꝛ
aliquādo doꝛmienti in peccatis.
Aperi inquit mihi. id eſt. conſenti
ꝛ acquieſce monitioni ꝛ inſpirati
oni mee. Aperi dicit. Surge ꝛ ex
cute ſōnolētiā: qꝛītrare volo ad te
vt dē tibi d̄ roꝛe meo. i. d̄ mea gr̄a

qua fecũderis. Aperi dico mihi.
q₂ caput meũ plenũ eſt rore.i.diui
nitas mea:q̃ caput meũ eſt.plena
eſt rori omniũ gratiarũ. Pulſat
ḡ vt apiatur ſibi. Sed quid fecit
ſpõſa cũ audiuit vocẽ dilecti pul/
ſantis Certe excuſſit a ſe oẽm ſom
nolentiã. Uñ ſubdit. Surrexi vt
apirem dilecto meo. Q₃ etiam
vox xp̃i p̃ſtet efficaciã operũ ardu
orũ .i. ad exequendũ opa ardua.
p₃ p illud qđ dicit̃ de paulo Act.
ix. Dicit̃ em̃ ibi ꝙ ſtatim vocẽ xp̃i
cum audiuit ſibi dicẽtis. Saule
ſaule q̇d me pſequeris.ſtatim di/
xit. Quis es dñe. Et dñs ad eum
Ego ſum ieſus nazaren⁹ quẽ tu
pſeq̃ris.ſp̃.in mẽbris meis. Qui
bus additis ſtatim dixit. Dñe q̇d
me vis facere. Statĩ em̃ cũ audi/
uit vocẽ xp̃i pauit ſe ad obediẽdũ
et exequendũ opa arduiſſima. q̃
fuit poſtea ꝯtinue execut us. P₃
igit̃ ꝙ vox xp̃i eſt efficaciſſima.⁊
iõ eſt attẽtiſſime audiẽda. De iſta
voce xp̃i ſatis dictũ eſt ſ̃ in illo ſer
mone Uox clamãtis in deſerto.
ſabbato q̃ttuor tpm mẽſis decẽ/
bris. Sed multi ſunt ſurdi q̇ mo
re aſpidis obturãt aures ſuas in
teriores:ne audiãt vocẽ xp̃i ſapiẽ/
ter aĩam incãtantis. Et idcirco re
manẽt in cauerna frigida pctõꝝ.
ſicut hec dicunt̃ in pſ̃. De iſtis cõ/
querit̃ xp̃s p eundẽ in alio pſ̃. di/
cens. Non audiuit pp̃l's me⁹ vo/
cẽ meã:⁊ iſrl' nõ intendit mihi. Et
iõ dimiſi eos ſꝫm ð̃ſideria cordis
eoꝝ:ibũt in adinuẽtionib⁹ ſuis.
Et in eodẽ pſ̃. dicit ꝯñter. Si po/
pulus meus audiſſet me. et ſi in
vijs meis ambulaſſet:pcerto ini/
micos eoꝝ hũiliaſſem:⁊ ſup tri/
bulãtes eos miſiſſem manũ meã
Uñ q₂ pctõres nõ audiũt vocem
xp̃i. Jdcirco pmittit ip̃e vt imple/
ant ſua praua deſideria:⁊ pctã q̃
adinueniũt exequant̃.nec expellit
ab eis inimicos ſuos.i.demões:
ſed dimittit eos ſibi ſubiugatos.
S Circa tertium vbi xp̃s oñdit
amicos ſuos ⁊ fideles eẽ pfectos
exẽplari euidẽtia:et hoc in appro
batiua cognitiõe.cũ dicit de oui/
b⁹ ſuis. Et ego agnoſco eas. Sci
endũ ꝙ xp̃s cognoſcit. Ambu/
lãtes in innocẽtia. Obtemperã/
tes in obediẽtia. Tolerãtes in
patiẽtia. Et p̃ncipãtes ĩ iuſticia.
Cognoſcit dico de⁹.i.approbat
ambulãtes in ĩnocẽtia. Jn pſ̃.em̃
dicit̃ ꝙ deus hũilia reſpicit ⁊ alta
a longe cognoſcit. Cognoſcit em̃
alta.i.ſupba corda pctĩs plena.
Et bñ a longe.q₂ ſi cognoſcit ſpe/
culatiue:nõ tñ approbatiue. Sed
dicit xp̃s in iſto euãgelio Joh̃.pa
rum ſupra. Ego cognoſco oues
meas.i.approbo vitã ⁊ opa ho/
minũ innocẽtũ. Cognoſcit etiã
deus obtempantes in obediẽtia.
ſicut dictum fuit ſ̃ de abrahã. Et
ſcribit̃ Geñ.xxij. ꝙ dixit de⁹ poſt
q̃₃ fuerat obediẽs ſup ĩmolatiõe
filij ſui. Nunc cognoui ꝙ timeas
dñm.i.approbaui timorẽ tuũ q̇ ti
mes me.⁊ mihi patus es obedi/
re. Cognoſcit etiã deus tolerã/
tes in patiẽtia. Probat em̃ deus
hoĩes iuſtos p multas tribulati/

ones. Et ſi ipſas patiēter tolerāt.
deꝰ approbat eos ⁊ coronat. ſicut
dicit ꝓpħa in pſ̄. loquēs deo. Do
mine ꝓbaſti me ⁊ cognouiſti me
.i. me ꝓbatū ꝑ multas tribulatio
nes: approbaſti me vt tandez me
corones. Juxta illud Jaco. j. Be⸗
atus vir qui ſuffert tēptationez.
qm̄ cū ꝓbatus fuerit accipiet co⸗
ronā vite. Cognoſcit etiā deus
.i. approbat ṗncipātes in iuſticia.
Quo ꝯtra dicit ipē de malis ṗnci
pibꝫ q̇ nō ṗncipant̄ eo modo quo
ipē iubet Oſee. viij. Jpi regnaue⸗
rūt ⁊ nō ex me. i. non eo mō q̄ ego
iubeo. ṗncipes extiterūt ⁊ nō co⸗
gnoui. i. nō approbaui modū ṗn⸗
cipādi quē tenuerūt. Sed ꝑ op⸗
poſitū ipē cognoſcit. i. approbat il
los q̇ ṗncipant̄ ſm̄ ſuā volūtatē.
Sic igit̄ deus cognoſcit. i. appro⸗
bat iſta q̄ttuor genera hoīuz que
ſunt dicta. Sed ſciendū ꝙ ipē nō
cognoſcit niſi illos q̇ eum cogno
ſcūt. Jpē dicit Job. x. Cognoſco
oues meas: ⁊ cognoſcūt me mee.
De h̄ aūt ꝙ nō cog̊ſcūt deū hoīeſ
ipē multū cōquirit̄ Eſa. j. dicens.
Cognouit bos poſſeſſorē ſuum:
et aſinus p̄ſepe dn̄i ſui. iſrl̄ autem
nō cognouit me. ⁊ ppl̄s meus nō
intellexit. Et Hiere. viij dic̄. Mil
uus in celo cognoſcit tēpus ſuū.
turtur ⁊ yrūdo ⁊ cyconia cuſtodi
unt tēpus aduētus ſui: ppl̄s autē
meus nō cognouit iudiciuz dn̄i.
Peccatores em̄ non cognoſcunt
deū nec iuſticiam eius ⁊ iudiciuz
q² cognoſcere nolūt. Non em̄ ha⸗
bet ignorantiā inuīcibilē ſz potiꝰ
affectatā. Affectāt em̄ nō cogno⸗
ſcere vt liberius peccent. Non ſic
ſit de nob̄ chariſſimi: ſz orando et
ſupplicādo dicamꝰ illa verba pſ̄.
Deus miſereat̄ noſtri ⁊ bn̄dicat
nobis: illuminet vultū ſuū ſuper
nos ⁊ miſereat̄ nr̄i: Ut cognoſca⸗
mus in terra viaz tuā. i. p̄cepta q̄
iuſſiſti. ⁊ exēpla q̄ oñdiſti ⁊ vba q̄
docuiſti. Tal̄r vt ī die iudicij cog̊⸗
ſcas nos eſſe de ouibꝫ tuis q̇bus
dices. Uenite bn̄dicti patris mei
poſſidete ꝑatū vob̄ regnū. ad q̄s
nos ꝑducas tu ipē qui viuis ⁊ re
gnas in ſecula ſeculoꝝ Amen.

Feria quinta. ⁊ in feſto ſctē
Marie magdalene poteſt
predicari iſte ſermo.

REmittun
tur ei pctā mlt̄a qm̄ di⸗
lexit multum Luc̄. vij.
Actū fuit ī tribꝫ diebꝫ p̄cedēti
bꝰ de triplici effectu poſitiuo dn̄i
ce paſſionis. ſ. de infuſione gratie
De exhibitione latrie. Et de execu⸗
tione obediētie. Jn iſta vero q̇nta
feria reducit eccl̄ia ad memoriaz
fideliū quartū effectū paſſionis
dn̄ice qui eſt cōpunctio penitētie
ad quā ſequit̄ remiſſio culpe. Li⸗
cet em̄ ante mortē dn̄i fuerūt aliq̇
vere penitētes de pctīs. ſic̄ dauid
de quo habet̄. ij. Regū. vlti. Sic̄
etiā achab in. iij. Regū. xxj. Sicut
etiā niniuite. de q̇bus habet̄ Jo⸗
ne. iij. Sicut etiam publicanꝰ. de
quo Luc̄. xviij. Et ſic̄ maria mag⸗
dalena de q̄ Luc̄. vij. Poſt mor⸗

tē tñ dñi fuerūt ſunt ⁊ erūt incom-
ꝑabiter plures: ⁊ h̄ virtute ⁊ meri-
to ⁊ exēplo mortis xp̄i. Conſiderā-
tes em̄ hoīes ꝙ tāta fuit ⁊ eſt pc̄ti
mortalis macl'a ꝙ nō potuit nec
pōt ablui niſi virtute ſanguis xp̄i
Jō innumeri penitēt: q² cōmittē-
tes pc̄tā: iterū crucifigūt xp̄m. Cō-
ſiderātes etiā ꝙ in morte xp̄i ſol
fuit obſcuratꝰ. terra fuit mota. et
petre fuerūt ſciſſe. monumēta fue-
rūt ap̄ta: idcirco ⁊ ip̄i de pc̄tis ſu-
is cogitātes obſcurāꝛ intra ſe q̄-
dā obſcuritate verecūdie ⁊ ꝯfuſi-
onis. Mouēꝛ etiā intra ſe motu
quodā deteſtatiōis ſcindūt etiam
ſua corda lapidea dolore ꝯtritio-
nis. oraqꝫ ſua apiunt vt emittāt
de monumētis ſuoꝝ cordiū pec-
cata fetida v̄bo ꝯfeſſionis. Cōſi-
derātes etiā. ꝙ ad ꝯ̄cūqꝫ pn̄iam
nō ſequitur pc̄ti remiſſio niſi vir-
tute ⁊ merito mortis xp̄i iō ꝓpter
hec oīa plures fuerūt ſunt ⁊ erūt
penitētes de ſuis pc̄tis q̄ꝫ ante fu-
iſſent. Et qm̄ pn̄ia. vt dictū fuit ſ̄
eſt neceſſaria ad culpe remiſſionē
q² ꝑ ip̄am applicaꝛ virtꝰ ſanguis
xp̄i penitēti. Jdcirco ī hac q̇nta fe-
ria iſtiꝰ ſacri tꝑis in q̄ paſſio dñi-
ca recoliꝛ adducit eccl'ia ꝓ exēplo
penitēdi duas ꝑſonas. Adducit
em̄ in epl'a q̄ ſcribiꝛ Dañ. iij. ⁊ in-
cipit Orauit daniel. puerū azariā
dicentē ꝓ ſe ac iudeis alijs in ba-
bylone captiuis deo v̄ba iſta. Jn
aīo ꝯtrito ⁊ ſpū hūilitatis ſuſcipi-
amur ⁊c̄. multa. ꝙ em̄ diciꝛ in p̄n-
cipio epl'e. Orauit daniel. non eſt
intelligēdū ꝙ iſta v̄ba dixerit da-

niel. q² puer azarias dū erat ī for-
nace ignis cum anania ⁊ myſaele
in q̄ nō fuit daniel dixit v̄ba iſta
cū multis alijs q̄ in iſto ca. ſūt ſcri-
pta. Cōfeſſus em̄ fuit pc̄tā ſua et
ppl'i dicēs. Peccauimꝰ cū patri-
bus nr̄is ⁊c̄. Petiuit etiā hūiliter
veniā ⁊ dei miam. allegādo iuſte
penā ꝓ pc̄tis ꝯſecutā. oſtēdendo
etiā cordis pn̄iam ⁊ ꝓmittēdo deo
verā obediētiā. Diciꝛ aūt in p̄nci-
pio epl'e. orauit daniel. Nō ꝙ ip̄e
iſta dixerit. ſed q² forte azariā de
iſtis docuit. vel q² forſan ea ſcri-
pſit. Nec ſunt iſta v̄ba accepta de
hebreis voluminibꝰ ſcḋm Hiero.
ſed de editione theodotiōis. Ad-
ducit igiꝛ eccl'ia in hac epl'a iſtum
pueꝝ ꝓ exēplo penitēdi habentē
cor ꝯtritū ⁊ hūiliatū: ſuaqꝫ pc̄tā
ac ppl'i hūil'r ꝯfitētē. Jn euāgelio
v̄o adducit ꝓ exēplo penitēdi il-
lā beatā peccatricē. ſ. magdalenā
pc̄tā ſua nō v̄bis: ſꝫ lachrymis cō-
fitentē. de q̄ dic̄ ſaluator ꝓpoſitū
v̄bū Remittūꝛ ei pc̄tā ml'ta: qm̄
dilexit ml'tū. qḋ q̇dē euāgeliū ſcri-
biꝛ Luc̄. vij. ⁊ incipit Rogabat ie-
ſum q̇dā phariſeus ⁊c̄. Circa qḋ
verbum dico ꝙ cogitaui mihi de
pc̄ti ignominia De dñi clemētia.
De marie pn̄ia. Et de pn̄ie effica-
tia. flere magis libet q̄ꝫ aliq̇d dice-
re ſcḋm Grego. in omel'. Flere tñ cū
gaudio ⁊ ſpe remiſſionis.

Jn hijs v̄bis tria breuiꝛ oñdūꝛ.
vicꝫ. Quid ꝑhorrēdū. q² exceſſus
p̄uitatꝭ offendētis. Quid appe-
tēdū q² īfluxus bonitatꝭ abluētis
Quid etiā eliciēdū. q² conatꝰ vo

luntatis ꝓmerētis. Cōmiſſa ei
prauitas aīam maculat. Diffuſa
bonitas maculā expiat. Sꝫ exten
ta in deum volūtas veniā īpetrat
Eſt dico ꝑhorrendus exceſſus
prauitatis offendētis: quia aīam
maculat. qđ ſaluator innuit: cum
dicit. peccata multa. Certe ſic pec/
catū aīam maclat ꝙ nō pōt emū
dari niſi ꝟtute ſanguinis xp̄i: iō
dicebat ꝓpħa in pſ̄. Amplius la/
ua me dn̄e ab iniquitate mea: ꝛ a
pctō meo mūda me. Et ſignanter
dicit ampli⁹. qꝛ amplior ꝛ efficaci
or lotio req̄rit̃ ad mūdatiōeꝫ pcti
q̄ꝫ ad alicui⁹ alteri⁹ macule expia
tionē. Et certe āplior: qꝛ nulla alia
ſufficit niſi illa q̄ fit ꝑ ſanguinem
xp̄i. Eſt etiā appetend⁹ influx⁹
bonitatis indulgētis: quia pecca
ti maculā expiat: qđ innuit ſalua
tor. cū addit. Remittunt̃ ei. ſ. ma/
rie. Que licet non verbis lachry/
mis tn̄ pctā ſua cōfitebat̃. ꝓpt̃ qđ
meruit remiſſionē. qꝛ ſm Amb. la
chryme lauāt delictū qđ voce pu/
dor ē cōfiteri. De iſta remiſſiōe dr
j. Joh. j. Si confiteamur peccata
nr̄a ꝟbis. vel ſaltē lachrymis: cuꝫ
dolore cordis. ſicut fecit iſta: vel
etiā petr⁹ q̄ fleuit amare. Lu. xxiij
fidelis ē ꝛ iuſtus. ſp̄. xp̄s vt remit
tat nob oīa pctā nr̄a: ꝛ emundet
nos ab om̄i iniq̄tate. Jſta remiſ/
ſio peccati ſūme eſt appetenda qꝛ
ſine ip̄a impoſſibilis eſt ſalus: ꝓ/
pter quod dicebat ille pctōr ma/
naſſes: ſicut habet̃. ij. Paral̃. vlt̃.
Flecto (dicebat) genua cordꝭ mei.
ꝑcans a te bonitateꝫ dn̄e, remitte
mihi: remitte mihi ꝛc̄. Eſt etiaꝫ
eliciendus conat⁹ volūtatis pro/
merentis: qui eſt deū multū dili/
gere. qꝛ iſte impetrat pcti veniam.
Et ſignant̃ dicit conat⁹. qꝛ deum
multū diligere: h̄ ē meritorie ꝛ fer
uenter diligere. excedit facultateꝫ
volūtatis. Tn̄ ſi bn̄ conet̃: facien/
do quod in ſe ē: cū diuino adiuto
rio poẽit iſtū actū elicere: q̄ ē mul
tū diligere deū. Ad iſtā dilectiōeꝫ
nos hortat̃ Jo. dicēs ꝑme ſue ca/
nonice. iiij. ca. Nos diligam⁹ deū
qm̄ ip̄e prior dilexit nos. Certe ſi
diligā⁹ deū qꝛ ip̄e ꝑor dilexit nos
Cū ip̄e mltū nos dilexerit: ꝛ nos
debem⁹ ip̄m multū diligere. Et ſi
diligam⁹ ip̄m multū remittūtur
nobis peccata multa. ſicut iſti be
ate peccatrici. qꝛ dilexit multū. Jō
fuerūt ei remiſſa peccata mltā. Et
bn̄ multa. qꝛ ſm Gregꝭ. ſepteꝫ de
monia habuit. ſicut dr Mar. vl.
que fuit vniuerſis vitijs plena Di
citur ḡ. Remittunt̃ ei pctā multa
ꝛc̄. R Circa primū ſciēdum
vbi tangit̃ offendēs prauitas: cū
dicit. pctā multa. ꝙ multum eſt ꝑ
horrenda peccati prauitas. Quo
niā int̃ alia mala quattuor ſpecia
liter relinquit. videlicet.

Jnfirmitatem ad ꝑſiſtendum
Neceſſitatem ad ſeruiendum.
Temeritatem ad ꝯtemnendū.
Et difficultatē ad reſurgendū.

Relinquit dico ꝑmo in aīa in
firmitatem ad ꝑmanēdum. Qui
enim committit peccatū mortale
niſi ip̄m ꝑ verā pn̄iaꝫ cito diluat
nō p̄t diu manere q̄n ī aliū cadat

Quia ſm̄ Greg. pcc̄m̄ qđ p peni
tentiā nō diluit: mox ſuo ponde/
re ad aliud trahit. Idcirco dic̄ ille
Treno. j. Pcc̄m̄ peccauit hieru/
ſalē: ideo inſtabilis facta ē. Et bn̄
īſtabilis. q2 pctōres de pctō labū
tur in pcc̄m̄: ꝛ nō ceſſant labi do/
nec ſunt in inferno. Relinq̄t eti
am in aīa pcc̄m̄. neceſſitatē ad ſui
endū. ſ. pctō ꝛ diabolo: q̇ ē inuē/
tor pcti. Saluator eni dicit Jo.
viij. Qui facit peccatū: ſu9 eſt pec
cati: ac p hoc ſeru9 eſt nihili. quia
peccauit ac p h̄ nihil: q2 pctōr mi
nus ē q̄ȝ nihil. q2 ſeru9 ē nihili: et
ſeru9 minor eſt q̄ȝ dn̄s cui ſeruit.
Relinquit etiā peccatū in aīa te
meritatem ad cōtemnēdū. Quod
q̇dē verū ē ſi peccatū ducat in con
ſuetudinē: q2 p eaȝ venit impi9 in
pfundū maloꝝ. ac p h̄ ꝯtēnit dei
iuſticiā ꝛ miſcdiam. vn̄ Prouer.
xviij. dicit ſapiēs. Impi9 cū in p/
fundū malorū venerit cōtemnit.
Relinquit etiā ī aīa difficulta/
tem ad reſurgendū. Nō eni facili
ter pōt ī peccatū cadere: q2 p ſe p̄t
cadere: ſed difficulter poteſt reſur
gere. quia non per ſe niſi cum di/
uino adiutorio: vn̄ ait Chryſ. ſup
Matth. Si ſemel peccādo nos
diabolo obligauerim9: ex tūc nō
poſſum9 iugū diaboli euadere. ſ.
p nos. Et niſi man9 diuine boni/
tatis peccati ſoluerit vincula. ſup.
oportebit nos in ptāte diaboli p/
manere. Eſt em̄ hō ſpūs vadens
ꝛ nō rediēs: vt đr in pſ. Apl's etiā
dic̄ ṫribilia v̇ba ad Heb. vj. Im
poſſibile ē dic̄. q̇ ſemel illūinati ſṫ.
ſcȝ remiſſiōe culpe. infuſiōe gr̄e: ꝛ
plapſi ſunt. ſ. recidiuātes in pec
catū: rurſus renouari ad penitēti
am. Qđ ſi intelligat de renouatio
ne q̄ fit p baptiſmū: veꝝ ē qđ dic̄.
vicȝ. ꝙ iſta renouatio ē īpoſſibil'.
q2 baptiſm9 reiterari nō pōt: niſi
habet effectū ſuū niſi ſemel. Si āt
intelligat de renouatiōe q̄ fit p pe
nitentiā: tūc ē exponēdū ly īpoſſi/
bile p difficili: vt dicaṫ īpoſſibile.
.i. difficile. Sic em̄ infirmitas reci
diua difficilior ē ad curādū q̄ȝ fu
erat īfirmitas p̄ma. eo ꝙ infirmi/
tas p̄ma reliquit naturā debilio/
rem. Sic ē de pctō recidiuo ꝙ hō
difficili9 reſurgit ab ip̄o q̄ȝ a p̄mo
pctō. Qđ euidēter dixit ſaluator.
cū dixit illi languido iam ſanato.
Jo. v. Ecce ſan9 fact9 es: iam noli
peccare: ne deteri9 tibi aliq̇d ꝯtin
gat. Certe inter illa deteriora que
ꝯtingūt hoī ꝑpṫ pcti recidiuū: ꝑṫ
q̄ fiūt nouiſſima hoīs illi9 p̄orib9
peiora. eſt vnū iſtud. ſ. difficultas
ad reſurgēdū: idcirco dic̄ ſapiēs
Ecc̄i. xxj. Fili peccaſti nō adijcias
iterū: ſed de p̄ſtinis dep̄care vt ti/
bi dimittanṫ. Ecce quot mala reli
q̇t pcc̄m̄ in aīa pctōris: ꝑṫ q̄ non
fuit mirū ſi beata peccatrix Mag
dalena fecit illa que fecit vt đ mul
tis q̄ cōmiſerat: veniā ꝛ miſcdiam
inueniret. Multū debēt homīes
cauere a pctō: vn̄ dixit ille filio ſuo
Tob. iiij. Caue ne ꝯſentias aliq̄n
pctō. ꝛ p̄termittas p̄cepta dei nr̄i.
Quia ſicut dixit angel9 Tob. xij.
Qui faciunt peccatū ꝛ iniquitatē
hoſtes ſunt anīe ſue. Et Ecc̄i. xxj.

Quaſi a facie colubri fuge ̄ pecca/
ta. Et ſi acceſſeris ad illa: ſuſcipi/
ent te Dētes leonis: dentes eiꝰ: in
terficiētes aīas hoīm. L Cir/
ca ſecūdū vbi tangit̄ diffuſa boni
tas indulgēs: que pctī expiat ma
culā. cū addit. Remittunt̄ ei Sci
endū ꝙ peccata remittunt̄ Con
fidentibꝫ de peccati dimiſſione.
Cōfitētibꝫ cū peccati deteſtatiōe
Cōtiuētibꝫ in eccl'ie cōione Et
ſupplicantibꝫ ꝓ gratie infuſione.
Dico ꝙ pctā remittunt̄ cōfidē/
tibus de peccati dimiſſiōe. Spes
em̄ ꝛ cōfidentia requirunt̄ neceſſa
rio ex ꝑte pctōris ad iſtā remiſſio
nem. Nō em̄ remittit deus deſpe/
ranti pctm̄ ꝛ dicēti cū Cayn Geñ.
iiij. Maior ē iniq̇tas mea ꝙ̄ꝫ vt
veniā merear. ꝓpter hoc dixit xp̄s
illi ꝑalytico: ſicut habet̄ Mat. ix.
Cōfide fili remittunt̄ tibi peccata
tua. Erat em̄ ille infirmꝰ corꝑe: ſꝫ
magis mente: verū quia fuit con
fiſus in xp̄i bonitate ꝛ ptāte: me/
ruit tā corꝑis ꝙ̄ꝫ anime ſanitatem
Remittunt̄ etiā pctā cōfitētibꝫ
cū pctī deteſtatiōe. Quāuis enim
ante mortē xp̄i ꝛ ſacr̄alis ꝯfeſſio/
nis inſtitutionē ſufficerēt ad iſtā
peccati remiſſionez. dolor cordis
cū lachrymis corꝑalibꝫ: vel etiam
mētalibꝫ: ſic̄ apparuit de iſta ma/
gdalena hic. ꝛ de petro. Luc̄. xxij.
Ex quo tñ fuit inſtituta ſacramē/
talis cōfeſſio poſt mortē ſaluato/
ris: non ſufficiunt de cōi lege ad
peccati remiſſionez. dolor cordis
cū lachrymis. ſꝫ req̇rit̄ neceſſario
v̄balis ꝯfeſſio: ꝛ pctī exp̄ſſio fctā

corā illo q̇ pōt ſoluere ꝛ ligare De
iſta ꝯfeſſione dr̄ in pſ̄. in perſona
cōfitētis. Dixi ꝯfitebor iniuſticiaz
meā dño: ꝛ tu. ſp̄. dñe deꝰ remiſi/
ſti ip̄ietatē pctī mei. In q̄ q̇dē au/
ctoritate tangunt̄ q̇dā ꝯditiones
q̄ req̇runt̄ ad verā pctī ꝯfeſſionē.
Prima ē deliberatio ꝛ p̄cogita
tio. Cōtra illos q̇ veniūt ad cōfeſ
ſionē nō p̄meditati nec deliberati
ꝓpt̄ qđ qñ ſunt corā ſacerdote ne/
ſciunt q̇d dicāt: ſꝫ oportet ꝙ inter
rogent̄. Cōtra illos dicit verꝰ pe/
nitens. Dixi. ſp̄. in corde meo. i. de
liberaui ꝛ p̄cogitaui de pctīs me/
is añ ꝙ̄ꝫ venirē ad cōfeſſionē. Se/
cūda eſt cordis cōtritio. Et tertia ē
ꝑ os pctī explicatio Cōtra illos q̇
ꝛ ſi pctā ſua explicēt v̄bo corā ſa/
cerdote: non tñ illa deteſtant̄: nec
de ip̄is dolent in aīo: nec habēt fir
mū ꝓpoſitū abſtinēdi ab ip̄is Sꝫ
verꝰ penitēs dicit ꝯfitebor. i. corde
ꝛ ore fatebor. Corde. ſ. dolendo ꝛ
deteſtando. Quarta eſt accuſa
tio nō cōmendatio. Cōtra illos q̇
potius exprimūt corā ſacerdote
bona que fecerūt ꝙ̄ꝫ pctā. Sed ve
rus penitēs dic̄ iniuſticiā. Debet ei̅
pctōr in ꝯfeſſiōe ſeip̄m accuſare: ñ
laudare. Iniuſticias q̄s cōmiſit
nō iuſticias q̄s fecit explicare. De
illis em̄ non ē confeſſio facienda.
Quīta ē ſuij ꝑiꝰ nō aliorū accu
ſatio. Cōtra illos q̇ nō ſolū nō cō/
fitent̄ pctā ſua: ſꝫ etiā vt ſua aliq̄l'r
palliēt: pctā ꝯfitent̄ alioꝝ. Sꝫ ve/
rus penitēs dicit meā nō alienaz.
Sexta ē recta intētio vt fiat ſo/
lū ad honorē dñi ñ ad laudē ſui.

Cōtra multos q̇ cōfitenꝛ peccata
ſua nō vt placeꝛ eis de⁹:⁊ fiat eis
ꝓpiti⁹:ſ; vt mūd⁹ laudet eos ⁊ di
caꝛ ꝙ boni hoīes ſūt: ⁊ bñ faciūt
illa que facere debēt. Sꝫ ver⁹ pe-
nitēs dicit dño.i.ad honorē ⁊ lau
dem dñi ⁊ ad acquirēdā ꝓpitiati-
onē dñi. Septima ē ꝟa ſpes ꝙ
fiat ei remiſſio. Cōtra illos q̇ ꝓpꝛ
ſuorū pctōꝝ magnitudinem nō
ſperāt ꝙ eis peccata remittantur
Sꝫ ver⁹ penitēs dicit. Et tu.ſ. do
mine de⁹.illis ꝯcurrētib⁹ que ſūt
dicta:remiſiſti impietatē pctī mei
q̄ꝫtūcūqꝫ magni ⁊ multiplicati:⁊
de hoc cert⁹ ſum ꝑ fidē: M

Tertio etiā remittunꝛ peccata.
cōiuentib⁹ in ecclīe cōione. Di-
cit em̄ ſymbolū aplōꝝ ꝙ in ora-
tione ecclīe ⁊ ſanctorū fideliū ē re
miſſio pctōꝝ. Sanctā inq̇t eccle
ſiam:ſanctorū cōionē.remiſſionē
peccatorū. Quāuis em̄ añ temp⁹
grē nō eſſet neceſſaria ad peccati
remiſſionē ſacramētalis abſolu-
tio:que fit ꝑ ꝑlatos ⁊ ſacerdotes
ecclīe. Ex quo tñ fuit inſtitutū ſa-
cramētū penitentie:illa req̇riꝛ de
cōmuni lege:⁊ vbi poteſt haberi.
Chriſt⁹ em̄ dixit aplīs ⁊ in eis oī
bus ꝑlatis ⁊ ſacerdotib⁹ eccleſie.
Joh.xx. Quorū remiſeritis pecca
ta:remittunꝛ eis ⁊c̄. Accedenduꝫ
ḡ ē ad ſacerdotes q̇ ligare ⁊ ſolue
re pñt ⁊ ſciūt ꝓ ſanatiōe lepre ſpi-
ritualis.ſ.peccati:que ē remiſſio.
In cui⁹ ſignū dixit xp̄s illi lepro-
ſo poſtq̄ꝫ ipm ſanauit:vade oſtē-
de te ſacerdoti. Et de lazaro poſt-
q̄ꝫ ipm a morte ſuſcitauerat dixit
aplīs. Soluite illū Jo.xj. Habēt
ei ſacerdotes auctē xp̄i ſoluere a-
ſinā ⁊ pullū.i.hoīes in pctīs īuete
ratos:q̇ intelligunꝛ ꝑ aſinā.⁊ ho-
mines incipiētes peccare q̇ ꝑ pul
lū deſignanꝛ. Matth.xxj. Re-
mittunꝛ etiā pctā ſupplicātib⁹ ꝓ
gratie infuſione. Poſtq̄ꝫ em̄ pro
pheta dixerat. Remiſiſti impieta-
tem peccati mei: ſtatim ſubdit.
Pro hac ſp̄.peccati remiſſiōe que
fit ꝑ īfuſionē grē:orabit ad te oīs
ſcūs in tp̄e oꝑtuno. Et certe nō ſo
lū ſcī viri debēt orare pro ſeipis
vt pctā eis remittanꝛ:verūetiā ⁊ ꝓ
alijs q̇ ſunt fideles. Et ſi orāt pro
eis fidelr̄:⁊ deuote peccata eis re-
mittenꝛ merito fidei ⁊ deuote ora
tionis. Dr̄ em̄ cōiꝛ ꝙ iuſt⁹ hō me
reꝛ ꝓ alio grām ꝑmā. Et h̄ nō ſo-
lū de cōgruo ſꝫ etiā de ꝯdigno:qꝛ
iuſt⁹ hō dign⁹ ē exaudiri:⁊ exau-
diꝛ niſi ille ꝓ q̇ orat obicē ponat.
Dicit em̄ ſic btūs Jacob⁹ v.c.ſue
canonice. Infirmaꝛ q̇s in vobis
inducat ſuꝑ ſe ſacerdotes ecclīe
vt orent ꝓ eo:⁊ oratio fidei ſalua-
bit infirmū. Et ſi in pctīs fuerit re
mittenꝛ ei. Sic igiꝛ patet q̇b⁹ re-
mittunꝛ peccata: qꝛ ꝯfidētib⁹ de
pctī remiſſiōe ⁊c̄. N Verū eſt
qd̓ dicit ſaluator Mat.xij. ꝙ pec
cata in ſpm̄ſcm̄ nō remittunꝛ ne-
qꝫ in hoc ſeculo neqꝫ in futuro.
Sūt āt pctā in ſpm̄ſctm̄ ſex vt dr
cōiꝛ vicꝫ Impugnatio ꝟitatꝭ ag
nite. Inuidētia fratne grē. Pre
ſumptio ꝑ quā q̇s ꝯtēnit diuinaꝫ
iuſticiā:nimis ꝯfidēs de dei miſe
ricordia. Deſꝑatio ꝑ quā q̇s ꝯtē-

nit diuinam miſcḋiam. nimis timens de diuina iuſticia ❡ Obduratio ⁊ in malo vite cõcluſio: hec ē finalis impenitẽtia. Sȝ quō dič ſaluator ꝙ iſta pctā nunqȝ remittunť neqȝ in iſto ſeculo neqȝ in futuro. cū dicat quedā gloſa ſuꝑ illo v̄bo pſ̄. Dixit dn̄s ex baſan cõuertam ⁊c̄. ꝙ deus interdū hoīes deſꝑatiſſimos ad ſeip̄m cõuertit.

Dicēdū ꝙ v̄bū ſaluatoris ſimpliciter ē verū de vltimo qḋ ē finalis impenitẽtia. qḋ ē ꝓprie pctm̄ in ſpm̄ ſanctū. qꝛ ꝓcedit ex ſūma malicia que opponiť bonitati q̄ appropriať ſpūi ſcō. De alijs aūt q̄n qȝ ꝓ tāto ḋꝛ ꝙ nō remittenť: non abſolute ḋꝛ q̄n interdū remittanť ſed qꝛ nihil habēt remiſſibilitatis nec excuſabilitatis: qꝛ ꝓcedunt ex malicia. Quedā em̄ pctā hoīm ꝓcedunt ex infirmitate. Et iſta poſſunt dici pctā in prēm. cui appropriať potentia: ⁊ iſta hn̄t aliquaȝ excuſationē ꝓpť quā aliq̄liť ſūt remiſſibilia. Quedā aūt ꝓcedūt ex ig̃rātia. Et iſta pn̄t dici pctā in filium: cui appropať ſapiētia: ⁊ iſta etiā hn̄t aliquā excuſationē ꝓpter quā ſunt aliqualiter remiſſibilia. Quedā aūt ꝓcedūt ex pura malicia. ⁊ ſunt iſta ſex que dicta ſunt: q̄ dicunť pctā ī ſpm̄ ſcm̄. cui appropriať bonitas ⁊ clemētia. Nec qꝛ nullā hn̄t excuſationē nō hn̄t aliq̇d q̄ȝtum eſt de ſe remiſſibitatis. Quāuis inťdū ex diuina bonitate remittanť oīa: vltimo excepto. Multū debemꝰ deſiderare iſtaȝ remiſſionē. quā obtiere poterimꝰ ſi ſimꝰ Cōfidētes de pctī dimiſſione. Cōfitētes cū cordis cōtritiōe Cōuiuentes in eccl'ie cōione extra quā nō ē remiſſio pctī. Et adhibeamꝰ nob̄ pctōres q̄ orēt ꝓ nob̄ ꝓ gr̄e infuſiōe. Dicit em̄ ſap̄. Ecci. ij ꝙ piꝰ ⁊ miſericors ē deꝰ ⁊ remittet pctā in die tribulatiōis. i. in tꝑe penitentie corda tribulātis. Dicat ġ q̇libet nr̄m deo orādo ⁊ ſupplicādo illḋ pſ̄. Remitte mihi dn̄e deus vt refrigerer. ſp̄. cōtra ardoreȝ cōcupiſcētie: refrigerio tue gr̄e: ṗuſq̄ȝ abeā. i. ab hac vita ꝑ morteȝ migrē. ⁊ ampliꝰ non ero. ſp̄. in ſtatu merendi. Sic certe orauit magdalena: ⁊ idcirco meruit pctōꝝ remiſſionem. ❡ Circa tertium ⁊ vltimum vbi tangiť voluntas actum diligendi eliciens qui veniam impetrat. cum ſubditur de magdalena. Quoniā dilexit multum. Conſiderans enim iſta ſancta domina ꝙ deum qui ipſam multum dilexerat. creando ſcilicȝ ipſam. et anime eius ſuam imaginem imprimendo. Diligit eniȝ oīa que ſunt ⁊ nihil odit eoꝝ que fecit: ſicut ḋꝛ Sap̄. xj. Qui etiā ipſam diu peccātē ſine pena ſuſtinuerat: ip̄aȝ ad pnīam expectādo: et ſentētiā differēdo: te nunc eā ad ſe trahēdo. iuxta illud Hiere. xxxj. In charitate perpetua dilexi te. ideo attraxi te miſerans tui. Conſiderans dico ꝙ deum qui tantum ipſam dilexerat qui propter ſalutem eius filium ſuum tradiderat. Sicut dicit ipſe filius Johannis tertio. Sic grauiter

offenderat: fecit quicq̄d potuit vt
ip̄am multū diligeret. Et vere fe/
cit hoc. Fecit enim talia per que
apparuit ꝙ multum diligebat
xp̄m. Ip̄a em̄ q̄ ſuis pedibꝫ gra/
uiter ip̄m offenderat: pedibꝫ ſuis
ip̄m placare voluit. ſentiēs em̄ ſe
īmundā ꝛ infirmā cucurrit ad fō
tē mie ꝓ lauacro ꝛ ad medicū pi/
tiſſimū ꝓ remedio. Ip̄a etiā q̄ ſuo
corꝑe xp̄m ḡuiter offenderat: toto
ſuo corꝑe ip̄m placare voluit. Ue
nit em̄ inter ꝯuiuātes nō inuita/
ta. ꝛ ad pedes dn̄i poſuit ſe ꝓſtra
tā. nō ad caput erectā. retro pedes
eius nō an̄ ꝓſtrauit. Oculis ſuis
ip̄m ḡuiter offenderat: ocl'is ſuis
ip̄m placare voluit. nā inter epu/
las flere nō erubuit. tātū em̄ v̄ecū
dabatꝛ intꝰ ꝙ nihil erat qđ verecū
daretꝛ foris. Et ſic copioſe fleuit
ꝙ lauit ſuis lachrymiſ pedes xp̄i
Capillis ſuis xp̄m offēderat: ꝛ ca
pillis ſuis ip̄m placare voluit. ſu
is em̄ capill' pedes xp̄i terſit. Ore
ſuo xp̄m offēderat: ꝛ ore ſuo ip̄m
placare voluit: nam oſcula deuo
tiſſima ſuis impreſſit pedibus.
Bonis ſuis temꝑalibꝰ xp̄m gra/
uiter offenderat: ꝛ ꝑ ip̄a xp̄m pla/
care voluit. Nā vnguētū p̄cioſuꝫ
attulit q̄ pedes dn̄i vnxit. Mani
bus ſuis xp̄m offēderat: q̄bꝫ ip̄m
placauit: manibꝫ ſuis xp̄i pedes
vngendo. ¶ Certe cum iſta
faciebat hec ſc̄tā feīa poterat dice
re illud Canti. j. Faſciculus mir/
re dilectus meus mihi inter vbe/
ra mea cōmorabitꝛ. Et bene mirre
ꝓpter amaritudinē penitentie. Et
bene inter vbera mea cōmorabitꝛ
que quidē vbera ſunt intellectus
meus ꝛ affectus quo p̄mo ſemꝑ
de ip̄o cogitaui. Et ſecūdo ſemꝑ
deinceps dilexi. Adhuc iſta femi/
na plus fecit: qꝛ aſtitit xp̄o docē/
ti. Et tūc poterat dicere illud Can
ti. ij. Botrus cypri dilectꝰ meus
mihi. Botrus quidē cypri ꝓpter
eiꝰ ſapidiſſimā doctrinā. Adhuc
ſeruiuit xp̄o diſcūbēti. ſibi miſtra
uit egēti. ip̄m ꝑunxit mortuū. ip̄ꝫ
plorauit mortuū. ip̄m queſiuit ſe
pultū. ꝛ tūc īuenit quē diligebat
aīa ſua Canti. iij. Tūc em̄ cū ip̄m
querebā locutus fuit mihi dicēs
Maria ſic habetꝛ. Joh. xx. Et tūc
aīa mea liq̄facta eſt. vt dilectꝰ locu
tus eſt Canti. v. Adhuc p̄dicauit
ſemꝑ victurū nūcians apl'is ip̄m
a mortuis ſurrexiſſe. Adhuc pluſ
fecit poſtq̄ꝫ xp̄s a mortuis reſur/
rexit. terrā ꝓpriā deſeruit. cū tamē
eſſet nobiliſſima. Mare trāſiuit
et ad terrā acceſſit alienā. ibiq̄ꝫ xp̄i
gloriā publicauit. pl'imos ad fi/
dem xp̄i ꝯuertit. Et tandē in deſer
to marſilieñ. ꝑ. xxx. annos ſine ci/
bo mortaliū ſtetit. Et q̄re talia et
tanta fecit Certe vt dilectū q̄ dile/
xit nos: diligeret multū. Qđ debe
bat facere. qꝛ dilectus eius fuit ꝓ/
pter eā candidus in incarnatione
rubicūdus in paſſione: ꝛ electus
ex milibꝫ ex oīs boni perfectione.
vnde poterat dicere illud Cāti. v.
Dilectus meus cādidus ꝛ rubi/
cūdus: electus ex milibus. Et cer
te quia ip̄a multū dilexit xp̄m: ip̄e
multū dilexit eam. Sap̄. viij. Do

minus omniū dilexit eam. Et bn̄ dilexit: q̄ꝛ defendit eam cōtra omnez accuſatorē. Defendit em̄ eam tā cōtra phariſeū qui vocabat eaz criminoſam Luc̄. vij. Et ꝯ̄ Martham que vocabat eā ocioſaz Lu. x. Et ꝯtra iudā qui vocabat eam ꝓdigā. Matth. xxvj. ꝛ Jo. xij. Et ꝯtra demonem qui ip̄am om̄ibꝫ vitijs impleuerat de qua tm̄ eiecit oēs. Mar. vlt̄. Bn̄ ergo dꝛ Jo. xj. ꝙ diligebat ieſus Martham ꝛ mariā. Adhuc vnū ſignū magnū dilectionis oñdit ei xp̄s. q̄ꝛ triginta annis ꝑ āgelos cibo celeſti nutriuit. Bn̄ g̊ potuit iſta dn̄a dicere illud Can̄. vij. Ego dilecto meo ꝛ ad me cōuerſio eius. Multum g̊ dilexit ꝛ multo plus fuit a xp̄o dilecta. Sciēdū aūt mag̃ moraliter ꝙ dilectio dei Comprimit carnis laſciuiā. Jmprimit legis cuſtodiā. Deſpicit mūdi ſubſtantiā. Erudit dei ſcientiā. De illo dꝛ Can̄. viij. Fortis eſt vt mors dilectio. Sicut em̄ ſcḋm Greg̃. mors naturalis aīaz a carne ſeꝑat. Sic dilectio dei ab om̄i carnali amore ꝛ fomitē in hoīe cōprimit et refrigerat. De ſecūdo dicit̄ Sap̄. vj. ꝙ dilectio dei cuſtodia legum eſt Bn̄ cuſtodia. Quia vt dicit Saluator Jo. xiiij. Si q̄s diligit me: ſermonē meū ſeruabit. Et paruz ſupra. Qui habet mādata mea et ſeruat ea ille eſt q̄ diligit me. Et infra eodem. Qui nō diligit me: ſermones meos nō ſeruat. De tertio dicit̄ Can. viij. Si dederit hō omnē ſubam dom⁹ ſue ꝓ dilectione ſp̄. dei. quaſi nihil deſpiciet eā Uere qui ex charitate deū diligit̄ tq̄i ꝓ nihilo habet oēm ſubam mūdi. Ad quā deſpiciendā hortat̄ nos Job. ꝑme ſue canonice. ij. c. dicēs. Nolite diligere mūdū ꝛ ea q̄ ſunt in mundo. De tertio dicit̄ Ecc̄i. j. Dilectio dei ſapia honorabilis. i. docet honorabilē ſapiam: q̄ ſolū eſt illa que de ſurſum eſt deſcendens: nō que eſt terrena vel aniāl vel diabolica. de quibꝫ Jacob. iij. Diligam⁹ g̊ deū xp̄m. q̄ꝛ ip̄e dicit Jo. xiiij. Qui diligit me: diliget̄ a patre meo. ꝛ ego diligā eū: ꝛ mānifeſtabo illi meip̄m. Que ip̄e nob̄ p̄ſtare dignet̄ q̇ ē dei p̄ris fili⁹ dilectus Mat. iij. ꝛ. xvij. Qui cum eodē p̄re ꝛ ſp̄ūſcō viuit ꝛ regnat ꝑ om̄ia ſecula ſeculoꝛū. Amen.

Feria. VI. Sermo

Expeditvobis vt vn⁹ moriat̄ hō. Job. xj. Q Jn diebus hui⁹ hebdomade iſtā ſextaz feriā īmediate p̄cedētibꝫ actū fuit ſic̄ apparuit de effectu principali paſſiōis dn̄ice: q̄ fuit ꝛ ē hūani generis viuificatio. ꝛ a morte tā ſpirituali q̄z iehēnali reſuſcitatio. Actū etiā fuit de q̇buſdā alijs effectibꝫ: vtpote de infuſiōe gr̄e. De exhibitiōe cultus latrie. De executione obediētie ꝛ de cōpūctiōe pn̄ie. ad quā ſequit̄ remiſſio culpe. Jn iſta ꝟo ſexta feria in cui⁹ octaua ē dies mort̄ dn̄i. dies. ſ. paſceues agit̄ de q̇dā effectu alio q̇ fuit cō-

gregatio eccl'ie. Vñ eccl'ia recolit
hodie cauſam huiꝰ effectuſ ꝛ ip̄m
effectũ. In ep'la em̄ q̄ ſcribit̃ Hie
rem̄. xvij. Et icipit. dixit Hieremi
as ꝛc̄. ſub tipo hieremie qui inter
oēs ſcõs veteris teſtamenti xp̄m
dñm exp̄ſſiſſime repñtat: recolit
cãm p̄dicti effectꝰ. ſ. paſſionē dñi-
cã. Sicut em̄ iudei q̇ fuerunt tp̱e
hieremie: ꝑſecuti fuerunt ip̄m vſ-
ꝗ ad mortē eo ꝙ ip̄e p̄dicabat eiſ
deſtructionē ſui loci. īterfectionē
ꝛ captiuationē ſue gētis ꝑ calde-
os fiendã. Ita iudei q̇ fuerũt tp̱e
xp̄i ꝑſecuti ſunt xp̄m vſqꝫ ad mor
tē. eo ꝙ p̄dicabat eis. ꝛ vere deſtru
ctionē ſui loci. interfectionē ꝛ ca-
ptiuationē ſui ꝓpl'i ꝑ romanos fi
endam. Opinati em̄ fuerũt iudei
ſtultiſſimi ꝙ xp̄o dño ad vitã ſer
uato: totꝰ mũdus crederet in eũ:
ꝛ veniētes romani tollerēt locũ et
gentē. Qđ ita ꝯtigit. xlij. ãno poſt
paſſionē dñi. Illa igit̃ q̇ dixit ad
l'ram hieremias de ſeip̄o. que ſũt
ſcripta ī iſta ep'la. in q̄ exp̄mit cul-
pã iudeoꝝ ipꝫ ꝑſequētiũ: ꝛ p̄dixit
eis penã ꝯſecutã: ita potuit dice-
re xp̄s dñs de ſeip̄o ſcḋm p̄ncipalē
ſenſuꝫ. In euãgelio vo qđ ſcribit̃
Ioh. xj. ꝛ incipit. Collegerũt pon-
tifices ꝛ pharisei cõciliũ ꝛc̄. tan-
gunt̃ exp̄ſſe cã p̄dicta ꝛ p̄fatus ef
fectus. Cauſa q̇dē. i. paſſio dñica
Dicit̃ em̄ in iſto euãgelio ꝙ poſt
ſuſcitationē lazari factã ꝑ xp̄m ſe-
xta feria ante dñicã q̄ cantat̃. Iſti
ſunt dies q̄s obſeruare debemꝰ
. i. ante dñicã quã vocamꝰ de paſ-
ſione. cuius quidē ſexte ferie hodi

erna eſt octaua. que etiã ſcḋm magi
ſtrũ in hyſtorijs. illo tp̱e q̄ xp̄s fu
it mortuꝰ fuit p̄ma dies aprilis.
℟ In illa dico ſexta feria ſicut
dicit p̄ns euangeliũ collegerũt põ
tifices ꝛ pharisei ꝯciliũ vt ieſum
interficerēt. Ab illo ḡ die (ſicut dici
tur in fine euãgelij) cogitauerũt
iudei ieſum interficere. timētes ꝙ
ꝓpter multa ſigna q̄ faciebat: oēs
crederēt in eũ. ꝛ romani tollerent
ab eis locũ et gentē. Vnus aũt ex
illis noīe cayphas q̇ erat pontifex
anni illius dixit iudeis verbum
propoſitum. Vos inq̇t neſcitis
quicq̄ꝫ aut cogitatis. Quia expe-
dit vobis vt vnus moriat̃ homo
ꝓ ꝓpl'o ꝛ nõ tota gēs ꝑeat. Ecce tã
git̃ cã. i. mors dñica. Iſtud autē
nõ dixit iſte a ſemetip̄o ſic̄ dic̄ euã
geliſta. i. inq̄ꝫtũ hõ. ſed inq̄ꝫtũ pro
pheta. i. de ſpũſctõ. Spũs em̄ ſan
ctus nõ ſolũ loq̇tur ꝛ p̄dicit futu-
ra ꝑ ora iuſtoꝝ hoīum: verũetiã
interdũ ꝑ opa ꝛ ꝑ ora impioꝝ. ſi-
cut legimꝰ in balaam in Nume.
xxiij. ꝛ in pontifice caypha in loco
iſto. Prophetauit iſte vt Ioh. dic̄
ꝙ ieſus erat moriturus ꝓ gēte. ſ.
iudaica ꝛ nõ tm̄ ꝓ gente. ſp̄. illa: ſꝫ
etiã vt filios dei q̇ diſꝑſi erãt tam
inter iudeos q̄ꝫ int̃ gētiles cõgre-
garet in vnũ. i. de ip̄is faceret vnã
eccleſiã ſponſam ſuaꝫ. ecce tangit
ſupradictũ effectũ. Sciendum
aũt ꝙ iſte cayphas dicēs verba ꝓ
poſita nõ intēdebat loq̇ de euaſio
ne ꝑditionis eterne ꝛ generalis.
ſed ſolũ de euaſione perditionis
tp̱alis ꝛ particularis. ſ. ſolũ q̄ꝫtũ

ad iudeos. vñ ꝯm suā intentionē
ỽba iſta nō fuerūt ꝓphetica. qꝛ nō
fuerūt vera. Cōtrariuʒ em̄ cōtigit
poſt xp̄i mortē. Nā ꝑ romāos fu-
erunt ip̄i iudei tempaliter ꝑditi: i
terfecti vel captiuati. Uerū ꝯm in
tentionē ſpūſſci loquētis ꝑ os iſti
us cayphe mouētis linguā ip̄ius
tanq̄ʒ ſuū inſtrumētū ỽba fuerūt
vere ꝓphetica. Intendebat em̄ ſpi
rit⁹ loq̄ de euaſiōe ꝑditiōis eťne:
ꝛ etiā generalis q̄ʒtū ad totū gen⁹
humanū. Quod ptʒ ꝑ verba euā
geliſte que ſequūť. Prophetauit
inq̄t ꝙ ieſus erat moritur⁹ ꝓ gen
te. Et nō ſolū ꝓ gēterē. Uerba igi
tur iſta quorū ſenſus ꝑncipaľ eſt
ille quē intendebat ſpūſſcūs fue-
runt ỽe ꝓphetica. qꝛ ꝑ morteʒ xp̄i
ſecuta fuit euaſio ꝑditiōis eterne
ꝛ generaľ q̄ʒtū ad totū genus hu
manū. Secuta etiā fuit cōgrega-
tio eccľie ſpōſe xp̄i: ỽtute ꝛ merito
mortis xp̄i. Dicit g̊ cayphas vel
poti⁹ ſpūſſcūs. Expedit vobis vt
vn⁹ moriať hō ꝓ ꝓplo. S In
q̄bꝫ q̄dē ỽbis nr̄e redēptiōis ſa-
cramentū qđ ꝑ xp̄m in cruce mor
tuū totaliter ē impletū. oñdiť Ex
pediens ex neceſſitate remedij.

Sufficiens ex ꝑcioſitate precij
Efficiēs ex qualitate ſupplicij.

Probat aūt neceſſitas remedij
expediētiā q̄m innuit ſpūſſcūs: cū
dicit oibꝫ hoibꝫ. Expedit vob. Ue
re hūanū gen⁹ erat tūc in ſūma ne
ceſſitate: que remediari nō potuit
niſi ꝑ mortē xp̄i. Joh. xviij. diciť.
ꝙ iſte cayphas dixit. Expedit vnū
hoiem mori. Uere expediens fuit
quia aliter nō poteram⁹ liberari
Iudei q̄ʒtū ē de ſe ſcandalizauerūt
chriſtū: ip̄m vocando demonia-
cum ꝛ blaſphemū ꝛ in ei⁹ morteʒ
cōſpirādo. Et certe ꝓ pctō iſti⁹ ſcā
dali: imo ꝛ ꝓ pctis toti⁹ mūdi ex-
pediens fuit: vt in collo xp̄i: imo
ꝛ in toto ſuo corꝑe ſuſpēderetur.
id ē. ponereť mola aſinaria. i. pe-
na grauiſſima: que nullo mō de-
cebat ꝓpter ſūmū opprobriū niſi
ſtultū hoiem ſtulticia aſinina: et
ſic demergereť in ꝓfundū. i. clau-
dereť in ſepulchro. Sicut exponi
pñt aliqualiť ỽba xp̄i dicētis Mat.
xviij. Qui ſcādalizauerit vnuʒ de
puſillis iſtis. ſic iudei ſcādalizaue-
runt xp̄m inť oēs hoies magis ꝑ
humilitatē puſillū. Expedit ei. ſ. p̄.
iudaico popľo vt ꝓ pctō ſuo ꝛ to
tius mūdi tollēdo. ſ. p̄. ſuſpēdať ꝑ
populū iudaicū in collo ei⁹: imo
ꝛ in toto corꝑe eius dico. i. xp̄i per
ip̄os ſcādalizati. mola aſinaria. i.
pena ĝuiſſima ꝛ om̄i cōfuſiōe ple
na. Et ſic dimergať in ꝓfundum
id ē. claudať intra ſepulchrum.

Probat aūt ſecūdo ſufficientiā
precioſitas precij quā tangit ſpiri
tuſſanctus. cum addit: vt vn⁹ ho
mo. Certe iſte vnus homo in cru
ce deo patri oblatus: fuit ſuffici-
ens precium pro humani gene-
ris redemptione. Ipſe enim eſt il
le vnus. de quo dicitur Thob. x.
In te vno omnia habentes. In
iſto enim vno eſt quātū ad om-
nes homines om̄is boni ſufficiē
tia. De iſto etiaʒ vno dicit apoſto
lus ad Heb. xj. ſub typo Abrahe

Ab vno inquit ⁊ hoc emortuo or
ti ſunt fideles innumeri. Et orien
tur vſqꝫ ad finē mūdi tanꝗꝫ celi ſi
dera. Probat aūt tertio efficaci
am acerbitas ſupplicij q̄m inuit
cuꝫ ſubdit. Moriar. Vere mors
xp̄i acerbiſſima fuit q̄ꝫtū eſt de ſe
medicina efficaciſſima: nō ſolum
cōtra infirmitatē hūani generis:
verūetiā ⁊ cōtra mortē. Vn̄ xp̄i fle
tus in cruce ⁊ dolor acerbiſſim⁹
fugauerūt humani generis infir/
mitatē ⁊ mortē amariſſimā in q̇/
bus erat. Iſtā acerbitatē ſupplicij
ꝓ ſalute humani generꝭ ſūme de/
ſiderabat xp̄us. vn̄ exponi pōt de
ip̄o ꝑ figurā quod ſcribit᷑ de da/
uid. ij. Regꝭ. xviij. dicit᷑ enī ibi. ꝙ
cum audiſſet mortē abſalonis fi
lij ſui: fleuit: ⁊ flens dicebat. Fili
mi: q̇s mihi tribuat vt ꝓ te mori/
ar. Sic dicebat xp̄s ſciēs certitu/
dinaliter mortē humani generis
flens ⁊ ſuſpirās. Quis tribuat vt
ꝓ te moriar fili mi. ꝓ te. ſ. Redimē
do ſanādo ⁊ viuificādo. O dn̄e
ieſu xp̄e iſtud qđ tātū deſideraſti
ꝓ ſalute humani generis. ſ. mori
tribuit tibi pater tu⁹. tibi hoc p̄ci/
piens. ⁊ te in mūdū ad h̄ mittens
Hoc etiā tribuit tibi ſpūſſanctus
cui⁹ amor ad hoc te incitauit: vt q̇
ꝑ eundē ſpiritūſanctū teip̄m ob/
tuliſti: vt dicit apl̄s ad Heb. ix. h̄
etiā tuipſe tribuiſti tibi. Quia vt
dicit᷑ Eſa. liij. Oblat⁹ es quia vo/
luiſti. Et tu ip̄e (vt ibidē dicit᷑) ani
mā tuā. i. vitā tuā in mortē tradi/
diſti. Dicit ergo. expedit vobis ⁊c̄
C Circa primū ſciendū ꝙ expe
dientiſſimū fuit mori xp̄m ꝓpt᷑ q̄t
tuor Vt hoſtilitas ꝓſterneretur.
Vt captiuitas eripet᷑. Vt mor
talitas abſolueret᷑. Vt hereditaſ
reſtitueret᷑. Dico primo ꝙ fuit
ſūme expediens xp̄m mori vt per
mortē ei⁹ hoſtilitas ꝓſterneretur
Hoſtis enī antiqu⁹ hūani gene/
ris. ſ. diabolus armis alijs alio/
qꝫ bellandi modo: debellari non
potuit nec ꝓſterni. Quia vt dici/
tur in Job. xlj. Nō eſt ptās ſuper
terrā que ei valeat compari. Sed
xp̄s eo longe fortior ꝑ ſuā morteꝫ
deuicit eū. vt q̇ in ligno vincebat
hoīem in ligno vinceret᷑. De h̄ ex/
poni poteſt ꝑ figurā illud qđ ſcri
bitur Prouer. xvij. Expedit ma/
gis occurrere vrſe raptis fetibus
q̄ꝫ fatuo cōfidenti in ſtulticia ſua
Per vrſam: que tūc magis ē ira/
cunda qn̄ capti ſunt eius catuli:
poſſum⁹ intelligere oēm maliciā
hui⁹ ſeculi: ſiue ſit ſuꝑbia vite ſiue
cōcupiſcētia oculorū vel carnis.
Per iſtū aūt fatuū ꝯfidentem in
ſua ſtulticia: intelligim⁹ diabolū
q̇ inter oēs creaturas fuit fatuiſ/
ſimus. Quoniā ꝓpter nihilū va/
nitatꝭ ⁊ ſuꝑbie amiſit ſūmū ğdū
excellētie quē pura poterat creatu
ra obtinere. Et iſte ſemꝑ ꝯfidit in
ſua ſtulticia. q̄r vt in pſ̄. dr̄. Suꝑ
bia ei⁹ aſcēdit ſemꝑ. Quid ğ dr̄ h̄
Ecce expedit magis. i. longe min⁹
ꝑiculoſuꝫ ē occurrere vrſe ⁊c̄. i. ve
nire coram vrſa quātūcūqꝫ iracū
da: per quā intelligo: vt dictum ē.
omnem maliciam ſeculi. Vt ſit
ſenſus ꝙ minus eſt periculoſa

cuilibet hoī oīs malicia hui⁹ mū
di q̄ occurrere fatuo ⁊c̄.i. q̄ eſſet
añ mortē xp̄i malicia ⁊ iracundia
diaboli tenētis hūanū genus ī
ſua ptāte. Si ergo facit ⁊ eſt min⁹
piculoſa cuilibꝫ hoī om̄is mūdi
malicia q̄ eēt añ mortē xp̄i ſoli⁹
diaboli malicia iracūdia ⁊ violē/
tia mltū expediēs fuit vt d̄bellare
tur p mortē xp̄i q̄ p aliū moduꝫ:
quia alit̄ nō poterat debellari. Si
cut em̄ intuētes ſerpentē exaltatū
ī ligno ſanabant̄ a morſibꝫ ſerpē
tum: ſic̄ dicit̄ in Num. xxj. Ita q̄/
cūqꝫ intuent̄ xp̄m in ligno pendē
tem oculis fidei ſanant̄ a morſi/
bus ſerpētū infernaliū. quia per
mortē xp̄i fuit ipoꝝ malicia ⁊ fal
lacia debellata: ſicut hec dicuntur
p Aug. V Secūdo dico q̄
fuit ſūme expediens xp̄m mori vt
eripet̄ captiuitas. Ante mortē em̄
xp̄i oēs iuſtoꝝ aīe tenebant̄ in in
ferno captiue nec potuerūt alit̄ li/
berari niſi p mortē xp̄i. cui⁹ ſang/
uis fuit tāte efficacie q̄ fregit por
tas inferni: ſeraſqꝫ diſrupit. Ergo
ꝓpter hoc fuit ſūme expediēs xp̄m
mori. Chriſt⁹ dn̄s fuit ⁊ ē p ſuaꝫ
doctrinā ocul⁹ mūdum dirigēs.
ego (dicebat ip̄e Jo. viij) ſū lux mū
di. Ip̄e etiā fuit ⁊ eſt p ſuā potētiā
man⁹ dextera mūdū ꝓtegēs. Sꝫ
q̄d: Iſte oculus ⁊ iſta man⁹ mul
tum ſcandalizauerūt iudeos: vñ
dixerunt xp̄i diſcipuli Matth. xv
Scis quia phariſei audito h̄ ver
bo ſcandalizati ſunt. Certe expedi
ens fuit q̄ iſte oculus ⁊ iſta ma/
nus ꝓ pctō toti⁹ ſcandali paſſiui

tollendo: īmo ⁊ ꝓ peccatis totius
mundi tollendis ad temp⁹ erue/
retur oculus ⁊ abſcideret̄ man⁹:
ne totū corpus. i. totū hūanū ge/
nus deſcēderet ī iehēnā. i. in carce
rem inferni a quo nunq̄ aliq̄s li/
berari potuit: nec pōt: nec poterit
niſi p eruitionē iſti⁹ oculi ⁊ abſci/
ſionē iſti⁹ man⁹. i. p temꝑalem xp̄i
mortem. Igit̄ expediēs fuit xp̄m
mori: vt eripet̄ captiuitas de infer
no. Et q̄ null⁹ homo niſi moriēs
in finali impnīa deinceps ibi cap
tiuaret̄. De hoc exponi pōt illud
quod dicit ſaluator Mat. v. Si
oculus tu⁹ ſcādalizat te erue eum
⁊ proijce eū abs te. Et ſi man⁹ tua
dextera ſcandalizat te abſcide eaꝫ
⁊ proijce abs te. Expedit em̄ tibi
vt vnū mēbroꝝ tuoꝝ peat q̄ to
tum corpus eat in iehēnā. Expo/
ne iſta myſtice ad ꝓpoſitū ſicut vi/
debit̄ tibi. X Dico tertio q̄ ex
pediens fuit xp̄m mori vt abſor/
beret̄ mortalitas. Nō em̄ fuit cre
atus īmortalis potēs non mori.
Sed p peccatuꝫ ꝑmum fuit fact⁹
mortal'. i. nccārio moritur⁹. Vere
iſta mortalitas. i. moriēdi neceſſi
tas non potuit abſorberi niſi per
mortē xp̄i. Triūphauit ꝑmo ī cor
pe ſuo: q̄ð iā nō morit̄: ⁊ mors il/
li vltra nō dominabit̄. Et trium/
phabit etiam in corpibꝫ electoꝝ:
qui poſt iudiciū fient īmortales.
id eſt nō potentes mori. Bn̄ ḡ di
cit apl's. j. ad Cor. xv. Abſorpta ē
mors in victoria. ſp̄. xp̄i. Et Oſee.
xiij. dicit xp̄s. O mors ero mors
tua ⁊c̄. De hoc exponi pōt p figu/

ram illud quod dixit ille ſanctus
Tobias de ſeipo Tob. iij. Expe-
dit mihi magis mori q̄z viuere.
Iſta potuit dicere xp̄s ſub h̄ ſen-
ſu vt cōpleā eternā ordinationem
Ut ꝑficiā iniunctā mihi a p̄re le-
gationē: vt etiā abſorbeā hūanaz
mortalitatē: expedit mihi magis
mori q̄z viuere. Quia hec ꝑ vitam
meā non pōt ꝑfici niſi ꝑ mortem.

Dico quarto ꝙ expediens fuit
chriſtū mori: vt reſtitueret̄ nobis
celeſtis hereditas. Saluator em̄
dicit Jo. xvj. diſcipulis ſuis. Ex-
pedit vob̄ vt ego vadā. i. ab hac vi-
ta ꝑ mortē recedā: quia ſi vadā: re
ſtituā vob̄ celeſtē hereditatē quaz
in primo hoīe amiſiſtis. Igit̄ xp̄z
mori fuit expediēs ꝓpt̄ q̄ttuor ſu-
pradicta. Certe ſi volumꝰ ꝙ iſta
expediētia mortis dn̄ice finalr̄ in
nobis effectū habeat: vnum expe
dit nob̄ facere: ⁊ aliud nō expedit
nobis facere. Unū qđ expedit no
bis facere: eſt obedire deo ⁊ p̄po-
ſitis eccl'ie qui tenēt locū dei: vnđ
dicit nob̄ apl's ad Heb. xiij. Me
mentote p̄poſitorū vr̄oꝝ ⁊c̄. ſeq̄t̄.
Obedite p̄poſitis vr̄is ⁊ ſubiace-
te eis ⁊c̄. ſequit̄. Hoc em̄ expedit
vobis. Uel ſi velis dicere negati-
ue. ſicut habēt aliq̄ textus. tūc di-
ces ſic. Obedite p̄poſitis veſtris:
ip̄i em̄ peruigilant: quaſi redditu
ri deo rōnem de aīab; vr̄is: vt cū
gaudio hoc faciāt: ⁊ nō gementeſ
hoc em̄ nō expedit vob̄. Illud au
tem quod nullo mō expedit nob̄
eſt pugnare cōtra dn̄m. ſ. ꝑ ſupꝑbi
am. ꝑ inuidiā: auariciā: ⁊ luxuriā

ac ꝑ alia peccata: vn̄ ſic dr̄ nobis
ij. Paral'. xiij. Nolite pugnare cō
tra dn̄m deū patrū vr̄oꝝ: qr̄ h̄ vo
bis nō expedit. Sic igit̄ patet pri
mū. vicꝫ. quō neceſſitas remediȷ̄ ꝓ
bat expedientiā mortis xp̄i ꝓpter
quā dixit ſp̄ūſſanctꝰ. Expedit vo-
bis ⁊c̄. ¶ Circa ſecūdum vbi
p̄cioſitas p̄cij ꝓbat ſufficientiam
ſp̄. que fuit in morte xp̄i ad redi-
mendū ⁊ liberandū genꝰ hūanū
cū addit̄. Ut vnꝰ hō. Sciendum
licet deꝰ liberare potuerit hūanū
genus ꝑ potentiā. ip̄m tn̄ libera-
re voluit ꝑ iuſticiam: vt ſicut ino-
bedientia vniꝰ hoīs mortē indu-
xerat. ita obediētia mortē tolleret
⁊ vitā donaret. Hic aūt hō nō fu
it quicūqꝫ hō: ſed tm̄ vnꝰ hō xp̄s
ſcꝫ deus ⁊ hō p̄ualens toti huma
no generi. Et idcirco mors ſua: qr̄
nō ſolum fuit mors hoīs: ſꝫ etiā
mors dei ⁊ hoīs: humanitati ſuf
ficit ꝓ p̄cio redimēdi ⁊ liberandi
hoīes etiā mūdorū infinitoruꝫ ſi
eſſent. Et hoc nō ſolū qr̄ fuit ⁊ eſt
deus. ſꝫ qr̄ habuit q̄ttuor ſingu-
laria p̄ alijs hoīb;. vicꝫ. Singu
larem ſinceritatē in generatione.

Singularē bonitatē in gubna-
tione. Singularē auctoritatem
in eruditione. Singularē etiam
pietatē ⁊ p̄tātem in recōciliatione

Habuit dico ſingularē ſinceri
tatem in generatiōe. Quia ſic̄ pec
catū nūq̄z cōmiſit ſic nec pctm̄ cō-
traxit. In eius em̄ ſingularē nati
uitatē nihil de ꝯcupiſcētia carnis
trāſijt. nihilqꝫ de lege pc̄ti mana-
uit. Ait leo in ſmōe. Certe hoc fu-

it ſinglare in xp̄o hoīe. Nūq̄ꝫ em̄
fuit aliq̄s pur⁹ hō q̄n peccatū ha
buit ſaltē originale: p̄ter deū hoīeꝫ
ꝓpter qḋ dicit ille ſapiēs Eccs. vij
Uix de mille vnū reppi. ſ. ſine pec
cato. Mulierē aūt ex oīb⁹ nō iue
ni. ſp̄. ſine omī pctō: ꝛ ꝓpha dic̄ in
ps̄. Omēs. ſp̄. hoīes declinauerūt
ſimul: inutiles facti ſunt. ſp̄. ꝓpter
pctm̄ homīs primi. Nō eſt q̄ faci
at bonuꝫ. ſp̄. ꝑfecte: nō eſt vſq̄ꝫ ad
vnū. Gloſa. i. p̄ter xp̄m. Dico e-
tiam ꝙ hic vn⁹ hō habuit: ꝛ habꝫ
ſingularē bonitatē in gubnatiōe.
Ipe em̄ ſol⁹ ē pater ꝓprius omēs
hoīes fideliter ꝛ vtiliter gubnās:
incōꝑabil'r meli⁹ q̄ꝫ aliq̄s pr̄ car
nalis poſſit ſuos filios gubnare.
Qḋ vtiq̄ꝫ verū ē q̄ꝫtū ad illos qui
credūt ei: ꝛ ſuo regimini non reſi-
ſtunt. De iſto vno dicit Saluator
Matth. xxiij. loquēs diſcipulis
ad lr̄am de ſeip̄o. Nolite inq̄t vo-
bis vocare patrē ſuꝑ terrā. Un⁹ ē
em̄ pater veſter qui in celis eſt.

Z Habuit etiā ſinglarē aucto
ritatē in eruditione. Ip̄e em̄ ſol⁹ ē
magiſter q̄ ſolus viā dei docuit ī
ṽitate Matth. xxij. imo ipſe ſol⁹
ſm Aug. eſt magiſter: omēs aūt
alij qui magiſtri vocant̄ ſūt ip̄i⁹ ī
ſtrumentū. De iſto vno loquit̄ ip
ſemet xp̄s Mat. xxiij. dicēs de ſe-
ip̄o. Neq̄ꝫ inquit: vocemini mgr̄i
niſi ſolū inſtrumētales. Un⁹ ē em̄
magiſter veſter p̄ncipalis: qui eſt
xp̄s. Habuit etiā ſingularem
ptātem in recōciliatiōe. ſp̄. hoīm
cū deo. ad Rom̄. v. dicit apl's ſic.
Si em̄ delicto vni⁹ mlt̄i mortui
ſunt. ſ. delicto adā: multo magis
gr̄a dei ꝛ donū in gr̄a vni⁹ homi
nis ieſu xp̄i in plures abundauit
Et īfra. Si enī vni⁹ delicto mors
regnauit ꝑ vnū: multo magis ab
undantiā gratie ꝛ donationis iu
ſticie accipiētes in vita regnabūt
ꝑ vnū ieſum chriſtum. Et infra.
Sicut enī ꝑ inobediētiā vni⁹ ho
minis pctōres cōſtituti ſunt mul
ti quia omēs: ita ꝛ ꝑ vni⁹ obedi-
entiam iuſti cōſtituent̄ multi: q̄a
oēs. ſp̄. qui obicem nō ponēt. Pa
tet igit̄ ꝙ mors iſti⁹ vni⁹ hoīs fu
it p̄ciū ſufficiēs ꝓ toti⁹ hūani ge-
neris libatiōe. Reuera ꝛ ſi mors ie
ſu xp̄i fuit ſufficiēs ꝓ libatōe oīm
hoīm: n̄ tn̄ erit efficax: niſi ſolū in
illis q̄ cuſtodiūt ſpūalē vnitatē: q̄
vicꝫ erūt vnū cū deo ꝑ adheſionē.
vnū ſecū ꝑ intn̄ā trāq̄llatōeꝫ. vnū
etiā cū eccl'ia ꝑ fidei ꝓfeſſiōeꝫ: vnū
etiā cū ꝓxi s ꝑ dilectiōeꝫ ꝛ charita
tiuā ſubuētiōeꝫ. Ad quā vnitatem
nos hortat̄ apl's ad Eph. iiij. di.
Solliciti ſuare vnitatē ſpūs ī vin
culo pacis. Certe niſi ſuem⁹ ſollici
te p̄dictā q̄druplicē vnitatē p̄cioſa
mors iſti⁹ vni⁹ hoīs: q̄ fuit ſuffici
ens p̄ciū: q̄ꝫtū fuit de ſe: ꝓ redēpti
one hūani generis: nihil nob ꝓde-
rit ad etn̄ā ſalutē. g̊ attēdite ad a-
brahā prēꝫ vr̄m. i. ad xp̄m dr nob
Eſa. lj. ſub typo abrahe. Et attēdi
te etiā ad ſaraꝫ. i. ad ſcām eccl'iam
q̄ de ip̄o xp̄o peꝑit nos. Attēdite
dic̄ ad xp̄ꝫ: qr vnū vocauit eū dic̄
de⁹ pr̄ Et bn̄ vnū: qr nūq̄ꝫ hūit pa
rē Et bn̄dixi ei: n̄ ſolū ī ſeip̄o bn̄di
ctiōe oīs gr̄e: ſꝫ et̄ ī ſuis filijs imi-
tātib⁹ ip̄ꝫ. Et multiplicaui eū. ſ. in
meritis ꝓ toto hūano genere. ꝛ etiā

in glorioſis p̄miẏs ꝓ ſe. quia da-
tum eſt illi nomē ſuꝑ om̄e nomē.
ꝛc. Ad Phil. ij. ꝛ etiā pro ſuis fi-
liẏs ip̄m imitantibꝰ ꝛ ſeruātibus
vnitatē quadruplicē ſupradictaꝫ
A Circa tertium vbi acerbitas
ſupplicij ꝓbat efficientiā: cum ad
dit. Moriat̃. Sciendū ꝙ mors
acerbiſſima ꝛ amariſſima ſalua-
toris fuit medicina efficaciſſima.
ꝛ eſt ſalꝰ hominū omniū q̇ in fide
catholica finalit̃ moriunt̃ ꝛ dig-
na ꝑceptione ſacramētorū eccleſie
q̄ habēt efficaciā ab ipa dn̄i paſſi
one. Apl̃us nāqꝫ dicit ad Ro. v.
Vix em̄ ꝓ iuſto q̇s morit̃ ꝛc. Se
quitur. Cōmēdat aūt ſuā charita
tem deꝰ in nobis. qm̄ ſi cū adhuc
eēmꝰ pctōres ſm̄ tempꝰ xp̄s ꝓ no
bis mortuꝰ ē: multo igit̃ magis
nunc iuſtificati in ſanguine ipiꝰ.
ſalui erimus ab ira ꝑ ip̄m. Et ſeq̇
tur. Si em̄ cū inimici eēmꝰ recō
ciliati ſumꝰ deo ꝑ mortē filij eiuſ
multo magis recōciliati ſalui eri
mus in vita ipiꝰ. Ex q̇bꝰ patet ꝙ
mors chriſti fuit cā efficiēs meri-
torie hūane recōciliationis cū dō
nō ſolū ꝓ illis qui tūc erant in p̄-
ſenti vita vel in lymbo vel in pur-
gatorio tꝑe quo ip̄e fuit mortuꝰ.
verūetiā ꝛ ꝓ om̄ibꝰ qui nūc ſunt
ꝛ qui erūt vſqꝫ in finem mundi.
iuſtificati tn̄ ꝑ fidem ipſius. ꝛ ſa-
cramēta eccl̃ie ꝑ eoſdē actu vel ꝓ-
poſito ꝑcepta. Notandū aūt ꝙ
iſta mors bn̄dicta ſaluatoris ꝓ-
ponit̃ nobis in ſpeculū innocētiſ
mititatis ꝛ ſanctitatis. Euiden-
tis ỽitatis. Patiētis fraternitatꝭ
Et affluētis vtilitatis. Propo
nitur dico in ſpeculū innocētꝭ mi
titatis ꝛ ſanctitatis. j. Pet. iij. di-
citur ꝙ xp̄s ſemel mortuꝰ ē ꝓ no
bis: iuſtus ꝓ iniuſtis: vt nos of-
ferret deo: mortificatos q̇dē car-
ne. viuificatos aūt ſpū. Et ſi iuſtꝰ
fuit mortuus ḡ innocēs. Et qꝛ ꝓ
pctōribꝰ innocēs mortuus ē. ſeq̇t̃
ꝙ infinita charitas fuit. Ipſe em̄
eſt ille de quo ſ̄. ij. c. dicit idē apo-
ſtolus. Chriſtꝰ ꝓ nobis paſſus ē
vobis relinquens exemplum vt
ſequamini veſtigia eiꝰ. Sequitur
Qui peccatū nō fecit: nec inuētus
eſt dolus in ore eiꝰ. Exemplo igit̃
ip̄ius debemꝰ vitare om̄ia pecca
ta: ꝛ de pctis que fecimꝰ agere pe
nitentiā: quia xp̄s ꝓ eis mortuuſ
fuit: ac portare nō ſolum in mēte
nr̄a ſed in corꝑe paſſiōis ſue ſtig-
mata. ſicut apl̃s paulꝰ portabat:
vt ip̄emet dicit ad Gal̃. vj. carnem
nr̄am tā vitiẏs ꝛ ꝯcupiſcētiẏs no-
ſtris crucifigendo: ſicut faciūt illi
qui ſunt xp̄i. Sicut dicit idē apo
ſtolus ad Gal̃. vj. B Pro-
ponit̃ nobis ſecūdo in ſpeculū e-
uidētis ỽitatis. Ante em̄ mortem
xp̄i ſcriptura ſacra veteris teſtam̄
ti erat liber inuolutꝰ: ꝛ multis fi-
gurarū inuolutris tanqꝫ q̇buſdā
ſigillis ſignatꝰ: nec erat aliq̇s an-
gelus nec hō q̇ poſſet librū ſolue
re ꝛ ſignacula aꝑire. Neſciebatur
em̄ plene ꝑ aliquē quid illa om̄ia
deſignabāt. ſicut dicit Jo. Apoc̃.
v. Sed venit agnꝰ dei in mundū
iſtum: qui ꝓ nobis fuit occiſus.
ꝛ mortꝭ ſue merito liber fuit aꝑtꝰ:

⁊ ſignacula eius ſoluta. qꝛ merito ſue paſſiōis ſunt nobꝭ reuelata illa que ſub illis ſignaculis tunc erant occulta. Jam eñ ſcimꝰ qđ ſignificabat abelis occiſio. Geñ. iiij. Quid arietis ꝓ iſaac oblatio. Geñ. xxij. Quid etiā agni paſcalis imolatio. Exo. xij. ⁊ ſic de alijs innumerꝫ. Sub qbꝫ latebāt myſteria xp̄i. ꝓpt̄ quod dicebant angeli Apoc. v. Dignꝰ es dñe aꝑire libꝝ ⁊ ſoluere ſignacula eius: qm̄ occiſus es. Ecce cauſa huiꝰ dignitatꝫ cā dico meritoria. Et redēiſti nos deo in ſanguine tuo. Jn ſignum huiꝰ velum templi ſciſſum fuit in morte chriſti. ſicut dꝛ Luc. xxiij. qꝛ ꝑ mortem eius oīa in ſcripturꝫ latentia ſunt reſerata. Dico tertio ꝙ ꝓponitur nobis in ſpeculuꝫ patiētis firmitatis. Patiētiſſime eñ mortē xp̄s ꝑtulit. Nam vt dicit̄. j. Pet. ij. Cū malediceret̄ non maledicebat: cū pateret̄ nō cōminabat̄: imo vt ip̄e ibidē dicit. tradebat iudicāti ſe iniuſte. Et iō voluntarie. quia vt dꝛ Eſa. liij. Oblatus eſt: quia ip̄e voluit: ⁊ nō aperuit os ſuū. Sequit̄ Sicut ouis ad occiſionē ductꝰ ē: ⁊ tanq̄ꝫ agnꝰ corā tondente ſe obmuteſcet. Ecce patiētie ſūma firmitas. Seq̄t̄ infra poſt multa verba. Tradidit in mortē aīam ſuā: ⁊ cū ſceleratis reputatus ē: ⁊ ip̄e pctā multorū tulit: ⁊ ꝓ trāſgreſſoribꝫ orauit. Certe ꝓpter iſtā patientiā quā ip̄e xp̄s ꝓ exemplo nobis oſtēdit: debemꝰ nos huiꝰ mūdi aduerſitates tolerare cū patiētia. Sic eñ dicebat aplꝰs de ſeip̄o ⁊ alijs aplis. ad Roma. viij. dicens xp̄o. Propter te mortificamur tota die: eſtiati ſumus ſicut oues occiſionis. Sed in his oībus. ſ. ꝑ̄. aduerſitatibꝫ q̄ nobis inferunt̄ ſupamꝰ. i. ſupiores exiſtimꝰ ꝑ patiētiā ꝓpter eum q̄ dilexit nos ¶ Dico q̄rto ꝙ ꝓponit̄ nobis in ſpeculū affluentis vtilitatis. Sūmā eñ ⁊ multiplicem vtilitatem poſſumus ſpeculari (ſi diligēter aduertimus) in morte xp̄i ieſu. De quibꝫ ſatis ſuperius dictū ē. Saluator tñ Jo. xij. exprimit euidētiſſime mortis ſue multiplicē fructū dicens. Si granū frumenti. quod eſt ip̄e: loq̄batur eñ de ſeip̄o ſub typo grani frumēti. Si inq̄t mortuū fuerit: multū fructū affert. Uere ita multum ⁊ magnū ꝙ nec ſenſu excogitari: nec ſermōibꝫ pōt explicari Et aplꝰs. j. ad Corꝫ. xv. dicit. Deo gratias qui dedit nobis victoriā ꝑ ieſum xp̄m: qui mortuꝰ eſt ꝓ nobꝭ. Uictoriā dico dedit nobis deꝰ ꝑ mortem filij ſui: mortis diaboli ⁊ inferni. Aplꝰs etiā petrꝰ dicit de xp̄o ꝓ nobis paſſo. prime ſue canonice. ij. pctā nr̄a ipſe ꝑtulit ſuꝑ lignū in corꝑe ſuo: vt peccatꝫ mortui: iuſticie viuamus. Si enim in nobis nō remaneat iuſticia: et ſi xp̄m pctis nr̄is iterū crucifigamus: ⁊ de ip̄is verā penitētiā non agamus: mors xp̄i nō dabit nobꝭ talē victoriaꝫ ꝙ omī peccato moriemur. Dicit enim ſic aplꝰs. j. ad Theſ. iiij. Si eñ credimꝰ. ſ. ꝑ̄. fide formata charitate ⁊ oꝑante ꝑ di-

lectionē.ꝙ ieſus mortuus eſt ⁊ re
ſurrexit:ita ⁊ deus eos q̄ dormie
rūt ꝑ ieſum.i.q̇ mortui fuerūt in
fide ⁊ opibꝫ ac ſacramētis ieſu:ad
ducet cū eo. Adducet dico ad cele
ſtia regna. Ad q̄ nos adducat me
ritis ipſius ieſu deꝰ ipſe q̇ in trini
tate ꝑfecta viuit ⁊ regnat Amen.

¶ Sabbato ⁊ in vtroqꝫ feſto ſancte crucis.

Si exaltatus fuero a terra oīa trahā ad meipm̄ Joh. xij. D In diebꝫ p̄cedētibꝫ īmedi
ate iſtā diē ſabbati actū fuit tā in
epl'is q̄ꝫ in euāgelijs de effectibꝰ
dn̄ice paſſionis. tā de ꝓncipali q̇
fuit hūani generis viuificatio: q̄ꝫ
etiā de q̇buſdā alijs minꝰ ꝓncipa
libꝫ. vtpote De infuſione grē. De
exhibitiōe cultꝰ latrie. De executio
ne obediētie. De cōpunctiōe pnīe
Et de ꝯgregatiōe eccl'ie. q̄ oīa ſūt
in merito iſto ſic̄ ex meritoria cā.
Jn iſto ſabbato adhuc reducit ec
cleſia ad memoriā fideliū omniū
cauſam meritoriā iſtoꝝ effectuū
.ſ.paſſionē dn̄icā ⁊ q̊ſdā effectus
ipſius paſſionis alios.vicꝫ meri
toꝝ fructificatiōem ⁊ omniū ho-
minū ad xp̄z attractionē. Jn epl'a
em̄ q̄ ſcribit̄ Hiere.xviij. ⁊ īcipit.
Dixerūt ipij adinuicē ⁊c̄.ſub tipo
hieremie q̇ xp̄m repn̄tauit. vt eſt
dictū: agit̄ de paſſiōe xp̄i q̄ztū ad
q̄ttuor.vicꝫ. Quantū ad iudeo
rū impiā cogitationē cū dr̄ ꝙ ipij
iudei dixerūt Venite cogitemꝰ ad
uerſus iuſtū cogitatiōes. Quā
tū etiā ad ipoꝝ ꝑuerſā locutionē.
qꝛ dixerūt: vt h̄ dr̄. Venite ꝑcutia-
mus eū lingua. Quātū etiā ad
ipſoꝝ iiuſtā oꝑationē in h̄ ꝙ dixit
xp̄s ſub tipo hieremie iudeis.qꝛ
foderūt foueā aīe mee.ſic̄ de ſeip̄o
dixerat idē xp̄s ſub tipo dauid in
Ps̄. Foderūt manꝰ meas ⁊ pe-
des meos. Quantū etiā ad di-
uinā iuſte de iudeis ꝯſecutā vlti-
onē: de q̄ dicit hieremias loquēs
ꝓncipal'r de xp̄o ac dicēs deo pr̄i.
Propterea da filios eoꝝ in famē
.i.dabis.⁊ infra. Fiāt vxores eoꝝ
abſqꝫ liberis ⁊ vidue.i.fient ⁊c̄.q̄
oīa debēt exponi in futurū ⁊ dn̄c
ītelligi ꝓncipaliꝰ etiā ſc̄m lr̄alē ſen
ſuꝫ de vltiōe diuina ꝯſecuta de iu
deis ꝓpter xp̄i paſſionē: q̄ꝫ de vlti
one ꝯſecuta ꝓpter hiere.ꝑſecutiōeꝫ
Quāuis oīa q̄ dicunt̄ i hac epl'a
ſūt v̄a ad lr̄am de ꝑſecutiōe hiere.
Jn euāgelio v̄o hodierno qđ ſcri
bit̄ Joh.xij. ⁊ īcipit Cogitauerūt
ꝓncipes iudeoꝝ vt ⁊ lazaꝝ īterfi-
cerēt ⁊c̄. Cuiꝰ q̇ dē euāgelij hiſto-
ria tali die ꝯtigit ad lr̄aꝫ.ſ. an̄ ſex
dies paſche iudeoꝝ.in illa em̄ ſe-
xta feria q̄ īmediate p̄cedit dn̄icā
de paſſiōe q̄ fuit ad lr̄aꝫ illo āno ꝓ
ma dies apl'is. cogitauerūt iudei
ꝓpt̄ ſuſcitationē lazari interficere
xp̄m.ſꝫ ī iſta die q̄ fuit dies.ix.apl'
cogitauerūt iudei īterficere lazaꝝ
⁊ h̄ ſolū ꝓpt̄ ieſuꝫ d̄ cuiꝰ īterfectiōe
ꝓncipal'r cogitabāt. E Agit̄ di
co ī iſto euāgelio de paſſiōe xp̄i cō
formit̄ ad epl'am q̄ztū ad q̄ttuor
Quātū ad iudeoꝝ iniq̄ꝫ cogita

tionē:q₂ cogitauerūt vt lazaꝝ in/
terficerēt ꝓpt̄ xp̄m. Quātū etiaꝫ
ad eoꝝ ꝑuerſam locutionē:q₂ di
xerūt ad ſemetip̄os. Uidetꝭ q₂ ni/
hil ꝓficimꝰ. Ecce totꝰ mūdꝰ pꝰ eū
.i.pꝰ ieſū abijt. Quantū etiā ad
ip̄oꝝ iiuſtā oꝑatiōeꝫ q̄ fuit mors
xp̄i ꝓcurata ꝑ iudeos:de qua ip̄e
dic̄ in h̄ euāgelio d̄ ſeip̄o. Si gra
nū frumēti mortuū fuerit ꝛc̄. Et
ꝓpt̄ q̄m etiā dic̄. Nūc aīa mea tur
bata ē:ꝛ pr̄ ſaluifica me ex hac ho
ra. Et q̄ꝫtū etiā ad iuſteꝯſecutā
de iudeis vltionē:q̄ fuit xp̄i clari
ficatio:de q̄ ip̄e dicit in h̄ loco d̄o
pr̄i. Uenit hora vt clarificet̄ filiꝰ
hoīs. Et illd̄. Pat̄ clarifica filiuꝫ
tuū. Fuit eīm xp̄s clarificatꝰ nō ſo
lū ꝓpt̄ ꝓceſſionē q̄m fecer̄t ſibi illi
hoīes clamātes oſāna:quā refert
illud euāgeliū:nec etiā ſolū ꝓpt̄ cō
uerſionē gētiū:ad quā xp̄s refert
ꝓncipal̄r v̄ba iſta.ſ.multū fructū
affert.ꝛ illd̄.oīa trahā ad meip̄m
verūetiā ꝛ in punitōe iudeoꝝ.ꝓpt̄
quā dixit forſan vox celeſtis.ſicut
habet̄ h̄. Et clarificaui:ꝛ iteꝝ cla/
rificabo. Nō reuertamur.et ego
(dixit xp̄s) ſi exaltatꝰ fuero a t̄ra.i.
ꝑ vos eleuatꝰ ī cruce:oīa traham
ad meip̄ꝫ. Ecce paſſiōis dn̄ice fru
ctꝰ:q̄ ē oīm hoīm ad xp̄m attra/
ctio. Et h̄ etiā pōt dici ille fructꝰ d̄
q̄ paulo ſuꝑiꝰ dixerat. Si ḡnum
frumēti mortuū fuerit:mlt̄ū fru
ctū affert. Et ē ſciēdū ꝙ in his v̄b
ſatꝭ euidēter tāgit xp̄s de ſe tria.ſ.
Sui patiētꝭ ḡdū eminētē. Pati
endi modū ꝯgruētē. Et paſſiōis
fructū affluētē. Tāgit dico pri
mo ſui patiētꝭ ḡdū eminētē.ꝛ h̄ in
ꝓnoīali demr̄atiōe:cū de ſeip̄o di
cit. Ego ꝑ iſtd̄ ei ꝓnomē ego ſe
pe in ſcp̄turꝭ demr̄at xp̄s ſuā ſub
limitatē:ꝛ h̄ q̄ꝫtū ad diuinitatē:vt
pote cū dic̄ Joh̄.x. Ego ſū paſtor
bonꝰ. Et ego ſū hoſtiū ouiū. Et il
lud Apoc̄.vl. Ego ſū radix ꝛ genꝰ
dauid ſtella ſplēdida ꝛ matutīa.

Scd̄o tāgit patiēdi modū ꝯgru
entē ī ip̄a exaltatiōe.cū addit. Si
exaltatꝰ fuero a t̄ra.i.in cruce ele/
uatꝰ:h̄ eīm dixit ieſus. ait Joh̄es
ꝯn̄ter ſignificās q̄ morte eēt mori
turꝰ.i.morte crucꝭ. Et certe h̄ mo/
dus patiēdi fuit valde ꝯgruꝰ: vt
ſic̄ adā ad lignū vetitū ſe eleuās
ꝛ extēto brachio fructū ligni acci/
piēs mortē īduxerat.ita ip̄e in cru
ce eleuatꝰ ꝛ extētis ī cruce brachijs
vite fructū erogaret. De iſta exal/
tatione exponi pōt ꝑ figurā illud
Ezech̄.xix. Statura eius exaltata
eſt inter frondes.i.ſtatura corꝑis
dn̄ici eleuata fuit inter frondes.i.
inter brachia ꝛ cornua crucꝭ. Fu/
it eīm crux arbor vna nobilis. ſic̄
canit̄.nulla ſilua talē profert fron
de:flore germine ꝛc̄. ¶ Ter/
tio tangit fructū paſſiōis affluen
tem:ꝛ hoc in ip̄a attractiōe: cum
ſubdit.omnia traham ad meip/
ſum.id eſt.oēs homīes trahaꝫ
ad fidem meam. Quod ſic debet
intelligi.ſ.de oīni ſexu hominum
multos.ſcilicꝫ viros ac mulieres.
et de oī ſecta multos ſcꝫ iudeos ꝛ
gētiles.ꝛ de oī etate mlt̄os.ſ.ꝑuu
los:iuuenes ꝛ ſenes.ꝛ de oī etiaꝫ
ſtatu hominū multos.ſ.nubētiū

cõtinẽtiũ ꝛ virginũ. Certe virtu/
te ꝛ merito paſſionis ſue xp̄s ad
ſe traxit hoĩes valde mlt̄os. Qui
quidem tractus fuit virtute illi/
us ꝑpetue caritatis de q̃ dicit ip̄e
met dei filiꝰ Hiere. xxxj. In carita
te ꝑpetua dilexi te. iõ attraxi te mi/
ſerans. Sꝫ quõ xp̄s traxit: cũ ip̄e
dicit Joh. vj. Nemo venit ad me
niſi pater meꝰ q̇ miſit me traxerit
illũ. Dicẽdũ ꝙ eodẽ modo trahit
pater ad xp̄m. ꝛ etiã ſp̄ũſſanctus.
ꝛ xp̄s etiã trahit ad ſeip̄m. ſũt em̄
indiuiſibilia oꝑa trinitatis. verũ/
tamẽ xp̄s patri ſuo iſtũ attractũ
attribuit. qꝛ ptãtem trahendi ho/
mines ad ſeip̄m accipit xp̄s a p̄re
naſcẽdo. Uel põt dici ꝙ xp̄s nõ lo
q̇tur de tractu effectiuo. ille em̄ ſo
lũ eſt effectiue a tota trinitate. Sꝫ
loquit̄ de tractu meritorio qui eſt
a xp̄o hoĩe merito ſue paſſionis.
Iſto tractu optabat ſponſa trahi
poſt xp̄m dicẽs Cañ. j. Trahe me
poſt te. nec miꝝ ſi traxit xp̄s ad ſe
hoĩes merito ſue mortis. vt eos
fideles faceret ꝛ ĩ ſtatu ſalutis po
neret: qꝛ etiã dyabolũ ad ſe traxit.
vt ipſius potentiã ꝯtra hoĩes de/
bilitaret. De q̃ exponit̄ illud qđ di
xit angelus illi thobie. ſicut habe
tur Thob. vj. đ illo piſce q̇ exibat
deuorare eũ ꝛ q̇ ſignificabat dya/
bolũ. apprehẽde inq̇t brãchiã eiꝰ.
ꝛ trahe eum ad te. qđ ꝛ fecit ꝓpter
quẽ tractũ (vt ibi dicit̄) mortuꝰ fu
it piſcis ad lr̄am. Dyabolꝰ voluit
deuorare xp̄m ꝓcurãdo eiꝰ mor/
tẽ. vñ dicit quedã glo. ſuꝑ iſto ver
bo. ꝙ dyabolus ſtabat ſuꝑ cor/
nua crucis: aĩaꝫ xp̄i expectãs. Sꝫ
q̇d: xp̄s apprehẽdit ip̄m ꝛ traxit
ad ſe vt ip̄m interficeret ꝛ malitiã
ꝯtra hoĩes debilitaret. Dicit ergo
Ego ſi exaltatus fuero ꝛc̄. ❡
Circa primũ vbi tangit̄ patientis
gradus eminẽs in ꝓnoĩe ꝑme ꝑ/
ſone. cũ xp̄s dicit. Ego. ſciendũ ꝙ
xp̄s ꝑ h̄ ꝓnomẽ ego demõſtrat in
ſcripturis ſuã ſublimitatẽ. Demõ
ſtrat em̄ de ſe q̄ttuor valde ſubli/
mia. vicꝫ Primo ſui ex p̄re eter/
nã generationẽ. dicens Joh. viij.
Ego ex deo ꝓceſſi. ſ. ꝑ eternã gene
rationẽ. De q̃ etiã dic̄ ſapiẽs Ecc̄.
xxiiij. Ego ex ore altiſſimi ꝓdij pri
mogenita ante oẽm creaturã. di/
cit ipſe q̇ eſt ſapiã increata. Se
cũdo demõſtrat ꝑ h̄ ꝓnomẽ ego
ſui cũ p̄re ĩmenſam ꝑfectionẽ. ꝛ h̄
q̄ꝫtũ ad tria. vicꝫ. Quãtũ ad eſſen/
dũ. dicit em̄ Joh. xv. Cum venerit
ꝑaclitus quẽ ego mittã vobis a
patre ꝛc̄. Si em̄ ip̄m mittit: ipſuꝫ
ſpirat eadẽ virtute q̃ ꝛ p̄r. Quã
tũ etiã ad agẽdũ. dic̄ em̄ ipſe Joh.
v. Pater meꝰ vſqꝫ modo oꝑatur:
ꝛ ego oꝑor. Seq̇tur. Quecũqꝫ pa
ter facit: ſilr̄ ꝛ filius facit. Quã/
tũ etiã ad docendũ. dixit em̄ ipſe
iudeis. vt habet̄ Joh. viij. Cogno
ſcetis qꝛ ego ſum: ꝛ a meipſo fa/
cio nihil ſed ſicut docuit me paẗ
hec loquor. Inſil̄r em̄ pater ꝛ filiꝰ
eandẽ veritatẽ docẽt. nec tñ ab hoc
excludit̄ ſp̄ũſſanctus. Tertio
demõſtrat ꝑ h̄ ꝓnomẽ ego ſui in
patre miram circũinceſſionẽ. dicit
em̄ ſic Joh. xiiij. Ego ſum in patre
ꝛ pater ĩ me eſt. Quarto demõ

ſtrat ꝑ hoc ꝓnomē ego ſui ⁊ pr̄is
ſil' ad hoīes verā dilectionē. dicit
em̄ ſic Joh. xiiij. Qui diligit me:
diligetꝰ a patre meo: ⁊ diligā eū et
manifeſtabo illi meip̄m. Sic igiť
ꝑ iſtud ego demōſtrat xp̄us de ſe
ſūmas ſublimitates. Sꝫ reuera
illa nob̄ nō ꝓderūt q̄ꝫtūcūqꝫ ſint
ſublimia. niſi etiam faciamꝰ ali-
qua q̄ ipſe dicit ꝑ h̄ ꝓnomē ego.
vicꝫ. Niſi credamus ſuā veritatē.
ipſe em̄ dicit iudeis ſicut habetur
Joh. viij. Si veritatē dico vobis
ſi ꝓ q̄r. quia veritatem dico vobis
q̄re nō creditis mihi. Niſi etiam
imitemur eiꝰ hūilitatē. ipſe em̄ dic̄
nobis Joh. xiij. Exēplū dedi vob̄
vt queādmodū ego feci: ita ⁊ vos
faciatis. Niſi etiā formidemus
eiꝰ ſeueritatē. de q̄ dicit Apoc. vl.
Ecce ego venio cito. ⁊ merceſ mea
mecū eſt. dare vnicuiqꝫ iuxta oꝑa
ſua. Et niſi appetamꝰ eiꝰ felici
tatē. de q̄ ipſe dicit Joh. x. Ego vi
tā eternā do ouib; meis. ⁊ nō ꝑi-
būt ineternū. Et in eodē ca. dicit
Ego veni vt vitā habeāt ⁊ abūdā
tius habeāt. ¶ Circa ſcd̄m
vbi tangiť patiēdi modus ꝯgru-
ens. cū addiť. Si exaltatꝰ fuero.
eſt ſciēdū ꝙ iſta exaltatio. i. xp̄i in
cruce leuatio fuit xp̄o dn̄o ⁊ nob̄
multū ꝯgruēs. Iſta em̄ exultatio
ad lr̄am fuit ipſius xp̄i hoīs a ter
ra elōgatio. Fuit etiā eiuſdē ad ce
lū approxiatio. Fuit ēt eiuſdē ī lig̃
crucifixio. Et fuit etiā eiuſdem in
aere ſuſpēſio. q̄ xp̄s dn̄s ſuſtinere
voluit vt nobis eſſent in virtutis
exēplū. Fuit em̄ a terra elōgatus.
vt nos a t̄renis elōgemꝰ ꝑ ꝯtēptū.
Fuit etiā celo approxiatꝰ. vt ſēpit-
nis appropiquemꝰ ꝑ affectū. Fuit
etiā in ligno ꝯfixꝰ. vt ī ligno pn̄ie
cūcta ꝯfigamus vicia ꝑ triūphū.
Fuit etiā in aere ſuſpēſus. vt ī ſta-
dio pn̄tis vite ſuꝑemꝰ cūcta demo
nia ꝑ ꝯflictū. Fuit dico p̄mo per
iſtā exaltationē a terra elōgatꝰ. vt
noſipſos a t̄renis elōgemꝰ ꝑ cō-
tēptū. Et de iſta exaltatiōe xp̄i ex-
poniť illō qd̄ dixit de ſeipo ī Ps̄.
Pauꝑ ſum ego ⁊ ī laborib; a iu-
uētute mea: exaltatꝰ aūt hūiliatus
ſum ⁊ ꝯturbatꝰ. Vere pauꝑ fuit
xp̄us a iuuētute ſua. imo pauꝑ a
natiuitate ſua ꝯtinue vſqꝫ ad ho-
rā mortis. ſꝫ exaltatꝰ in cruce ap-
paruit pauꝑior. q̄r nudus ī ea pe
pēdit. Et ſignāter dicit hūiliatꝰ. q̄r
⁊ ſi fuit exaltatꝰ corꝑal'r ⁊ apparē
ter: real'r tn̄ ⁊ veraciť fuit hūiliatꝰ
Juxta illō qd̄ dic̄ apl's de ip̄o Ad
Phil'. ij. Hūiliauit ſeip̄m: factus
obediēs patri vſqꝫ ad mortē cru-
cis. ſignāter etiā addit. ⁊ ꝯturbatꝰ
Vere ꝯturbatꝰ nō ſolū ꝓpť dolorē
quē ſuſtinebat: verūetiā ꝓpter ing̃
titudinē hoīum. q̄r videbat ꝙ ho
mines plurimi nō imitarenť ip̄m
in iſta elongatiōe a terrenis. Non
ſic nos cariſſimi. ſꝫ ſic nos elonge
mus a terrenis: vt q̄libꝫ poſſet di
cere cū ap'lo ad Gal'. vj. Per xp̄m
crucifixū mihi mūduſ crucifixus
eſt ⁊ ego mūdo. ¶ Secūdo
dico ꝙ ꝑ iſtā exaltationē fuit xp̄s
hō celo approxiatꝰ. vt noſip̄os ce-
leſtib; approxiemꝰ ꝑ affectū. i. ꝑ de
ſideriū ⁊ amorē. vt credētes ī xp̄m

crucifixũ tandẽ vitã eternã obtine-
amus. De hoc exponi põt illud
qđ ipſe dicit de ſeipſo Johan. iij.
Sicut inqt moyſes exaltauit ſer-
pẽtẽ. ſ. eneũ. i deſerto. ſic đr Num.
xxj: ita exaltari optꝫ filiũ hoĩs. vt
oĩs q credit in ipm nõ peat: ſꝫ ha-
beat vitã eternã. ſicut ergo xp̃s hõ fu-
it exaltatꝰ corpalr. ac p hoc celo ap-
proxiatꝰ. ita optꝫ nos approxiare
celeſtibꝫ p deſideriũ ꝛ amorem: vt
habeamꝰ ibi vitã eternã vt ſic lon-
ge erat a pctõribꝫ ſalus. in pſ. ita
ꝓpe ſit nob dñs. De q dicit in pſ.
ꝙ ꝓpe eſt oĩbꝫ inuocãtibꝫ eũ. i. nõ ſo-
lũ ore rogãtibꝫ eũ ſꝫ etiã corde de-
ſiderãtibꝫ ipm. q eſt vera ſalus. Ju-
xta illud qđ ille dicebat in pſ. deo
Dic aĩe mee ſalus tua ego ſũ. Ap-
propinqte ergo dño ꝛ appropinqbit
vob. ſicut đr Jaco. iiij. Tertio
dico ꝙ xp̃s hõ p iſtã exaltationẽ
fuit in ligno ꝯfixus. vt nos ipi in
ligno pnĩe ꝯfigamꝰ cũcta vicia p
triũphũ. vt vicꝫ ſicut illi q ſũt xp̃i
crucifigamꝰ carnẽ noſtrã cũ viciis
ꝛ ꝯcupiſcẽtiis Ad Gal. v. De hoc ex-
poni põt illud qđ dicit ſapia icre-
ata. q eſt xp̃us dñs de ſeipa Eccĩ
xxiiij. Quaſi cedrus exaltata ſum
in lybano. Cedrus eſt arbor ipu-
tribilis. Lybanꝰ aũt interptat can-
didatio. Voluit ergo xp̃s exaltari in
lybano q̃ſi cedrꝰ. vt nos ꝯfixi cru-
ci pnĩe: ꝯfigeremꝰ etiã vicioꝝ pu-
tredinẽ: ꝛ ſic aſſeqremur ſctitatis
candidationẽ. O q̃ꝫ pauci ꝯfigũt
in cruce pnĩe ſeipſos ꝛ ſua vicia.
diſſiſes aplo q dicit de ſeipſo Ad
Gal. ij. Chriſto ꝯfixus ſum cruci

Aſpiciamꝰ ergo p imitationẽ ad xp̃m
crucifixũ. quẽ iudei ꝯfixerũt. vt de
nob verificet illud Zach. xij. Aſpi-
cient ad me quẽ ꝯfixerũt. ſ. iudei
Et dicat qlibet nr̃m orando illđ
verbũ pſ. Cõfige timore tuo car-
nes meas. ℟ Quarto dico ꝙ
p iſtã exaltationẽ fuit xp̃s homo
in aere ſuſpenſus. vt nos ſupemꝰ
cũcta demonia p ꝯflictũ. ꝛ hoc in
ſtadio pn̄tis vite vel in ſtadio iu-
ſticie pfecte. Demones em̄ q nos
tẽptant: habitãt in iſto caliginoſo
aere. ꝓpter qđ ꝛ xp̃s ſuſpẽdi voluit
in aere. vt cũcta debellaret demo-
nia i aere habitãtia: ꝛ vt daret no-
bis exemplũ ſupandi ipos p con-
flictũ. Contra ipos em̄ habemus
occultaꝫ luctã ſm Auguſti. quia
vt dicit apls ad Eph. vj. Non eſt
nobis colluctatio aduerſus car-
nem ꝛ ſanguinẽ. ſ. tm̄ ſed etiã ad-
uerſus pncipatꝰ ꝛ ptãtes. Aduer-
ſus mũdi rectores tenebraꝝ haꝝ
. i. huius aeris tenebroſi. Contra
ſpiritales neqtias in celeſtibꝫ. i.
habitãtes in partibꝫ huius caligi-
noſi aeris. q aliqñ dicit celũ: iuxta
illud pſ. Volucres celi. Ergo ca-
riſſimi aſſumẽtes vexillũ ſctẽ cru-
cis reſiſtamꝰ dyabolo: vt ipm de-
uincamus. Sic em̄ dicit btũs pe-
trus pme ſue canõice. c. vlti. So-
brij eſtote ꝛ vigilate. quia aduer-
ſarius veſter dyabolus tanq̃ꝫ leo
rugiens circuit querens quẽ de-
uoret. cui reſiſtite fortes in fide. in
fide dico formata caritate ꝛ ope-
rante per dilectionẽ. Si ſic reſiſta-
mus et tollamus ſuper nos cru-

cis xp̄i vexillum: deuincemus eū
ꝛ ſic confuſus fugiet a nobis: iu
xta illud Jaco. iiij. Reſiſtite dia/
bolo. i. fugate eum a vob̄ ei ꝟtuo
ſe reſiſtendo. ꝛ fugiet a vobis. De
victoria quā habuit xp̄us de de/
monibꝫ ſuſpēſus in aere exponi
poteſt ꝑ figuram illud quod dic̄
ſapientia increata (que eſt xp̄us)
de ſeipa. Eccl. xxiiij. Quaſi palma
exaltata ſum in cades. Palma ē
arbor victorialis. In manibꝫ eīn
victoꝝ ponebant̄ antiquit⁹ rami
palme. Cades aūt interp̄tat̄ tollēſ
mare: ꝛ ſignificat crucē tollentem
ſuꝑ corp⁹ xp̄i: mare. i. amaritudi/
nem paſſiōis. Quid ḡ dicit ſapia
que xp̄s eſt. Ecce q̄ſi palma. id eſt
quaſi victorioſus ex̄ns exaltata
ſum. i. eleuata. In cades. i. in cru/
ce pendens in aere. In cruce q̇dez
tollentē ſuꝑ corp⁹ meū: mare. id ē
om̄em amaritudinē. Ergo ꝛ nos
pugnem⁹ cōtra demōes habitan
tes circa nos in iſto aere. vt tandē
ꝟtute crucis vincam⁹ eos. qꝛ mul
ta magna p̄mia ꝓmittunt̄ victo/
ribꝫ Apoc. ij. ꝛ. iij. Btūs etiā Joh.
dicit in p̄ma ſua canonica. ij. cap̄.
Scribo vob̄ iuuenes: qm̄ fortes
eſtis: ꝛ ꝟbū dei in vob̄ manet. ꝛ vi
ciſtꝭ malignū. Placeat deo ꝙ ita
ſit de nob̄. Sic igit̄ ptꝫ de iſta exal
tatione q̄ꝫtū ad xp̄m. L Sed
notandū ꝙ iſta exaltatio xp̄i q̄ re
aliter fuit humiliatio nō ꝓderit il
lis q̇ ꝑ ſuꝑbiā ſe exaltāt. Sicut fa
ciunt illi q̇bꝫ dr. ij. Eſdre. viij. Ini/
quitates vr̄e exaltate ſunt vſqꝫ ad
celū, ſed oportet ꝙ quilibet noſtꝝ
ſit talis ꝙ poſſit dicere illud Ps̄
Dn̄e nō eſt exaltatū cor meum ꝛc̄
Quia Saluator dicit Luc̄. xviij.
Qui ſe exaltat humiliabitur. ꝛ ecō
uerſo. Qui ſe humiliat exaltabit̄.
Sed quicquid ſit de nobis Iſta
tn̄ exaltatio que realiter fuit hūili
atio meruit ꝓ corꝑe chriſti: imo ꝛ
pro toto chriſto exaltationem ſal
tem q̄ꝫtum ad innoteſcentiaꝫ. Or
vt in ps̄. dicitur. Accedet homo.
ſup̄. chriſtus. ad cor altum. id eſt.
ad illas graues paſſiones. ſꝫ Au
guſti. ꝛ exaltabitur de⁹. ſ. ip̄e chri
ſtus qui fuit exaltatus ꝓpter paſ/
ſionem. ꝛ in terra iudeorum. ꝛ in
ter gētes. iuxta illud quod ip̄e di/
cit in ps̄. Exaltabor in gentibꝫ: et
exaltabor in terra. Meruit etiam
illam glorioſam exaltationē. de q̄
dicitur q̄ꝫtū ad ip̄m ad Phil̄. ij.
ꝓpter quod. i. ꝓpter humilitatē cru
cis exaltauit illum deus ꝛc̄. totū.
Ergo audiam⁹ nos conſiliū bea
ti petri cū effectu. qui dicit nobis
p̄ me ſue canonice. v. Humiliami
ni ſub potēti manu dei: vt vos ex
altet in tempore tribulationis.
M Circa tertiū vbi tangit̄ paſ
ſionis fruct⁹ afflueñs ꝛ copioſus.
cū ſubdit. om̄ia trahā ad meip̄m.
Uere iſte tract⁹ hoīm fuit multū
fructuoſus. quia ſic merito paſſi
onis dn̄ice tracti fuerūt ad xp̄m:
ꝙ ipi q̇ erant ceci fuerūt illumina
ti. Quaſi eīn mēbranas oui tra/
xit xp̄s ab oculis coꝝ. ꝛ ſic viſū re
ceperunt. Sic̄ dicit̄ Tob. xj. de
illo Thobia iuuene ſignificante
chriſtuꝫ; qui traxit iſta ab oculis

patris ſui ceci: ⁊ ſic viſum recepit.
Quō aūt xp̄s traxit hoīes ad ſeip
ſum exaltatus in cruce. dicit ipſe
Oſee. xj. de hūano genere. In fu/
niculis adam trahā eum. in vin/
culis charitatis. Funiculi adam
ſignificāt penas ⁊ dolores quibꝫ
ligant̄ oēs poſteri adā. ſic ꝙ non
pn̄t libere agere qđ volunt. Certe
iſtis funiculis fuit ligatꝰ xp̄us in
cruce. in quibꝫ traxit ho ies innu
meros ad ſeip̄m. Hoīes dico in
numeros cōſiderātes hmōi funi
culos. i. penas xp̄i ⁊ paſſiōes ꝓ ip
ſis toleratas. p̄ncipaliꝰ tn̄ ⁊ for/
tius traxit in vinculis charitatis.
que traxerūt eum de celo ad t̄rā.
⁊ de terra ad crucē: ⁊ in cruce fece/
runt eum ſtare immobilr̄ donec
dixit illud Jo. xix. Cōſūmatū eſt.
Sciendū aūt ꝙ ſunt quattuor
tractus corꝑales. Quorū primꝰ ē
a calido. Calor em̄ ſolis incorꝑa
tus vaporibꝫ eos trahit ſurſum.
Secūdus ē a vacuo Tātū em̄ na
tura refugit vacuū: ꝙ ſi nihil eſſet
inter celū ⁊ terrā: aqua aſcēderet ⁊
vacuitatē repleret. Tertius tra
ctus ē a tota ſpecie. q̄ tractu ada/
mas ⁊ magnes trahūt ferrū. A to
ta em̄ ſpecie adamātis ⁊ magne/
tis. ⁊ a tota etiā ſpecie ferri eſt: ꝙ il
li trahant ad ſe: ⁊ ferrū trahat̄ ad
ip̄os. Quartꝰ tractus ē a violē
tia: ſicut multi hoīes violēter tra
hunt trabem vel nauē ꝑ aquam
Certe tractus iſte q̄ xp̄s trahit ho
mines ad ſe eſt a calido. qꝛ ꝑ cha
ritatem que infundit̄ ⁊ quaſi in/
corꝑat̄ ip̄orū cordibꝫ merito dn̄i/
ce mortis. Eſt etiā tractꝰ a vacuo
qꝛ eſt ꝑ pauꝑtatē: que xp̄m vacua
uit bonis t̄ꝑalibꝫ: ⁊ alios etiā va
cuat: ſaltē ꝑ ꝯtemptū. qui volunt
trahi ad xp̄m. Eſt etiā tractꝰ a to/
ta ſpecie: quia ē ꝑ pietatē. A tota ei
natura diuinitatis: cuiꝰ ꝓpriū eſt
miſereri ⁊ ꝑcere: eſt pietas ⁊ miſe/
ricordia: ꝑ quā mori volens pro
hoībꝫ: hoīes ad ſe traxit. Et q̄cūqꝫ
volūt ad ip̄ꝫ trahi: oportet ꝙ ſint
miſericordes ⁊ benigni: qꝛ tales
m̄iſcđiam cōſequent̄ Matth. v.
Et certe pietas ē a tota ſpecie hoīſ
quia hō eſt animal māſuetū na/
tura. Eſt etiā tractꝰ iſte a violen/
tia: qꝛ eſt ꝑ aſꝑitatem. ſp̄. peniten/
tie: quā oꝑtet ꝙ faciāt ſibi hoīes
ſi volūt trahi ad xp̄ꝫ. Quia vt ſcri
bitur Matth. xj. Regnū celorꝫ
vim patit̄: ⁊ violenti rapiunt illđ.
Licet em̄ xp̄s ſponte ⁊ volūtarie
crucē ꝑtulerit: ⁊ ꝯtrū eſt de ſe ho/
mines traxerit: hoīes tn̄ pctōres
niſi violentiā ſibi fecerint ꝑ pn̄iaꝫ
nō trahunt̄ ad ip̄m Poteſt etiā di
ci ꝙ quedā violētia fuit illata ſen
ſualitati xp̄i. Oꝑtet nos igit̄ trahi
ad xp̄m ſi volumus trahi ad celū
Trahi dico a calido ꝑ charitateꝫ.
A vacuo ꝑ pauꝑtatē. A tota ſpe/
cie ꝑ pietatē. Et a violētia ꝑ auſte/
ritatem. Job em̄. xxxiiij. dꝛ. ꝙ ſi di
rexerit hō ad deum cor ſuū. ſuꝑ.
ꝑ iſtas ṽtutes: ſp̄m illiꝰ ad ſe tra
het. Sꝫ ꝓh dolor multi ſunt qui
nolunt trahi ad xp̄m. ſic illi de q̄/
bus dicit deus Eſa. v. ve qui tra/
hit iniq̄tatē in funiculis vanitat̄
⁊ quaſi vinculū plauſtri peccatū

Funiculi em̄ ⁊ viculū quibꝯ plau
ſtrū diaboli trahit̄: quo etiā ipſe
trahit hoīes malos ad infernum
ſunt pctā oīa. Jn ipīs em̄ trahit̄
plauſtrū ipiꝰ: qđ eſt ſua malicia
cū pctōribꝯ in infernū. Sciēdū
aūt ꝙ q̇dā hoīes ſūt boni tracto
res q̇dā aūt peſſimi. Quidā autē
trahunt ſapientiā ſtudendo ⁊ ad
diſcendo ⁊ q̄ꝫtū ad iſtos dr̄ Job
xxviij. Trahit̄ ſapiētia de occult̄
.i. de ſcripturis ſacris: de q̇bus eā
trahit bonꝰ hō ſtudendo ⁊ addi⸗
ſcendo. Quidā āt trahūt ad ſe pe
cuniā rapiēdo ⁊ iniuſte acquiren
do. De quorū q̄libet dr̄ Abacuc. j
Totū in hamo ſuo leuauit: traxit
illud in ſagena ſua: ⁊ cōgregauit
in rethe ſuū. Hamus em̄ ſagena
⁊ rethe hoīs auari ⁊ cupidi ſunt
ſua cupiditas ⁊ auaricia. ⁊ in iſt̄
breuiter trahūt totū q̇cq̇d ē in mū
do: q̄ꝫtū eſt de ſua voluntate. Qui
dam aūt ſūt q̇ trahūt homīes ad
xp̄m eos v̄bis ⁊ exemplis erudiē
do. Sicut dr̄ de petro Joh. vltio
ꝙ traxit rethe plenū magnis piſci
bus. Per iſtud rethe petri intelli⸗
git̄ ſua ⁊ doctorū eccl̄ie p̄dicatio.
in quo .i. in cuiꝰ v̄tute tracti ſunt
hoīes innumeri ad xp̄m. Quidaꝫ
aūt trahunt hoīes ad diabolum
ſuis malis v̄bis ⁊ exēplis alliciē⸗
do ⁊ decipiendo. Sicut dr̄ de q̄li
bet tali Job. xxj. ꝙ poſt ſe oēm ho
minē trahit. ſp̄. q̄ꝫtū eſt de ſe. Sed
q̇d eſt: Certe bonos tractores tra
hit ad ſe xp̄s in p̄nti ꝑ grām: ⁊ in
futuro ꝑ gloriam. ſicut ip̄e dic̄ de
quolibet: vt eſt dictū. Trahaꝫ ip⸗
ſum in vinculis charitatis Oſee.
xj. Sed malos tractores q̇ (ſic̄ dr̄
Hiere. xiiij.) traxerunt ventū qua
ſi dracones. Trahūt em̄ homīes
mūdani ventū .i. honores mūdi.
⁊ bona tp̄alia ad refrigerandum
calorē ſue cupiditatis. Trahit di
co tales diabolus cauda ſua. id ē
aſtutia ſua ac fallacia ſua in infer
num. Dicit̄ em̄ Apoc. xij. ꝙ beſtia
illa que ſignificabat diabolū tra⸗
xit tertiā ꝑtem ſtellarū cauda ſua.
.i. aſtutia ſua traxit tertiā ꝑteꝫ ho⸗
minū xp̄ianorū ⁊ p̄cipue ſimula⸗
torum qui deberēt eſſe quaſi ſtel⸗
le ⁊ nō ſunt. Jaꝫ traxit eos ad ter
ram .i. ad amorē ⁊ amplexū terre
norum: ⁊ deinde ad terrā mortu⸗
orum. Quicq̇d tn̄ ſit de reprobis
hoībꝯ nos dicamus humilit̄ do
mino ieſu xp̄o ſic. Dñe qui merito
tue paſſionis ad tuā fidē traxiſti
nos: rogamꝰ ⁊ ſupplicamus: vt
iſte tractus in nob̄ habeat efficaci
am: vt vicꝫ te trahēte nos pꝰ te tra
hamur ad ſydera celi clara quod
ip̄e nobis preſtare dignet̄. Amen
Sciendum aūt ꝙ alique eccle
ſie legunt iſta die ſabbati ꝓ euan
gelio iſtā ꝑtē euāgelij Joh. q̄ ſcri
bitur Joh. vj. Et incipit. Amen a⸗
men dico vobis niſi māducaue⸗
ritis carnē filij hoīs ⁊c̄. Sequit̄
parū infra v̄bū xp̄i. Caro mea v̄e
eſt cibꝯ. ⁊ ſanguis meꝰ v̄e eſt potꝰ
Qđ quidē verbū cōuenientiꝰ pōt
ſumi ꝓ p̄dicatione ferie q̇nte in ce
na dn̄i q̄ꝫ in iſto ſabbato. Tūc em̄
fuit inſtitutū ſacr̄m altaris. Jn q̊
caro xp̄i ſub ſpecie panis vere eſt

cib⁊:⁊ ſanguis ſub ſpecie vini ve/
re eſt pot⁹. Et adhuc ꝯuenientius
ſumit̃ h̃ v̄bū ꝑ p̄dicatiōe corpoꝝ
dñi:⁊ hoc in feſto eiuſdē qđ cele/
brat̃ feria q̇nta poſt octauā pente
coſtes. Unde vel in cena dñi: vel
in feſto p̄dicto faciem⁹ ſmonē do
dante de v̄bo ſupradicto.ſ. Caro
mea ⁊c̄.

Dominica in ramiſpalmaruꝫ.

Sermo I

ACceperūt ramos palmarū:⁊ pro
ceſſerūt ei obuiā:⁊ cla/
mabant oſanna: bñdict⁹ q̇ venit
in noīe dñi. rex iſrael Jo.xij. Ꝺ

Ad euidētiā hui⁹ ſacre diei q̄m
xp̄iani vocāt ramiſpalmarū ſunt
aliqua p̄mittenda. Primū eſt ꝙ
illo anno q̊ xp̄s dñs fuit in cruce
īmolat⁹ ꝑ nob:fuit iſta dies.ſ.ra/
miſpalmarū ad lr̃am ſm mgr̃m
in hiſtorijs decima dies aprilis.
Jn q̄ ſm legē agn⁹ īmolād⁹ deci
maq̄rta luna ad veſpam:h̃ ē q̇n/
ta feria ſequenti debebat portari
ad locū victime.ibiq̃ ſuari vſq̃
ad horā īmolatiōis. Secūdū eſt
ꝙ vt v̄itas rñderet ꝑ oīa figure:
idcirco agn⁹ ꝑ nob īmoland⁹.ſcꝫ
xp̄s dñs iſta die que fuit decia a/
prilis:vt ē dictū.venit ad locū vi/
ctime.ſ.in hierl̃m:vect⁹ aſello:ibi/
q̃ māſit:vel multū ꝓpe.ſ.in betha
nia vſq̃ ad veſpam ſequētis q̇n/
te ferie:in qua ſeip̄m īmolauit ſa/
cramētalr̃. Et poſtea q̄ſi ſtatim ea
dem nocte cepit ſua corꝑalis īmo
gr̃o q̄ fuit cōſūmata circa nonā
diei ſequētis. Tertiū ē ꝙ in iſto
aduētu xp̄i in hierl̃m turba mul/
ta collecta de ſimplicib⁊ iudeorū
⁊ de pueꝝ hebreoꝝ:⁊ vt puto de
q̇buſdā gentilib⁊:qui venerāt ad
orare in die feſto:ꝓceſſerūt ei ob/
uiam. Quorū aliqui cedebant ra
mos de arborib⁊:⁊ iactabāt ante
eum. Alij v̄o veſtimēta ſua ſterne
bant in via:⁊ oēs tam illi q̇ pre
ibant q̄ꝫ illi q̇ ſequebant̃ voce ma
gna clamabāt dicentes. Oſanna
⁊c̄. Q auť in iſta turba cēnt pue/
ri hebreoꝝ h̃ teſtat̃ eccl'ia q̄ ſic can
tat iſta die. Pueri hebreoruꝫ ⁊c̄.
Quod etiam ſatis patet ex textu
Matth.xxj.vbi dicit̃ ꝙ ſtatim p⁹
ingreſſum ciuitatis:ingreſſus fu
it in templū. Et ꝙ indignati fuer̃t
p̄ncipes ſacerdotū:q2 audierunt
pueros clamātes in templo:⁊ di
centes. Oſanna filio dauid:vnde
credo ꝙ iſti pueri fuerāt in ꝓceſſi
one. Q etiā in iſta turba fuerint
gentiles.ꝓbat̃ ꝑ illud qđ dicitur
Joh.xij.ꝙ q̇dā gentiles venerāt
ad diē feſtū:q̇ vt ibi dr̃:ieſum vi/
dere voluerūt:vñ puto ꝙ aliq̇ de
ip̄is fuerūt in ꝓceſſiōe: Qđ nō va
cat a pulcro myſterio:ſicut nec va
cat a myſterio ꝙ iſta die(vt Mat.
refert)aſina ⁊ pull⁹ fuerūt ad eum
adducta. Ex vtroq̃ eīm populo.
ſcꝫ iudeorū deſignatorū ꝑ aſinaꝫ.
⁊ gentiliū deſignatorū ꝑ pullum
colligēda erat ſcā eccl'ia:q̄ debebat
xp̄m dñm ꝑfectiſſime honorare.
Ꝑ De q̇b⁊ auť arborib⁊ q̊s ce/
debāt ⁊ ſternebāt in via ſol⁹ Joh.
explicat in h̃ v̄bo dicēs, acceperūt

ramos palmarū. Puto tñ φ cuȝ
ipē tūc tranſiret ꝑ montē oliueti.
in q̄ ē abūdātia diuerſarū arborū
ꝓcipue palmarū ⁊ oliuarū: φ ac/
ceperunt nō ſolū ramos palmaꝝ
ſꝫ etiā oliuarū: ⁊ etiā ceteraꝝ arbo
rum. Sic em̄ hodie plane innu/
it eccl'ia in officio. ſ. in bn̄dictione
ramorū. Quartū ē φ iſtā ꝓceſſio/
nem factā hodie ad lr̄am regi no/
ſtro etiā die iſta repn̄tat eccleſia ꝑ
quādā epl'am: que ſcribit᷑ Exo. xv
Et incipit. Venerūt filij iſrael ī he
lym ⁊c̄. Legit etiā euāgeliū quod
ſcribit᷑ Matth. xxj. Et incipit. Cū
appropinquaſſet ieſus hieroſoli
mis ⁊c̄. Epl'a etiā repn̄tat figura
liter ꝓceſſionem xp̄o factam ꝑ he
breos: Idcirco dr̄ in ꝓ̇ncipio epl'e
φ filij iſrl' ſiue lr̄a ſiue ſpū venerūt.
ſp̄. hodie ꝓceſſionalr̄ in helym. id
eſt. ad xp̄m. Helym em̄ interp̄tat᷑
fortis ⁊ indeficiēs ⁊ ſignificat xp̄ȝ
qui fuit fortis ſm deitatem ⁊ ſm
aīam. Sed fuit infirm⁹ ⁊ deficiēs
ſm carnē. iuxta illud Matth. xx/
vj. Spūs ꝓmpt⁹ ē: caro aūt infir
ma. Tūc em̄ erāt cū xp̄o duodecī
fontes. i. duodecī apl'i. quorū do
ctrina potat⁹ ē mūd⁹ aqua ſapiē/
tie ſalutaris ⁊ celeſtis. ⁊ ſeptuagī/
ta palme. i. ſeptuaginta diſcipuli
quorū ꝓ̄dicatiōe palmas victorie
xp̄i mūd⁹ agnouit: hec in gloſa.
In euāgelio ꝟo expꝛ̄ſſe ⁊ ſine figu
ra recolit᷑ ꝓceſſio ſupradicta. ſicut
apparet intuenti. In miſſa ꝟo tā
in epl'a que ſcribit᷑ ad Phil'. ij. ⁊ ī
cipit. Hoc em̄ ſentite in vobis ⁊c̄
ꝙ in euāgelio qd̄ cōīt᷑ dr̄ paſſio.
qd̄ q̄dē euāgeliū ſcribit᷑ Mat. xx/
vj. Et incipit. Scitꝭ qꝛ p⁹ biduūȝ
paſca fiet ⁊c̄. expꝛ̄ſſe ⁊ ſine figura re
colit᷑ xp̄i paſſio. Cui⁹ ꝟtute ⁊ meri
to acq̇rit᷑ ſal⁹ illa q̄m ſpūſſcūs po
ſtulabat ꝑ ora illorum q̇ clama/
bant. oſāna ⁊c̄. Poſtulabat dico
ſpūſſcūs nō ꝓ ſe cū ipē ſit actor ſa
lutis. ſed ꝓ hoīb⁹. Etiā dico φ ſpi
ritus ſanct⁹ poſtulabat. Quia ſm
Chryſ. Illi hoīes neſciebāt quid
laudabāt. ſꝫ ſpūs ſubito ingreſſ⁹
ꝑ ora illorū ꝟitatē fundebat. Et
ↄueniēt᷑ iſta die q̄ fuit decia aṗ/
lis legit᷑ xp̄i paſſio q̄uis iſta die
nō fuit paſſus: ꝓpt᷑ pulcrū myſte/
rium. legit᷑ eī Joſue. iiij. φ filij iſrl'
poſtq̄ȝ circuīerāt deſtū ꝑ q̄dragi/
ta ānos decia die ꝓ̇mi mēſis. i. aṗ
lis. xlj. anni intrauerūt t̄ram pro
miſſiōis. Sic ⁊ ꝟi xp̄iani fcō ꝓceſ
ſionali circūitu ꝑ iſtū mūdū ꝟtu/
te paſſiōis xp̄i q̄ legit᷑ hac decima
die itrāt viuentiū t̄rā. Quāuis āt
oēs euāgeliſte loq̄nt᷑ d̄ iſta ꝓceſſi/
one: expꝛ̄ſſi⁹ tñ loquūt᷑ Matth. ⁊
Joh. Et iō de euāgelio cuiuſlibet
iſtoꝝ accipio vnū ꝟbū ꝓ̄dicabile
ꝓ iſta die. Verꝝ qꝛ ſol⁹ Jo. loq̇t᷑ de
rāis palmaꝝ. ꝓpt᷑ qd̄ ⁊ iſta dñica
dr̄ dñica ramiſpalmaꝝ. Idcirco
ꝓ̇mū ſmonē facio d̄ ꝟb Jo. ſup̄/
dictꝭ. ſ. acceperūt rāos palmaꝝ ⁊c̄.
Q In q̇b⁹ q̇dē ꝟb euident᷑ nob
oñdit᷑ quō illi hoīes ad lr̄aȝ xp̄m
dñm honorauerūt. Et quō etiā noſ
ſcḿ eoꝝ itelligēdo allegoricē ſpi
ritualr̄ ip̄m dēm⁹ honorare. Illi
em̄ homines honorauerūt xp̄m ī
facto iſto tripl'r. ſ. Maīb⁹ pedib⁹ ⁊

vocib⁹. Uel ſic. honorauerũt ip̄m
frondib⁹ arborũ: ſicut triũphato-
rem hoſtis. Greſſib⁹ corporũ. ſic̄
dñatorem orbis. Et vocib⁹ pecto
rum: ſicut reparatorē ⁊ ꝯſũmatorez
pacis. Dico ꝙ honorauerunt
ip̄m frondib⁹ arborũ: ſicut trium
phatorē hoſtis. Et hoc in manib⁹
ſuis ramos accipiēdo: quod no-
tatur. cũ p̄mittit. Acceperũt rāos
palmarũ. Acceperũt vtiqꝫ ramoſ
iſtos palmarũ. ꝓteſtantes facto
ſuo ꝙ xp̄s dñs erat de hoſte mali
gno triũphatur⁹. Ram⁹ em̄ pal-
me portabat in ſignũ victorie et
triumphi. Uidet em̄ ꝙ ſpũſſan-
ctus ad cor ip̄orũ loquēs dixit eiſ
v̄ba illa que ſcribũt Neemie. viij.
Egredimini in montē. ſp̄. oliueti
obuiā ſaluatori venienti ad locũ
ſui certaminis: ⁊ afferte frondes
oliue ⁊ ramos palmarũ. Et h̄ nō
ſine pulcro myſterio. Frondes ei
oliue attulerũt: ꝓteſtādo xp̄i miſe
ricordiā: ⁊ ꝙ ip̄e in mundũ vene-
rat ad fundendũ oleũ. ſp̄. miſc̄die
⁊ ad ſanandũ vulnera hũani ge-
neris ſaucij ⁊ ſemiuiui. Jp̄e enim
fuit ꝑ figurā illa colũba que por-
tans ramũ oliue tp̄e diluuij venit
ad arcā. ſic̄ habet Gen̄. viij. Jpſe
em̄ tp̄e maximi diluuij in q̄ om̄eſ
hoīes erāt in ꝑiculo et̄ne ſubmer
ſionis venit ad arcā. ſ. eccl̄ie por-
tans ramũ oliue in ſignũ pacis i
ter deũ ⁊ hoīes ꝑ ip̄m repande. At
tulerunt etiā ramos palmarũ ꝓ-
teſtantes ip̄m fore victorē ⁊ trium
phatorē diaboli ꝑ mortem crucꝭ.
Secũdo dico ꝙ honorauerũt
ip̄m ad lr̄am greſſib⁹ corporũ tā-
qꝫ dñatorē orbis. Et hoc pedib⁹
ſuis ei obuiā ꝓcedēdo: qđ notat.
cũ addit. Et ꝓceſſerunt ei obuiaz
Chriſto em̄ tanqꝫ dñatori mũdi
ꝓceſſerũt illi hoīes obuiā ꝓteſtan
tes facto ſuo xp̄i dñiũ ⁊ regimen
vniuerſi. Cōſueuerũt em̄ ſubditi
cũ ꝓceſſiōe honorabili venire ob
uiā dño ſuo veniēti ꝑſonal'r ad ſu
am ciuitatē. Sic fecerũt iſti ſic̄ bo
ni ſubditi ⁊ fideles ſuitores. vnđ
pōt exponi de xp̄o illud qđ ſcribit
de Jacob Gen̄. xxxij. Fuerũt ei ob
uiam angeli dei. Jſti em̄ obuian
tes ꝓ tāto pn̄t dici angeli: qꝛ hũili
ter ⁊ reuerēter xp̄m ſic̄ ſuũ verum
dñm honorauerũt. Tertio di-
co ꝙ iſti honorauerũt xp̄m ſic̄ ſu
um verꝫ dñm vocib⁹ pectoꝝ ſicut
reparatorē ⁊ ꝯſũmatorē pacꝭ. ⁊ hoc
ſuis labijs ab eo ſalutē poſtulan
tes: ip̄mqꝫ ſaluatorē ꝓteſtantes.
qđ notat. cũ đr. Et clamabāt oſā-
na. Oſanna em̄ ſm̄ Hiero. eſt di-
ctio hebraica cōpoſita ex integro
⁊ corrupto. Oſi em̄ grece idē ē qđ
ſalua latine. Anna: ſm̄ eundē ē in
teriectio obſecrātis. Sicut pape ē
interiectio admirātis. Et heu interie-
ctio dolentis. Anna ergo hebrai-
ce idem eſt quod obſecro latine.
Senſus ergo erat. Oſanna. id ē.
obſecro ſalua. Et ſi ambe dictio
nes eſſent integre tunc deberet di
ci Oſianna ſed prima dictio ē cor
rupta. et dicitur Oſanna. Et ſunt
iſta verba que dixerunt iſti hoīes
chriſto ſumpta de Pſ̄. vbi dici-
tur ſic hebraice O adonai oſanna

Sed latine dicit̃ ſic. O dñe ſaluū
me fac.o dñe bñ ꝓſperare:bñdi/
ctus qui vētur⁹ es in noīe dñi.h̄
eñ p̄dictū fuerat de xp̄o Sed iſti
hoīes vt videt̃ crediderūt h̄ eē im
pletū. Et ideo nō dicebāt bñdict⁹
qui ventur⁹ eſt:ſed bñdict⁹ q̇ ve/
nit in noīe dñi rex iſrael. Dicit̃ ḡ.
Acceperūt ramos pal.ꝛc̄. R
Circa primū ſciendū ꝙ nos fi/
deles exemplo illorū hoīm por/
tamus hodie ramos in ꝓceſſione
quā facim⁹ in quadruplex ſignū
Quorū primū eſt q̄ztū ad chriſtū
Tria ꝟo alia q̄ztū ad nos. Por/
tam⁹ eñ ramos q̄ztū ad chriſtū
In ſignū ſubiugationis inimi/
corū. Sed portam⁹ ramos q̄ztū
ad nos In ſignū fructificatiōis
meritorū. In ſignū etiā deteſta
tionis viciorū. In ſignū etiaꝫ ꝓ/
teſtationis gaudiorū. De q̇bꝫ
oībꝫ exponi pōt illud qḋ ſcribit̃
Leui.xxiij. Sumetis (d̄r nob̄) fru
ctus arboris pulcerrime:ſpatulas
q̄ꝫ palmarū:ꝛ ramos ligni denſa
rum frondiū:ꝛ ſalices de torrēte:
ꝛ letabimini coraꝫ dño deo vr̄o.
In qua q̇dē auctoritate fit men/
tio de palmis. De ramis. De ſali/
cibus ꝛ de fructibꝫ ꝛ de leticia de
bite regulata. Proſeq̄mur ḡ iſta
ſic Sumetis vob̄ (dicit ſpūſſcūs)
ſpatulas palmarū:ꝛ hoc q̄ztū ad
xp̄m.in ſignū vicꝫ.ſubiugationis
inimicoruꝫ. Portam⁹ eñ hodie
ſpatulas.i.ramos palmarū.in ſi
gnum ꝙ xp̄s dñs tā nobilē victo
riam obtinuit ꝑ mortē crucis de
hoſte. Et ꝙ ip̄e iā aſcendit in pal/
mā:ꝛ iā app̄hēdit fruct⁹ ei⁹:q̇ fue
runt victoria de diabolo:ꝛ expe/
ditio humani generis ab ei⁹ ꝟui/
tute. Cañ.vij. Dicit̃ aūt ſecūdo q̄z
tū ad nos. Sumetis vobis fru/
ctus arboris pulcerrime.in ſignū
fructificatiōis meritorie. Deſigna
mus eñ ꝑ iſtos ramos ꝙ iā fru
ctificauerim⁹ merita vel ſaltē pro
ponimus fructificare. ꝟm Heb.
Arbor pulcerrima:de qua fit hic
mentio:eſt cui⁹ fruct⁹ ſunt mala
punica que quidē arbor ſemper
habet botros:folia:flores:ꝛ fru/
ctus:ꝛ in qualibet differētia.ſ.te/
neros:virides ꝛ maturos. Sic
aīa cuiuſlibet hoīs hodie digne
ramos deferētis:debet ſemꝑ ha/
bere botros ſancte meditationis.
Folia honeſte cōuerſatiōis. Flo/
res odorifere opiniōis. Et fruct⁹
meritorie actiōis. Teneros q̇deꝫ
ꝑ vite innouationē:virides ꝑ iu/
gem executionē. Et maturos ꝑ fi
nalem cōſūmationē. De iſtis fru/
ctibꝫ dicit nobis p̄curſor Luc̄.iij.
Facite dignos fruct⁹ penitentie.
Et apl̄s ad Ro.vj.dicit ꝟis peni
tentibꝫ cuiuſmodi debēt eē oēs
qui hodie portāt ramos ſic. Nūc
ꝟo liberati a pctō:ꝟui āt facti dō o
habetis fructū veſtrū in ſanctifi/
cationem:finē ꝟo vitam eternam
Nō ſic aūt de peccatis:de q̇bꝫ ſta
tim ſupra dixerat. Finis illorum
mors eſt. Ergo dicit̃ nob̄ hodie.
Sumite vobis fructus arboris
pulcerrime.i.aīe ſcē.cui⁹ fruct⁹ ſūt
oꝑa meritoria vite. S Ad/
huc dicit̃ tertio q̄ztū ad nos. Su/

mẽtis vob ramos ligni denſarũ
frondiũ ꝛ ſalices de torrente: ꝛ hꝰ
in ſignũ deteſtatiõis vitiorũ. Ra
mi em̃ ligni denſarũ frondiũ: ꝛ p̄
cipue ſalices de torrẽte ſemꝑ ſunt
virides: ꝛ p̄cipue ſalices ꝓpter hu
morẽ torrẽtis. Nũc aũt q̃ꝫdiu eſt
aĩa in pctõ mortali: ꝛ ſubdita vi/
tijs: eſt tota ſicca ꝛ arida: ſic̃ terra
ſine aqua: ac ꝑ hoc ſterilis ꝛ infe/
cunda. Sꝫ qñ ꝑ lachrymoſam cõ
punctionẽ ꝛ vitiorũ deteſtationẽ
intrat in ip̄am humor diuine gr̃e
tunc pellit̃ ab aĩa omnis ſiccitas
oĩſqꝫ ſterilitas: ꝛ q̃ priꝰ tota erat
arida ꝛ infructuoſa: fit virẽs ꝛ fe/
cũda. Uñ illi q̇ digni portant ho
die ramos virides ꝛ florẽtes: ma
nifeſte deſignãt ꝙ ip̄i om̃ia vitia
deteſtent̃: alias falſe ꝛ ſine ꝟitate
portãt romos. Illi autẽ q̇ digne
portant ſuo mõ vincũt vitia. ſicut
xp̄s triũphauit de hoſte. Undꝰ de
iſtis põt exponi illud qꝰ dicitur
Judicũ. ix. Certatim ramos p̄ci/
dentes de arboribꝫ ſequebant̃ du
cem. Iſti em̃ ſequunt̃ ducẽ ſuũ. ſ.
xp̄m q̇ in virtute ſua de vitijs triũ
phant. vñ de iſtis etiã exponi põt
illꝰ qꝰ ſcribit̃. ij. Machab. j. Ra/
mos virides p̄ferebãt iude. id eſt
xp̄o ꝑ iudã figurato. Adhuc q̃r
to dicit̃ nob. Et letabimini coraꝫ
dño deo veſtro. ꝛ hꝰ in ſignũ pro/
teſtatiõis gaudiorũ. Certe qui di
gne portãt hodie ramos: euident̃
ꝓteſtant̃ ꝙ ip̄i interius gaudent
in ſuis mẽtibꝫ leticia ſp̄ũali: ac ꝑ
hꝰ ꝙ ſunt iuſti. qꝛ nullus niſi iu/
ſtus põt iſto gaudio exultare. ꝓpt̃

q uod dꝛ in pſ̃. Letamini in dño
ꝛ exultate iuſti ꝛc̃. Et alibi in pſ̃.
Juſti epulent̃ ꝛ exultent in cõſpe/
ctu dei: ꝛ delectent̃ in leticia. Ueꝝ
iſtud gaudiũ licꝫ nõ poſſit ſimul
eſſe cũ dolore vel triſticia ſibi op
poſitis. cõpatit̃ tñ ſecũ aliquẽ pi/
um dolorẽ ꝛ ſanctã triſticiã de ali
quibꝫ: vtpote de pctĩs que hõ cõ/
miſit. De damnatiõe ꝓximorum
De dilatione celeſtis leticie. Et de
ꝓrogatiõe p̄ſentis miſerie. hec em̃
nullo modo ſibi opponũt̃. Quia
ſm Aug. Uerus penitẽs dolet dꝰ
peccatis ſuis: ꝛ de dolore gaudet
In ſignũ cuiꝰ ſtatim poſt iſtũ ho
norẽ quẽ iſti hoĩes fecerũt xp̄o de
quo poterat gaudere: fleuit ſuper
ciuitatẽ. ſic̃ habet̃ Luc̃. xix. Stati
etiã poſt iſtã ꝓceſſionẽ gaudioſã
ĩcipimꝰ officiũ de doloroſa paſ/
ſione ſaluatoris. In ſignũ ꝙ xp̄s
ſm ap̄lm ad Heb. xij. Propoſi/
to ſibi gaudio ſuſtinuit crucẽ ꝛc̃.
Et in ſignũ etiã ꝙ ſm ꝙ dꝛ Pro
uerb. xiiij. Riſus dolore miſcebi
tur: ꝛ extrema gaudij luctus oc/
cupat. ¶ Eſt aũt ſciendũ cir/
ca iſtos ramos moralr̃ loquẽdo.
ꝙ nos legimꝰ in ſcp̄tura quattu/
or genera ramorũ. ſ. ramos lyba/
ni. Oſee. xiiij. Erũpet radix eiꝰ vt
lybani. ibunt rami eius. Ramos
etiã oliue. ſicut ſupra dictum eſt.
Et innuit ap̄ls ad Roma. xj. Ra
mos etiã palmaꝝ. Eccĩ. l. Circa il
lum ſteterunt quaſi rami palme.
Ramos etiam therebinthi. vnde
Eccĩ. xxiiij. Ego (dicit ſapiẽtia) q̃ſi
therebinthꝰ extendi ramos meos

⁊ rami mei rami honor⁊ ⁊ gratie. Moral'r loquēdo illi portāt hodie ramū lybani: qui interp̄tatur candidatio. qui p̱ caſtitatē vincūt carnis luxuriā. Sȝ illi portāt hodie ramos oliue. qui per pietateȝ vincūt auariciaȝ: que odit omnē miſcōdiaȝ: quā oliua deſignat. Sȝ illi portant hodie ramos palmarū: qui p̱ longanimitatem vincūt om̄em mentis incōſtantiā ⁊ īpatientiā: Palma em̄ eſt arbor multum longeua. Sed illi portāt hodie ramū therebinti: qui p̱ humilitatem vincunt ſup̱biā. Eſt eī therebint⁹ arbor breuis ⁊ nig: multum tñ odorifera: ⁊ fructifera: ⁊ q̄ longe extendit ramos ſuos. Sic dico ꝙ aīa ſancta p̱ verā humilitatem eſt breuis ⁊ nigra in oc'lis ſuis ⁊ deſpecta. Sȝ eſt multum odorifera deo: ⁊ angelis multuȝ fructifera. Quia ſcḋm Greg⁊. Qui ſine humilitate v̄tutes cōgregat. quaſi paleas in ventū portat. Extendit etiam multū longe ramos ſuos. quia q̄ ſe humiliat exaltabitur: dicit ſaluator. Et oratio hūiliantis ſe nubes penetrat. dicit ſapiens Eccī. xxxv. Idem poſſet dici de ramis ſynapis. De q̄bꝫ dicit ſaluator Matth. xiij. ſic. Granuȝ inq̄t ſynapis min⁹ eſt om̄ibꝫ ſeminibus. Cū aūt creuerit: maī⁹ ē oībus oleribus. Et fit arbor. ita vt volucres celi habitēt ī ramis ei⁹. Hec omnia exponi poſſunt de v̄tute humilitatis que inter omnes v̄tutes eſt minima effectiue: quia homines minimos efficit in ocu lis ſuis. Reuera rami humilitatis ſunt rami honoris et gratie: vt dictum eſt ſupra de ramis therebinti. Quia in ramis eius vt hic dicit̄. volucres celi. i. iuſti viri habitant ⁊ quieſcunt. V Pro dolor in multis hominib⁹ iſti rami ſiccantur per cupiditatem. ſup̱. tam carnis q̄ȝ mundi: vnde dicitur de iſtis ramis q̄ȝtum ad peccatores Job. xv. Ramos eiuſ arefaciet flāma. Flāma dico cupiditatis tam carnalis q̄ȝ mundane. In quibuſdā rami iſti ſecant̄ ⁊ franguntur p̱ inſtabilitateȝ: vn̄ dicitur de talibus Sapieñ. iiij. ꝙ rami talium infirmiter poſiti a vento. ſcȝ mundane vanitatis aduerſitatis ⁊ ſuperbie cōmouebūtur ⁊c̄. Sequitur. Confringētur em̄ rami incōſūmati. In quibuſdam autem decorticantur ⁊ ſpoliantur propter turpis vite oſtenſionem: vnde peccator talis poteſt dicere illud Johel'. j. Ficū meam decorticauit: nudauit ⁊ ſpoliauit. ſup̱. mea turpis vita. Et rami eius albi facti ſunt. id eſt. tota vita mea: ⁊ om̄ia opera mea ſine cortice ⁊ ſine virore hominibus apparent. In quibuſdam etiaȝ īmo in omnibus pctōribus rami iſti fedantur propter demonum habitatiōeȝ. Dañ. em̄. iiij. dr̄ ꝙ in ramis illi⁹ arbor⁊ quā vidit ille rex babylōis ꝯuerſabāt̄ volucres celi. i. demōes q̄ dicunt̄ volucres celi eo ꝙ hītāt ī celo. i. ī iſto aere caliginoſo. Certe ī rāis. i. ī cogitatōibꝫ ⁊ affectionibus verbis ⁊ op̱ibus

taliū ꝯuerſant habitāt ꝛ quieſcūt
demones.ac ꝑ hoc cū ipi ſint im/
mūdi ſpūs oīa iſta fedāt. Pro
deo chariſſimi portem⁹ ramos vi
rides nō ſiccos:integros nō fra/
ctos:veſtitos cortice nō nudos.
ꝛ in quib⁹ angeli habitēt ꝛ demo
nes fugiāt. Quia q̇ ī talib⁹ ramis
cōmorant ꝛ tales ramos portāt:
morant in ramis ſapiētie. De q̇b⁹
dr Eccī.xiiij. Qui ſub ramis ſapi
entie morabit ꝓteget ſub tegmīe
illius a feruore:ꝛ ī gloria eius re
quieſcet. X Circa ſecūdū ſciē/
dum ꝙ in iſta ꝓceſſione quā ho/
die facimus xp̄o ꝓteſtamur q̄ttu
or.ſ. Obſequiū hebraice venera
tionis. Impiū dñatiōis. Cir/
cūitū humane ꝑegrinatiōis. Et
occurſum extreme obuiationis.

Dico primo ꝙ faciēdo iſtā pro
ceſſionē nos ꝓteſtamur ꝛ rep̄ſen/
tamus obſequiū. Rep̄ſentamus
em̄ illā gaudioſam ꝓceſſionē q̄m
iſta die fecerūt hebrei dño ieſu xp̄o
obuiātes ei veniēti in hieruſalem
cū ramis palmarū ꝛ ꝓceſſerunt
ei obuiā.magnis vocib⁹ laudan
tes eum.ſicut dicit in iſto verbo.
Acceperūt ramos palmarū ꝛ pro
ceſſerūt ei obuiā ꝛc̄. De qua ꝓceſ
ſione gaudioſa fuerat dictū pro/
phetice Zach.ix. Exulta ſatis filia
ſion:iubila filia hieruſalē ꝛc̄. Vn̄
in iſta ꝓceſſiōe fuit verificatū illō
pſ̄. Miſcōia ꝛ ṽitas obuiauerūt
ſibi. Miſcōia q̇dē xp̄i venientis.
Et ṽitas ꝓphetie p̄dicētis q̄ tunc
fuit impleta. Itē fuit tūc verifica/
tum verbū ſapiētis Prouer.xxix.

Pauꝑ ꝛ creditor obuiauerūt ſi/
bi. Pauꝑ quidē ille ꝓplus. Credi
tor quidē xp̄s qui credit omī ho/
mini bona que habet. Secun
do dico faciēdo iſtā ꝓceſſionē ꝓ/
teſtamur q̄ꝫtū ad xp̄m impiū vni
uerſe dñationis. Illi em̄ (vt dictū
fuit ſupra) ꝓceſſerūt obuiā xp̄o ve
nienti humiliter ꝛ reuerēter ſicut
ſubditi dño ſuo. Qō ꝛ nos debe
mus facere ſicut dicit d̄ illis ꝙ ex
ierūt de ciuitate obuiā illi.ij. Ma
chab.x.nos em̄ debem⁹ exire de ci
uitate toti⁹ mūdi obuiā xp̄o ꝓte/
ſtantes in eo vniuerſum domini
um. Tertio dico ꝙ ꝓteſtamur
q̄ꝫtū ad nos circūitū hūane ꝑegri
nationis. Exiuim⁹ em̄ modo de
eccl'ia.circūiuim⁹ clauſtrū vel ci/
miteriū.ꝛ reuertimur in eccleſiaꝫ
ſed ꝑ aliud hoſtiū. Et certe hoc fa
ciendo ꝓteſtamur ꝛ repñtam⁹ ꝙ
hoīes exiuerunt de paradiſo per
pctm̄ primi hoīs ꝛ ꝑ mūdū iſtuꝫ
faciūt longū circūitū:reuertentes
in celum ꝑ portā iuſticie q̇ exiue/
runt ꝑ portā inobedientie. Certe
iſto tempe q̄ꝫ maxime qñ xp̄s pro
ceſſit ad pugnā contra hoſtes. Et
qñ etiā temp⁹ eſt quo ſolēt reges
ad bella ꝓcedere:nos etiaꝫ debē⁹
ꝓcedere ad pugnā cōtra multos
hoſtes. Sicut em̄ filij iſrael circū
iendo deſertū inuenerūt multos
hoſtes:cōtra q̄s in pugnā ꝓceſſe
runt.ita ꝛ nos mūdū iſtū circūiē
do oportet cōtra multos hoſtes
pugnare.ſic filij iſrl' ꝓceſſerūt ad
uerſus philiſteos.ſicut dr.j. Re.
xvij. Hoc ei ē tp̄s.ſ.toti⁹ vite pñtꝭ

quo ſolēt reges.i.iuſti viri.qui be
ne regūt ſe.ad bella ꝓcedere.De q̊
ij.Regū.xj. Nobis em̄ dicit̄ Hie
remie.xlvj. Prepate ſcutū.ſ.fidei
⁊ clipeū.ſ.iuſticie.⁊ꝓcedite ad bel
lū. ɏ Quarto dico ꝙ faciēdo
iſtā ꝓceſſionē ꝓteſtamur ⁊ repn̄ta
mus occurſum extreme obuiatio
nis.qn̄.ſ.ꝓcedemꝰ obuiaʒ xp̄o in
aere pꝰ reſurrectionē. De q̊ ſcribit̄
.j.ad Theſ.iiij.Qn̄ ēt ꝓcedēt q̇ bo
na fecerūt i reſurrectiōeʒ vite.⁊ q̇
mala egerūt in reſurrectionē iudi
cij Job.v. Qn̄ etiā ſubito clamor
fiet.Ecce ſponſus venit:exite ob/
uiam ei Matth.xxv.Faciētes em̄
iſtā ꝓceſſionē debemus meditari
de iſta vltima ꝓceſſione ⁊ obuia/
tione ſm̄ quā differēter ꝓcedēt ele
cti ⁊ reprobi:⁊ differēter obuiabūt
xp̄o.Pro iſtis oībus exponi pōt
vocal'r ⁊ etiā aliq̊ modo real'r illō
qō dicit̄ cuilibet nr̄m ꝑ ſpm̄ ſan/
ctū in pſ̄. Specie tua ⁊ pulchri/
tudine tua intēde ꝓſpere ꝓcede ⁊
regna.Quāuiſ em̄ iſta ꝟba dicta
fuerūt xp̄o ad lr̄am.oībus tn̄ fi/
delibus q̇ ſunt corpus xp̄i myſti/
cū fuerūt dicta.Eccl'ia em̄ recipit
iſta tāq̄ʒ dicta multis alijs preter
xp̄m:ſicut ptʒ de virginibꝫ. Jn q̄
quidē auctoritate tāgunt̄ quedā
q̄ ſunt neceſſaria hodierna die ꝓ/
cedentibus digne. Primū eſt
ſctitatis īchoatio.q̄ ſolū eſt in mē
te.ꝓ qua dicit.ſpecie tua. Secū
dū eſt ſctitatis declaratio.q̄ for/
mal'r ꝯſiſtit in exteriori ope vel exē
plo.ꝓ q̄ dicit.⁊ pulchritudie tua.
Tertiū eſt ſctitatis approbatio
que ꝯſiſtit in rectitudine intentio
nis ꝓ q̄ dicit.intēde ꝓſpe.Quātū
cū q̄ʒ eniʒ eſſent opa bona ⁊ iuſta
ex genere:nūq̄ʒ tn̄ approbarent̄ a
deo niſi eſſent facta recta intentio
ne.que quidē intētio tūc eſt ꝓſpa
qn̄ eſt recta ⁊ in ſolū deū extenta.
ſm̄ enī talē intentionē ꝓſpat̄ hō
in cunctis que facit. Quartū eſt
ſctitatis augmētatio ꝓ qua dicit̄
ꝓcede.Digne enī ꝓcedenti hodie
neceſſariū eſt ꝙ ſaltē habeat ꝓpo/
ſitum ꝓcedēdi de virtute in virtu
tē.ac ꝑ hoc augmētandi ſctitatem
q̄ ſm̄ Bernh.Jn via dei nō pro/
gredi regredi eſt. Quinto tangi
tur ſctitatis ꝯſūmatio.q̄ erit cele/
ſtis regni poſſeſſio quā ſpat firmi
ter ſpe ꝓueniēte ex meritis omnis
digne ꝓcedens.ꝓ quo dicit̄.⁊ re/
gna.Certe qui in fine fuerit inuē/
tus cū q̄ttuor p̄dictis ⁊ cū iſta fir
ma ſpe regnū eternū obtiebit.vn̄
ſibi dicetur.regna.Prochdolor
multi ſunt qui nō ꝓcedūt cū ſpe/
cie ⁊ pulchritudine nec cū recta in
tentione.q̇ nō habēt ſctitatē in cor
de.Et ſi oſtendūt ope:nō tn̄ intē/
dunt honorē dei:ſed fauorē mun
di:nec ꝓcedūt de virtute in virtu
tem:ſed potius retrocedūt.vel de
malo ad peius ꝓcedūt.Jſti ſunt
qui ex more ſuo ꝓcedūt ad ducē/
dos choros.i.ad gaudendū non
in dn̄o:ſed in mūdo:⁊ iō rapiun
tur ſepe a demonibꝫ:ſicut dicit̄ de
illis virginibꝫ Judicū vltīo.Jſti
etiā ſunt q̇ ꝓcedūt ad maledicen/
dū xp̄o ⁊ ſi nō verbis ꝯtinue:ſaltē
factis.ſicut dicit̄ de illo ſemei ꝙ

ꝓcedebat egrediẽs ⁊ maledicebat
dauid ſicut dicit̃ ij. Reg. xvj. Nõ
ſic ſit de nobis cariſſimi: ſꝫ ꝓceda
mus cũ illis. xxiiij. ſenioribꝫ: de q̇/
bus dicit̃ Apoc. iiij. ꝙ ꝓcedebant
ante ſedentẽ in throno: ⁊ adora/
bant viuentẽ in ſecula ſeculoꝝ. ſic
⁊ nos ꝓcedamꝰ. ¶ Circa ter/
tiũ, ſciendũ ꝙ nos honoramus
xp̃m vocibus pectoꝝ. ſicut reꝑato
rẽ ⁊ ꝯſũmatorẽ pacis. qđ ⁊ illi fa/
ciebãt. ab eo ſalutem poſtulãdo.
qđ notat̃ cũ ſubdit̃. Et clamabãt
Uñ eſt notandũ ꝙ illi hoĩes qui
erãt vel ſimpliceſ vl' pueri ¶ Pri
mo pandebãt internã affectionez
ſeu deuotionẽ: q2 clamabãt. vnde
clamor iſte erat indiciũ interne de
uotionis. vñ poterat q̇libet dicere
illđ pſ̃. De ꝓfundis. ſ. cordis mei
clamaui ad te dñe. Ita ⁊ nos cla/
moribus ac vocali laude debe/
mus hodie pãdere internã deuo/
tionẽ. vt poſſet q̇libet dicere illud
aliud pſ̃. Clamaui in toto corde
meo ⁊c̃. Secũdo petebãt opta/
tã ſaluationẽ: q2 dicebãt oſanna
qđ eſt dictũ latine. ſalua obſecro
vt eſt dictũ ſuꝑius. Recordabãt̃
eñ iſti de illo ṽbo pſ̃. vñ ſumptũ
eſt iſtud oſãna ẜm Hiero. O dñe
ſaluũ me fac. In hebreo eñ habe
tur ſic O adonay oſãna Matth.
aũt xxj. dicit̃ ſic ꝙ illi clamabãt di
cẽtes Oſãna filio dauid. i. ꝑ filiũ
dauid. q̇ eſt xp̃s eſt nobis ſalus.
Sciebãt eñ ex ſcripturis ꝙ de ſe
mine dauid vẽturus erat xp̃s qui
ſaluaret eos. Et tũc ly filio dauid
tenet̃ ablatiue. Uel ſi teneat̃ dati/
ue ly filio dauid: tũc debet ſic pũ/
ctari. Clamabãt filio dauid. oſan
na Sic ⁊ nos đbemꝰ ab eo petere
finalẽ effectũ ſaluatiõis ꝑ paſſio/
nẽ ipſius iã acq̇ſite. dicẽtes Oſãna
. i. ſalutẽ eternã quã moriens nob
acq̇ſiſti: final'r nobis ꝯcede. Et cer
te nos dignꝰ ⁊ iocũdius debemꝰ
hoc petere q̃ȝ ip̄i et fidelius. Qm̃
ip̄i tm̃ ſperabãt iſtã ſalutẽ nõduȝ
acq̇ſitã ſed acq̇rendã. nos autem
firmiter credimus iã eſſe acq̇ſitã
⁊ ſperamꝰ nobis final'r exhiben/
dam. Ergo dicat ei q̇libet noſtrũ
oſanna. i. obſecro ſalua. ſ. relaxan
do culpã. cõmutãdo penã. confe/
rẽdo grãm. ⁊ tãdẽ gloriã. De xp̃o
eñ ꝓmiſſa fuit iſta ſalus Eſaie.
xxxiij. Dñs iudex noſter ⁊c̃. ſequit̃
Ip̃e ſaluabit nos. ¶ Tertio
ſoluebãt iocundã laudationẽ. cũ
addebãt. bñdictꝰ. In pſ̃. enĩ pre/
dictũ fuerat Bñdictus q̇ ventu/
rus es. ſed nos debemus dicere
cũ iſtis. Bñdictus q̇ venit. vere
bñdictus xp̃s. in oĩbꝫ locis, ꝓpter
ĩmenſaȝ preſentiã maieſtatis. pſ̃.
In omni loco dñationis eius: be
nedic anima mea dño. In oĩbꝫ
etiam horis, ꝓpter continuã influ
entiã bonitatis Pſ̃. Benedicam
dñm in omni temꝑe. Omnibꝫ eti/
am votis, ꝓpter aſſumptionẽ hu/
manitatis Pſ̃. Benedic anima
mea dño: ⁊ omnia que intra me
ſunt nomini ſancto eius. Et Luc̃
ꝓmo. Benedictus dñs deus iſrl'
quia viſitauit ⁊ fecit ⁊c̃. Benedi/
ctus etiam omnibꝫ modis ꝓpter
oblationem felicitatis ꝓpter quã

dicebat ille Tob.xiij.Benedicite
dn̄m oēs electi eius ꝛc. Quar/
to ꝛ vltimo recognoſcebāt excelſā
iuriſdictionē in xp̄o.cū dicebant i
noīe dn̄i.i.habēs rem ꝛ nomē ve
ri dn̄i tanq̄ȝ fili⁹ et heres regni da
uid.vn̄ Mat.xxj.dr̄.ꝙ iſti hoīes
dicebant ſic.Bn̄dict⁹ q̄ venit i no
mine dn̄i:bn̄dictū qđ venit regnū
p̄ris nr̄i dauid.Cui⁹ ſp̄.iſte ē ve/
rus dn̄s ꝛ heres vl'is.ac ꝑ hoc et
rex iſrael:ſic iſti dicebāt.vel in no
mine dn̄i.ſ.dei p̄ris.ſic naturalis
fili⁹ ꝛ heres ſui regni.quē cōſtitu/
it heredē vniuerſoꝝ ꝑ quē fecit ꝛ ſe
cula.ad Heb.j.Quocūq̄ȝ mō ex/
ponat̄ in noīe dn̄i.ſemꝑ habet̄ ꝙ
iſti ꝯfitebant̄ xp̄m eē dn̄ȝ.Et nos
idem debemus confiteri longe fi
delius q̄ȝ illi.Scriptum enim eſt
in pſ.Dn̄s nomen eſt illi.Sic igi
tur patet quō iſti homines hono
rauerunt chriſtū frondib⁹ arboꝝ
Greſſibus corporum ꝛ vocibus
pectorum.Et iſta tria hodie fide/
les faciunt ad imitationem iſtoꝝ
Portāt enim hodie ramos ꝛ flo/
res.Credendum enīȝ eſt ꝙ illi ra/
mi quos iſti portabant.aliq̄ erāt
floridi:quia tempus erat vernuȝ
Procedunt etiam extra eccl'ie fo/
res:ꝛ promūt voces ꝛ laudes.di
centes.Gloria laus.ꝛ alia multa
Placeat iſti dn̄o ꝙ ſic laudem⁹ ꝛ
honoremus ipſum vt tandem in
nomine ipſi⁹ ſaluari mereamur.
iuxta illud Pſ.Deus in nomine
tuo ſaluum me fac.Quod nobis
cōcedat ipſe ieſus chriſtus.Qui
cum patre ꝛc.Amē.

¶ Sermo.II.de eodem.

Ecce rex tu
us venit tibi Mat.xxj.
B In dieb⁹ p̄cedenti
bus actū ē de multis effectib⁹ qui
ſunt in fidelib⁹ virtute ac merito
dn̄ice paſſionis.Hodierna vero
die agit̄ de q̄daȝ alio effectu:q̄ eſt
xp̄i laudatio ꝛ ꝓ impēſis bn̄ficijs
grāꝝ actio.Quāuis em̄ an̄ aduē
tum ieſu xp̄i multi hoīes ip̄m lau
dauerint:ꝛ eidem grās egerint ꝓ
pter ſalutis ꝛ redēptiōis bn̄ficiū
qđ ꝑ ip̄m obtinere ſperabāt.plu/
res tn̄ incompabil'r poſt ipi⁹ paſ
ſionem dignius:fidelius:iocūdi
us ꝛ ſolēni⁹ laudāt xp̄m ꝛ eidem
grās agunt ꝓpter ſalutis ꝛ redem
ptionis bn̄ficium:qđ certa fide iā
credunt eſſe obtentum ac eis exhi
bitum:v̄tute ꝛ merito dn̄ice paſſi
onis.Illi em̄ ſolū ſperabāt futu/
rum.ſed nos tenem⁹ iā factū.Iſti
aūt ꝛ illi laudatores xp̄i intelligū
tur ꝑ illos de quib⁹ dicit̄ in hodi/
erno euangelio beati Mat.Et q̄
p̄ibant ꝛ qui ſequebantur clama
bant Oſanna.i.obſecro ſalua.Il
li em̄ qui preibant.i.qui xp̄m lau
dauerunt ante ſuam paſſionem.
dicebant oſanna.id eſt.ſalua ob/
ſecro:ſolum propter ſpem quam
habebāt de ſalute per chriſti mor
tem obtinenda.Sed illi qui ſe/
quuntur.id eſt.qui laudant chri
ſtum poſt eius paſſionem dicūt
Oſanna:non ſolum propter ſpeȝ
ſed etiam ꝓpter rem.Quia credūt
ſalutē iā real'r eē acq̄ſitaȝ ꝑ chriſti

paſſionē: q̄ꝫuis adhuc ſperent fi/
nalem effectū: qui erit fruitio bea
tifica. Et idcirco digni⁹ ꝛ efficaci⁹
laudare debēt: dicētes cū angelis
illud Apoc̄. iiij. Dignus ē q̇ occi/
ſus ē accipe honorē ꝛ gloriā ꝛ bn̄
dictionē. Ad iſtā aūt laudē zacha
rias ꝓpheta. ix. c. ſue ꝓphetie horta
tus fuit iſtū populū dicēs. Exul/
ta ſatis filia ſion: iubila filia hie/
ruſalem. Ecce rex tu⁹ venit tibi ꝛc̄.
Quoꝝ q̇dē verborū recitat ꝑticu
lam Mat. in iſto euāgelio dicēs.
hoc aūt totū factū ē ꝛc̄. Et nō ſolū
hortat⁹ eſt illū ꝓplm hebraicuꝫ q̇
erāt ꝓ maiori ꝑte ſimplices vl' pu
eri: verūetiā ꝛ pn̄cipali⁹ ē hortat⁹
chriſtiāos ꝓplos filios eccl'ie ſpō
ſe xp̄i. Qui digni⁹ ꝛ iocūdi⁹ lau/
dare debēt xp̄ꝫ q̄ꝫ alij ꝓp̄ tria. Tū
quia ille ꝑſone erant ſion ꝛ hieru
ſalem terreſtris. Perſone aūt fide
les ſunt filie ſyon ꝛ hieruſaleꝫ ce/
leſtis. Tū etiam qꝛ ꝛ ſi illi erāt vel
ſimplices vel pueri. xp̄iani aūt de
bent habere oculum intentionis
magis ſimplicē ꝛ magis debēt eē
elongati ab om̄i dolo ꝛ fraudulē
tia. Magis etiā debēt eſſe pueri
nō ſenſibꝫ ſed ꝑuuli malicia. Tū
etiā qꝛ illi ſm̄ Chryſ. neſciebāt q̇d
laudabāt: xp̄iani aūt ſciunt quid
laudant: qꝛ xp̄m redēptorē. Et ꝓ/
pter q̇d laudant. ꝓp̄ hoc vicꝫ. q̇a
cū oēs hoīes eēnt ſubiugati dia/
bolo nō poſſent liberari ab ei⁹ ſer
uitute niſi ꝑ aliquē hoīem fortio
rem ꝛ potentiorē diabolo qui nō
poſſet eē aliq̇s pur⁹ hō. ieſus xp̄s
de⁹ ꝛ homo ꝑſonal'r voluit cōfli/
gere cū diabolo: vt hūanū genus
eriperet a ſua ꝑtāte: vnde hodierna
die ꝑſonal'r venit ad locum certa
minis ꝛ in ꝓpria ꝑſona comparu
it. Sicut dicit oībꝫ hoībꝫ verbuꝫ
ꝓpoſitū. ſ. Ecce rex tuus venit tibi.
Quod ē ſumptū de zacharia. ix. c.
Et a Mat. euāgeliſta in iſto euā/
gelio repetitū. q̄ſi diceret vterq̄ꝫ oī
bus hoībꝫ ſpecial'r xp̄ianis omi/
bus in cōmuni ꝛ cuilibet in ſingu
lari. Exulta ꝛ iubila nō ſolū exul/
tatione ꝛ iubilatiōe corꝑali: ſic̄ ex
ultauerunt ꝛ iubilauerūt illi he/
brei: ſed pn̄cipali⁹ exultatiōe ꝛ iu/
bilatione ſpūali. Quare h̄. ſubdit
cauſa. Ecce rex tu⁹. ſ. xp̄s ieſus ve/
nit tibi. i. ad cōfligendū ꝓ te cum
diabolo. Et te ad liberādū de ipſi
us ꝑtāte. Pro illo tūc iſtud venit
erat de pn̄ti. Sed nūc ꝛ ꝯtinue p⁹
eius paſſionē fuit de p̄terito. ¶
Sciendū aūt ꝙ euāgeliſta re/
petens v̄bū ꝓpheticuꝫ introducit
pugilē nr̄m. ſ. xp̄m Pro nobis
ꝑſonal'r compꝑentem. In ſe ſin/
gulariter eminētē. Et nob̄ natu/
raliter attinentem. Perſonalis
aūt pn̄tia arguit ipi⁹ beniuolenti
am. que notat̄. cū dicit euāgeliſta
de xp̄o. Ecce venit. i. ꝑſonal'r ꝓ no
bis comparuit. vn̄ tūc v̄ificatū fu
it illud Eſa. lxij. Dicite filie ſion. i.
xp̄ianorū eccl'ie. que eſt filia ſiō ce
leſtis. Ecce ſaluator tu⁹ venit. Ip
ſe etiam chriſtus potuit tunc di/
cere illud Eſa. lij. Ego ipſe qui lo/
quebar vobis. ſup̄. per alios vt
pote per prophetas: ecce aſſum. i.
perſonaliter compareo: vt ꝓ vob̄

pugnem ⁊ pugnādo ſaluez vos. Predictū eñ erat ꝑ eundē ꝓphetā ꝙ poſtq̄ʒ hoīes diu īuocaſſent ⁊ clamaſſent ad dñm ꝙ ipe exaudiret eos. ⁊ ꝑſonal'r veniēs liberaret eos. vñ ſic dicit Eſa. lxiij. Inuocabis ⁊ dñs exaudiet. clamabis ⁊ dicet ecce aſſum. quia miſericors ſum dñs deꝰ tuus. Singularis aūt eminētia noſtrā erigit defi cientiā. qꝺ notat cū addit Rex tuꝰ. Si enī homo audiuiſſet ꝙ aliqs q̇ nō eſſet rex fortior ⁊ potētior dyabolo veniret ad pugnandū ꝓ eo ꝯtra dyabolū: non fuiſſet ꝯſolatus. q2 nō ſperaſſet victoriā. ac ꝑ hoc nec ſuā liberationē. ſed cū audit ſuū pugilem xp̄m fuiſſe ⁊ eſſe regē: tūc ſꝑare potuit victoriā ⁊ ſuā expeditionē. qꝺ propheta ꝓfitet in pſ̄. dicēs Deꝰ aūt rex noſter ante ſecula: oꝑatus eſt ſalutē in medio terre. Et bñ in medio terre. q2 in monte caluarie q̇ eſt. vt (dicit) ī medio nr̄i habitabilis. Et certe niſi fuiſſet rex ante ſecula (cū nō ſit ptās tꝑalis que poteſtati dyaboli valeat cōꝑari vt dicitur in Job. xlj.) non poſſet dyabolū vincere. ac ꝑ hoc ſalutē nr̄az oꝑari. Bñ ḡ dicebāt illi q̇ cū ramis palmaꝝ hodierna die ꝓcedētes ei obuiā clamātes Oſanna. i. ſaluifica obſecro rex iſrl' Job. xij. Bñ dicebāt q2 ſaluare nō poſſet niſi rex iſrl' eſſet. ⁊ verum dicebāt. quia niſi eſſet rex iſrl'. i. videntium deum ſiue per fidem. ſicut vident omnes fideles viatores. ſiue per ſpem. ſicut vident omnes cōprehenſores: nō poſſet vincere dyabolū quia nō eſſet deus. Naturalis aūt attinētia tribuit nobis cōfidentiam. qꝺ notatur cum dicitur tuus. tibi. i. ille rex qui tibi attinet (eſt eñ frater tuꝰ ⁊ caro tua) venit. i. ad pugnandū ꝓ te ac te liberandū. ergo ſecurus eſto. et cū iocūditate ꝯfide. ſicut enī dixerat ille Baruth ꝓꝓl'o hebraico qui hodie exiuit de hierl'm obuiam xp̄o veniens Baruth. iiij. Circumſpice hierl'm. i. tu popule de hierl'm ad orientem. i. ad xp̄m. qui eſt ille vir de q̄ dicitur Zach. vj. Ecce vir oriens nomen eius Et de quo dicturus eſt alius zacharias. Luc. j. Uiſitauit nos oriens ex alto. ergo circūſpice ad orientē ⁊ vide iocunditatē. ſp̄. per ip̄m tibi venientem a deo. Et q̄libet noſtrū ex q̄ ꝑ paſſionem xp̄i habet requiē ſubiugatis inimicis vt in ip̄o remaneat debet dicere anime ſue illud Pſ̄. Cōuertere anima mea in requiē tuam. i. ꝯſidera requiem tibi datam ꝑ xp̄m: quia ip̄e dñs bene fecit tibi. Quia eripuit animā meam de morte. ſp̄. eterna. ocl'os meos a lachrymis. ſp̄. infernalibus. ⁊ pedes meos. ſp̄. interiores a lapſu. ſp̄. in infernū. niſi ego volūtarie obicem ponā. Dicit ḡ. Ecce rex tuus ⁊c̄. D Circa primū ſciēdum ꝙ iſtud ecce eſt Exhortatiuū triūphalis ꝓceſſiōis. Preſentatiuū perſonalis oblationis Premōſtratiuū generalis collectionis. Et exhibitiuū ſalutaris redēptionis. De iſtis q̄ttuor

poſſumus ꝯueniēter exponere ꝓ/
pheciā zacharie ſcriptā Zach.ix.q̄
ad lr̄am de iſtis q̄ttuoꝛ fuit. Dicit
em̄ ſic Exulta ſatis filia ſyon. iu/
bila filia hierl'm. Ecce rex tuus ve
nit tibi iuſtus ⁊ ſaluatoꝛ.ipe pau
per. Et aſcendēs ſuꝑ aſinā ⁊ ſuꝑ
pullū aſine.⁊ diſꝑgam quadrigā
ex effraym ⁊ equū de hierl'm. Et
diſſipabit̄ arcus belli.⁊ loquetur
pacem gētibus.⁊ ptās eius a ma
ri vſqꝫ ad mare.⁊ a fluminibꝰ vſ/
qꝫ ad fines terre. Tu quoqꝫ ī ſan
guine teſtamēti tui emiſiſti vin/
ctos tuos de lacu ī q̄ nō eſt aqua.
De ꝑmo Exulta ſatis filia ſyon.
iubila filia hierl'm. Hoc dicitur
q̄ꝫtum ad primū.ſ.q̄ꝫtū ad triū/
phalem ꝓceſſionē:que hodie fa/
cta eſt xp̄o dn̄o ꝑ illas ꝑſonas he
breas:quaꝝ q̄libet erat filia ſyon
⁊ hierl'm terreſtris. Et que etiam
iſta die fit eidem dn̄o ieſu xp̄o ꝑ fi
deles ꝑſonas.quarū quelibet eſt
filia ſyon ⁊ hierl'm celeſtis. Spe/
culant̄ enim ꝑ fidem eternā beati
tudinem. ⁊ vident etiā oculis fi/
dei pacem eternitatis.quā nō poſ
ſunt ꝯueniēter videre niſi gaude/
ant illa pace dei que exuꝑat oēm
ſenſum ſ'm apl'm ad Phil'.iiij.q̄/
re dignius fidelius ⁊ iocundius
debēt ⁊ pn̄t exultare ⁊ iubilare in
hodierna ꝓceſſione quā fecerūt il
le ꝑſone.⁊ qꝛ illi ꝓ maioꝛi ꝑte exul
tabāt ⁊ iubilabāt coꝛꝑal'r.⁊ tꝑal'r
dicētes filio dauid Oſanna. Que
quidē leticia nō ſufficit nec eſt ple
num gaudiū niſi ſit ſpūale. De q̄
dicit ſaluatoꝛ fidelibus. Petite ⁊
accipietis vt gaudiū veſtrum ple
num ſit Joh.xvj. Et certe iſta leti/
cia nulla aīa gaudere pōt niſi ſit fi
lia ſyon ⁊ hierl'm celeſtis. Illis em̄
ꝓ iſta die dicitur in Ps̄. Exultate
deo adiutoꝛi noſtro:iubilate deo
iacob. Et ſignāter dicit adiutoꝛi
nr̄o.qꝛ hodie ꝑſonaliter cōꝑuit vt
adiuuaret cōtra hoſtem Juxta il/
lud ps̄. Ecce enim deus adiuuat
me ⁊c̄. Dicit̄ etiam alibi in ps̄. Ex
ultati iuſti ī dn̄o:rectos decet col/
laudatio. Et ſignāter dicit iuſti ⁊
rectos.quia nō eſt laus dei ſpeci/
oſa in oꝛe pctōꝛis.ac ꝑ hoc nō eſt
ſpecioſa laus dei niſi in oꝛe hoīs
iuſti ⁊ recti. Juſti quidē in reddē/
do vnicuiqꝫ qd̄ ſuū eſt. Et recti.i.
oīa ad dei laudē ⁊ honoꝛē reddēt̄
Tales em̄ poſſunt hodie cātare ⁊
dicere digne Gloꝛia lauſ ⁊ honoꝛ
tibi ſit.ḡ iuxta ꝯſilium pſal. Jubi
late deo oīs terra:ſeruite dn̄o ī le/
ticia.ſ.ꝑ.ſpūali:nō carnali nec coꝛ/
poꝛali:ſed ſpūali.que eſt ad ſalu/
tem neceſſaria. Carētia em̄ iſtius
leticie eſt meritoꝛia luctus ⁊ triſti
cie infernalis.vn̄ moyſes dixit illi
ꝓpl'o iſrl' ſicut habet̄ Deut.xxviij.
Erunt in te ſigna ⁊ ꝓdigia vſqꝫ in
ſempiternū.eo ꝙ nō ſeruieris do
mino deo tuo in gaudio coꝛdiſqꝫ
leticia. E Sequit̄ Ecce rex tu
us venit tibi iuſtus ⁊ ſaluatoꝛ.et
ipe pauꝑ. Hoc dicitur q̄ꝫtum ad
ſecundum.vicꝫ.q̄ꝫtum ad perſo/
nalem oblationē. Oſtendit enim
nobis ꝓpheta ⁊ reducit ad memo
riam quomodo rex noſter xp̄us
pꝛo nobis perſonaliter cōparuit

⁊ ad mortem ꝑſonaliter ſe obtu/
lit. Ubi ſciendum ꝙ euangeliſta
Mat. ꝓ iſtis om̄ibꝯ ponit man/
ſuetus: nec tn̄ alia ſunt dimitten/
da ſeu negligenda: quia tam pro
pheta ꝙ̄ȝ euāgeliſta oſtendūt no/
bis ꝑ iſta verba quibꝯ armis mu
nitus xp̄s ꝓ nobis comꝑuit ꝑſo
naliter cum hoſte ſeuiſſimo pug/
naturus. Fuit em̄ primo arma
tus īmenſa poteſtate: quod nota
tur. cum dicit̄. rex. Ecce inquit rex
Ip̄e em̄ ē ille rex de quo dr̄ Apoc
xix. ꝙ habet in femore ſuo ſcriptū.
Rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū. Et de
eodem dicit̄ in ps̄. ꝙ dn̄s virtutū
ip̄e eſt rex glorie. Iſta aūt armatu
ra. ſ. immēſe potētie ſuꝑauit dia/
boli violentiam. Ip̄e em̄ ē ille for
tior qui deſuꝑ veniens fortem ar
matum. i. diabolū confudit Luc.
xj. Fuit etiam armatus aſſumpta
humanitate. quod notat̄ cum di
citur cuilibet noſtrum. Rex tuus
venit tibi. Tuus q̇dem. i. tibi at/
tinens ꝑ aſſumptam humanita/
tem. vnđ potuit dicere cuilibȝ no
ſtrum illud Heſter. xv. Ego ſum
frater tuus. Dicit em̄ Leo in ſer/
mone de natali dn̄i ꝙ in cōflictu
ꝓ nobis contra diabolum inito
magno ⁊ mirabili equalitatis iu
re certatum eſt. dum om̄ipotens
deus cum ſeuiſſimo hoſte nō in
ſua maieſtate: ſed in noſtra hūili/
tate cōgredit̄: obiiciens ei eandeȝ
formam: eandēqȝ naturā: morta/
litatis quidē nr̄e ꝑticipem ſȝ pcti̅
totius exꝑtem. Iſta aūt armatu/
ra. ſ. noſtre mortalitatis deluſit di
aboli ſuꝑbiam. Non em̄ ſuꝑbus
hoſtis ſe credidit poſſe ſuꝑari ꝑ
mortalem hoīem. Sed xp̄s dn̄s
obiecit ſibi formā humanā: vt ſic̄
ꝑ formā p̄mi hominis morteȝ in
duxerat. ſic ꝑ formā hoīs quā ip/
ſe aſſumpſit vitam reduxit. Pri/
mum credidit poſſibile ſuꝑbꝯ di/
abolus. Sed ſecūdū omino im/
poſſibile reputauit ⁋ Tertio ar
mauit ſe rectiſſima equitate. Qđ
notat̄. cū dicit̄. iuſtus. Noluit qui
dem xp̄s dn̄s ſuꝑare diabolum
ꝑ potentiā ſed ſolū ꝑ iuſticiā: vt ſi
cut diabolꝰ humanū genus per
vnū hoīem corruꝑat: ita ꝑ ſeip̄m
hoīeȝ reintegraret. Et ſicut diabo
lus ꝑ lignū vetitū humanū genꝰ
vicerat. ita ip̄e ꝑ lignū crucis de/
monem debellaret. Ip̄e em̄ eſt il/
le rex de quo dicit̄ Hiere. xxiij. ⁊. x
xxiij. Ecce dies veniunt dicit dn̄s
⁊ ſuſcitabo dauid germē iuſtum
⁊ regnabit rex: ⁊ ſapiēs erit: ⁊ faci
et iudiciū ⁊ iuſticiā in terra. Seq̇
tur. Et hoc eſt nomen ꝙ vocabūt
eum dn̄s iuſtꝰ noſter. Ergo non
ptāte ſolū: ſed equitate ⁊ iuſticia
ſeductorē diabolū ſuꝑauit: vnde
iſta armatura. ſ. equitatis et iuſti
cie ſuꝑauit diaboli fraudulētiam

Itē q̄rto armauit ſe miſericor/
diſſima bonitate: que notat̄. cum
dr̄. Et ſaluator. Quāuis ſaluare
non poſſet ſine īfinita ptāte: tn̄ ꝙ
ſaluare voluerit inimicos ſuos:
q̇ tā grauit̄ ip̄m offenderāt: ſum/
ma: immo infinita bonitas fuit.
Ipſe enim eſt ille de quo prophe
pheta vtrumqȝ teſtatur. ſcilicet.

ptãtem ⁊ bonitatẽ.cũ dicit ei Eſa.
xlv. Tãtũ in te eſt deus:⁊ abſqꝫ te
nõ eſt deus. Ecce cõfitet̃ infinitaꝫ
ptãtem:que intelligit̃ in noĩe dei.
Seq̇t̃. Uere tu es deꝰ abſconditꝰ
deus iſrael ſaluatoꝛ Ecce infinitã
bonitatẽ:que intelligit̃ in nomĩe
dei abſconditi. Summa em̃ fuit
bonitas ⁊ nimia charitas ꝙ vo/
luit ſe abſcondere ſub pallio nr̃e
hũanitatis.vñ iſta armatura.ſcꝫ
ſũme bonitatis:diaboli maliciaꝫ
ſupauit. Quinto armauit ſe ex
trema pauptate ꝑ quã vicit mũdi
cupiditatem ⁊ auariciã. Qđ nota
tur.cũ dicit̃. Jp̃e paup. Jp̃e ẽ eniꝫ
in cuiꝰ domo ſunt diuitie ⁊ gl'ia.
ps̃. Et qui diues ẽ in om̃es qui i/
uocant eum.ad Roma.x. voluit
in aſſumpta humanitate pauper
rimus apparere: vt nos ipſius
paupertate ⁊ inopia ditaremur:
fuit em̃ ip̃e ſimul in vnũ diues et
paup:vt dicit̃ in ps̃. Diues q̇dem
inq̃ꝫtũ deus.ſed paup inq̃ꝫtũ hõ
Diues etiã iq̃ꝫtũ hõ đ iure:qꝛ oĩa
ſua erãt:ſicut illiꝰ qui in dño ẽ aſ
ſumptus.vt dicit leo in ſermone.
Sed paup de facto:vt hoĩes ad
amoꝛẽ pauptatis ⁊ cõtemptũ di/
uitiarũ inuitaret. Paup g̊ fuit iu
xta illud quod ipſe dicit in Ps̃.
Paup ſum ego ⁊ in laboꝛibus
a iuuẽtute mea.exaltatus autem
hũiliatꝰ ſum ⁊ cõturbatus. Pau
per vtiqꝫ fuit a natiuitate ſua de
v̉gine vſqꝫ ad exaltationẽ ⁊ hũili/
ationẽ ſui in cruce:vbi nudus pe
pendit. Jn q̃ etiã fuit ꝯturbatus.
nõ quidẽ in volũtate rõnali ſꝫ ſo/
lũ in ip̃a ſẽſualitate. Sexto ⁊ vl
timo armauit ſe obedientiſſima
volũtate ꝑ quã fuit obediens pr̃i
vſqꝫ ad moꝛtẽ crucis ad Phil'.ij.
Et h̃ notat̃.cum dicit Mat. Ecce
rex tuus venit tibi mãſuetꝰ. Uere
manſuetꝰ ſicut agnus.vñ ipſe di
cit Hiere.xj. Ego quaſi agnꝰ mã/
ſuetus qui poꝛtat̃ ad victimam.
Jſta aũt armatura.ſ.hũilitatis ⁊
obedientie vicit pꝛimi hoĩs ino/
bedientiam. Uicit etiã innumero
rũ hoĩm rebellionẽ ⁊ ꝯtumaciaꝫ
ꝯtra deũ. Nõ fuit ergo mirũ ſi ſcĩ
patres deſiderauerũt ardentiſſi/
me aduentũ huiꝰ regis. Poterãt
em̃ ꝯfidere ꝙ talibꝫ armis veni/
ret munitꝰ ꝑ que oẽs hoſtes hu/
mani generis ſuparet. Ergo cha/
riſſimi honoꝛemus iſtũ regẽ. Di/
ligamꝰ iſtũ nr̃m fratrẽ. Dicit̃ eniꝫ
cuilibet nr̃m. Ecce rex tuus venit
tibi. Formidemꝰ iſtũ iuſtũ. Ado/
remus iſtũ ſaluatoꝛẽ. Jmitemur
iſtũ paupẽ. Et iſtũ mãſuetũ tl'r vt
cum ip̃e rex in extremo examine ſe
debit ꝓ tribunali.collocatis ad
ſuam dexterã oĩbꝫ electis.⁊ ad ſi/
niſtrã om̃ibꝫ repꝛobis.dicetqꝫ e/
lectis. Uenite bñdicti. Et repꝛob.
Diſcedite maledicti: nos merea/
mur euadere maledictionẽ repꝛo
boꝛũ ⁊ habere bñdictionẽ electo/
rum.vt ſic repꝛobis euntibꝫ ĩ ſup
pliciũ eternũ:nos eamꝰ cũ iuſtis
oĩbꝫ in vitã eternã. De q̇bꝫ oĩbus
habet̃ Mat.xxv. B Sequit̃
in auctoꝛitate ꝑncipali. Et aſcen/
dens ſup aſinã ⁊ ſup pullũ filiuꝫ
aſine:h̃ đꝛ q̃ꝫtũ ad tertiũ.ſ.q̃ꝫtum

ad generalē collectionē eccľie ſpō/
ſe xpi. Ad cui⁹ euidētiā tria ſūt no
tanda. Primū ē q̄ſtū ad lr̄alem
ſenſum. Secūdū ē q̄ſtū ad veri
tatꝭ exēplū. Tertiū ē q̄ſtū ad ſpi/
rituale myſteriū. Circa primuʒ
videṫ dubiū vtrū xp̄s hodie ſede
rit ſup̱ iſta duo aīalia.ſ.ſup̱ aſinā
ꝛ pullū: vel tm̄ ſup̱ pullū. Et vi/
deṫ ꝙ ſuper vtrūq3. Quia ꝓpheta
iſte dicit de xp̄o ꝙ venit aſcendēs
ſup̱ aſinā ꝛ ſup̱ pullū aſine. Hoc
idē etiā videṫ ex hodierno euāge/
lio btī Mat. vbi dr̄ ꝙ diſcipuli d̄
mādato xp̄i ſoluerūt aſinā ꝛ pul/
lum: ꝛ ea adduxerūt ad ieſum et
impoſitis ſuis veſtimētis xp̄m de
ſup̱ ſedere fecerūt. Sʒ ꝯriū videṫ
poſſe argui ex lr̄a aliorū euāgeli/
ſtarū Mar. em̄. xj. ſuo ca. Et Lu.
xix. Et Jo. xij. ca. nullā faciūt men
tionē de aſina. ſed Lucas ꝛ Joh.
ſolū cōmemorāt pullū Joh. vero
etiā facit mētionē de aſello. Pu/
to ꝙ ꝛ ꝓpħa ꝛ euāgeliſta Matth.
dixerūt plenā v̄itatē. vicʒ. ꝙ xp̄us
aſcēdit hodie ꝛ ſedit ſup̱ vtrūq3:
q̄ʒuis a bethania vſq3 in hieruſa
lem eēt ſpatiū valde p̱uū. h̄ em̄ fe
cit xp̄s: vt poſtea diceṫ: vt pulcerri
mū myſterium deſignaret. Nec tm̄
alij tres euāgeliſte ſūt Mattheo
in aliq̄ cōtrarij. Quāuis em̄ nō fa
ciant mētionē de aſina: nō tm̄ ne/
gant eā ibi fuiſſe. Moris em̄ eſt
euāgeliſtarū in multis locꝭ vt qđ
vn⁹ cōmemorat alter taceat: oēs
tm̄ dicūt veritatē. Nec in aliq̄ vn⁹
alij contradicit. Circa ſecūduʒ
ſciendū ꝙ in hoc facto ieſus oſtē/
dit maximū hūilitatꝭ exēpluʒ. Nō
em̄ venit vt ait Chryſ. ſedēs in cur
ru aureo: purpura fulgēs. Nō a/
ſcendit ſup̱ equū feruidū: diſcor/
die amatorē: qui pect⁹ habet ple/
num glorie iactātia. Qui ꝑcul o/
doraṫ bellū: ꝛ gaudʒ ad vocē tube
Nō habuit hodie xp̄s in circūitu
ſplendētes gladios: aut cetera or
namenta terribiliū armorū. Nec
venit cō comitat⁹ militibꝫ Sʒ q̇d?
Uenit ſedēs ſup̱ aſino: nō q̇dem
ornato purpura vel cyclade. ſʒ ve
ſtibus ſatis tenuibꝫ. Uenit etiam
h̄n̄s in occurſum ſuū pueros et
hoīes ſimplices: ramos ꝛ frōdes
teſtimonia pacis. Et tm̄ ad belluʒ
ſūme terribile ꝓcedebat. Cui⁹ tm̄
belli victoria fuit pax vniuerſi. In
terroga dicit iudeos. Quis vnq̄ʒ
rex iſrael intrauit ſic hierl̄m. q̄ſi di
ceret. null⁹. Quia alij intrabāt ob
noxij bellorū. Jlle aūt intrauit vt
auctor pacꝭ. Vn̄ ḡ dicit Matth.
qn̄ dicit de iſto rege ꝙ venit man
ſuetus: vt nō timereṫ ꝓpter poten
tiā: ſʒ vt ꝓpṫ māſuetudinē amareṫ
Certe in h̄ ſ̄ʒ eūdē Chryſ. đ dit no
bis magnū hūilitatis ꝛ temp̱an/
tie exēplū. ꝛ vt qđ neceſſitatꝭ ē veli
mus eē ꝯtenti. Cōtra mľtos q̇ ſe
dicūt ſuos vicarios: q̇ nō ſunt cō
tenti magnis aſinis: vtpote mulꝭ:
ſʒ volūt h̄re magnos palefredos
ꝛ feruidos equos. ¶ Circa
tertiū notādū ꝙ in h̄ ꝙ xp̄s aſcen
dit ꝛ ſedit ſup̱ aſinā ꝛ pullū: oſtē/
dit nob̄ ſpūale myſteriū. ſ. de colle
ctiōe generali ip̄i⁹ eccľie. Per iſta
em̄ aīalia q̇ erāt imūda ſ̄m legeʒ.

Ruda etiã ⁊ ſtulta ⁊ infirma ſꝫm
ſuam naturam. Et que etiam e/
rant ligata. intelliguntur omnes
homĩes qui fuerunt ante chriſti
aduẽtum. Erãt enim oẽs vt plu/
rimũ ĩmũdi in cõſciẽtia. Rudes ĩ
intelligẽtia. Stulti ignorãtia ⁊ in
ſipiẽtia. Infirmi incõſtãtia: ⁊ ad
bñ opandũ impotẽtes. Erantqꝫ
oẽs ligati diaboli cathena: ꝗ nec
ſolui nec rũpi potuit ſine diuine v
tutis efficacia. Poſſumꝰ aũt lo/
quẽdo appropriate dicere. ꝙ per
pullũ figurabant̃ hoĩes incipien
tes peccare. Per aſinã hoĩes aſ/
ſueti in malis ⁊ inueterati in pec/
catis. Et ꝑ pullũ figurabant̃ etiã
hoĩes laſciui ⁊ rebelles: ꝑ aſinam
vero hoĩes pigri ⁊ ad operandũ
ſegnes. Uel magis ad ꝓpoſitũ
per iſta duo aĩalia figurati fue/
rũt duo populi de quibꝫ fuit vni
uerſalis eccl'ia cõgregata. Iudei
vicꝫ ⁊ gentiles. ita ꝙ ꝑ aſinã quaꝫ
Mat. dicit ſubiugalẽ figurabat̃
ſynagoga iudeorũ que ſemꝑ fuit
pigra ⁊ ſegnis ad obediendũ deo
fuit tñ ſubiugalis. i. ſub iugo le/
gis quod diu portauit: licet imꝑ/
fecte: fuitqꝫ aſſueta oneribus ceri
moniarũ ⁊ paternarũ traditionũ
Per pullũ vo laſciuũ ⁊ ſtultum
⁊ ſuꝑ quẽ nullꝰ hoĩm ſederat: ſic̃
dr̃ Mar. xj. Et Lu. xix. figurabat̃
gentilitas: que ſemꝑ fuit petulãs
laſciuia carnis. ſpqꝫ fuerat ſtulta
⁊ effrena. neſciẽs aliq̃d de deo vo
ſemꝑqꝫ ei inobediẽs tanq̃ꝫ cultrix
deorũ falſoꝝ. Et que nunq̃ꝫ ſuſce

perat alicuiꝰ doctrinã ſalutiferaꝫ
Iſta duo aĩalia. i. iſti duo ꝑpl'i et
oẽs qui erãt in eis pctõres añ xp̃i
paſſionẽ fuerũt ligati: vt dictũ eſt
diaboli cathena. Et hoc in caſtel/
lo iuſtꝫ viris cõtrario. i. in mundo
iſto. Sꝫ q̇d: diſcipuli xp̃i pꝰ paſ/
ſionẽ eiꝰ de mandato ipiꝰ Fidel'r
p̄dicãdo. Honeſtiſſime cõuerſan
do. Miracula operando ⁊ ſacr̃a
eccl'ie adminiſtrãdo: ſoluerũt iſta
duo aĩalia. i. multos homĩes de
vtroqꝫ ꝑpl'o de quibꝫ fuit collecta
eccl'ia. qui etiã adduxerũt eam ad
ieſum. i. multos de vtroqꝫ popl'o
plures tñ de gentili. Et poſitꝫ ſuꝑ
eos ꝑ decenti ornamẽto ſuis veſti
bus. i. ſuis moribꝫ ⁊ vtutibꝫ q̇bꝫ
ornauerũt eos: ſaltẽ ꝑ miniſteriũ
qr iſte ornatꝰ effectiue fuit a deo.
Et ſic ſuꝑ vtrũqꝫ ꝑpl'm: xp̃m ſede
re fecerũt. i. vtrũqꝫ ꝑpl'm ſibi obe/
dientẽ fecer̃t. I Aſina iſta fuit fi
gurata ꝑ aſinã balaã. de qua ha/
bet̃ Nume. xxij. De illa dr̃ ꝙ timẽſ
gladiũ angeli a ſemita ſtricta di/
uertit in agrũ. Quia poſt xp̃i paſ
ſionẽ ꝑ aplo̅ꝝ p̄dicationẽ multi
de ꝑpl'o iudeorũ dimiſerũt ſtrictã
viã legꝫ moſaice: ⁊ venerũt ad lati
tudinẽ agri eccl'iaſtici. In q̃ hõ p̄t
ſalubriter opari ⁊ fructꝰ facere ſa
lutis. Iſte aũt pullꝰ quẽ Ioh. vo
cat aſellũ fuit figuratꝰ ꝑ illũ aſi/
nũ ⁊ ꝑ illũ camelum: de quo Eſa.
xxj. vbi ꝑ figurã dicit̃ de ipa eccl'ia
ꝙ vidit aſcenſorẽ aſini ⁊ cameli. i.
aſcenſorẽ ⁊ ſeſſorẽ ſuꝑ ꝑpl'o genti/
li. Et q̇s ẽ iſte aſcẽſor: Certe ille de

quo ſtatim in eodē ca.ſubdiꝰ.Ec/
ce iſte venit aſcenſoꝛ vir bige eq̇tū
.i.xp̄s dn̄s q̇ eſt aſcēſoꝛ bige eq̇tū
.i.qui habet in ſua pſona duos e/
quos:naturā.ſ.diuinā ꝛ huma/
nam.Eſt em̄ gigas gemine ſube
deus.vicꝫ ꝛ hō.Et iſte poſtea fuit
aſcēſoꝛ aſine ꝛ aſini.i.multoꝛū de
vtroqꝫ populo:de quibꝰ collecta
eſt eccleſia.ſuper quā xp̄s ꝑ fidez
eius ꝛ obedientiā quietiſſime ſe/
det.Adhuc iſta duo aīalia fuerāt fi
gurata expꝛeſſiſſime Geñ.penulti.
vbi dr.ꝙ iacob bn̄dicens iudam
de cuiꝰ ſemine deſcendit xp̄s ſm
carnē.dixit ꝓphetice de xp̄o ſic Li/
gans ad vineā aſinam ſuaz:ꝛ ad
vitem pullum ſuū.q.d.O fili mi
iuda quidā deſcendet de tua pro
genie.xp̄s.ſ.ſaluatoꝛ mūdi:q̇ erit
ligans ad vineā.i.ad ſuā eccleſiaz
aſinam.i.iudeoꝛū ſynagogam.h
eſt multos de populo iudeoꝛum
Et ip̄e idem erit ligans ad vitem.
id eſt ad ſeip̄m qui ſe vocat vitem
veram Joh.xv.ac ꝑ hoc ꝛ ad ip/
ſam eccl'iaz(Quia nemo pōt liga/
ri ad xp̄m q̇n ꝛ ligeꝛ ad ecceleſiam.
que eſt coꝛpus eius:ꝛ cuiꝰ ipſe eſt
caput)pullum ſuuz.i.multos de
gentilitate.Sed quō verū ē iſtud
ꝙ xp̄s ligauerit aſinam ꝛ pulluz.
cū de mādato ip̄iꝰ diſcipuli eius
ſoluerint vtrūqꝫ.Dicēdū ꝙ priuſ
erant ligati pc̄ti vinculo ad diabo
lum:quod q̇dē vinculuz apoſto
li ſoluerunt ꝑ miniſteriū ꝛ xp̄us
ip̄e ꝑ ſue virtutis efficaciam.Sꝫ
poſtea ip̄e xp̄s ligauit eoſ ad ſeip

ſum.i.ad ſuā eccl'iam pꝛeceptis e/
uangelicis ꝛ charitatis vinculis:
que tenuerūt ip̄os obediētiſſime:
ꝛ adhuc tenent plurimos ſub ip/
ſo ſeſſoꝛe.Placeat chꝛiſto domi/
no ꝙ nos in hac vita ſoluamur a
pecccatoꝛum vinculis.Et oꝛnati
veſtibus apoſtolicis.id eſt.meri/
tis ꝛ virtutibus adducamur ad
ieſum.Ita vt ſup nos ſedere velit
ꝛ ſibi imꝑpetuum alligari. R

Sequitur in auctoꝛitate prin/
cipali.Et diſperdam quadrigaz
ex effraim:ꝛ equū de hieruſalem.
Et diſſipabitur arcus belli.Et lo
quetur pacem gentibus.Et pote
ſtas eius a mari vſqꝫ ad mare.Et
a fluminibus vſqꝫ ad fines terre
Tu quoqꝫ in ſanguine teſtamen
ti tui emiſiſti vinctos tuos.vel e/
duxiſti de lacu in quo non erat a/
qua.hoc dicitur quātū ad quar/
tum ſcꝫ quātū ad ſalutarem redē
ptionem.Dicit ergo pꝛopheta lo
quens in perſona illius regis:de
quo paulo ſup̄ dixerat.Ecce rex
tuus venit tibi.Et diſperdā qua
drigam ex effraim:ꝛ equū de hie
ruſalem.Per effraim de qua tri/
bu fuit Hieroboam:qui p̄mus
in populo iſrael idolatriam indu
xit.ſicut habetur in.iij.Reguz.in
telligitur gentilitas que ſemꝑ co/
luit idola.Per hieruſalem intelli
gitur iudeoꝛum populus qui ha
buit noticiam vnius veri dei.
Quāuis interdū aliqui reges iu
da fuerīt idolatre Per q̄drigā āt
ꝛ equū:intelligiꝛ malicia diaboli

in qua q̃driga ⁊ in quo equo ve/
hit pctõres in infernũ. Dixit ğ rex
iſte. Diſꝑdã. ſp̃. ꝑ paſſionẽ meã q̃/
drigam. i. diaboli maliciã ex effra
ĩ n. i. de ꝓplo gentili. Et equũ. i. eã/
dem maliciã diaboli de hierl'm. i.
de ꝓplo iudeoꝝ. Certe ꝑ paſſionẽ
dñi fuit q̃ʒtũ ad oẽs gẽtiles ⁊ iu/
deos ſufficienter malicia diaboli
deſtructa q̃ʒtũ ad ſuũ finalẽ effe/
ctum: ⁊ q̃ʒtũ ad multos efficiẽter.
ſcʒ q̃ʒtũ ad oẽs q̃ ſe diſpoſuerunt
⁊ ſe diſponẽt ad ſuſcipiẽdum effe
ctum paſſiõis dñice ꝑ eccl'ie ſacr̃a
De iſta quadriga diaboli quã tra
hebant quattuor equi. ſ. ſuꝑbia. ĩ
uidia. fraudulentia. ⁊ eiꝰ violẽtia
ꝙ ſit ꝑdita ⁊ deſtructa ſufficiẽter
q̃ʒtũ ad oẽs gentiles dicit iſte idẽ
rex Aggei. ij. Cũ em̃ dixiſſet ꝓpħa
Veniet deſideratꝰ cũctis gentibꝫ.
Paulo poſt loquẽs in ꝑſona ip/
ſius dicit. Et diſꝑdã quadrigam
⁊ aſcenſorẽ eius. i. ip̃m diabolum
De quo etiam eiuſdẽ. i. de ipſius
malicia. ꝙ fuit ꝑdita ⁊ deſtructa
ſufficienter q̃ʒtũ ad iudeos. patet
ꝑ illud qᵭ dr̃ Exo. xv. Cantemus
dño. glorioſe em̃ magnificatꝰ eſt.
equũ ⁊ aſcẽſorẽ ꝓiecit in mare Ve
re chriſtꝰ maliciã diaboli ⁊ ipſum
diabolũ ꝓiecit ⁊ ſubmerſit in ma
re. i. in amaritudine paſſiõis ſue.
vel in mare. ſp̃. rubrũ. i. in baptiſ/
mum eccl'ie ſuo ſanguine rubrica
tum. ¶ Sʒ quare dicit qua/
drigam ex effraim: ⁊ equũ de hie
ruſaleʒ. Nũquid diabolo erat ita
bñ neceſſaria quadriga ad vehẽ/
dum iudeos in infernum. ſic ad
vehendũ gẽtiles. Dicẽdũ ꝙ quia
om̃es gentiles ꝓpt̃ ſuã idolatriaʒ
⁊ ignorantiã ⁊ varia crimina dã/
nabãt̃ ⁊ vehebant̃ in infernũ. Nõ
ſic aũt de iudeis qui erant longe
pauciores q̃ʒ gentiles. ⁊ quorum
multi ſc̃m aĩas vehebant̃ ad lym/
bum vel ad purgatorium. idcirco
ꝓpheta habuit talẽ modũ loquen
di. Sequit̃. Et diſſipabit̃ arcꝰ bel
li. ſp̃. ꝑ eundem regem de quo pa
rum ſupra. Iſte arcꝰ bellicꝰ ẽ eiuſ
dem diaboli malicia: cuiꝰ q̃dẽ ar
cus lignũ ẽ eiꝰ potẽtia. Chorda ve
ro ẽ eiuſdẽ fraudulẽtia. Certe iſte
arcus ꝑ mortẽ dñi fuit ſufficiẽter
q̃ʒtũ ad oẽs hoĩes: ⁊ efficiẽter q̃ʒ/
tum ad multos total'r diſſipatꝰ.
iuxta illud. j. Reg. ij. Arcꝰ fortiũ
. i. demonũ ſuꝑatꝰ eſt. Sequitur.
Et loquet̃ pacẽ gẽtibꝫ. ſp̃. iſte ideʒ
rex. Vere nõ ſolũ fuit locutꝰ xp̃us
pacẽ gentibꝫ. i. hoĩbꝫ ex mulieribꝫ
genitis. Pacẽ dico cũ deo. paceʒ
cũ angelis. ⁊ pacẽ int̃ ſe. verũetiaʒ
⁊ iſtã pacẽ facto cõſũmauit ꝑ ſuaʒ
mortem. dixit em̃ in cruce. Cõſũ/
matũ e Joh. xix. Bñ ğ dixit ꝓpħa
Michee. v. de iſto rege q̃ ſc̃m dei/
tatẽ fuit egreſſus a patre a diebꝫ
eternitatis. Et ſc̃m hũanitatẽ fuit
egreſſus ex bethleem ex tempore.
Quid dixit de ip̃o. Ecce ⁊ pax erit
in terra noſtra dũ venerit. Quia
vt dicit apoſtolus ad Epheſ. ij.
Chriſtus veniens euangelizauit
pacem. Pacem his qui ꝓpe ⁊ pa/
cem his qui longe. Sequitur. Et
ptãs eius a mari vſqʒ ad mare et
a flũinibꝫ vſqʒ ad t̃mios t̃re. Iſta

veriſſima ſunt de xpo ſm diuini/
tatem. Quia in ditiōe ei⁹ cuncta
ſunt poſita ꝛ nō ē q̄ poſſit reſiſte/
re volūtati ſue. dn̄s em̄ vniuerſo/
rū eſt. ſicut dꝛ Heſter. xiij. Etiam
v̄ba ſunt de xpo ſm humanitatē
ꝓpt̄ vnionē cū diuinitate in eadē
ꝑſona. Vn̄ nature iſte cōicāt ſibi
ſua idiomata: vt qđ ē dī attribua
tur hoī. Dicit em̄ leo papa in q̄dā
ſmōe. q̄ hō ille quē ſuſcepit dei fi
us ꝑ nr̄a ſalute: in dn̄o aſſumpt⁹
ē. Et Amb. dic̄ in quodā hymno
de aſcēſione. Culpat caro. purgat
caro. regnat de⁹ dei caro. Jſta ea/
dem v̄ba que poſuit ꝓpha iſte po
nunt̄ in pſ̄. iſto. De⁹ iudiciū tuū
regi da ꝛc̄. Sequit̄. Et dn̄abit̄ a
mari vſq3 ad mare ꝛc̄. Pn̄t etiam
hec oīa itelligi de dominio qđ ha
buit xps in eccl̄ia que fuit in q̄ttu
or climatibꝫ longe lateq3 diffuſa.
Sꝫ ꝓch dolor pctīs exigētibꝫ mlt̄/
ti ſe ab iſto dn̄o ſubtraxerūt: q̄rū
tn̄ xps eſt ver⁹ dn̄s: q̄uis ipi nō
obediāt ei. Seq̄t̄ vltimū. vbi pro
pheta ꝯuertēs ſe ad iſtū regē ꝛ lo
quēs ei in ſcđa ꝑſona dicit. Tu q̄
q3 in ſanguine teſtamēti tui: no/
ui. ſ. dedicatiuo ꝛ ꝯſecratiuo: edu
xiſti vl̄ emiſiſti. i. educes ꝛ emittes
De futuro em̄ loquit̄ tanq̄3 de p̄/
terito ꝓpt̄ certitudinem ꝓphie. vin
ctos tuos. i. ſcōs p̄res quoꝝ anie
ſunt vincte in lymbo. De lacu. id ē
de eodem lymbo. in quo non eſt
aqua. ſ. conſolatiōis. ꝓpt̄. ſ. penā
dāni quā patiunt̄. i. carētia diuīe
viſionis: nō pōt eē plena ꝯſolatio
Certe in v̄tute ſanguinis xpi fue/
runt iſti vincti de illo lacu educti.
Et forſan multi de lacu purgato/
rij. Vel eduxiſti. i. educes vinctos
tuos. i. oēs pctōres de ſtatu pctī:
q̄ pōt dici lac⁹: in quo nō ē aqua.
ſ. grē. aīas abluētis. Certe ad h̄
fuit ſufficiēs v̄tus ſanguinis xpi
q̄uis multi ſunt q̄ nō cōſequunt̄
effectū. Hoc ꝯfitet̄ ipe in pſ̄. dicēſ
in ꝑſona hūani generis. Eduxit
me de lacu miſerie ꝛ de luto fecis.
Placeat iſti regi nr̄o q̄ ſicut v̄tu
te ſui ſanguinis ſufficiēter fuim⁹
educti de lacu peccati q̄ nos cōſe
quamur finaliter eductiōis effe/
ctum: ita q̄ poſſim⁹ euadere lacū
inferiorē. i. infernum. Amen.

¶ Feria. II. poſt ramiſpalmarū.

Domus im
pleta eſt ex odore vngenti
Joh. xij. M Jn hac
ſolēni ſecūda feria maior3 hebdo/
made agit̄ ꝑ figurā de quodā effe
ctu paſſionis dn̄ice qui fuit pleni
us in ipa xpi eccl̄ia poſt ei⁹ paſſio
nem: merito ac v̄tute eiuſdem q̄3
vnq̄3 fuerit in hūano genere ſub
aliqua alia lege. Qui q̄dem effe/
ctus eſt fragrantia ſeu redolentia
fame ꝛ opinionis bone. Vngētū
em̄ diuine gratie quod deſcendit
a xpo capite: nō ſolū vt in pſ̄. dꝛ.
ī barbā: barbā aaron. i. in platos
eccl̄ie: verūetiā ꝛ in orā veſtimen/
ti eius. i. in ſ̄bditos: tātū redoluit
ꝑ ſanctorū v̄tutes varias: vtpote
ꝑ ꝯtemptū ꝓſperitatis mundane
qui fuit in aplīs: ꝑ fortitudinē pa

tiẽtie que fuit in martyribus. per
aſꝑitatẽ vite que fuit in ꝯfeſſoribꝫ
ꝑ ſinceritatẽ pudicicie: que fuit in
ꝟginibꝫ: ꝑ oꝑa pietatis ⁊ miſcdie
q̄ fuerũt in multis xp̃i fidelibꝫ ꝙ
q̄i totũ mũdũ ad ip̃az traxit eccl'iã
ꝑ odorẽ. Et itãtũ iſte tract⁹ iualu
it ꝙ dom⁹ militãtꝫ eccl'ie fuit iple
ta gl'ia ex odore iſtius vngẽti. Ex
oꝑe em̄ pietatꝫ qd impẽderũt xp̃o
pauꝑi lazar⁹: Martha ⁊ maria
que fecerũt ei cenã. ſicut in hoc eo
dem euãgelio dr. ⁊ ſuis diſcipl'is
pauꝑibꝫ. ⁊ maria int̃ ꝑſonas ali-
as vnxit pedes ieſu ad refrigeriũ
cõtra illi⁹ terre calorez: ꝙ tota illa
domus fuit impleta ex odore vn
genti: vt dicit ꝓpoſitũ verbũ: poſ-
ſumus arguere accipiẽdo omnia
hec ſpũaliter ꝙ ꝑ oꝑa miſcdie taz
ſpũalia q̄z corꝑalia: que impẽdũ
tur xp̃o in mẽbris ſuis: maxie in
pauꝑibꝫ: q̄ ſm ſcõs intelliguntur
ꝑ pedes ieſu: implet̃ dom⁹ eccl'ie
ex odore hui⁹ oꝑis: qd manat ori
ginaliter vt dictũ ẽ: ex vngento gr̃e
xp̃i. Multo magis poſſum⁹ ar-
guere ꝙ ꝑ alias virtutes que di-
cte ſunt fuit eccl'ie dom⁹ impleta.
Ut aũt ſciat̃ manifeſte ꝙ iſta tan-
ta redolentia fuit in xp̃i eccl'ia vir-
tute ac merito ſue paſſiõis. idcirco
legit̃ hodie epl'a que ſcribit̃ Eſa. l.
⁊ incipit. Dixit Eſaias. Dñs deus
aꝑuit mihi aurẽ ⁊c̃. In q̄ ꝓpha lo
quens in ꝑſona xp̃i ꝑdictiue: ex-
primit paſſionẽ ei⁹: vt pote. cũ dic̃
Corp⁹ meũ dedi ꝑcutientibus ⁊c̃
Sequit̃. Faciẽ meã nõ auerti ab
increpantibꝫ ⁊ ꝯſpuẽtibꝫ in merẽ

N In euãgelio v̄o agit̃ eodem
mõ quo dictũ eſt: de effectu paſſi-
onis ſupradicto. Qd q̇dẽ euãge-
lium ſcribit̃ Joh. xij. ⁊ incipit. An̄
ſex dies paſce. Sz q̄rit̃. Quare ec-
cleſia legit hodie iſtud euãgeliuz
qꝛ iſta dies nõ eſt añ ſex dies pa-
ſce veteris: imo añ q̄ttuor. nec eſt
añ ſex dies paſce nr̃i: imo añ ſeptẽ
vñ videt̃ ꝙ alie eccl'ie: meli⁹ faciũt
que legunt iſta die aliqua de. xij.
ca. Joh. que forſan cõtigerũt iſta
die. Sicut ꝙ dixerũt gentiles vo
lumus videre ieſuz. Et m'lta alia
que ſequunt̃. Dicẽdũ ꝙ idcirco le
git hodie iſtud euãgeliũ romana
eccl'ia. quia cum heſterna fuiſſet
recitata xp̃i paſſio. et cras etiã de-
beat recitari voluit eccleſia legere
iſtud euangeliũ: quia in ip̃o legit̃
triplex cauſa paſſiõis ſue. Prima
fuit reſuſcitatio lazari: q̄ fuit vna
de cauſis mortis xp̃i. ſicut ſ̃ dcm̄
fuit. Secũda fuit Marthe ⁊ ma
rie deuotio. Erant em̄ notabiles
dñe ⁊ ſeruiebãt xp̃o deuotiſſime
ſpecial'r Maria: de quo indigna
bant̃ p̃ncipes ſacerdotũ. qꝛ nõ ſic
ꝑ ip̃as ſeruiebat̃ eis. Tertia fuit
iude ꝓditio. Judas em̄ q̇ porta-
bat loculos ⁊ fur erat. videns ꝙ
vngentũ qd fuderat ſuꝑ caput et
pedes ieſu: poterat vẽdi tricentis
denarijs: murmurãs dixit. Ut q̇d
ꝑditio vngẽti iſta facta ẽ ⁊c̃. Non
h̄ dixit vt ait Joh. ꝙ haberet curã
de pauꝑibꝫ. ſed quia volebat eos
furari: vñ vt ip̃os recuꝑaret xp̃m
vendidit iudeis triginta argẽteis.
quorum quilibet valebat decem

numos vſuales:⁊ ita habuit de/
narios trecentos. De iſtis aũt tri
bus fit mentio in iſto euangelio.
¶ His premiſſis reuertamur
ad verbũ ꝓpoſitum. Dom⁹ imple
ta eſt ex odore vngenti. Ubi ē ſciē
dum ꝙ ꝑ iſtam mariã que vnxit
pedes ieſu:que vno modo interp̄
taꝛ amarũ mare:figurabaꝛ ama/
ritudo paſſiõis xp̄i. Per iſtos ãt
pedes ieſu intelliguntꝛ fideles aĩe
que xp̄m portant ꝑ mũdũ. Quid
ergo? Maria pedes ieſu vnxit.i.
merito mortis chriſti amariſſime
vncte ſunt ⁊ vnguntꝛ quotidie fi/
deles anime:vt portēt xp̄z. Unde
in v̄bo ꝓpoſito ſic ſpũaliter intel/
lecto tria breuiter innuuntur:vi/
delicȝ. Animarũ dedicatio ꝑ in
ternã vnctionē. Unctiõis decla/
ratio ꝑ odoris diffuſionē. Diffu
ſionis fructificatio ꝑ dom⁹ ĩpleti
onem. Iſta tria ſm ordinem acce
pta notantꝛ in hoc v̄bo ſic accepto
Ex vngenti odore impleta eſt do
mus. Tangitur dico p̀mo aĩa
rum dedicatio ꝑ internã vnctiõez
Que notaꝛ cũ diciꝛ.vngenti. Cer
te v̄tute ac merito mortis xp̄i xp̄s
ip̄e vngit aĩas fideliũ vngēto gr̄e
⁊ vngēdo eas dedicat ⁊ ꝯſecrat. Et
bñ dico ꝙ xp̄s vngit. A nullo em̄
alio niſi a xp̄o pôt eſſe vnctio iſta.
vñ diciꝛ.j. Joh.ij. Unctionē iſtã
habetis a ſcõ.i.a xp̄o. Sequiꝛ. Et
vnctio ei⁹ docebit vos de om̄ib⁹.
De quolibet em̄ fideli dic̄ xp̄s in
pſ̄. Inueni dauid ſeruũ meum:
oleo ſancto meo vnxi eum Se
cundo tangiꝛ vnctionis declara/
tio ꝑ odoris diffuſionem. Quod
notatur.cum additur. Ex odore.
Ex em̄ fideliuȝ anime ſunt vncte
vnctione gratie:declaratur q̄ndo
ſpirãt odorez bone fame: quãdo
pñt dicere cũ apl'o illud.ij. ad Co
rinth.ij. Chriſti bonus odor ſu/
mus. Alijs quidem odor vite in
vitam.⁊ alijs odor mort⁊ in mor
tem. Sanctorũ em̄ oꝑa ſunt ele/
ctis odor vite:quia per illum tra
huntur ad vitam. Sed reprobis
hominibus ſunt odor mortis.
Quia cum per illa deberent ad vi
tam trahi:abutendo ⁊ contemnē
do trahuntur ad mortē. Ad iſtũ
bonum odorem diffundendum
hortatur nos ſpirituſſanctus cuȝ
dicit nobis ꝑ ſapientem Eccĩ.xxx
ix. Florete flores quaſi lilium: et
date odorem ⁊ frondete in grati/
am. Tertio tangitur diffuſio/
nis fructificatio ꝑ domus imple/
tionem:que notatur.cum dicitur
domus impleta eſt. Uere ex bono
odore quo ſpirauerunt ſancti vi/
ri vngento gr̄e delibuti: ⁊ adhuc
ſpirant:ĩpleta fuit dom⁹ militãt⁊
eccl'ie gl'ia.i.miraculorũ coruſcati
one.claritate p̄dicatiõis.⁊ ꝓpl'orũ
nũeroſitate. Hoc em̄ p̄dixerat xp̄s
de q̊ dixit Agge⁹. Aggei.ij. Ueni/
et deſiderat⁹ cũctis gētib⁹. ⁊ ĩple/
bo domũ iſtã gl'ia:dicit dñs exer
cituũ. Et ſequiꝛ. Maior erit gl'ia
dom⁹ iſti⁹ nouiſſime:pluſq̄ȝ p̀me
Certe nũq̄ȝ fuit tãta gl'ia ſynago/
ge q̄ȝta fuit eccl'ie p⁹ paſſiõez ſalua
tor⁊. Dic̄ ḡ. Ex vngēti odore ĩpleta
ē dõ⁹. ¶ Circa p̀mũ ſciēd ꝙ dñſ

ieſus qui eſt ille vngentari⁹. de q̄
dicit̄ Ecc̄i. xxxviij. vngentari⁹ faci
et pigmenta ſuauitatis: ⁊ vnctio-
nes cōficiet ſanitat. Jſte dico vn
gentarius ex diuerſis aromatib
vnū p̄cioſum vngentū ꝯficit quo
vngit fideles aīas ad q̄ttuor. vicʒ

Ad pungendum doloroſe.
Ad contemplandum delitioſe
Ad ꝯgrediēdū aīoſe ſeu v̄tuoſe
Et ad cōuerſandum ſpecioſe.

Pro p̄mo eſt iſtud vngentum
pungitiuū dolorē faciēs. Pro
ſecūdo eſt tempatiuū dolorem le
niens. Pro tertio ē ſanatiuum
morbū eijciēs. Pro quarto eſt
repatiuū aſpectū blandiēs. Un
gentū aūt iſtud diuine grē qd̄ eſt
ꝓ p̄mo pungitiuū: dolorē faciēs.
figuratū fuit ꝑ illud vngētū: quo
vnxit ſe Judith. de q̄ dr̄ Judith. x
ꝙ lauit corp⁹ ſuū ⁊ vnxit ſe mirro
optimo. Judith interp̄tat̄ confi-
tens: ⁊ ſignificat aīam penitentē
que ſua cōfitet̄ crimina. Certe tl'is
lauat corp⁹ ſuū nō ſolū animam
aqua penitētie. Lauat eñ animā
lachrymis ſp̄ūalib. Et corpus la
chrymis corꝑalib. Unxit etiaʒ ſe
mirrho optimo: ꝑ quod intelligi
tur vera pnīa. Mirrhū eñ q̄ʒto
p̄cioſi⁹ tāto ē amari⁹. Sʒ q̄ʒto a-
mari⁹ tāto ē fragrāti⁹. Sic ⁊ peni
tētia q̄ʒto verior tāto ē amarior: et
tāto mag dolorē incutit ⁊ cor pe-
nitēs pungit. Et certe tāto magis
fragrat ⁊ redolet corā deo. Et ſic
illa Judith vncta illo mirrho op
timo decepit holofernē ⁊ tandem
occidit. Sic ⁊ aīa qñ vncta ē iſto
vngento pnīe decipit diabolum.
⁊ tandē occidit q̄ʒtū ad ſeipſam.
Forſan vngentū quo Maria p̄-
mo vnxit pedes ieſu. De q̄ habet̄
Lu. vij. erat mirrhū. hoc ē de mir-
rha p̄ncipal'r ꝯfectū. Erat eñi tunc
maria in ſūma amaritudine peni
tētie. Eratqʒ eius aīa iſto mirrho
ꝑuncta: qd̄ ꝑ vnctionē exteriorem
q̄ vnxit pedes ieſu demr̄auit. Ta
li collirio debēt pctōres vngere in
teriores oculos vt videāt: vt dicit̄
cuilibet pctōri Apoc̄. iij. Collirio
ſp̄. pnīe inunge ocl'os tuos. ſp̄. in
teriores. vt videas. ſp̄. ſaluti neceſ
ſaria ⁊c̄. Sequit̄. Emulare ergo ⁊
age pnīam. Jſtā v̄o vnctionē pe-
nitētie interdicit diabolus q̄ʒtum
pōt pctōrib. dicēs cuilibʒ illd̄ qd̄
dixit Joab ꝑ quē diabol⁹ intelli-
gitur illi ml'ieri Thecuite. ij. Re.
xiiij. Lugere (inq̄t) te ſiml'a: ⁊ īdu-
ere veſte lugubri: ⁊ ne vngar oleo
vt ſis quaſi mulier iā ꝑl'imo tꝑe
lugēs mortuū. Unū ſuadet dia-
bol⁹ mult pctōrib. vicʒ. ꝙ ſimu
lēt luctū pnīe. ⁊ ꝙ aſſumāt exteri⁹
veſteſ lugubeſ q̄i lugētes ſpm̄ ſuū
ꝑ pctm̄ mortuū. ſic faciūt ypocrite
Sʒ aliud diſſuadet. ſ. v̄itatē pnīe
ꝓ p̄mo dic̄ cuilibʒ. lugere te ſimu
la. Multū ei placʒ diabolo hypo
criſis ⁊ ſimulatio. Sʒ ꝓ ſcd̄o ad-
dit. Et ne vngar oleo. ſp̄. pnīe. licʒ
ei ſiml'atio pnīe ml'tū placeat dia
bolo. v̄itas tñ ml'tū ꝯtriſtat eūdē

Dico adhuc ꝙ vngentū di-
uine gratie ꝓ ſecūdo eſt tempati-
uum dolorē liniēs. Jſtd̄ ꝑ figurā
fuit vngentū illd̄ q̄ maria nō ſolū

vnxit pedes ieſu:ſicut hic dr̄.verū
etiā ⁊ caput ſicut dr̄ Matth.xxvj.
⁊ Mar.xj.Unctio eni pedū ⁊ ca/
pitis ieſu facta fuerat ſimul ⁊ i ea
dem domo.ſ.in bethania. ⁊ ꝑ ean
dem mulierē.ſ.ꝑ mulierē ſororez
marthe.Jn q̄ facto deſignatur ꝙ
anima ꝑuncta vngēto gr̄e ad cō/
templādū delicioſe: ꝯtemplat̄ de
uote nō ſolū caput xp̄i.id eſt eius
diuinitatē:verūetiā ⁊ pedes Jeſu.
id eſt ei⁹ humanitatē.⁊ vtrūqꝫ cō/
templādo plurimū deliciat̄.Jſta
etiā vnctio deſignat̄ ꝑ iſtā vnctio
nē de qua dr̄.ij.Reg.xij.ꝙ dauid
poſt triſticiā quā habuerat de in/
firmitate ꝑuuli:ſurrexit de terra ⁊
lot⁹ vnctuſqꝫ eſt.qr̄ poſt luctū pe
nitētie homo debet vngi ad ꝯtem
plandū diuina.Jn q̄ quidē cōtē/
platione delicias īuenit.qr̄ ſic̄ dr̄
Prouerb.xxvij.vngēto ⁊ varijs
odoribꝫ delectatur cor.Prochdo
lor mlt̄i ſunt q̄ parū curāt de iſto
vngēto ad cōtemplādū celeſtia.ſꝫ
vino p̄cioſo ⁊ vngētis implent ſe:
ad amplexādū carnalia.iuxta illō
qō dicūt pctōres Sap.ij.Uino p̄
cioſo ⁊ vngētis nos impleam⁹.et
nō p̄tereat nos flos tꝑis.Juxta il
lud etiaꝫ qō dixit illa meretrix illi
vecordi iuueni Prouer.vij.Aſꝑſi
cubile meū mirra ⁊ aloe ⁊ cinamo
mo.Ueni inebriemur vberibus:
⁊ fruamur cupitis amplexibꝫ.Pec
catores enī immūdi ſunt ſic̄ mu/
ſce moriētes.de quibꝫ dr̄ Eccs.x.
Muſce moriētes ꝑdūt ſuauitatē
vngēti.Sunt enī immūdi pluſqꝫ
muſce ⁊ mortui ꝑ peccatū ſpūali/
ter.⁊ ſunt moriētes.id eſt appro/
pinq̄ntes morti eterne.Et iſte mu
ſce quia nō curāt de carnalibꝫ:ꝑ/
dunt ſuauitatē ſpiritualis vngēti

R Adhuc dico ꝙ iſtud vngē
tum ꝓ tertio eſt ſanatiuū morbū
eijciens.Hoc em̄ vngēto vngit̄ fi
delis aīa ad cōgrediendū animo
ſe.que ſi in cōgreſſu fideliter ſe ha
beat:habebit victoriā de inimico
quo deuicto ꝑfecte ſanabit̄ ab oī
peccati morbo.Reges em̄ ⁊ pugi
les vngebant̄ antiquit⁹ vt virili/
us ꝯtra hoſtes pugnarēt.Sicut
patet de dauid.j.Regū.xvj.et de
Salomone.iij.Re.j.⁊ de Azaele.
iij.Reg.xix.Ungebant̄ etiaꝫ ma/
nus ſacerdotū nō ſolū vt eſſent di
gniores ad miniſteriū:verūetiaꝫ
vt eſſent v̄tuoſiores ad oꝑandū.
ꝑ man⁹ em̄ opera deſignant̄.De
iſto vngēto quo fuerūt īitiate ma
nus ſacerdotū.id eſt cōſecrate ha
bet̄ Exod.xxix.⁊.xxx.Multi v̄o q̄
fuerūt vncti in baptiſmo iſto oleo
q̄ deberēt eſſe fortes pugiles ꝯtra
diabolū:poſtea ſuccūbunt coraꝫ
hoſtibꝫ ⁊ tandē interficiūt̄ ab eis
gladio pctī mortalis:ac ſi nō eēnt
iſto oleo ꝑuncti.Sicut dicit̄ ꝙ di
xit dauid de ſaule.ij.Regū.j.Cli/
peus inquit ſaul abiect⁹ eſt quaſi
nō eſſet oleo vnct⁹.Abijciūt enim
de ſe iſtud ſpūale oleū.⁊ ideo ab/
ijciunt̄ a deo ⁊ ſubijciunt̄ diabo/
lo.ac ꝑ hoc nō curant̄ a ſpirituali
morbo.Juxta illud Eſa.j.Uuln⁹
⁊ liuor ⁊ plaga tumēs nō eſt cir/
cūligata neqꝫ curata medicamine
neqꝫ fota oleo. Adhuc dico ꝙ

iſtud vngentū diuine gr̃e eſt pro
q̄rto reꝑatiuū aſpectū blandiens
Vngunt̾ enim fideles ꝑſone iſto
oleo ad ꝯuerſādū ſpecioſe ⁊ hone
ſte Ad quā vnctionē hortat̾ nos
ſpūſſanctus: dicēs cuilibet illud
Ruth. iij. Lauare ⁊ vngere ⁊ cul-
tioribus induere veſtimētis. La-
uare dicit ⁊ vngere. i. fac q̄d in te
eſt: ꝙ deꝰ lauet ⁊ vngat te interiꝰ
in mēte. Et tūc indueris cultioribꝫ
veſtimētis. ſ. ꝑ. ꝯuerſatiōis hone-
ſte ad edificandū ꝓximos. ⁊ blā-
diendū intuētiū aſpectꝰ. ḡ dicitur
cuilibet Ecc̄es. ix. Omni tꝑe veſti
mēta tua ſint cādida. ⁊ oleū de ca
pite tuo nō deficiat. Si enī oleū
iſtud nō deficiet de capite. i. de mē
te. ſemꝑ veſtimēta tua manebunt
cādida. i. ext̾ior ꝯuerſatio erit ſpe-
cioſa. ꝓpter q̄d etiā ſaluator dicit
Matth. vj. Vnge caput tuū ⁊ fa
ciē tuā laua. q̄ꝛ ſi caput vnctū ma
neat: tūc facies. i. exterior ꝯuerſa-
tio: ſemꝑ apꝑebit lota. Proch do
lor multi ſunt q̄ꝝ cuilibet pōt di-
cere deꝰ illud Ezech. xvj. Laui te
aqua ⁊ mūdaui ſanguinē tuū ex
te. i. peccatū. ⁊ vnxi te oleo. ſ. gr̃e. et
veſtiui te diſcoloribꝫ. i. veſtibꝫ di-
uerſoꝝ coloꝝ: ꝑ quaſ deſignātur
ſctē virtutes q̄ ſe demōſtrāt in ex-
teriori honeſta ꝯuerſatione. Ita
pōt dicere deꝰ multis q̄ aliq̄n fue
rūt ſcti ſꝫ poſtea hec oīa deſpiciūt.
⁊ diuerſa pctā cōmittūt. vnde po-
ſtea dicere pōt cuilibet deus illud
q̄d poſtea ſubdit̾ in eodē ca. Ab
ominabilē feciſti decorē tuum. ⁊
multiplicaſti fornicatiōes tuas.

Et poſtea cōminat̾ ei ḡuiſſimas
penas. ſic igit̾ pꝫ de vngēto diui
ne gr̃e quō vngit fidelē aīam ad
cōpungendū lachrymoſe. Ad cō-
templandū delitioſe. Ad ꝯgrediē-
dū aīoſe. Et ad ꝯuerſādū ſpecioſe
Ergo cuſtodiamꝰ ītra nos h̄ vn-
gentū. iſtāqꝫ ſanctā vnctionē ſi tn̄
ipam habeamꝰ. ⁊ ſemꝑ rogemꝰ
dn̄m vt ſꝑ iſto ſctō oleo ſuo nos
ꝑungat. Nā vbi eſt iſta ſacra vn
ctio nō pōt eſſe aliq̄s ſpūaliſ mor
bus Q̄d innuitur Jaco. vlti. vbi
dicit̾ ſic. Infirmat̾ q̄s i vobis ⁊c̄.
Sequit̾ Et vngant eū oleo ſctō ⁊
oꝛ̄o fidei ſaluabit infirmū. ſi vn-
ctio exterior (que deſignat interio
rē) ſanat a morbo corꝑali. multo
fortius vnctio ſpiritualis ſanat
ab omni morbo ſpūali. S Cir
ca ſcd̾m vbi tangit̾ vnctionis de-
claratio ꝑ odoris diffuſionē. q̄d
notatur. cū additur. Odore. Sci
endū ꝙ manifeſte apparet ꝙ ani-
me hominū ſunt vncte vnctione
diuine gr̃e quādo per oꝑa diuer-
ſarū virtutū ſpirant exterius bo
num odorem fame ⁊ opinionis.
ꝑ quē trahunt̾ hoīes ad currēdū
poſt xp̄m. a quo eſt vnctio ipa. et
dicūt ei illud Cañ. j. In odore cur
remus vngētoꝝ tuoꝝ. Tūc dico
aīe hominū apparēt ꝑuncte vngē
to gr̃e. Qn̄ ſpirant odorē mirre
ꝑ auſterā macerationē. qn̄ q̄libet
pōt dicere illud Ecc̄i. xxiiij. Quaſi
mirra electa dedi ſuauitatē odo-
ris. Mirra eſt guſtui amariſſi-
ma. ſed eſt olfactui ſuauiſſima.
precipue quādo eſt electa. ſic ⁊ car

nis maceratio ē ſenſualitati ama-
riſſima. ſed eſt ſpūali olfactui ho-
minū: dei etiā ⁊ angeloꝝ ſuauiſſi
ma. Talē odorē ſpirauit iſta ma-
ria magdalena quando lauit la-
chrymis pedes Jeſu ⁊ vngento ꝑ
unxit. Luce. vij. Unde bene appa-
ruit tūc ꝙ ipſa erat ꝑuncta interi-
us mirra cōpunctionis. Quā-
do etiā ſpirāt odorē nardi ꝑ ꝓfū-
dam humiliationē. Quādo que-
libet poteſt dicere illud Cantic. j.
Nardꝰ mea dedit odorē ſuauita-
tis. Nardus eīm vt dicit̄ eſt herba
multū breuis: ſed multū odorife
ra. Et ſignificat verā humilitatē.
que facit hominē breuē ⁊ paruū
in ꝓpria reputatiōe: ſed facit eū co
ram deo multū odoriferū. Odor
eīm hūilitatis beate virginis tātū
fuit ſuauis dei filio ⁊ angelꝭ ꝙ nō
ſolū ipſa traxit ad ſe celeſtē nunci
um: verū etiā ⁊ dei filium: vt īcar-
naretur in ipſa. Talē etiā odorem
ſpirabat iſta Maria magdalena
quādo vngento nardi piſtici hu-
millime ⁊ ꝓſtrata ante pedes Je-
ſu vnxit pedes eius: ſicut dicitur ī
iſto euāgelio. Unde bene appaIru
it tunc ꝙ erat ꝑuncta interius vn
gento ſpiritualis nardi: ad ſeipā
humiliandā ⁊ corā deo paruificā
dam. Quando etiā ſpirāt odo
rem thuris ſeu libani per deuotā
orationē. Thus eīm ſeu libanus
deſignat in ſcripturis orationem
iuxta illud pſ. Dirigatur oratio
mea ſicut incēſum in ꝯſpectu tuo
Thus eīm precipue cū incēditur:
reddit fumū valde odoriferū: q̄
ſuperiora petit. Sic et oratio q̄
exit de corde calido ⁊ charitate in
flammato ſuperiora petit. nec re-
manet quoadusq; ꝑueniat ad na
res dei: quibꝰ eſt multū ſuauis.
Unde ſm Chryſo. ſuper Matth.
Nihil eſt dignius quod offeramꝰ
deo q̄ fidelē orationē. que ſm eū
inter oīes iuſticias thimiamati
cōparatur. Sanctorū enim orati
ones vt dicit̄ in Apocal. ſunt fu-
mus incenſorū. Quādo ergo ſpi-
rant odorē iſtum thuris ſeu liba
ni. ⁊ poteſt dici de qualibet illud
Oſee. xiiij. Odor eiꝰ vt libani: tūc
apparet manifeſte ꝙ eſt peruncta
interius vngento aromatico. ⁊ ꝙ
eſt veſtita interius varijs virtuti-
bus: que omnes debent applica-
ri ad orationē: vt tunc de ipſa di-
catur illud Cant. iiij. Odor veſti-
mentorum eiꝰ ſicut odor thuris.

¶ Quando etiā ſpirāt odo
rem vitis ⁊ agri pleni per virtuo-
ſam operationē: vt quelibet poſ-
ſit dicere illud Eccī. xxiiij. Ego q̄
ſi vitis fructificaui ſuauitatē odo
ris. Et de quolibet poſſet dicere
deus Geneſ. xxvij. Ecce odor filij
mei ſicut odor agri pleni. Uitis
quando floret: multum redolet.
eiuſq; odorē venenoſa animalia
non poſſunt ſuſtinere. vnde a vi-
nea fugantur. Et quando vitis re
dolet: ſignum eſt ꝙ cito fructifi-
care debet. Ager etiam nō redolet
niſi quando eſt plenus fructibus
qui ſtatim colligi poſſunt. Sic
dico ꝙ anima redolet quādo eſt ī
ꝓpoſito fructificandi, id eſt fructꝰ

dignos pnĩe faciẽdi ac exhibendi
alijs opa iuſticie ꝛ pietatis. Sed
tũc redolet ſicut ager plenꝰ: qñ nõ
ſolũ ꝓponit facere ſed etiã quãdo
actu facit talia opa ꝑ que colligit
cumulũ meritoꝝ. Iſti ḡ odoꝛes ꝓ
cedũt ex vngẽtis diuine grẽ q̇buſ
ſanctoꝝ aĩe ꝑunguntᷣ. De quibus
quidẽ vngẽtis dꝛ Can̄. iiij. Odoꝛ
vngentoꝝ tuoꝝ ſuꝑ oĩa aromata
Proch dolor q̃ʒtũ ad multos
hoĩes verificatũ eſt iã illud qđ dꝛ
Eſaie. iij. Erit ꝓ ſuaui odoꝛe fetoꝛ
Multi em̄ ſunt q̇ cũ dederũt ſua
uẽ fame ꝛ opinionis odoꝛẽ: ipĩ fe
toꝛẽ emittũt. Et multi ſunt q̇ tãtũ
fetoꝛẽ emittũt ꝙ odoꝛẽ bonũ ali/
oꝛũ fetidũ reddũt. Sicut dixerũt
filij iſrael Exo. v. Odoꝛẽ noſtꝝ fe/
tere feciſtis. Et multi ſunt q̇ qua/
ſi ꝑ totã vitã ſuã requieſcũt in feci
bus. i. in pctĩs ꝛ criminibꝫ. q̇ q̃ʒtũ
cũqʒ moneantᷣ vel a deo intrinſecꝰ
inſpirãte vel ab hoĩe exteriꝰ predi
cãte ꝛ exhoꝛtãte: nolũt a fecibꝫ ſur
gere. ac ꝑ h̃ odoꝛ ipſoꝝ fetidꝰ nun
q̃ʒ ĩmutatᷣ. Sic̃ hec dicuntᷣ de ob
ſtinato pctõꝛe Hiere. xlviij. Reqe
uit dꝛ in fecibꝫ ſuis ꝛ nõ eſt tranſ
fuſus de vaſe ĩ vas. i. de vaſe iniq
tatis nõ eſt factꝰ vas ſanctitatꝫ Et
in trãſmigrationẽ nõ abijt. i. nolu
it trãſire a vicijs ad ꝟtutes. Et iõ
ꝑmãſit guſtꝰ eiꝰ in eo. Guſtꝰ dico
coꝛruptꝰ cui ſapiũt terrena ꝛ deſi
piunt ſpũalia. Et odoꝛ eiꝰ ſp̄. feti/
dus nõ eſt ĩmutatꝰ. Certe impoſ/
ſibile ẽ ꝙ homo q̇ ſemꝑ manet in
fecibꝫ odoꝛẽ ſuũ fetidũ mutet Cer
te odoꝛ taliũ eſt dõ multũ abomi
bilis: ĩmo etiã ſi tales deo offerãt
ſacrificia. vel faciãt opa de ſe odo
rifera nõ placẽt ei nec ipa acceptat
iuxta illud Amos. v. Odiui ꝛ ꝓie
ci feſtiuitates vr̃as. dicit deꝰ pecca
toꝛibꝫ. ꝛ nõ capiã odoꝛẽ cetuũ ve/
ſtroꝝ. Nõ ſic ſit de nobis chariſſĩ
mi ſʒ ſtudeamꝰ ꝙ talia faciamuſ
opa q̇ ſunt coꝛã deo ꝛ hominibꝫ
redolentia. ipſeqʒ deꝰ acceptet nr̃a
ſacrificia. Quia vt dꝛ Eccĩ. xxxv.
Oblatio iuſti impinguat altare. ꝛ
odoꝛ ſuauitatꝫ eſt in ꝯſpectu altiſ
ſimi. ¶ Circa tertiũ ſciẽdum
ꝙ domꝰ militãtis eccl'ie ſm̃ virtu
tes varias q̇ fuerũt ꝛ ſunt in eiꝰ
filijs dꝛ in ſcriptura aliqñ domꝰ
eburnea ꝓpter caſtitatẽ. Interdũ
domꝰ aurea ꝓpter charitatẽ Inter
dũ domꝰ lapidea ꝓpᷣ ſtabilitatẽ.
Interdũ ẽt domꝰ lignea ꝓpᷣ pau/
pertatẽ. Dicitᷣ dico ꝑmo domꝰ
eburnea ꝓpᷣ caſtitatẽ. Ebur eĩ qđ
eſt os eburneũ ſcʒ elephãtꝫ eſt val
de frigidũ. ꝛ eſt cõmuniter albuʒ.
Et ſignificat caſtitatẽ ꝑ quã refri/
geratᷣ ꝯcupiſcẽtia ꝛ albeſcit. id eſt.
honeſtatᷣ hoĩs exterioꝛ vita. Et cer
te domꝰ iſta ꝓpter ebur caſtitatis
multũ delectat regẽ gl'ie xp̄m. Di/
citᷣ em̄ in pſ̃ de ipa eccl'ia (q̇ q̃ʒuiſ
ſit vna: tñ dꝛ plures ꝓpᷣ multitu/
dinẽ ꝑſonaꝝ ꝑtinentiũ) a domibꝫ
eburneis: ex quibꝫ delectauerunt
te filie regũ in honoꝛe tuo. Eccl'ia
em̄ dicitᷣ domꝰ eburnee in plurali
qꝛ ſunt ĩ ea multe filie regũ. i. viro
rum apoſtolicoꝝ: q̇ multũ ꝓpter
caſtitatẽ delectãt regẽ xp̄m. De q̃
quidẽ eccl'ia ſtatim ſubditᷣ in ſin/

gulari. Aſtitit regina a dextris tu
is ⁊c. Dicit̄ etiā dom⁹ aurea ꝑ-
pter charitatē. Dicit̄ em̄ ꝑ figuraꝫ
de ipſa. iij. Regū. vj. ꝙ nihil erat ī
templo. id eſt in domo dn̄i quod
nō tegeret̄ auro. Dicit̄ etiaꝫ do-
mus lapidea ꝓꝑ ſtabilitatē. Ipſa
enim eſt illa domus de qua dicit
ſaluator Matth. vij. ꝙ eſt edifi-
cata ſupra petrā. Et ido q̄uis de
ſcenderit pluuia. venerint flumia
flauerint venti: ⁊ irruerint in do-
mū illā: nō cecidit. Fundata enim
erat ſupra firmā petrā. Habuit eī
domus eccl'ie tā per tyrannos q̄ꝫ
ꝑ hereticos tēptatões fortiſſimaſ
⁊ tamē quia erat lapidea et ſupra
firmā petrā fundata: non cecidit.
nec vnq̄ꝫ (chriſto qui ipām edifi-
cauit, ꝑ ipſa orante) cadet. Dicitur
etiā domus lignea ꝓpter pauꝑta-
tem ⁊ cōtemptū mūdane ꝓſperita
tis. Figurata em̄ fuit eccl'ia per ar
cham noe: que fuit tota de lignis
⁊ idcirco natauit ſuꝑ aquas dilu
uij. ſicut habet̄ Gen̄. vj. ⁊. vij. Fu-
it etiā figurata ꝑ tabernaculū mo
yſi. de quo habet̄ in Exod. qd to-
tum fuit de lignis vel de pellibuſ
⁊ ſagis. In quib⁹ oīb⁹ figura-
batur pauꝑtas eccl'ie ꝓpter leuit
tem. Eccl'ia eī p̄cipue in principio
ꝑ amorē pauꝑtatis ⁊ cōtemptum
terrenoꝝ: natauit ſuꝑ aquas mū
dane ꝓſperitatiſ. vtpote in apoſto
lis ⁊ in ſanct' primitiuis. Iſta igi
tur dom⁹ ꝓpter iſtas virtutes q̄t-
tuor que fuerūt in ipā ſpecialiter
fuit tota aromatica. ⁊ figurata ꝑ
illā domū aromatū. de qua habe
tur. iiij. Regū. xx. Sed ecōtra ec-
cleſia malignantiū. que nō ꝓpe
dr nec eſt eccl'ia: ſed eſt ſathane ſy-
nagoga. nō eſt dom⁹ eburnea ꝑ
caſtitatē: ſed eſt dom⁹ lutea per lu
bricitatē. Nō eſt dom⁹ aurea per
charitatē: ſed dom⁹ ferrea ꝑ crude
litatē ⁊ maliciaꝫ. Nec eſt lignea ꝑ
pauꝑtatē: ſꝫ plūbea ꝑ cupiditatē ⁊
auariciā. Nec eſt lapidea ꝑ firmi-
tatē. ſed terrea ꝓpter inſtabilitatē.
Et idcirco nō ē dom⁹ aromatica.
ſed dom⁹ fetētiſſima. Nō eſt reple
ta diuinis munerib⁹ ſꝫ draconib⁹
ſicut ꝑ figurā dr Eſa. xiij. Sꝫ do-
mus eccl'ie ꝓpter v̄tutes filioꝝ ſu
orū q̄ dicte ſunt eſt impleta gl'ia ⁊
diuitijs ſpūalibus. iuxta illd ps̄.
Gl'ia ⁊ diuitie ī domo eius. i. xp̄i.
Et tāta eſt plenitudo hui⁹ dom⁹
ꝙ de ipſi⁹ plenitudine nos oēs
accipim⁹. iuxta illud ps̄. qd dici-
mus xp̄o. Replebimur in bonis
dom⁹ tue. Sic igit̄ chariſſimi ſer
uem⁹ interi⁹ diuinā vnctionē. ſpi
rem⁹ exteri⁹ ꝑ bonā famā v̄tutuꝫ
odore vt ſemꝑ ſic oſtendam⁹ noſ
diligere dom⁹ dei decorē. vt poſ-
ſit quilibet noſtruꝫ dicere deo illd
ps̄. Domine dilexi decorē domuſ
tue: Et vt tandē ꝑ iſtam domū q̄
domus dei eſt ⁊ porta celi ſicut ꝑ
figurā dicit̄ Gen̄. xxviij. veniam⁹
ad domū glorie eterne cuius ipa
eſt porta. Quod nobis concedat
ipſe deus domin⁹ Jeſus chriſtuſ
qui viuit ⁊ regnat in ſecula ſeculo
rum Amen.

Feria tertia Sermo

Feria tertia poſt do. i ramiſ.

Vigilate et
v orate vt nō intretis in tē-
ptationē. Marci.xiiij.
x Paſſionem ſaluatoris nr̄i
quā in lectiōe ſeu epl'a que hodie
legit̄ ꝛ ſcribit̄ Hiere.xj. ꝛ icipit. Di-
xit Hieremias. dn̄e demonſtraſti
mihi ꝛ cognoui ꝛc̄. p̄nūciauit hie-
remias ꝓphetice futurā. Et q̄ꝫtuꝫ
ad iſtā paſſionē ſub iſtis v̄bis in
ꝑſona xp̄i ꝓlatis. Ego q̄ſi agnus
māſuetus q̇ portat̄ ad victimam
ꝛc̄. Et ſub alijs dictis in ꝑſona iu-
deoꝝ. Venite mittamus lignū ī
panē eius ꝛc̄. Et q̄ꝫtū etiā ad vlti-
onē ꝯſecutā de iudeis ꝓpter ip̄am
paſſionē: dicēre xp̄o deo patri ſuo
Videā vltionē tuā ex eis. Eandeꝫ
paſſionē iſta eadē die recitat eccl̄ia
nō tanq̄ꝫ futurā ſed tāq̄ꝫ exhibitā.
Et hoc in lectione beati Marci q̄
ſcribit̄ Marci.xiiij. ꝛ incipit. Erat
paſca ꝛ azima poſt biduū. Hodi-
erna eīm die dixit ieſus diſcipulis
ſuis Matth.xxvj. Scitis q꞉ poſt
biduū paſca fiet. De q̊ etiā Mar-
cus dicit. Erat paſca ꝛ azima poſt
biduū. Paſca eīm iudeoꝝ erat fu-
turū feria q̇nta ſequēti Et q꞉ tunc
dixit xp̄s ſicut habet̄ in locis p̄di-
ctiſ. Et quia fili⁹ homīs tradetur
vt crucifigatur. idcirco forſan ho-
die paſſio dn̄i recitat̄. Eſt autē
ſciendū ꝙ xp̄s ꝑ paſſionē ſuā nō
ſolū fuit auctor ſalutis: verūetiaꝫ
fuit doctor ꝛ exēplar virtutis. In-
ter cetera aūt que xp̄s crucē patiēſ
vel ꝓpinqu⁹ paſſioni crucis: facto
ꝛ verbo docuit: fuerūt tria que in

verbis ꝓpoſitis cōtinētur. Quo-
rū primū eſt vigilātia circūſpecti-
onis. Ipſe eīm ꝑ totā noctē imme-
diate p̄cedētē ſuā paſſionē corpo-
raliter vigilauit: docens nos qui
ſum⁹ omī die ꝓpinqui morti: exē-
plo ſui ac etiā verbo ſp̄ūaliter vi-
gilare: vigilate dixit apoſtolis. Et
dicēdo ip̄is dixit omībꝫ nobis iu-
xta illud Mar.xiij. Nō vni dico:
omībꝫ dico: vigilate. Secūdū
fuit inſtātia orōnis Ipſe eīm eadē
nocte ꝓpinqua ſue morti intātum
efficaciter ꝛ ꝓlixe orauit ꝙ factus
in agonia: ſudorē ſanguineuꝫ de
ſuo corꝑe in terrā emiſit: ſicut ha-
betur Luc.xxij. nos omī die ꝓpin-
quos morti ꝑ hoc erudiēs ꝛ facto
ſuo ac verbo: humiliter ꝛ inſtāter
orare. Orate dixit apoſtolis. et di-
cendo ip̄is: dixit omnibꝫ nobis.
Propt̄ quod dicit apl'us nobis
j. ad Theſ.v. Gaudete ſemꝑ: ſine
intermiſſione orate. ꝩ Terti-
um fuit victoria tēptatiōis. Cre-
dimus eīm (licꝫ nō exprimat̄ ī euā-
gelijs) ꝙ diabol⁹ in nocte illa ꝛ in
hora ſue mortis tēptauit Jeſum
xp̄m. ip̄mqꝫ adhuc eſtimans eſſe
purū hominē. Vn̄ dicit quedam
gloſa ſuꝑ libro Thobie ꝙ xp̄o in
cruce patiēte diabol⁹ ſtabat ſuper
brachio crucis xp̄i: animā tāq̄ꝫ ſu-
am expectans. Sed in omībꝫ ſu-
is tēptationibꝫ xp̄s ip̄m glorioſiſ-
ſime vicit. ꝑ hoc nos inſtruēs ꝙ
quia ſumus ꝓpinqui morti. in cu-
ius hora temptatio demonū ꝯtra
hominē fortius inualeſcit. vinca-
mus tēptatoreꝫ. Unde dixit apo-

ſtolis ⁊ dicēdo ipſis dixit omībꝫ
nobis. vt nō intretis in temptati-
onem. hoc eſt dictū. vincite tēpta-
tionem ⁊ taliter vos habete vt tē-
ptatio vos nō vincat. Dicit enim
Beda ſuꝑ iſto verbo ꝙ non dixit
xp̄s. vigilate ⁊ orate ne temptemī.
quia impoſſibile eſt (vt dicit) ho-
minē nō tēptari. ſed dixit vt nō in
tretis in tēptationē. id eſt vt tēpta-
tio vos nō ſuperet. Certe quia to
ta vita noſtra eſt temptatio. iuxta
illud Job. vij. Scd̄m aliā litteraꝫ
Temptatio eſt vita hoīs ſuꝑ ter-
ram. idcirco debemꝰ ſemꝑ vigila-
re ſpiritualiter ⁊ orare efficaciter.
vt a temptatiōe nō ſuꝑemur Et h̄
q̄ꝫ maxime. quia etiā viuentes ſu-
mus ꝓpinqui morti: cuiꝰ horam
nō poſſumus ꝑ̄uidere. Scd̄ꝫ eīm
Grego. in quadā omel. Horā vl
timā. id eſt horā mortis vel extre-
mi iudicij ideo voluit deus eē ab
ſcōditā vt ſemꝑ haberet̄ ſuſpecta.
vt quia ip̄am ꝑ̄uidere non poſſu
mus: ad ip̄am ſine intermiſſione
ꝑ̄paremur. Dixit ḡ ſaluator. Vigi
late ⁊ orate ⁊c̄. ❡ In quibus
quidē verbis tria nobis euidēter
oſtendit. ſ. Modū precauēdi la
pſum iniquitatis. Modū etiaꝫ
ꝓmerendi donū charitat̄ Mo
dumqꝫ aſſequēdi ſtatū tranquil-
litatis. Vitatur eīm culpa per dili
gentiam circūſpectionis. Idcirco
dicit ſaluator Vigilate. Certe vi-
gilare oportet ſpiritualiter vt vitē
tur peccata. quibus veſtimēta ho
minis. id eſt corpus ⁊ anima la-
cerātur. Unde ait apoſtolꝰ Apoc̄.
xvj. Ecce venio cito ſicut fur. Bea
tus qui vigilat ⁊ cuſtodit veſtimē
ta ſua ne nudus ambulet. ⁊ vide
ant. ſup̄. deus ⁊ angeli turpitudi
nem eius. Vigilandū ergo eſt vt
veſtimenta iſta ſeruētur integra;
ne ꝑ vicia ꝑmittātur lacerari. Im
petratur autē gratia per inſtanti-
am orationis. idcirco dicit ſalua-
tor. Et orate. Nihil enim dignius
poſſumus offerre deo ſ͛m Chry-
ſoſtomū ſuꝑ Matth. pro impe-
trando dono gratie q̄ꝫ fidelē ora-
tionem Eccl̄i. enim. xxxv. dicitur ꝙ
oratio humiliantis ſe nubes pe-
netrabit: ⁊ donec ꝓpinquet nō cō-
ſolabitur. ⁊ non diſcedet donec al
tiſſimus aſpiciat. Aſpiciat dico ꝑ
effectum gratiā largiēdo. De apo
ſtolis etiā dicit̄ Actuū. ij. ꝙ quan
do acceperunt ſpiritūſanctū: fue-
runt perſeuerātes vnanimiter in
oratione. Tranquillat̄ autē cōſci
entia per victoriā temptatiōis. Id
circo dicit ſaluator: vt non intret̄
in temptationē. id eſt. vt tempta-
tio vos nō ſuperet: ſed vos ꝺ ip̄a
potius triumphetis. Conſcientia
enim illius hominis queꝫ vincit
temptatio carnis mundi vel dia-
boli: non eſt tranquilla: ſed tota
turbulenta. quia non eſt viua ſed
morti eterne ꝓpinqua Unde dixit
Petrus illi ananie. ſicut habetur
Actuū. v. Cur tēptauit ſathanas
cor tuū mētiri te ſpirituiſcō ⁊ frau
dare ꝺ ꝑ̄cio agri. q. d. Cur tēptatio
ſathane ſuꝑauit vos vt mētiremi
ni ſpūiſctō: ⁊ fraudaretis de pre-
cio agri. Certe dignus es morte.

Uñ vt ſtatim ſubdiꝛ ibidē. mor-
tuꝰ fuit.ſp̄.corꝑaliter. ꝑ qđ nobiſ
innuiꝛ ꝙ illi ſūt digni morte eter
na qui ſuꝑanꝛ a temptatōe cuiuſ-
libet hoſtis. Diċ igiꝛ ſaluator. Ui
gilate ⁊ orate ⁊c̄. A Circa pri
mū ſciendū ꝙ nos debemꝰ vigi-
lare ad q̄ttuor.ſ. Ad cautā ꝓuiſi-
onem. Ad firmā expectationem.
Ad deuotā oratione̅ Et ad fru
ctuoſam p̄dicatione̅ Debemus
dico vigilare primo ad cautā ꝓui
ſione̅. Multi em̄ hoſtes inſidiāꝛ
nob̄ p̄cipue diabolꝰ.idcirco opor
tet nos vigilare ne ſuperemur ab
ipis. Si em̄ inueniāt nos pigroſ
ſegnes ac negligētes vel ꝑ negligē
tiā dormiētes:ſtatim deuorabūt
nos.ſicut dr.j. Pet.v.de diabolo
q̇ eſt grauior inter hoſtes q̄s ha-
bemus. Dicit em̄ ſic apl'us. So-
brij eſtote ⁊ vigilate qr aduerſariꝰ
veſter diabolꝰ circuīt querēs que̅
deuoret:cui reſiſtite fortes in fide
Et ſignāter p̄mittit.ſobrij eſtote ⁊
vigilate.qr q̇ nō eſt ſobriꝰ in cibo
⁊ in potu:nō pōt vigilare corꝑali
ter.⁊ certe minꝰ ſpūaliter. Ergo vi
gilate vt poſſitis ꝓuidere ꝑiculaꝛ
inſidias hoſtiū ne ſuꝑemi ab eis
Signāter etiā ſubdiꝛ. Cui reſiſti
te fortes in fide qr q̄ztūcūqꝫ ſobrij
⁊ vigiles eſſemꝰ nō poſſemꝰ dia-
bolo reſiſtere.nec eiꝰ tēptatōes vi
cere niſi eſſemꝰ fortes in fide. Nō
em̄ fides eſt ſolū victoria q̄ vincit
mundū.vt diciꝛ.j. Joh̄.v.ſꝫ etiaꝫ
eſt victoria q̄ vincit carne̅ ⁊ diabo
lum Scđo debemꝰ vigilare ad
firmā expectatione̅. Expectamus
em̄ ſpōſum xp̄m redeuntem a nu
ptijs ꝑadiſi ad iudicādū mundū
Expectamꝰ etiā eum vt veniat ad
vocandū nos de morte.⁊ educen
dum aīas nr̄as de corꝑibꝫ.ꝓpter
qđ vigilare debemꝰ ne nos inue-
niat in pc̄tis dormiētes. Uñ dicit
ip̄e nob̄ Mar.xiij. Uidete vigila
te ⁊ orate ⁊c̄. Sequiꝛ. Uigilate ḡ.
Neſcitis eī qñ dñs veniet. ſeu an
media nocte an gallicātu. an ma
ne.ne cū venerit repente: inueniat
vos dormiētes Reuera neceſſari
um eſt nob̄ vigilare.qr neſcimns
qñ dñs veniet vocās nos ad iu-
diciū vel ꝑticulare ꝑ morte̅.vl' vni
uerſale poſt generale̅ reſurrectōeꝫ
Neſcimꝰ em̄ ſi ip̄e q̇ veniet occulte
⁊ repēte tāq̄ꝫ fur:veniat vocāſ noſ
ſero.i.in nr̄a ſenectute. vel media
nocte.i.in virili etate.vel mane.i. ī
adoleſcētia ſeu in puerili etate.vel
gallicantu.i.in iuuētute. Ergo vi-
gilate dicit ſaluator. Quia vt ipſe
dicit Luc̄.xij. Si ſciret paterfami
lias qua hora fur veniret:vigila-
ret vtiqꝫ ⁊ nō ſineret ꝑfodi domū
ſuā. B Certe xp̄s venit ſic̄ fur
occulte domuꝫ nr̄i corꝑis varijs
infirmitatibꝫ ꝑfodiēs.ac in ea tā-
tum forame̅ faciēs ꝙ ex ea poteſt
aīa ꝑ mortem exire. Jdeo ꝯcludit
ſaluator ibide̅ dicēs. Jdeo et vos
eſtote parati.qr qua hora non pu
tatis filiꝰ hoīs veniet. Sint ḡ cō-
tinue lumbi veſtri p̄cincti cingl'o
caſtitatis.ſintqꝫ lucerne ardentes
in manibꝫ veſtris.id eſt in ꝓximiſ
veſtris ꝑ bona oꝑa luciſ exempla
monſtretis.vt ſupra eode̅ diċ ſal-

uator. Quia beati ſerui illi quos
cū venerit dn̄s inuenerit vigilan-
teſ. vt infra eodē dic̄. ſuꝑ oīa bo
na ſua cōſtituet eos. id eſt bonis
ſuis potioribꝫ que ſunt bona glo
rie: p̄miabit eoſ. Multū em̄ debe
mus ꝯſiderare ꝙ prudētes virgi
nes que ꝓpter ſuā vigilantiā fue-
runt inuēte parate intrauerūt cuꝫ
ſponſo ad nuptias. Et ꝙ fatue ꝓ
pter ſuā negligentiā fuerūt repul
ſe ⁊ clauſa fuit ianua. Propt̄ qđ
ꝯcludit ſaluator Matth. xxv. Ui
gilate ḡ quia neſcitis diē neqꝫ ho
ram Tertio debemus vigilare
ad deuotā orationē. Sempꝛ em̄ q̄
ſi ſaluator cōiungit vigilantiaꝫ ⁊
orationē. Uigilate inquit ⁊ orate
quia q̇ bene vigilat orat. ⁊ qui nō
orat nō vigilat. Ad hoc āt monet
nos beatꝰ Petrus. j. ſue canoni-
ce. iiij. c. dicens. Eſtote prudētes ⁊
vigilate in orationibꝫ. Eſtote pru
dentes dicit ſaluator Matthei. x.
ſic̄ ſerpentes. Cuiꝰ prudentia ē vt
dr̄ ꝙ ꝓ tuēdo capite exponit totū
corpꝰ. Itē cū ſentit ſe ſeneſcere per
artū foramē trāſiens deponit ve-
tus coriū. quo depoſito renouat̄
Itē dr̄ ꝙ habet duas lingulas et
ꝙ in calore ſolis totū ſuū venenū
emittit. Sic ⁊ nos ꝓ aīa nr̄a tuen
da q̄ caput noſtrū eſt debemꝰ fla-
gell' ⁊ ieiunijs exponere corpꝰ no
ſtrū Itē trāſeundo ꝑ artū foramē
penitētie debemꝰ vetuſtatē culpe
deponere: vt ſic nouitate gr̄e reno
uemur. Adhuc debemꝰ habere q̄
ſi duas linguas: vt cū vna deo lo
quamur in orōne. ⁊ cū alia ſacer-
doti in ꝯfeſſione. Itē in calore ſol'
id eſt in amoris diuini feruore de
bemꝰ totū peccati virꝰ emittere de
cordibꝫ nr̄is. Eſtote ḡ prudentes
⁊ vigilate in orōibꝫ. quia ꝓpt̄ iſtđ
vigilare in orōnibꝫ deꝰ dabit nob
ſuā gr̄am: ꝑ quā poſſimꝰ imita-
ri in p̄dictis prudētiam ſerpētinā
Propt̄ qđ dicit apl's ad Col'. iiij
Orationi inſtate vigilātes in ea ī
gratiarūactōe. ℭ Quarto de
bemꝰ vigilare ad fructuoſam pre
dicationē. Nō em̄ pōt p̄dicare vti
liter verbū dei niſi q̇ ſtudet ī libriſ
ſacris. Studere aūt nō pōt aliq̇s
niſi ſit vigilās etiā corꝑalit̄. Pre-
terea p̄dicatio illiꝰ ꝯtemnit̄ q̇ pec-
cata nō fugit. Peccata aūt nō po
teſt fugere niſi ſit vigilās ſpūalit̄.
Ergo vt p̄dicemꝰ vtiliter: oportet
nos vigilare corꝑaliter ⁊ ſpūalit̄.
Unde ait apl's. ij. ad Thimo. iiij.
cuilibet eccl'ie doctori. Tu v̄o vi-
gila: in oīmibꝫ labora. opꝰ fac euā
geliſte. miniſteriū tuum imple. ſo
brius eſto. Quaſi ſꝑ coniūgit ſcri
ptura ſacra vigilantiā ⁊ ſobrieta-
tem. Uigilemꝰ igit̄ ⁊ nō dormia-
mus. Iſboſeth filiꝰ ſaulis q̇ fuit
inuētus dormiēs in feruore diei
fuit interfectꝰ. ſicut habet̄. ij. Reg.
iiij. Sic loquēdo ſpūalit̄: qui dor
miūt in feruore ꝯcupiſcētie a dia-
bolo occidunt̄. Ergo vt dic̄ apl's
p̄me ad Theſ. v. Nō dormiamꝰ
ſicut ⁊ ceteri ſed vigilemꝰ ⁊ ſobrij
ſimus. Et vigilemꝰ ad illa quat-
tuor que dicta ſunt. nō ſicut mul-
ti peccatores qui vigilāt. i. ſoliciti
ſunt quō ꝓximos decipiāt. Quō

etiam diuitias mūdi acquirant.
Quō etiā ſuam libidinē expleāt.
Quō voluntatē ſuā faciāt ⁊ volū
tatem dei ꝯtemnant. Nō ſic vigile
mus noſ. qꝛ de ſic vigilātibꝫ dicit̃
ſic Eſa. xxix. Succiſi ſunt oēs qui
vigilabāt ſuꝑ iniq̄tate. qꝛ peccare
faciebāt hoīes in verbo. ⁊ arguen
tē in porta ſupplātabāt. ⁊ declina/
uerūt fruſtra a iuſto. i. a deo iudi/
ce iuſto a q̊ declinant oēs pctōres
Et vere fruſtra. qꝛ vt in Pſ̄. dicit̃
Oēs declinauerūt ſimul: iutiles
facti ſunt. Ne igitur ſuccidamur
gladio diuine ſententie: nō vigile
mus ſuꝑ iniq̄tate. ſꝑ. faciēda. ſed
vigilemꝰ ad ea que ſunt dicta. qꝛ
vt dicit ſapiētia increata. q̄ xp̄s eſt
Beatus inq̄t qui audit me ⁊ qui
vigilat ad fores meas q̊tidie. ſcꝫ
ad faciendū virtutuꝫ oꝑa. ꝑ q̄ ſic̄
ꝑ fores intrat̃ ad ip̄m Prouerb.
viij. ¶ Circa ſecūdū ſciendū
ꝙ tunc oр̄o eſt deo accepta ac ex/
auditiōe digna Qn̄ accenditur
dilectione. Qn̄ acuit̃ intentiōe.
Qn̄ abſcōdit̃ hūiliatiōe. Qn̄
etiā condit̃ deuotiōe. Tūc di/
co oр̄o eſt accepta deo qn̄ accēdit̃
dilectione. i. qn̄ procedit de corde
ignito ⁊ inflāmato caritate. De q̄
dicit ꝓpheta in pſ̄. Dirigat̃ oratio
mea ſicut incēſum in ꝯſpectu tuo
Thus nō dicit̃ incenſum niſi qn̄
eſt ignitū. ⁊ qn̄ reddit fumū val/
de odoriferū q̇ aſcēdit verſus celū
⁊ deſignat oratione q̄ cum exit de
corde inflāmato caritate dirigit̃
verſus deū ⁊ nō ſolum tendit ver
ſus deū ad placādum ip̄m: verū/
etiā extēdit̃ ad dexterā ⁊ ad ſiniſtrā
ad orādū nō ſolū ꝓ amicꝭ verūetiā
ꝓ inimicis. Iuxta illō qđ dicit ſal
uator Matth. v. Orate pro per/
ſequētibus ⁊ calumniātibꝰ vos
Eſt etiam deo accepta quādo
acuitur intentione. Quāuis em̄
ſit orandum pro illis qui nobis
bene faciunt ⁊ etiam qui nos per
ſequūtur: Oratio tamen ſemꝑ de
bet acui in quēdam conū. vt. vicꝫ.
laus ⁊ honor principaliter inten/
datur ac ip̄e ſolus deus ab oran/
te principaliter videat̃. iuxta illud
qđ ille dicebat in Pſ̄. Effundo in
conſpectu eius. i. dei orationē me
am: ⁊ tribulationē meā ante ip̄m
ꝓnuncio. Eſt etiaꝫ accepta deo
oratio quādo abſcondit̃ humili/
atione. i. vt in orādo vitemus om
nem oſtentationē. : ⁊ nō oremꝰ ꝓ/
pter vanā gloriā. vt videamur ab
hoībus: ſed ſolum a deo. vn̄ ait
ſaluator Matth. vj. Cum oratis
nō eritis ſicut ypocrite. qui amāt
in ſynagogis ⁊ angulis platearū
ſtantes orare: vt videantur ab ho
minibus. Amen dico vobis rece/
perunt mercedē ſuam. Tu aūt cū
oraueris intra in cubiculū tuū. ⁊
clauſo oſtio ora patrē in abſcōdi/
to ⁊ pater tuus q̇ videt in abſcon
dito: reddet tibi. Nō intendit aūt
ſaluator interdicere orationē q̄ fit
in publico. nā eccl'ia publice orat:
niſi ſolum quantū ad intentionē.
vbiqꝫ enim orādum eſt. Quāuis
forſan oratio perſonalis quādo
fit in ſecreto magis ſit efficax. qꝛ
tūc homo eſt intra ſe recollectus.

vnde ⁊ xp̄s ſolus ⁊ in locis ſolita
rijs ſepiꝰ orabat. Illā eīm orōnem
efficaciſſimā quaꝫ fecit ꝓpinquus
paſſioni de qua habet̃ Lu. xxij. fe
cit ſolꝰ ⁊ a ſuis diſcipulis euulſuſ
ſeu ſepatꝰ. Sꝫ vbicū qꝫ oret̃ ſiue ī
publico ſiue in ſecreto: intētio de/
bet manere in occulto: ⁊ ſolū corā
deo vt ſolꝰ ip̄e ab orāte videat̃. et
nō vt videant̃ hoīes: oranſqꝫ vi/
deat̃ ab eis. ſicut dicit ſaluator de
hypocritis ꝙ amāt orare ſtantes
in angulis plateaꝝ vt ab homini
bus videant̃. Certe ſic orātes non
habēt aliq̄d expectare de hoc a dō
ꝓ mercede. qr iam receperūt eā ab
hominibꝫ. laudē. ſ. hominū vt vi/
detur eis. Sepe eīm credūt lauda
ri ab hominibꝫ: ſed ipſi hoc nō vi
dent. ¶ Quarto ē accepta dō
oratio quando cōditur deuotiōe
Sic orabat apoſtolꝰ qui dicebat
j. ad Cho. xiiij. Orabo ſpū: orabo
⁊ mente. Orare ſpiritu ē orare vo/
caliter. Et ſi oratio iſta ſit ſola. i. ſi
ne mentali: oratio eſt valde inde/
uota ⁊ deo parū accepta. Sed qñ
quis orat ſpiritu ſimꝉ ⁊ mēte: tūc
oratio eſt deuota. quādo ſcꝫ eſt ſi/
mul mētalis ⁊ vocaliſ. Et certe ni
ſi oratio ꝯdiatur iſto ſale. ſ. deuo
tionis: inſulſa eſt ⁊ inſipida coraꝫ
deo. Tūc aūt eſt ſignū deuote orā
tis quādo orat cum lachrymis ſi/
cut orabat illa ſancta Anna de q̄
habet̃. j. Regū. ij. Sicut etiā ora/
bat ille ſanctꝰ rex Ezechias. Cui
dixit deꝰ ſicut habet̃. iiij. Reg. xx.
Audiui orōnem tuā ⁊ vidi lachry
mā tuā. ſicut etiā orabat Thobi/
as. de quo dr Thob. iij. ꝙ igemu
it ⁊ cepit orare cū lachrymis. Cui
etiā dixit angelꝰ ſic̄ habet̃ Thob
xij. Cū orabas cū lachrymis: ego
obtuli orōꝫ tuā dño. Signū etiā
eſt deuote orātꝭ qñ orās mltū hu
miliat ſe mēte ⁊ corꝑe. Sic ei ora/
bat publicanꝰ q̇ a lōge ſtans nole
bat oculos ſuos ad celū leuare ſꝫ
ꝑcutiebat pectꝰ ſuū dicēs. Deus ꝓ
picius eſto mihi pctōri. Et iō pha
riſeo ſuꝑbo ⁊ ſuꝑbe orāte manē/
te iniuſto. ſicut iniuſtꝰ ad orādū
aſcēderat: ip̄e publicanꝰ fuit iuſti/
ficatꝰ. Quia q̇ ſe humiliat exalta/
bit̃. ⁊ ecōuerſo. ſic̄ hec dicunt̃ a ſal
uatore Luc̄. xviij. Multū eīm eſt
neceſſaria orōni hūilitas. etiā que
oñdat̃ exteriꝰ. De q̄ dedit nob exē
plū ſaluator q̇ ſic̄ dr Lu. xxij. poſi
tis genibꝫ orabat. Et etiā beatus
ſtephanꝰ q̇ etiā ꝓ ip̄m lapidātibꝫ
poſitꝭ genibꝫ orauit ſic̄ dr Act. vij
Vñ ḡ dicit ꝓpheta in pſ̄. ꝙ deꝰ re
ſpexit in orōnem hūiliū ⁊ nō ſpre/
uit p̄cem eoꝝ. Certe iſta q̄ttuor q̄
ſūt orōi neceſſaria impediūtur ꝑ
pctm̄. Vñ vbi eſt pctm̄ mortale:
oratio nō eſt accenſa nec in deum
directa: nec hūiliatōne ſecreta: nec
deuotione cōdita. Ac per hec non
eſt exauditione digna. Vñ ꝓphe/
ta in pſ̄. Iniquitatem ſi aſpexi in
corde meo: non exaudiet domi/
nus. Eſt enim peccatū mortale ꝑ
figuram illa nubes ſpiſſa et den/
ſa: quā oppponunt ſibi peccatores
que non ꝑmittit tranſire oratio/
nem: vt veniat coraꝫ deo. de qua
quidē dic̄ ꝓpha Thren. iij. cuilibꝫ

pctõri O ꝓpoſuiſti nubem tibi ne
tranſiret oõ. Oõ em̄ hoĩs q̇ trãſ
gredit̄ legẽ. ⁊ ꝑſiſtit in amore pcti
ac ꝯtẽptu legis dei: eſt execrabilis
Juxta illꝺ Prouerb. xxviij. Qui
declinat aurẽ ſuã ne audiat legez:
oõ eiꝰ erit execrabilis. ac ꝑ ꝫ nul
lo mõ exaudibilis. vñ dicit deus
pctõribus Eſa. j. Cũ extenderitis
manus vr̃as: auertã oculos me/
os a vobis. Et cũ multiplicaueri
tis orationẽ: nõ exaudiã. Manꝰ
em̄ veſtre ſanguine plene ſunt. i.
oꝑa vr̃a plena ſunt pctõ. Uitemꝰ
g̊ pctã mortalia ⁊ adhibeamꝰ nr̃e
oõni illas q̃ttuor circũſtantias
q̃ ſunt dicte. ⁊ tũc in oõne exaudi
emur a deo. Saluator e. ñ dic̃ ſic
Matth. xxj. Oĩa q̃cũqꝫ petieritis
in oõne credẽtes. i. verã fidẽ ⁊ for
matam caritate hñtes: accipietis
F Circa tertiũ ſciendũ ꝙ ſalua/
tor nõ loq̇tur de tẽptatione bona
q̃ eſt a deo. q̃ etiã tẽptat iuſtos vi/
ros. vt eos ꝓbet. ⁊ approbet: ⁊ ap
probatos coronet. ⁊ aliĳs det vir/
tutis exẽplũ. q̃ tẽptatiõe tẽptauit
abrahã Geñ. xxij. Qui ſicut dici/
tur. j. Machab. ij. In tẽptatiõe in
uẽtus eſt fidelis: ꝑ quẽ dedit deꝰ
aliĳs obiĩc exẽplũ. Hac etiã tẽptati
one tẽptauit thobiã ⁊ iob. vñ an/
gelus dixit thobie Thobie. xij. qꝛ
acceptꝰ eras deo neceſſe fuit vt tẽ/
ptatio tẽptaret te ⁊ ꝓbaret. De q̃
tẽptatiõe dicit ſcriptura Thob. ij.
ꝙ hãc tẽptationẽ ꝑmiſit illi deus
euenire vt exẽplũ patiẽtie daretur
poſteris. ſicut ⁊ ſctõ iob. Uñ ergo
dic̃ ſapiẽs Ecc̃i. xxvij. ꝙ vaſa figu

li probat fornax. ⁊ hoĩes iuſtos
tẽptatio tribulationis. Non loq̇/
tur g̊ xp̃s de tẽptatione que eſt a
deo. Illam enĩ petit ꝓpha dicens
in Pſ̃. Proba me dñe ⁊ tempta
me. Sed loquitur de tẽptatione
que eſt ad malum temptati. vt po
te de illa que eſt a carne ad inficiẽ
dum vel a mũdo ad decipiendũ.
vel ab hoſte ad irretiendum. vel
etiam a malis homĩbꝫ ad inducẽ
dum. ſp̃. ad malum. Quibus tẽ/
ptationibus tẽptãtur homines
etiã iuſti. nõ quidẽ a deo. quia vt
dicit̄ Jaco. j. Deus intentator ma
lorum eſt. Ipſe enim neminẽ tem
ptat. ſp̃. ad malum. ſed temptant̄
a predictis inimicis. Nec mirum
ſi tẽptãtur hoĩes etiã iuſti. Quia
etiã xp̃s tẽptatus fuit a dyabolo
de pctõ gule ⁊ de pctõ ſuꝑbie. ſic̃
habetur Matth. iiij. Sed cũ ſcḿ
Gregꝫ. in omelia tribꝫ modis tem
ptatio fiat. ſ. ſuggeſtione. delectati
one. ⁊ cõſenſu: homines plerũqꝫ
cum temptant̄ labuntur in dele/
ctationem peccati ⁊ interdum in
ꝯſenſuz. ſed ſaluator noſter ꝑ ſug
geſtionẽ tẽptari potuit. ſꝫ ipiꝰ mẽ/
tẽ pctĩ delectatio non momordit.
Hec Grego. vnde ⁊ temptatorez
glorioſe vicit. ꝓpter qꝺ dicit apo/
ſtolus ad Hebre. iiij. de chriſto.
Non habemus pontificẽ qui nõ
poſſit compati infirmitatibꝫ nr̃is
tẽptatũ aũt per omnia. ſed abſqꝫ
peccato. G Eſt autem ſcien/
dum ꝙ temptatio de qua ſalua/
tor loquitur, Si per hominem
querat̄: eſt inductiua auerſionis.

Si p̄ hoīem ei ꝯſentiaꝛ: eſt pro
curatiua dānatiōis. Si ab ho/
mine fugaꝛ eſt impetratiua defen
ſionis. Si p̄ hoīem deuincatur
eſt acqſitiua coronatiōis. Pri/
mo dico ꝙ hec tēptatio ſi ab hoīe
queraꝛ eſt inductiua auerſionis.
vñ nullo mō ē querēda nec aliqd
agendū. nec ab aliquo abſtinēdū
ꝑpter qđ p̄dicta temptatio veniat
Vñ apl's. j. ad Cho. vij. dicit illis
q̄ ſunt in mr̄imonio ꝙ ab ope cō/
iugali interdū abſtineāt vt vacent
orōni. Et ꝙ iteꝝ reuertanꝛ i idipꝫ
ne forſā ſathanas tēptet ipos. vñ
nullo mō debēt hoīes q̄ ſunt de/
biles ꝛ infirmi iſtas tēptatiōes q̄
rere ne inducāꝛ in ipas. ꝟ eſt ſupe
renꝛ ab ipis. ac p̄ hoc auertātur a
deo. ꝑpter qđ iuxta doctrinaꝫ xp̄i.
Mat. vj. in orōne quam ipe nos
docuit: dicemꝰ deo. Et ne nos in/
ducas in tēptationē. Scđo di/
co ꝙ hec tēptatio ſi p̄ hoīem ei cō/
ſentiaꝛ eſt ꝓcuratiua dānationis
Jaco. em̄. j. dꝛ. Unuſqſqꝫ tēptaꝛ a
ꝯcupiſcētia ſua abſtractꝰ ꝛ illectꝰ.
Deinde ꝯcupiſcētia cū ꝯceperit: pa
rit pctm̄. pctm̄ vo cū ꝯſummatuꝫ
fuerit generat mortē Tertio di
co ꝙ hec tēptatio ſi ab hoīe fugaꝛ
eſt impetratiua defenſiōis. Qn̄ ei
homo fugit q̄ztū pōt tales tēptati
ones: ſi cōtingat ꝙ irruāt in ipm̄:
deꝰ iuuat ꝛ defendit vt ſupenꝛ ab
ipo. iuxta illud qđ dic̄ ꝓpha deo ī
ps̄. In te eripiar a temptatiōe. Et
apl's dic̄. j. ad Cho. x. Fidelis ē de
us q̄ nō patieꝛ vos tēptari ſnp̄ id
qđ poteſtis: ſꝫ faciet cū tēptatōne
ꝓuentū vt poſſitis ſuſtinere. et ꝟ
ſp̄. ſi q̄ztū ī vob eſt tēptatōes hmōi
fugiatis. Fugiēde igiꝛ ſunt hmōi
tēptatiōes. ꝛ maxime ab hoībꝰ in
firmis. qꝛ forſan ꝓ hoībꝰ qui ſūt
fortes ad ſuſtinēdū: ꝑpter meritū
patiētie nō ſunt ita fugiēde. iuxta
illud qđ dꝛ Jac̄. j. Om̄e gaudiuꝫ
exiſtimate chariſſimi cū in varias
tēptatiōes incideritis. Sed certe
ibi nō loquiꝛ apl's de temptatiōe
que eſt a carne: quia illa vix ē ſine
pctō. nec de illa q̄ eſt a mundo. qꝛ
dicit apl'us. j. ad Thimo. vj. Qui
volūt diuites fieri incidūt in tem
ptatiōnē ꝛ in laqueū diaboli ꝛ in
deſideria multa inutilia ꝛ nociua
que mergūt hoīes in interitū ꝛ p̄
ditionē. Sꝫ loquiꝛ de tēptatiōibꝰ
q̄ vel ſunt a deo vl' a malis hoībꝰ
ꝑpter deū. Quarto dico ꝙ iſta
tēptatio ſi deuincaꝛ: eſt acqſitiua
coronatiōis. Juxta illud Jaco. j.
Beatꝰ vir q̄ ſuffert tēptatiōnē qm̄
cū ꝓbatꝰ fuerit accipiet coronā vi
te. Jlle em̄ ſuffert tēptationē q̄ vin
cit eā. nā q̄ ab ea vinciꝛ: non ſuffert
eā ſꝫ potiꝰ ab ea ſufferꝛ. Nō igiꝛ q̄
vult ſeruire deo debꝫ ſtare ꝯtinue
in iuſticia ꝛ timore ꝛ p̄pare aīam
ad tēptationē. iuxta illud Eccī. ij.
Fili accedēs ad ſuitutē dei ſta in
iuſticia ꝛ timore ꝛ p̄para animaꝫ
tuā ad tēptatiōnē vt ſp̄. reſiſtas ei
ꝛ reſiſtēdo vincas. Quocōtra de
multis dꝛ Luc̄. viij. ꝙ ad tps cre/
dūt. ſp̄. qn̄ ſunt ſine tēptatōe. ꝛ ī tē
pore tēptatōis recedūt. Et ſignan
ter dicit ſapiēs. ſta in iuſticia ꝛ ti/
more. qm̄ q̄ iniuſtꝰ eſt ꝛ q̄ deū nō

timet:nō pōt tēptatiōib⁹ reſiſtere
Sȝ de iuſto viro ac timorato dr̄
Eccī.xxxiij. Timēti deū nō occur-
rent mala.ſp̄.ꝑpetua.ſȝ in tēptati
one de⁹ illū ꝯſuabit.⁊ ſic ꝯſuabit
vt aſſequatur ꝑpetue vite coronā
Quā nob ꝯcedat q̇ cū pr̄e ⁊ ſpū ſcō
viuit et regnat de⁹ in ſecula ſeculo
rū Amē.

Feria quarta maioris hebdo-
made.⁊ poteſt fieri die craſtina ⁊
in feſto corꝑis xp̄i.

D Eſiderio
deſideraui hoc paſca
mādụcare vobiſcū añ
q̄ȝ patiar. Lu.xxij. ℞
In hac q̄rta feria maiorꝫ hebdo-
made Iudas ꝓditor ⁊ mercator
peſſim⁹ vt cōiter dr̄:corpus ⁊ ſan
guinē dn̄i ieſu xp̄i iudeis vēdidit
Corp⁹ q̇dē ad occiſionē.⁊ ſangui
nē ad effuſionē. Propt̄ qđ multi
fideles om̄i q̄rta feria a carnibus
abſtinēt.q̄ tali die fuit caro vēdi
ta redēptoris. Propter h̄ etiaȝ ec-
cleſia hodie reducit ad memoriaȝ
fideliū tā in lectionib⁹ ſeu ep̄lis q̄
legunt̄ q̄ȝ in euāgelio eiuſdeȝ dn̄i
paſſionē. In ep̄lis q̇dē vt futurā
⁊ ꝓphetice p̄nunciatā.licȝ ꝓpter ꝓ-
phetie certitudinē de re futura tā-
q̄ȝ đ p̄terita ꝓph̄a loquat̄. In euā
gelio ṽo vt iam factā realiterq̄ȝ ac
actualit̄ ꝯſūmatā. In p̄ma em̄ le-
ctiōe cui⁹ vna ꝑs ſcribit̄ Eſa.lxij.⁊
reſiduū Eſa.lxiij.⁊ incipit. Hec di
cit dn̄s de⁹. Dicite filie ſyon. Ecce
ſaluator tuus venit.⁊c̄.ſub figu-
ra tinctarum veſtiū et indumenti
rubri ac calcatiōe torcularꝫ deſcri
bit ꝓpheta xp̄i paſſionē ⁊ aſperſio
nē ſui ſanguis quo fuerūt tincta
ipſi⁹ veſtimēta factaq̄ȝ rubra. id ē
corp⁹ eius ⁊ mēbra. In ſcđa vero
lectione q̄ ſcribit̄ Eſa.liij.⁊ incipit
Dixit Eſa. dn̄e q̇s credidit audi-
tui nr̄o ⁊c̄.ſic euidenter ꝓpheta de
ſcribit paſſionē xp̄i ꝙ in alio loco
veteris teſtamēti nō deſcribit̄ eui
dētius. Sicut ſatis innuit Phi-
lippus diacon⁹ exponēs eunucho
hui⁹ lectiōis ṽba Actuū.viij. de
dn̄o Ieſu xp̄o. Videant̄ oīa ṽba
hui⁹ ꝓphetie et manifeſte appare-
bit ꝙ nō ſonāt niſi xp̄i paſſionem
vtpote cū dicit ꝓpheta. Et non eſt
ei ſpēs neq̄ȝ decor ⁊c̄. Sequitur.
Ipe aūt vulnerat⁹ eſt ꝓpter pecca
ta noſtra ⁊c̄. Sequit̄. Oblat⁹ eſt
q̄ ipſe voluit;et nō aperuit os ſu
um.ſicut ouis ad occiſionē ducet̄
⁊c̄.vſq̄ȝ ibi. Et ꝑ trāſgreſſoribus
orauit vt nō perirēt. In euāgelio
ṽo qđ ſcribit̄ Lu.xxij.⁊ icipit. Ap
propinquabat aūt dies feſt⁹ azi-
moꝝ.euidēter euāgeliſta đſcribit
iā factū circa dn̄m qđ Eſaias ꝓ-
pheta p̄dixerat futurū. ℐ Ve
rū q̄ craſtina die ſaluator noſter
ſacr̄m altiſſimū corꝑis ſui ac ſan
guinis inſtituit:vt memoratiuuȝ
ac annūciatiuū ſue mortis donec
ip̄e ad iudicādū veniat ſ̄m ap̄lm
Idcirco fideles multi ip̄a die iſti
tutiōis ſacramēti.h̄ eſt cras.ſ. q̄n
ta feria in cena dn̄i ſumūt eucha-
riſtiam:mādụcātq̄ȝ corpus chri-
ſti ſacramētaliter.ſicut ipſe mādu
cauit ipſum illa die. Et q̄niaȝ ſ̄m

apoſtolū. Qui ſumūt indigne ſa/cramentū iſtud: māducant ſibi ꝛ bibūt iudicium: ſiūtqꝫ rei corꝑis ꝛ ſanguinis dñi. Idcirco vt fide/les digne percipiāt: ꝛ vt hodie pa rent ſe: Ideo in hac q̄rta feria de iſto altiſſimo ſacramēto ꝯſueuit i eccl'ia charitati fideliū ſermo fieri Vñ ad h̄ ſumptū eſt verbū prius ꝓpoſitū qđ xp̄s dixit ſuis diſcipul' ꝛ eſt ſcriptū in hodierno euāgelio ſcꝫ Deſiderio deſideraui ꝛc̄. Qđ q̄dem verbū ꝛ ſi dixit xp̄us ſuis diſcipulis ad l'ram de veteri ꝛ paſca figurali: qđ ipſe cū ſuis diſcipul' ante inſtitutionē iſtius ſacramēti māducauit corꝑaliter. Per figu/ram tñ valde exp̄ſſam dixit hec v̄ba de paſca nouo ꝛ vero .i. de ſuo ſacro corꝑe. qđ ip̄e in eadē menſa cū ſuis diſcipulis ſacramētaliter māducauit. Ubi ē̄ ſciendū q̄ i hiſ v̄bis oñdit ſaluator ſacr̄m altiſſimū corꝑis ſui ꝛ ſanguīs Igniti uū deuotiōis. Refectiuū affecti onis. Unitiuū dilectōnis. In/ductiuū cōpaſſionis. Prio dico deſcribit h̄ ſacramentū vt ignitiuū deuotiōis. qđ ꝓbat ei⁹ odor deſiderabil' Et notat̄ cū dic̄ ſaluator. Deſiderio deſideraui ꝛc̄. Re/uera ſi xp̄s deſiderauit h̄ ſacramtum māducare: et nos debemus exēplo ip̄i⁹ deſiderare. Et q̄ȝ indi/gemus iſto viatico: q̄ tñ non ipſe Certe ſi xp̄s ꝓ primo ſuo aduētu fuit multū deſideratus. Iuxta il/lud Aggei .ij. Ueniet deſideratus cunctis gētib; Etiā debet multuꝫ deſiderari ꝓ iſto ſecundo aduentu quo ipſe dignatur venire: non ſolū ad mentē hominis: verſietiā ꝛ ad corpus. Quoniā ſicut primo veniens impleuit domū illaꝫ materialē .id eſt templū gl'ia: Sic et multo amplius veniēs ſacramē/taliter implet gl'ia homīs vtrāqꝫ domū. Anima ei deuota que tra/cta ex odore ꝯtenti in iſto ſacramēto deuote ꝑcepit eucbariſtiā: dicit illud Cañ .ij. Sub vmbra illius quē deſiderabā ſedi ꝛ fructus ei⁹ dulcis gutturi meo. Anima eniꝫ que digne ꝛ deuote ꝑcepit corpus xp̄i ſedet .id eſt quieſcit ſub vmbra illius .id eſt ſub virtute iſti⁹ ſacramenti. quod eſt quedā vmbra veri corꝑis dñi. ſub quo tanq̄ȝ ſub quadā vmbra abſconditū manet Et vere fructus hui⁹ ſacramenti multiplex eſt dulciſſimus gutturi ſue mentis. R Secundo deſcribitur vt refectiuū affectionis. quod ꝓbat ſapor eius oblectabilis. Et notatur cum addit ſalua/tor. hoc paſca. Hoc paſca dixit ſaluator de ſuo ſacro corpore figurato per iſtud paſca vetus ꝛ moſaycum: quod verius dicitur paſca q̄ȝ illud. Paſca enim hebraice qđ idem eſt quod phaſe. et quod trāſitus latine. Iuxta illud Exo .xij. Eſt enim phaſe .id eſt tranſit⁹ do/mini. Et certe vtilior refectio fit ꝑ illud paſca nouum. ſcꝫ per corp⁹ domini ſub ſacramento q̄ȝ fuerit per illud paſca vetus. Per illud ei angel⁹ domini per egyptū tranſi/ens videns ſanguinem agni i he breorum hoſtijs tranſiuit illos.

ipſo ꝝ primogenita nõ interficiẽs
corꝑaliter.ſicut interficiebat ꝓmo
genita egyptioꝝ. Sed ꝑ iſtud pa/
ſcha noſtrũ defendũť veri hebrei
a morte ſpũali ⁊ eternali vt expo/
nať de ip̃a eccleſia ſub tipo moyſi
illud qđ ſcribiť ad Heb.xj. Fide
celebrauit paſcha ⁊ effuſionẽ ſan
guinis ne q̇ vaſtabat ꝓmitiua egy
ptiorũ tangeret eos. Iſtud etiam
ꝑ figurã eſt illđ paſcha de q̃ diciť
Joh.xj.ꝙ multi aſcenderũt hiero
ſolymã ante paſcha vt ſctificarẽt
ſeip̃os. Si em̃ imundi anteq̃ȝ ſcti
ficarẽť nõ debebãt celebrare neqȝ
mãducare paſcha vetus. vt diciť
Num.ix.multo fortius non de/
bẽt aliq̇ mãducare paſcha nouũ
id eſt corpus dñi niſi prius ſctifi
cenť.qđ nõ fit niſi in hierl'm ſpũa
li.i.niſi in fide ⁊ vnitate eccl'ie mili
tantis.alias ſi mãducẽt h̃ paſcha
ſine ſctificatiõe nõ inueniũt in eo
ſaporẽ delectabilẽ. nec eſt eis pa/
ſcha.i.tranſitus q2 nõ tranſeũt ꝑ
illud a ſeruitute in libertatẽ nec a
vicijs ad ꝟtutes. Tertio deſcri
biť hoc ſacramentũ vt vnitiuũ di
lectionis.qđ ꝓbat eius amor ſo/
cialis. Et notať cum ſubdit ſalua
tor Mãducare vobiſcũ. Cariſſi/
ma fuit ſocietas inter xp̃m ⁊ diſci
pulos ꝑ iſtud ſacramentũ qđ ip̃e
mãducauit cũ eis;⁊ ip̃i cũ eo.mã/
ducare inq̇t vobiſcũ. Cara etiã ⁊
ſũme amoroſa ſocietas eſt inter
xp̃m ⁊ ſuã eccleſiã vſqȝ ad finem
mũdi ꝑ iſtud ſacr̃m qđ ip̃e mãdu
cauit cũ eis.iuxta illud qđ ip̃e dic̃
fidelibꝰ Matth.vlti. Ecce ego vo/
biſcũ ſum oĩbus diebꝫ vſqȝ ad cõ
ſũmationẽ ſeculi. Ip̃e em̃ q̇ a no/
bis receſſit corꝑaliter:eſt ⁊ erit no
biſcũ vſqȝ ad finẽ mũdi ꝑ iſtud ſa
cramentũ. Quarto deſcribitur
vt inductiuũ cõpaſſionis.qđ pro
bat dolor memorabilis. Et h̃ no
tať cũ ſubiungit ſaluator Anteq̃ȝ
patiar. Iſtud em̃ ſacramentũ eſt
memoriale p̃cipuũ paſſionis dñi
ce.vñ dixit xp̃s diſcipulis poſtq̃ȝ
ſacr̃m inſtituerat. Hoc facite ĩ me
am cõmemoratiõeȝ Matth.xxvj
et Luc̃.xxij.et apl's repetit ꝓme ad
Corinth.xj. Quicũqȝ igiť mãdu/
cat hoc ſacramentũ ſiue ſpũaliter
ſiue ſacramẽtaliter:debet xp̃o pro
nobiſ paſſo cõpati. Ad qđ nos in
ducit hoc ſacr̃m. Debetqȝ ipſius
xp̃i dolorẽ memorari.cuiꝰ eſt me/
moriale ꝑpetuũ iſtud ſacr̃m. ꝑt̃
qđ dicit petrus cũctis fidelibus
prime ſue canonice.iiij. Chriſto in
cruce paſſo;⁊ vos eadẽ cogitatio
ne armamini.vt.ſp̃.eidẽ cõpatia/
mini:p̃cipue cũ mãducatis eius
corpus dicit g̊ Deſiderio deſide/
raui ⁊c̃. C Circa primũ ſcien
dũ ꝙ fidelis q̇libet exẽplo ſũmi
ſacerdotis.ſ.xp̃i ieſu debet deſide/
rarem ãducare digne xp̃m ſub ſa
cramẽto.dicẽs cũ eo Deſiderio de
ſideraui:⁊ facere qđ in ſe eſt vt di
gne mãducet. qm̃ ꝯtentũ in hoc
ſacramẽto eſt ſũme deſiderabile.
Eſt em̃ totus xp̃s verus deus et
homo.eſt g̊ ſũme deſiderabile.ob
iectũ em̃ deſiderij eſt bonũ.g̊ obie
ctũ ſũme deſiderij eſt ſũmũ bonũ
Contentũ aũt in h̃ ſacr̃o eſt ſũmũ

bonū. Eſt em̄ bonū eſſentiali/
ter ⁊ ſine ꝑticipatiōe. Bonū to/
taliter ⁊ ſine ꝑmixtione. Bonū
vl'r ⁊ ſine ꝑtitiōe. Bonū etiam
cauſaliter ⁊ ſine alicuiꝰ cooꝑatiōe
Hec em̄ q̄ttuoꝛ ꝯueniūt ꝯtēto in
iſto ſacr̄o ſaltē ꝛōne diuinitatis.
Eſt em̄ bonū ꝑ eſſētiā nō ꝑticipa
tiue. ſic ſūt bona creata. Et idcirco
dicit̄ de ip̄o Prouerb. iij. ſub no/
mine ſapie īcreate. ꝙ p̄cioſioꝛ eſt
cūctꝭ opibꝰ: ⁊ oīa q̄ deſiderāt̄ huic
nō valēt cōꝑari. Eſt etiā totū bo
nū ⁊ ſine ꝑmixtiōe alicuiꝰ mali vl'
alicuiꝰ defectꝰ. ſicut ſunt bona cre
ata q̄ ſunt ꝑmixta alicui malo vel
alicui defectui. Et idcirco dicit̄ de
ip̄o Cañ. v. ꝙ guttur eiꝰ eſt ſuauiſ
ſimū ⁊ totꝰ eſt deſiderabil'. Eſt
etiā bonū vl'e ⁊ ſine ꝑtitiōe q2 eſt
oīs boni bonū. ⁊ in q̄ eſt om̄e bo
num creature ſuꝑeminēter q̄ꝫ ſic
in ip̄a Qd̄ nō ē ſic de creaturꝭ q̄ ha
bent ꝑtitā bonitatē. Et iō dicit̄ de
ip̄o Prouerb. xj. ꝙ deſideriū iu/
ſtoꝝ eſt om̄e bonū vere ꝯtentū in
hoc ſacr̄o. qd̄ eſt om̄e bonū. Non
eſt d̄ſideriū q̄ꝝcūqꝫ hoīm. q2 nul/
li hoīes debito mō ip̄m deſiderāt
niſi ſoli iuſti. Eſt etiā bonū cau
ſale ⁊ ſine cuiuſcūqꝫ alteriꝰ boni
cooꝑatiōe. Eſt em̄ cā oīs boni nec
in cauſando aliq̇d ei cooꝑat̄: ſic̄
eſt in creaturꝭ. q̄ ſi cauſant aliqd̄
bonū nō habēt hoc a ſe: ſꝫ virtute
ab alio recepta. Et idcirco dicit ꝓ
pheta in pſ̄. loquēs deo. Queād/
modū deſiderat ceruus ad fōtes
aquaꝝ: ita deſiderat aīa mea ad
te deus. Sitiuit aīa mea ad deū

fontē viuū ⁊c̄. Ceruꝰ q̇ eſt ſitibū/
dus: vehemēter deſiderat fontē
aq̄. Certe vehemētius debet hō q̇/
libet deſiderare deū fontē viuū a
q̊ oēs riuuli bonitatis deſcēdunt.
Dicat g̊ q̇libet nr̄m cū ſaluatoꝛe.
Deſiderio deſideraui ⁊c̄. Sed
ꝓch dolor multi ſūt q̇ h̄ bonū nō
deſiderāt ſꝫ deſiderāt bona creata
⁊ in illis ꝯſtituūt vltimū finē. vl/
timāqꝫ d̄lectationē ſuā. iuxta illd̄
Prouerb. iij. Deſideriū ſi cōpleat̄
delectat aīam. Et reuera q̇ ſic deſi
derat bona creata nō pōt bonū in
creatū mō debito deſiderare. Et d̄
talibꝰ d̄r q̇ ſic deſiderāt bona crea
ta Mich. vij. Dn̄m deū nr̄m nō
d̄ſiderabūt. Et iſti ſūt illi d̄ q̇bꝰ di
cit̄ in pſ̄. ꝙ ꝓ nihilo habuerūt ter
rā deſiderabilē. i. t̄rā viuētiū. Nō
ſic de nob̄ cariſſimi. ſꝫ vnuſq̇ſqꝫ
dicat deo illd̄ Eſa. xxvj. Aīa mea
deſiderabat te ī nocte. ſp̄. p̄ntꝭ mi/
ſerie vt tandē ſatier cū tua gl'ia ap
parebit. Eſt g̊ ꝯtentū in iſto ſacr̄o
ignitm̄ deuotiōis. q2 eiꝰ odoꝛ ē de
ſiderabil'. M Circa ſcd̄m vbi
ſacr̄m deſcribit̄ vt refectm̄ affectio
niſ. cuiꝰ ſapoꝛ ē oblectabil'. Qd̄ no
tat ſaluatoꝛ cū addit. h̄ paſcha. Fi
lij iſrl' q̄n ꝓmitꝰ viderūt māna. di
xerūt manhu. qd̄ ſignificat q̇d ē h̄
Quibꝰ rn̄dit moyſes. iſte ē panis
quē dedit nobis dn̄s ad veſcēdū
Exo. xvj. ſꝫ ſaluatoꝛ ꝓpriꝰ rn̄det di
cēs de ſuo ſacro coꝛꝑe ī ſacr̄o ꝯtē/
to ſub ſpē panis h̄ q̄n dixit: h̄ pa/
ſcha: ſꝫ exp̄ſſius rn̄det ad illā q̄ſti
onē h̄ ē coꝛpꝰ meū Matth. xxvj.
Et Marci. xiiij. Et Luc̄. xxij. Cer/

te corpus ſuū in ſacr̄o eſt verū et
nouū paſcha in ſe ꝯtinēs om̄e de
lectamētū ⁊ oīs ſaporis ſuauita/
tē. ſicut dicit ſapiēs de ip̄o ſub fi/
gura mānatis Sap̄. xvj. Iſtud
paſcha eſt illud de q̄ dic̄ apl'us. j.
ad Corinth. v. Paſcha nr̄m imo
latus eſt xp̄s. Itaqꝫ epulemur. nō
in fermēto malitie ⁊ neq̄tie: ſꝫ i azi
mis ſinceritatꝭ ⁊ veritatis. In q̄
q̄dē auctoritate apl'us tangit q̄t/
tuor. vicꝫ Myſticā ſignificatio
nē. Catholicā oblationē. Ma/
gnificā ꝑfectionē. Et dulciſſimā
deguſtationē. Quantū ad my/
ſticā ſignificatiōēꝫ p̄mittit: paſcha
nr̄m. Paſcha ſic̄ dictū eſt hebrai/
ce idē eſt qđ trāſitꝰ latine. Fiebat
enī in lege veteri paſcha ī memo/
riā trāſitꝰ ſeu exitꝰ iſrl' de egypto.
ſꝫ nr̄m paſcha (qđ eſt corpus dn̄i
ſub ſacr̄o) exp̄ſſius repn̄tat trāſi/
tū q̄ꝫ illđ. Per h̄ enī paſcha nr̄m
trāſiuimꝰ a veteri ad nouū. a figu
ra ad verū. a vicijs ad gr̄e ſtatū. a
mundo ad regnū celeſte. bonā ḡ
habet ſignificationē iſtud paſcha
Trāſitū. n. ſūme necēm đſig̃t. vn̄ đ
verꝭ hebreiſ. i. xp̄ianiſ q̄ cū rctā fide
⁊ đuotiōe ꝑcipiūt iſtđ paſcha. pōt
exponi illud qđ dicit̄ ad Heb. xj.
Fide trāſiuerūt mare rubrū. qđ ex
ꝑti egyptij deuorati ſunt. Certe q̄
cū vā fide ſacr̄i dn̄i ꝑcipiūt iſtđ pa
ſcha trāſeūt mare rubꝝ ſic̄ ꝑ aridā
. i. trāſeūt ꝑ iſtū mūdū pc̄ti ſāgui
ne rubrū: ſine madefactiōe. i. ſine
ꝯtractiōe pc̄ti mortalis. Sꝫ alij q̄
ſine fide ⁊ indigne ꝑcipiūt: deuo/
rant̄ a dyabolo: ⁊ ſubmergunt̄ in
mūdo. Faciamꝰ ḡ ſicut dixit abra
hā illis angelis. Gen̄. xviij. Lauē
tur inq̄t pedes vr̄i. ⁊ req̄eſcite ſub
arbore. ponāqꝫ buccellā panis. ⁊
ꝯfortet̄ cor vr̄m: poſtea trāſibitis
Certe q̄ vult iſtud paſcha digne
ſumere. ⁊ virtute ip̄ius p̄dictū trā
ſitū facere: debet p̄mo lauare pe/
des. ſp̄. interiores aq̄ cōpūctiōis
⁊ pnie. In ſignū cuiꝰ xp̄s anteq̄ꝫ
miniſtraret ſacr̄m diſcipl'is: lauit
pedes eoꝝ Ioh. xiij. Deinde debꝫ
q̄eſcere ſub arbore. i. ſub vmbra
xp̄i. q̄ eſt ip̄ius gr̄a. ſꝑ a pctō q̄eſce
re. ⁊ ſic firmit̄ ꝓponere. Deīde pōt
buccellā panis ſumere. i. paſcha
verū. qđ eſt corpꝰ xp̄i ſub ſpē pa/
niſ. Quo q̄dē ꝯfortatꝰ trāſire pote
rit: eo modo q̄ eſt dictū. poſtea in
q̄t trāſibitꝭ. Sꝫ ꝓch dolor de mul
tis verificat̄ illud qđ dicit̄ in pſ̄.
Nō eſt ruina macerie neqꝫ trāſitꝰ
neqꝫ clamor in plateis eoꝝ. Ma
ceria eſt ꝑies vilis. ⁊ ſignificat cō/
geriē pctōꝝ quā ponūt pctōres in
ter ſe ⁊ deū. Certe in multis pctō/
rib9 nō eſt ruina iſtiꝰ macerie ꝑ ve
raꝫ penitentiā. ac ꝑ h̄ nec ꝑ eos fit
trāſitꝰ a ſeruitute pc̄ti ad gr̄e liber
tatē. neqꝫ clamor. ſp̄. ꝯfeſſionis ⁊
deuote orōnis. ¶ Quantuꝫ
aūt ad catholicā oblatiōem ſeu ſa
crificationē addit apl's imolatꝰ
eſt Vere ſicut xp̄s fuit imolatus
corꝑaliter. ita ſeip̄m imolat in al/
tar ſacr̄aliter. Que imolatio fuit
figurata ꝑ illas imolatiōes aīa/
liū q̄ in lege veteri offerebant̄ deo
De iſta aūt imolatiōe dicit̄ Pro/
uerb. ix. de ſapīa increata. que eſt

xp̄s:ī̄molauit victimas. miſcuit vinū ⁊ poſuit mēſam ⁊ locuta eſt Venite comedite panē meū ⁊ bibite vinū qđ miſcui vob. Chriſtꝰ em̄ h̄ ſacr̄m inſtituēs ī̄molauit victimas.i.corpꝰ ſuū.qđ đr victima qꝛ eſt hoſtia oblata ꝓ victoria de hoſte obtēta ⁊ obtinēda. Sed đr victime in plurali. qꝛ ꝑ ꝯtentū in iſto ſacr̄o oēs ſpūales victorie obtinent̄. Sequit̄. Et miſcuit vinuȝ id eſt obtulit ⁊ ī̄molauit ſanguīeȝ ſuū ſub ſpecie vini:ſic̄ obtulerat ⁊ ī̄molauerat corpꝰ ſuū ſub ſpē panis. ⁊ poſuit menſam.ſ.altare ſc̄tē eccl̄ie inſtituit.in q̄ ip̄e ꝑ ſacerdotes ī̄molatōes fac̄ p̄dictas. Et loquit̄ ſic fidelibꝫ ſuis dicēs. Venite comedite panē meū.i.corpꝰ meum ſub ſpecie panis . ⁊ bibite vinum.i.ſanguinē meū ſub ſpē vini Sacerdotes igit̄ eccl̄iaſtici q̄ immolāte xp̄o h̄ paſca p̄ncipalit̄:immolāt ⁊ ip̄i miſterialit̄.ſic̄ dicit̄.j. Eſdre.vj.ꝑ figurā. Et oēs etiaȝ q̄ miſtrāt altari debēt eē purificati ⁊ mūdi ad ī̄molādū iſtđ paſca vniuerſis filijs trāſmigratiōis.i. vniuerſis penitētibꝫ q̄ trāſmigrant a babylone pc̄ti ad ſtatū gr̄e.ac fratribꝫ ſuis ſacerdotibꝫ ⁊ ſibi. Videant g̊ ꝙ ſint mundi ab oī pc̄tō . p̄cipue carnis. Si mūdi ſunt pueri maxime a mulieribꝫ mādućent panē ſanctū.ſicut dixit ille ip̄i Dauid.j. Regū.xxj. Quantū autē ad magnificā ꝑfectiōȝ ſubdit apoſtolus Chriſtꝰ. In cōtento em̄ in iſto ſacramēto eſt om̄is perfectio ſimpliciter.quia nō ſolū eſt veruſ homo:ſed etiā verus deus. Eſt ei totus xp̄s. Licet em̄ virtute ſacramenti nō ſit ſub ſpecie panis: niſi ſolum corpꝰ xp̄i.t̄n̄ quia corpꝰ xp̄i nō eſt modo ſine ſanguīe nec ſine anima.⁊ eſt cōiunctū inſeꝑabilit̄ diuinitati. idcirco ſub ſpecie panis nō ſolū eſt corpus xp̄i:verum etiā ⁊ alia q̄ dicta ſunt ꝑ q̄ndā cōcomitantiā realē. Idē dico ꝙ ſub ſpeciebꝫ vini eſt t̄m̄ v̄tute ſacramēti ſanguis xp̄i. Sed qm̄ ſanguis xp̄i nō eſt nūc niſi ī venis ſui corporꝫ aīati ⁊ vniti diuīitati. iō etiaȝ ſub ſpecie vini ſūt oīa p̄dicta. ac ꝑ hoc totꝰ xp̄s. Qui g̊ ſacr̄m iſtđ ꝑcipiūt multū debēt formidare ne ſint bn̄ ꝑati.qꝛ ꝑcipiūt intra ſe totum xp̄m:hoīem veꝝ ⁊ deū veꝝ. Illud autē quod eſt in iſto ſacramento virtute verborū.ſ. corpus domini ⁊ ſanguis fuit figuratuȝ per illū arietē quē ī̄molauit abraam pro filio ſuo Iſaac.de quo dicitur Geñ.xxij. Fuit etiā figuratū per illū agnū qui fuit immolatuſ in exitu filiorū iſrael de egypto. q̄ dicebatur paſca. De quo Exo.xij. Corpus enim ⁊ ſanguis ſicut fuerunt immolata in cruce.ita proprie immolātur in altari ſacramētaliter. Sed cōtentū veraciter ⁊ realiter in iſto ſacramēto. quod eſt totus chriſtꝰ: eſt ille agnus dei đ quo dixit Iohēs p̄curſor Ioh.j. Ecce agnus dei:ecce qui tollit peccata mūdi.⁊ de q̄ dicit infra eodē Ego teſtimoniū ꝑhibui qm̄ hic ē filꝰ dei. Chriſtꝰ em̄ ⁊ ſi inq̄ꝫtuȝ hō tollit pc̄tā mōi meritorie:effectiue

tn̄ nō tollit niſi inq̄ʒtū deꝰ. Cōten
tū ḡ in hoc ſacramēto qḋ eſt totꝰ
xp̄s eſt agnus dei. i. qui eſt deus.
O Quantū aūt ad dulcificam
degustationē: ſubiūgit apl's. Ita
qʒ epulemur ⁊c̄. Certe qꝛ ip̄e xp̄s
parauit nob̄ cenam ſeu prādiū de
ſuo corꝑe ⁊ ſanguine: ſic̄ ip̄e dicit
Matth. xxij. Ecce prandiū meuʒ
paraui ⁊ oīa iā ꝑata ſunt. epulari
⁊ gaudere oportet. ſic̄ dꝛ Luc̄. xv.
Epulemur itaqʒ dic̄ apl's. Sʒ q̄-
liter debemꝰ epulari cōſequēt̄ ex-
ponit dicēs. Nō in fermēto veteri
neqʒ in fermēto malicie ⁊ neq̄cie.
id eſt nō exiſtētes ī aliq̄ pctō mor-
tali. qḋ dꝛ fermentū vetꝰ. qḋ iam
dudū humanū genus corrupit.
Nos em̄ q̇ ſumimꝰ corpꝰ xp̄i ī ſpe
cie panis azimi (in tali em̄ pane ſi
cut ꝯſtat fuit inſtitutū illud ſacra
mentū) debemꝰ eē azimi. i. ſine zi-
ma. h̄ eſt ſine fermēto malicie q̄ʒ-
tū ad pctā ſpūalia. ⁊ neq̄cie q̄ʒtuʒ
ad carnalia. Zima em̄ grece idem
eſt qḋ fermentū latine. ⁊ deſignat
pctm̄ qḋ corrūpit oīa bona hoīs
Sic̄ modicū fermētū ƀm apl'um
totā maſſam corrūpit. iḋo dicit ꝙ
epulemur: nō exiſtētes ī aliq̄ pctō
mortali neqʒ ſpūali nec carnali. ſʒ
in azimis q̄ deſignāt ſinceritatem
ſp̄. ꝯſcie. ⁊ veritatē ſp̄. iuſticie. Sin
ceritatꝭ dic̄ apl's ⁊ ꝟitatis. Pro
chdolor mlti ſunt q̇ epulāt̄. i. q̇ ſu
mūt h̄ ſacr̄m ad qḋ inuitati ſunt
ꝑ xp̄m ſine p̄dictꝭ. i. ſine ſinceritate
⁊ veritate. q̄s ip̄e xp̄s reputare po
teſt homicidas. Quia ƀm apl'um
j. ad Chor. xj. rei ſūt corꝑis et ſan-
guinis. de q̇bꝫ ƀm h̄ dꝛ Matth.
xxij. ꝙ rex. ſ. xp̄s ꝑdidit homicidaſ
illos q̇ fuerūt īuitati ad iſtḋ pran
diū q̇ tn̄ nō fuerūt digni. Illi etiaʒ
q̇ ſe īgerūt ad iſtud prādiū exiſtē
tes in pctō mortali. ac ꝑ h̄ non ha
bētes veſtē nuptialē: tradent̄ tor-
toribꝫ inferni Sicut ibidē dicit̄ ḋ
illo qui fuit inuētꝰ ſine veſte nupti
ali que ſignificat charitatē. Eadē
etiā poſſunt dici de illis q̇ h̄ pran
dium ꝑcipe ꝯtemnūt. P Cir
ca tertiū vbi ſacramentū iſtud dē
ſcribit̄ tāq̄ʒ vnitiuū dilectiōis. qḋ
ꝓbat amor ſocialis. Et notat hoc
xp̄s cū ſubdit. Mādūcare vobi-
ſcū. Per iſtā em̄ mādūcatiōeʒ q̄n̄
eſt digna: ip̄e xp̄s vnit̄ nob̄ ſic̄ ci-
bus cibato. ⁊ nos ſibiip̄ſi ipſe in-
corꝑat. qḋ eſt ꝯ̄ naturā oīs alteri
us mādūcatiōis. In mādūcatiōe
em̄ corꝑali cibꝫ vnit̄ cibato. ſed ci
batū nullo mō īcorꝑat̄ cibo. Cha
riſſima ḡ ſocietas ꝯtrahit̄ int̄ xp̄ʒ
⁊ hoīes ꝑ iſtā mādūcationē Sci
endū aūt ꝙ iſta mādūcatio Vi-
uificat defunctos. Unificat diſ
iunctos. Dijudicat indignos.
Fortificat infirmos.
Q aūt viuificat ꝓbat̄ ꝑ illud qḋ
dic̄ ſaluator Joh̄. vj Amē amen
dico vob̄: niſi mādūcaueritis car
nē filij hoīs ⁊ biberitꝭ eiꝰ ſangui-
nē: nō habebitꝭ vitā in vob̄. Seq̄
tur. Qui mādūcat carnē meā ⁊ bi
bit meū ſanguinē hʒ vitā eternaʒ.
Q aūt loquat̄ ḋ mādūcatōe ſue
carnis ſub ſacr̄o. patʒ ꝑ illḋ qḋ di
xit pat̄ ſ̄. Panis quē ego dabo:
caro mea ē ꝓ mūdi vita. Et infra

eodē. Qui māducat hūc pa. vi. in
eternū. ¶ Autē iſta māducatio
vnificat diſiūctos. ip̄m. ſ. ⁊ hoīem
qn̄ eſt digna ꝓbaẗ ꝑ illō qđ dicit
ibidē. ſ. Jo. vj. Qui māducat car/
nē meā ⁊ bibit ſanguineꝫ meū hꝫ
vitā eternā. ⁊ ī me manet ⁊ ego in
eo. Ecce vnificatio chriſti ⁊ hoīm
digne māducātiū ꝑ iſtā māduca
tionē. ¶ Autē iſta māducatio di
iudicet īdignos ꝓbaẗ ꝑ ꝟba apo
ſtoli. j. ad Choꝛ. xj. Quicūqꝫ inqt
māducauerit panē ⁊ calicē dn̄i bi
berit īdigne: reꝰ erit coꝛꝑis et ſan/
guinis dn̄i. Et īfra eodē. Qui mā
ducat ⁊ bibit īdigne: iudiciuꝫ ſibi
māducat ⁊ bibit nō dījudicās coꝛ
pus dn̄i. i. nō diſcernēs inẗ coꝛpꝰ
dn̄icū ⁊ alios cibos. ¶ Ꝙ āt iſta
māducatio ꝯfoꝛtet infirmos ꝓba
tur ꝑ illō qđ dic̄ chriſtꝰ Mar. xiiij
vbi eſt refectio mea: vbi paſca cuꝫ
diſcipul' meis māducē. Puto em̄
ꝙ nō ſolū dixit iſta ꝟba de paſca
veteri qđ ipſe māducauit cū diſci
pul' ſuis coꝛꝑalit̄. ſꝫ p̄ncipaliꝰ di
xit hec de paſca nouo qđ ipſe cuꝫ
eiſdē ſacramētalit̄ māducauit. qꝫ/
uis aūt p̄mū paſca eēt refectō: me
lioꝛ tn̄ ⁊ vtilioꝛ ē refectio paſca ſe/
cūdū. Primū aūt paſca reficiebat
⁊ cōfoꝛtabat coꝛpꝰ. Scđm auteꝫ
reficit aīam ⁊ ꝯfoꝛtat. ⁊ intātū cō/
foꝛtat ꝙ ꝟtute iſtiꝰ refectōnis pōt
hō ābulare cū helya vſqꝫ ad mon
tē dei. Pꝛoch dolor mlťi ſūt q̄ cuꝫ
aliīs fidelib; ꝯueniūt ī eccīa vt iſtā
ſumāt refectionē: qui reuera qꝛ ī
digni ſūt neqꝫ reficiūẗ neqꝫ cōfoꝛ
tāẗ. qb; dici pōt illō. j. ad Choꝛ. xj

Cōuenientib; vob ī vnū: iā nō eſt. ſ.
iā nō ꝯuenit dn̄icā cenā māduca
re. Quare dico nō ꝯuenit eis co/
medere dn̄icā cenā: Certe qꝛ non
ſunt de diſcipul' xp̄i. nō em̄ ſūt hu
miles ⁊ dociles ſic̄ boni diſcipuli
nec ſūt fideles nec miſcoꝛdes ad
ſeruiēdū ſuo mgr̄o chriſto. Chri/
ſtus aūt nō māducauit iſtud niſi
cū diſcipul' ſuis. Ubi inqt eſt refe
ctio mea. vbi paſca cū diſcipulis
meis māducē: De iſta māducati/
one mlťa īuenies expoſita ſatꝭ dif
fuſe ī poſtilla euāgelioꝝ ſuꝑ illis
ꝟbis q̄ dicūẗ de paſca veteri. que
oīa applicāẗ ad paſca nouū. vide
ibi. Multa etiā dicūẗ in poſtilla
epl'aꝝ. vide ī expoſitōe epl'e q̄ legi
tur ī die cene ⁊ ī ſmonib; factꝭ de
eadē. ¶ Circa q̄rtū ⁊ vltimū
vbi ſacr̄m iſtō deſcribiẗ vt īducti/
uū cōpaſſiōis. qđ ꝓbat doloꝛ me
moꝛabil'. Et notat h̄ ſaluatoꝛ cuꝫ
ſubiūgit. Añqꝫ patiar. Ut enī di/
ctū eſt ſupꝛꝰ: ſacr̄m iſtud ē memo
ratiuū ⁊ repꝛeſentatiuū paſſiōis
ac moꝛtꝭ dn̄ice vſqꝫ ad finē mūdi
Un̄ apl's. j. ad Cho. xj. Quotiēſcū
qꝫ māducabitꝭ panē hūc ⁊ caliceꝫ
bibetꝭ: moꝛtē dn̄i annūciabitꝭ do
nec veiat. ſ. p̄. dn̄s ip̄e ad iudicādū
Un̄ ſacerdos ī altari extēdēs bꝛa/
chia ⁊ inclinās caput ⁊ oſculās li
bꝛū ⁊ altare ⁊ hmōi cetera facien/
do: rep̄ntat ipſū dn̄m cruci affixū
Ex q̄ p̄tꝫ ꝙ qꝛ h̄ ſacr̄ꝫ eſt paſſiōis
dn̄ice rep̄ntatiuū ꝙ debet omneꝫ
hoīem īducere ad cōpatiēdū chri
ſto ꝓ nob paſſo. Sciendū aūt
ꝙ paſſio chriſti quā iſtud ſacr̄m

repn̄tat. Eſt īductiua cõpaſſio-
nis. Exẽplatiua ꝑfectiõis. In
flãmatina dilectiõis. Et acq̄ſiti
ua gl'ificatiõis. ¶ Q2 eñ ſit īdu-
ctiua cõpaſſiõis ꝓbat̄ ꝑ apl'm ad
Heb. vlti. q̇ dicit ita d̄ xp̄o. Jeſus
vt per ſanguinē ſuū ſctificaret po
pulū: extra portã paſſus eſt. Ecce
xp̄i paſſionē. Subdit apl's nr̄am
cõpaſſionē. dicēs. Exeamꝰ inq̄t ad
eū. i. ad eiꝰ ſil'itudinē extra caſtra
. i. ꝭm gloſaꝫ extra corꝑm volupta
tes: portãtes īꝑrop̄iū eiꝰ. i. morti-
ficationeꝫ nr̄oꝝ corꝑm vt videa-
mur ſil' cū eo pati. Et idē apl's di-
cit ad Heb. xij. ꝙ ieſus ꝓpoſito ſi-
bi gaudio ſuſtinuit crucē: ꝯfuſio-
ne ꝯtẽpta. Ecce ꝓ xp̄i paſſione ſub
dit de nr̄a cõpaſſione. Recogita-
te inq̄t eū q̇ talē ſuſtinuit a pctõri
bus aduerſus ſemetip̄m ꝯtradi-
ctionē. vt nõ fatigemini animiſ ve
ſtris deficiētes. Nõ fatigemini di
cit xp̄o cõpaciēdo ⁊ ꝓ ip̄o patiēdo
Quia vt idē apl's dicit. ij. ad Co-
rinth. j. Qui erūt ſocij paſſiõiſ erūt
etiã ſocij ꝯſolatiõis. Et alibi dicit
Rom̄. viij. Et. j. Thi. ij. Si cõpa-
timur ⁊ cõregnabimꝰ. ¶ Q2 autē
ſit exẽplatiua ꝑfectiõis ꝓbat̄ per
apl'm petrū q̇ dicit p̄me ſue cano-
nice. ij. Chriſtus inq̄t paſſus eſt ꝓ
nobis. vobis relinquēs exẽplū vt
ſeq̄mini veſtigia eiꝰ. Sup q̄ ver-
bo diximus alibi. vicꝫ in poſtilla
epl'aꝝ. ꝙ xp̄us dn̄s oñdit nobis
in cruce q̄ſi oia ꝑtinentia ad vite
ſctitatē. ¶ Q2 aūt ſit inflãmatiua
dilectiõis ꝓbat̄ ꝑ illud qd̄ dic̄ be
atus Job in ꝑſona xp̄i. Cū enim
mil'ta dixiſſet circa xp̄m futura in
ſua paſſione. ip̄e dic̄ ſic. c. xvj. Hec
paſſus ſum abſq3 iniq̄tate manꝰ
mee cū haberē mūdaſ ad deū p̄ceſ
Quis ḡ põt eſſe tãtū in corde ſuo
frigidꝰ q̇n inflãmet̄ dilectiõe cū le
git vel audit xp̄m dn̄m tã ḡuiſſi-
ma paſſum ſine culpa: ſꝫ ꝓ nr̄is
pctis. Cū etiã legit vel audit xp̄m
ꝓ pctõribꝰ orantē etiã ꝓ ſuis cru-
cifixoribꝫ cū actu ab ip̄is ⁊ ꝓ ip̄is
pateret̄. Hec inq̄t paſſꝰ ſū cū ha-
berē mūdaſ ad deū p̄ces. ḡ diliga
muſ ip̄m q̇tãtū ⁊ p̄us nos dilexit
¶ Q2 aūt iſta paſſio ſit acq̄ſitiua
gl'ificatiõis ꝓbat̄ ꝑ illd̄ qd̄ ip̄emet
xp̄s dicit Luc̄. xxiiij. Oportuit in-
q̇t xp̄m pati. ⁊ ita intrare in gl'iam
ſuã. Oportuit dico ip̄m pati vt in
traret in gl'iaꝫ ſuã. Nõ quidē ꝓ ſe
ip̄o q̇ ſemꝑ fuit ꝭm aĩam glorio-
ſus: ſꝫ ꝓ nobis q̇bus ip̄e acq̇ſiuit
illã gloriã patiēdo. Igit̄ cariſſimi
patiamur ⁊ nos in hac vita mo-
dicū q̄ꝫtūcūq3 ḡues ſufferamus
paſſiones. Quia vt dicit apl's ad
Rom̄. viij. Nõ ſunt ꝯdigne paſſi
ones huiꝰ tꝑis ad futurã gloriã
q̄ reuelabit̄ in nob. Quã ip̄e nob
ꝯcedat q̇ fuit paſſus ꝓ nob. Amē.

Sermo. II. de eodē. q̇ etiã põt
fieri diebus ſubſcriptis.

c CAro mea
vere eſt cibus. ⁊ ſan-
guis meꝰ vere eſt po-
tus. Job. vj. R Saluator nr̄
(ſicut ſcti euãgeliſte referunt. vicꝫ.
Matth. xxvj. Et Marci. xiiij. Et

Luce.xxij. Apoſtolꝰ etiā Paulus
hoc idē repetit tanq̄ʒ acceptū a do
mino.j.ad Cho.xj.)dedit ī illa ce/
na magnifica corpꝰ ſuū diſcipul'
ad mādueandū ſub ſpecie panis
ſanguinēqʒ ſuū ad bibenduʒ ſub
ſpecie vini. Et qm̄ aliquis mirās
de iſtis poſſet querere ac queren/
do dicere. Quomodo hec potuit
facere dn̄s. videlicet dare carnem
ſuā ad mādueandū: ⁊ ſanguineʒ
ad potandū: cū caro hoīs non vi
deat̄ eſſe cibꝰ nec ſanguis potus.
Ideo ſaluator noſter in his ꝟbis
aſſertiſſime inſtruit ⁊ aſtruēdo exꝓ
mit veritatē illoꝝ que ꝯtinent̄ in
altiſſimo altaris ſacramēto: dicēs
iſta ꝟba. Caro mea vere eſt cibus
⁊c̄. Que q̄dē verba pn̄t eſſe ſmo/
nis ꝯueniēs materia ī iſta q̄rta fe
ria in qua recitat̄ verbū immedi/
ate ꝑ̄perpoſitū.ſ. Deſiderio deſide/
raui hoc paſca manducare vobi/
ſcū. Poſſunt etiā eſſe ꝯueniēs ma
teria ſmonis ꝓ die craſtina. in q̄
iſtud ſacramentū altaris xp̄s iſti
tuit. ⁊ etiā in feſto corꝑis domini
Tūc em̄ legit̄ illud euāgeliū. in q̄
ꝯtinent̄ hec ꝟba. Pōt etiā p̄dica/
ri de iſtis ꝟbis ſm alias eccleſiaſ
ſabbato qđ eſt īmediate an̄ ramiſ
palmaꝝ. Tūc etiā alie eccl'ie legūt
euāgeliū qđ ſcribit̄ Joh.vj. ⁊ inci
pit. Amē amē dico vob̄ niſi man/
ducaueritis car.fi.ho. ⁊c̄. Eſt aūt ſci
endū ꝙ ꝓuiſor vniuerſitatis xp̄s
⁊ dapifer largifluꝰ ad ſuꝑabūdā
tē mēſam ſuā nos īuitat ī his ver
bis cū dicit. Caro mea ꝟe eſt cibꝰ
⁊c̄. Ubi ip̄e dn̄s Offert pabuluʒ
ſatietatis. Cōfert poculū ſuaui/
tatis. Aufert ſcrupulū dubieta/
tis. Oblatio aūt pabuli ſanat ī/
firmātes. Collatio poculi refri
gerat eſtuātes. Sʒ ablatio ſcru
puli firmat vacillātes. Primo
dico offert pabulū ſatietatis cū di
cit. Caro mea ꝟe ē cibꝰ. Uerꝝ eſt ꝙ
caro xp̄i ē cibꝰ hoīm ſacramētaliſ
nō q̄dē ſub ſpē carnis: ſʒ ſub ſpe/
cie panis: ſub q̄ fuit īſtitutū ſacr̄ʒ
Et ꝙ h̄ ſit verꝝ ꝓbat̄ ꝑ illō qđ dic̄
ſaluator Joh.vj. Panis quē ego
dabo caro mea ē ꝓ mūdi vita.
Scđo ꝯfert poculū ſuauitatis. cū
addit ſaluator. Et ſanguis meus
ꝟe eſt potꝰ. nō q̄dē ſub ſpē ſangui
nis. q2 ſub illa nō ē q̄d potabile ſʒ
potiꝰ eſibile. Et ꝙ h̄ ſit verꝝ ꝓbat̄
ꝑ illud qđ dixit ſaluator diſcipul'
cū accepit calicē ⁊ grās egit. Bibi
te ex h̄ oēs. Hic ē ſanguis meꝰ no
ui teſtamēti q̄ ꝓ mł'tis effundet̄ ī
remiſſionē pctōꝝ. Sāguinē ḡ ſu
um dedit ad potādū in calice ſub
ſpecie vini. Tertio aufert ſcru/
pulū dubietatis cū vtrūqʒ ꝯfirmat
⁊ aſtruit ꝑ h̄ aduerbiū ꝟe. Quecū
qʒ em̄ ꝑ ip̄m facta ſunt: vera ſunt
⁊ nō ficta. certa ⁊ nō dubia. Sic̄
em̄ vere aſſūpſit hūanā carnem ⁊
hūanū ſanguinē, ita ꝟe dedit car/
nem ſuā ad mādueādū hoībꝰ ſb
ſpē panis. ⁊ ſanguinē ſuū ad bi/
bendū ſub ſpē vini. Sic̄ em̄ verū
eſt ꝙ verbū caro fcm̄ ē ſ̄ Johā.j.
ita vere verꝝ ē ꝙ caro ſua eſt cibꝰ.
Bn̄ ḡ dr̄ ſ̄ ꝑmo ꝙ grā ⁊ veritas
ꝑ Jeſum xp̄m facta eſt. Dic̄ ergo.
Caro mea vere eſt cibus ⁊ ſan. ⁊c̄.

Feria quarta poſt do. i ramiſ

S Circa pmū ſciēdū q xp̄s
offert in ſacramēto altaris carnē
ſuā que eſt caro iuxta carnē natu/
re ꝯformitate. iuxta illud ad Ro
ma. j. Dei filiꝰ factꝰ ē ei ex ſemie da
uid ſm carnē. Eſt ḡ caro xp̄i cōfor
mis carni nr̄e in natura Caro em̄
nr̄a ⁊ frater noſter ē. ſicut dixit ille
de Joſeph Geñ. xxxvij. Caro eti
am pter carnē culpe immunitate.
Si em̄ caro xp̄i eſt carni nr̄e ꝯfor
mis i natura: eſt tñ ei ſūme diffor
mis in culpa. qꝛ nec pctm̄ ꝯtraxit
nec fecit. Vñ apl's dicit q ꝓpter ni
miā charitatē ſuā miſit deꝰ filium
ſuū in ſil'itudinē carnis pcti. Si/
militudinē em̄ habuit carnis pec
catricis nō tñ veritatē Caro enim
xp̄i videbatur ſil'is carni peccatri
ci ꝓpter penas q̄s aſſumpſit. Fu/
it tñ ab om̄i pctō ſemꝑ immunis

Caro etiā infra carnē pene acer/
bitate. Dolori em̄ carniſ xp̄i nō fu
it vnq̄ȝ ſil'is dolor aliqs alterius
carnis. Qd ſatiſ innuit apl's cum
dicit ad Heb. v. de xp̄o. In dieb
carnis ſue pces ⁊ ſupplicatōnes
obtulit deo cū clamore valido et
lachrymis. In dieb dicit carnis
ſue. i. paſſionis ſue. Paſſionē em̄
vocat carnē ſuaȝ ꝓ eo q tota caro
ſua fuit paſſione ⁊ dolore plena.

Caro etiā ſup̄ carnē ſtole imor/
talitate. Caro em̄ xp̄i fuit caro pri
ma q̄ fuit imortalitate dotata. iu/
xta illud qd ip̄e dicit in ps̄. Caro
mea requieſcet i ſpe. ſp̄. reſurrecti/
onis. et nō dabis ſanctū tuū. i. cor
pus meū videre corruptiōȝ. Iſta
igit caro xp̄i q̄ talis fuit ⁊ talis eſt
eſt cib fidelium ſub ſpecie panis.
Nullus ḡ dicat illud qd dixerunt
illi de xp̄o Joh. vj. Quō poteſt h
carnē ſuā dare nobis ad mādcā
dum. Durꝰ eſt hic ſmo: ⁊ quis pt
eū audire. Certe nō eſt durꝰ. imo
eſt om̄i ſuauitate plenꝰ: dū tñ ver
ba xp̄i nō intelligant carnaliter ſȝ
ſpūaliter Qd debet fieri ſm q ip̄e
ꝯſeqnter dicit. Verba inqt q̄ ego
loquor. ſ. de carne mea ⁊ meo ſan
guine ſpūs ⁊ vita ſunt. i. ſpūaliter
ſunt intelligēda. Et ſi ita itelligā/
tur vita ſunt. qꝛ vt ibidē dic. Spi
ritus eſt q̇ viuificat: caro autē nō
ꝓdeſt q̇cq̄ȝ. Vult dicere ſaluator
q nō intelligit de carne ſua q ſit
cib hoīm ſub ſpecie carnis: ſȝ ſb
ſpecie panis. nec de ſanguie q ſit
potꝰ ſub ſpecie ſanguis ſȝ ſub ſpe
cie vini. Vñ etiā mādcatur caro
xp̄i nō ſolū ſacram̄talit ſub ſpecie
panis ſumēdo ſacramētū: ſȝ etiaȝ
pure ſpūalit ꝑ verā fidē ⁊ deuoti
onē ad ſacramētū. ſicut dictū ē ali
bi de triplici mādcatiōe corporiſ
xp̄i. ſ. de corꝑali. ſpūali ⁊ ſacramē
tali. vide in poſtilla epl'aꝝ.

Circa ſcd̄m ſciendū q ſanguiſ
xp̄i quē ip̄e ꝯfert nobis in poculū
ſuauitatiſ in iſto ſacramēto: habȝ
vim mūdificatiuā qꝛ lauat macu
latos. iuxta illud Apoc. j. Dilexit
nos ieſus ⁊ lauit nos a pctis no/
ſtris in ſanguie ſuo. Vim etiam
redēptiuā qꝛ lauat ꝯdēnatos. Ju
xta illd. j. Pe. j. Nō corruptilibuſ
inqt auro vl' argēto redēpti eſtiſ d
vr̄a vana ꝯuerſatōe ſȝ pcioſo ſan
guine q̄ſi agni incōtaminati ⁊ im

culati ieſu xp̄i Uim etiā iuſtifica
tiuā q2 ſanat deprauatos. iuxta il
lud qđ dicit apl'us ad Roma. iij
Juſtificati gratis p̱ grām dei. ꝛ p̱
redēptionē q̄ eſt in xp̄o ieſu quē ꝑ
poſuit de⁹ ꝓpiciatorē. i. peccatorū
remiſſorē p̱ fidē in ſanguīe ip̄ius
Uim etiā vnitiuam. q2 pacificat
elōgatos. iuxta illđ qđ dic̄ apl'us
ad Col'. j. ꝙ deo patri placuit recō
ciliari oīa p̱ xp̄m: pacificās p̱ ſan-
guinē crucis ei⁹ ſiue q̄ in cel' ſiue
q̄ in terris ſunt. Jſte igit̄ ſanguiſ
dat̄ nob̄ in poculū ſuauiſſimū in
iſto ſacr̄o. ḡ cū tāto timore ꝛ cum
tāta reuerētia đbem⁹ accedere ad
potādū xp̄i ſanguinē in calice ſ̄m
Chryſ. ac ſi ab ip̄a xp̄i coſta bibere
mus. Sz ꝓch dolor multi ſunt q̄
hūc ſanguinē pollutū ducunt. q2
ip̄m polluto ore ſumūt. ꝛ corde fe
do ac in corp̱e pctīs ſubdito reci-
piūt. De q̄b⁹ dic̄ apl's ad Heb. x.
ꝙ deteriora merentur ſupplicia q̄z
merent̄ illi q̄ legē moyſi trāſgredi
p̄ſumebāt. Circa tertiū ſciēduz.
ꝙ in ſacr̄o altaris ſūt int̄ alias q̄t
tuor veritates. videlicet ꝟitas ve
late deitat꜀. Uere in hoc ſacr̄o eſt
tota deitas ſed velata. iuxta illud
Eſa. xlv. Uere tu es de⁹ abſcōdit⁹
Ueritas etiā oblate hūanitatis
Jn h̄ em̄ ſacr̄o ē illa ꝟa hūanitas
q̄ ꝓ nob̄ in cruce pepēdit vnita cū
diuinitate. Un̄ poſſum⁹ dicere de
xp̄o ī h̄ ſacr̄o ꝯtēto illud qđ dixit
cēturio de ip̄o. ꝛ habet̄ Marc. xv
Uere hic hō erat fili⁹ dei. Ueri-
tas etiā demōſtrate charitat꜀. Si-
cut em̄ xp̄s portauit nr̄a peccata ꝛ
nr̄os tulit languores. ita ſuo mō
fac̄ in iſto ſacr̄o vt poſſim⁹ dicere
de ip̄o q̄ztū ad vtrūq3 illud Eſaie
liij. Uere lāguores nr̄os ip̄e tulit
ꝛ pctā nr̄a ip̄e portauit. Ueritas
etiā collate vnitat꜀ Jn h̄ em̄ ſacr̄o
eſt ille panis de q̄ dic̄ xp̄s Jo. vj.
Panis inq̄t ver⁹ eſt q̄ ſp̄. in hoc ſa
cramēto ꝟe ꝯtētus eſt. q̄ deſcēdit
đ celo ꝛ dat vitā mūdo. Credam⁹
ḡ firmiter om̄es iſtas ꝟitates: vt
tandē ad clarā ip̄aꝝ noticiam ve-
niamus Amen.

Pro die dn̄ice cene Thema p̄mū

IN finē di-
lexit ſuos qui erant in
mundo. Joh. xiij. U

Thema ſecundum

SCitis q̄d fecerim vobiſ
Joh. xiij. Multa ſigna
charitat꜀ nimie et dile-
ctiōis ſūme oñdit hoīb⁹ chriſtus
dn̄s ī veſp̱a hui⁹ diei ſacratiſſime
q̄ đr feria q̄nta ī cena dn̄i ſic̄ appa
ret manifeſte legēti epl'am h⁹ diei
q̄ ſcribit̄. j. ad Cho. xj. ꝛ icipit. Cō-
uenientib⁹ vob̄ in vnū iā nō eſt dn̄i
cam cenā māducare ꝛc̄. Apparz h̄
idē legēti euāgeliū qđ hodie ī miſ
ſa recitat eccl'ia ꝛ ſcribit̄ Joh. xiij.
ꝛ incipit. An̄ diē feſtū paſce. Pro
q̄b⁹ quidē ſignis charitatis p̄di-
candis ꝛ explicandis ſumpſi duo
verba ꝓpoſita de euāgelio ſup̄ di
cto. Quoꝝ p̄mū ip̄i⁹ redemptor꜀
nr̄i dilectionē ſummā exp̄mit Se
cundū ꝟo ad ꝯſiderādū iugit̄ ſi-
gna ipſi⁹ dilectōis nob̄ oſtēſa die

iſta efficaciter nos inducit. Eſt ei
dilectio ipſius cõditoris noſtri ex
vera charitate amplexanda. Si/
gnaqꝫ ipſiꝰ dilectionis ſunt a no
bis iugi conſideratiõe ruminãda

Circa primũ verbũ.ſ. In finem
dilexit ſuos q̇ erant in mũdo: in/
troducit euãgeliſta Johãnes fa/
cta illa que fecit hodie chriſtus et
que fuerũt nimie ſigna dilectiõis

Eſſe amabilia precordialiter.

Utilia impciabiliter. Et ſtabi/
lia inſolubiliter. Primũ ꝓbat
nexus dilectiõis cũ dicit euãgeli/
ſta de chriſto. ꝙ dilexit ſuos. vere
chriſtꝰ oĩa que fecit diligit ſicut
dicit̃ Sap̃. xj. Sed ſpecialiter di/
ligit ſuos. id eſt electos qui ſũt eiꝰ
Quibꝫ ſpecialit̃ oſtẽdit hodie mlt̃
ta ſigna dilectiõis. ꝑ que ipõs ad
ſe attraxit Unde poteſt cuilibꝫ ele
cto dicere illð Hiere. xxxj. In cha
ritate ꝑpetua dilexi te ideo attraxi
te miſerans tui. Attraxi quidē ꝑ
ſigna dilectiõis que oſtendit̃ ſpe/
cialiter iſta die. Sunt ergo iſta ſi
gna amabilia p̃cordialiter. qꝛ ſũt
ſigna illiꝰ dilectiõis qua nos chri
ſtus vehemẽter dilexit. Secun
dũ aũt ꝓbat curſus noſtre ꝑegri
nationis cũ addit. ꝙ chriſtus di/
lexit ſuos q̇ erant in mũdo. Uere
ſigna iſta fuerũt ſumme vtilia ele
ctis dei qui erãt ⁊ q̇ ſunt in mun/
do. Quoniã in iſto mũdo eſt De
curſus in dubitatiõibꝫ. iuxta illð
Joh. j. Mũdꝰ deũ nõ cognouit.

Conflictꝰ in temptatiõibꝫ. iuxta
illud. j. Joh. ij. Omne quod eſt ĩ
mundo vel eſt cõcupiſcentia car/
nis vel cõcupiſcentia oculoꝝ aut
ſuperbia vite. Exceſſus in tribu
lationibus. iuxta illud ſaluatorꝭ
Joh. xvj. In mũdo preſſurã ha/
bebitis. Defectus in operatõibꝫ
quia vt dicit̃ Joh. xiiij. Spiritū
veritatꝭ mũdus nõ poteſt accipe/
re. Fuit ergo ſũme vtile. imo ⁊ ſũ/
me neceſſariũ: ꝙ chriſtꝰ diligeret
ſuos qui erãt in mundo. ⁊ ipſe ſi/
gna dilectiõis eis oſtẽderet ꝑ que
informarẽtur ⁊ cõfirmarent̃ ꝯtra
p̃dicta. Tertiũ oſtẽdit ſtatus ꝑ
fecte cõſummatiõis cũ ſubditur.
In finẽ. Uere in fine ſue morti ꝓ/
pinquus oſtẽdit ſe multũ dilige/
re ſuos fideles. in ſignũ ꝙ ſtabili
ter ⁊ ĩ fine ſine fine diligit eos. Uñ
ꝓpinquꝰ cruci in q̃ dixit ꝯſumma
tũ eſt Joh. xix. oñdit eos ſe ꝑfecte
diligere ac etiã ꝯſummare. No
ta tñ ꝙ xp̃s dilexit ſuos ſpẽaliter

In finẽ ſecularꝭ circulatiõis. h̃ ẽ
in ſexta etate: de qua dꝛ. j. ad Cho.
x. ⁊ de oĩbꝫ que ſunt ĩ ea ꝙ nos ſu
mus in q̃s fines ſeculoꝝ deuene
runt. Dilexit etiã ſuos iuxta finẽ
ſue triũphalis ꝯſũmatõis ſicut di
cit ꝓpoſitũ v̄bũ Cũ dilexiſſet ieſuſ
ſuos q̇ erãt in mũdo (dic̃ euãgeli
ſta Johes) in finẽ. i. iuxta finẽ ſue
vite dilexit eos. i. ſpãliter oñdit ſe
diligere eos. Dilexit etiã eos cõ/
tra finẽ carnalꝭ corruptiõis d̃ qua
dꝛ Geñ. vj. Finis vniuerſe carnis
venit corã me. Dilexit etiā eos
ad finẽ eternalis delectatiõis. De
qua dicit vir iuſtus d̃o in pſ̃. Ad
implebis me leticia cũ vultu tuo
delectatiões in dextera tua vſqꝫ in

finem.hoc eſt ſine fine. Introduc̄
ergo euāgeliſta Johes dicēs iſta
verba.ſigna dilectiōis que chriſtꝰ
oñdit nobis in huiꝰ diei veſpera.
Eſſe amabilia p̄cordialiter.et vti/
lia imp̄ciabilit̄.ac ſtabilia inſolu/
biliter. Semꝑ em̄ manēt hoībus
ꝓ exēplo. in finē inq̇t dilexit xp̄us
ſuos q̇ erāt in mūdo. ¶ Cir/
ca ſecundū qđ fuit ꝟbū dn̄i nr̄i ie
ſu xp̄i dicētis ſuis diſcipuliſ. Sci
tis q̇d fecerim vob̄.i.ſcire debetis
ſpāliter ꝛ iugi ruminare ꝯſidera/
tione.q̇d fecerim vob̄ in huiꝰ diei
veſꝑa.ſp̄.ad vtilitatē veſtrā. Qđ q̇
dem ꝟbū eſt excitatiuū attētiōis:
vt inſpiciamꝰ cū dicit xp̄ſ. Scitꝫ.i.
cōſiderare ꝛ ſcire iugit̄ debetꝫ qm̄
iſta que in hac veſꝑa feci afferunt
ſummā ꝓfunditatē inquirētibus
Summā difficultatē exꝑmētibꝫ.
Summā ſuauitatē ruminātibuſ
Summā etiā cōmoditatē credēti
bus ꝛ diligētibꝫ. Ergo ſcitis.i.ſci/
re debetis ꝛ attēte ꝯſiderare. ꝛ nō
ſolū ſpeculatiue: verūetiā ꝛ practi
ce: extēdendo ꝯſideratione in opꝰ
Quia vt paulopoſt dixit ſaluator
diſcipulis. Si hec ſcitis.beati eri
tis ſi feceritis ea. Eſt ergo ꝟbū iſtđ
xp̄i excitatiuū attētionis vt inſpi/
ciamus. Secūdo hoc ꝟbū eſt
demonſtratiuū ꝑfectōis vt ꝓfici/
amus cū addit ſaluator. Quid fe
cerim. Certe illa que in hac veſꝑa
xp̄s fecit ſunt a nobis imitanda.
vt ꝓficiamꝰ in ꝟtutibꝫ.qꝛ ſūt ſpe/
culū oīs ꝑfectiōis. Vñ ipē xp̄s di
cit Eccī.xxiiij. ſpecialit̄ ꝓ iſta die.
Ego feci vt orirer̄ in mētibꝫ. ſp̄.fi/
deliū lumē indeficiēs.i.exēplar ꝑ/
fectiōis vite.qđ ſꝑ durabit ꝛ ſꝑ di
riget hoīes tāq̄ȝ lumē verū in om̄i
ſctitate. Que aūt ſūt illa q̄ xp̄s fec̄
in iſta veſꝑa explicabūt̄ poſtea in
ꝓceſſu. Eſt ḡ ꝟbū iſtđ xp̄i demon
ſtratiuū ꝑfectōis vt ꝓficiamꝰ cuȝ
dic̄. Quid fecerim.qꝛ illa q̄ fec̄ de
bemꝰ ꝓ ꝟtutꝫ nr̄e modulo imita/
ri. Tertio ꝟbū iſtđ xp̄i ē inflam
matiuū affectōis vt diligamus ꝛ
eidē gr̄as referamꝰ cū ſubdit.vo/
bis.i.ad vtilitatē vr̄am. Oia ei q̄
fec̄ xp̄s in h̄ mūdo: fec̄ ad vtilita/
tē hoīm p̄cipue illa q̄ fec̄ his die/
bus.q̄ fuerūt hoībꝫ nō ſolū cauſa
ſalutꝫ: verūetiā ꝛ exēplar ꝟtutis.
Vñ ait Petrꝰ.j.ſue canonice.ij.c.
Chriſtꝰ paſſus ē ꝓ nob̄ vob̄ relin
quēs exēplū vt ſeq̄mi veſtigia eiꝰ
Dic̄ ḡ. Scitꝫ q̇d fecerim vobis.

Circa p̄mū ꝟbū qđ eſt verbuȝ
euāgeliſte Johis de xp̄o exp̄mētꝫ
ſūmā dilectōȝ ac dicētꝫ. In finē di
lexit ſuos q̇ erāt ī mūdo. Et circa
ſcđm ſil̄. Qđ q̇dē ꝟbū eſt ꝟbū xp̄i
excitātꝫ ꝛ inducētꝫ nos ad ꝯſiderā
dū iugit̄ illa q̄ ꝓ nob̄ fecit in huiꝰ
diei veſpera que fuerūt ſigna ma
nifeſta ſue charitatꝫ ac dicētꝫ diſci
pulis ſuis. Scitꝫ q̇d fecerim vob̄
Sūt explicanda q̄ fec̄ hodie in ſi/
gnū euidētiſſimū dilectiōis. Que
q̇dē ſunt ꝓbanda vocalit̄ ꝛ realit̄
ꝑ ꝟbum diligēdi ꝛ faciēdi. De q̄ꝝ
p̄mo đꝛ in p̄mo ꝟbo dilexit. Et đ
ſcđo đꝛ ī alio.q̇d feceri̅. Eſt igi/
tur ſciendum ꝙ chriſtꝰ in huius
diei veſpera ex ſumma dilectiōe ꝛ
charitate nimia ſcō ſuo miſtrauit

hoīb; tanq̃ rex ſubditis. Ob/
ligatorium obſeruande equita/
tis in paſche veteris celebratione.
Tanq̃ ſeruus dñis obſequiū
imitāde hūilitatis in pedum ab/
lutiōe. Tanq̃ pater filijs edu/
liū ꝓpt̄āde ſuauitat; in ſacr̄i in/
ſtitutōe. Et tāq̃ doctor diſcipu
lis magiſteriū addiſcēde ⁊ retinē/
de veritatis. in ſctā p̄dicatiōe ⁊ ſer
mone gl'ioſiſſimo quē fecit. Pri
mo dico miſtrat nob̄ hodie ieſus
ſicut rex ſubdtis obligatoriū ob
ſeruādi legalē eq̄tatē ī paſche vete
ris celebratiōe. Aſcēdit em̄ hodie
in hieruſalez ad celebrandum di/
em paſche. ibiq; īmolauit ⁊ man
ducauit vetus paſcha ſc̄m ꝙ lex
per ipſum edita mandabat. ſi/
cut ⁊ alias ad celebrādū idē feſtū.
⁊ alia aſcēderat in hierl'm. vn̄ aſcē
derat ī hierl'm ad celebrādū iſtud
feſtū paſche. ſicut habetur Joh̄. ij.
Aſcēdit etiā ad diē feſtū penth̄. ſic̄
habet̄ Joh̄. v. Et ad diē feſtū ſce/
nophegie Joh̄. vij. Et ad diē feſtū
encenioꝝ Joh̄. x. Juxta illud etiā
qđ dr̄ Patere legē quā ip̄e tuler;
ad ꝯfirmandū legē ꝑ ip̄m editā:
voluit aſcendere ad celebranduz
iſta feſta. ⁊ etiā ad oſtendendū no
bis facto ſuo ꝙ ſum⁹ obligati ad
obſeruandū legē dei. Si em̄ ipſe
q̇ erat dñs ⁊ legiſlator: illa q̄ erāt
euacuāda ſeruare voluit q̃ diu
habuerūt ſtatū. Seq̄tur ꝙ ⁊ nos
q̇ ſumus legi ſubiecti: ſum⁹ obli/
gati ad ſeruandū illa oīa q̄ ſemꝑ
manēt ⁊ manebūt: ſicut ſunt mā/
data decalogi ⁊ p̄cepta euāgelij.

Et h̄ oñdit nob̄ ip̄e ſuo facto ho/
die qñ celebrauit imolauit ⁊ mā/
ducauit vet⁹ paſcha. de q̄ dixit in
iſta cena ſic̄ habet̄ Luc̄. xxij. Deſi/
derio deſideraui h̄ paſcha mādu
care vobiſcū añq̃ patiar. de quo
etiā dictū eſt ſ̄ ſatis diffuſe. Chri/
ſtus dñs faciēdo iſtud potuit di/
cere v̄bū Eſa. xlvj. Ego feci ⁊ ego
ferā: q̄ſi diceret. ego feci. i. ego mā/
daui ꝙ iſtđ paſcha fieret. ⁊ ego fe
rā. i. ꝑ meip̄m p̄dictū feſtū celebra
bo. vt oñdā alios obligatos eſſe
ad obſeruādū legē. Ego eni ſum
ille de q̄ dicit̄ Act̄. j. ꝙ cepit ieſus
facere ⁊ docere. ⁊ ad iſtud faciēdū
monuit me caritas nimia ⁊ dile/
ctio ſūma. De q̄ exponi pōt illud
Deut̄. xxxiij. In dextera ei⁹ ignea
lex dilexit ꝑpl'os. Iſta em̄ fuerunt
dicta de me q̇ ob dilectionē quā
habui ad ꝑpl'os ſuaui legē igneā
. i. q̄ fuit data in mōte ſynai. q̇ tot⁹
fumigabat. eo ꝙ dñs deſcēdiſſet
ſuꝑ eū in igne. Vel ignea. i. q̄ non
pōt ſeruari ſine igne. i. ſine gr̄a ſpi
ritus ſc̄i. q̇ eſt ſpūalis ignis ſc̄m in
tentionē mādātis. dilexi ḡ ꝑpl'os
⁊ iō iſta lex ignea fuit in dextera
mea. i. obſuātia mea. Mihi etiā
dr̄ alibi. ſ. in pſ̄. Dilexiſti iuſticiā
⁊ odiſti iniq̄tatē. Chriſtus igitur
facto ſuo oſtendit nos obliga/
tos ad obſeruandum legem di/
uinam. quia iſta obſeruantia eſt
de mandato dei et voluntate ipſi
us. De qua dicit ſaluator Mat/
thei. vij. ꝙ qui facit voluntatem
pr̄is mei q̇ in celis eſt: ip̄e intrabit
in regnum celorum. Per iſtam

etiã obſeruãtiã ꝓbat̃ dilectio ho/
minis ad deũ. q2 vt dic̃ xp̃s Joh.
xiiij. Si q̃s diligit me ſmonẽ me
um ſuabit. Et paulo ſup̃ dixerat.
Si diligit; me mãdata mea ſua/
te. Om̃ ꝑ iſtã obſeruãtiã ꝓbat̃ di/
lectio. ſm illud Grego. in omelia
Probatio dilectiõis exhibitio eſt
operis. Hec de pᷓmo. Z Se/
cũdo dico ꝙ xp̃s ĩ iſtiꝰ diei veſpa
miſtrauit hoĩbꝫ ſicut ſeruꝰ dñis
obſequiũ imitãde humilitatis ĩ
pedũ ablutiõe. Et bñ dico ſic̃ ſer/
uus dñis. q2 officiũ ſui eſt laua/
re pedes dñi ſui. Et certe dñs no/
ſter ſe hodie habuit ſic̃ ſeruꝰ. q2 ſi
cut dr̃ in iſto euãgelio. Surgẽs a
cena poſtq̃ʒ vetꝰ paſca comederat
veſtimenta ſua depoſuit: miſitq3
aquã in peluim ⁊ pedes cepit la/
uare diſcipuloꝝ ſuoꝝ: oĩmq3 pe/
des lauit. etiã iude ꝓditoris. Qui
tãq̃ʒ ſupbꝫ ⁊ temerariꝰ iſti ſancte
lotioni ſe iniecit In q̃ facto humil
limo xp̃s oĩs ſanctitat; doctor mi
niſtrauit duo nob̃ ſalutifera do/
cumẽta. Primo videlicet vt ꝓ/
ximos ſufferemꝰ: ip̃oſq3 nr̃is ob/
ſequijs recreemꝰ. Uñ ip̃e infra eo
dẽ dixit. Si inq̇t ego laui pedes
vr̃os dñs ⁊ magiſter. ⁊ vos debe
tis alter alteriꝰ lauare pedes. i. ſer
uire ⁊ ſubuenire vob̃ mutuo ĩ ne
ceſſitatibꝫ vr̃is. Exẽplũ inq̇t dedi
vobiſ vt queẽadmodũ ego feci: ita
⁊ vos faciatis. Fecit g̃ xp̃us iſtud
opꝰ humillimũ vt ⁊ nos ita facia
mus. i. vt nr̃is ꝓximis in ſuis ne/
ceſſitatibꝫ ſubueniamꝰ. Scd̃o
illud opꝰ voluit facere añq̃ʒ ſacra
mentũ altar; inſtituerat. ⁊ illd̃ mã
ducandũ diſcipulꝪ offerret. vt ꝑ h̃
doceret nos vt ad ſumptiõe3 tãti
ſacr̃i nos decẽter p̃parem9 facien/
do qđ in nob̃ eſt. A malꝪ abſtinen
do: bona faciẽdo. orãdo ⁊ ſuppli/
cando ac lachrymas fundẽdo. vt
ip̃e lauet pedes nr̃os ſp̃uales. i. ĩ/
teriores affectꝰ. Niſi em̃ ip̃e nobiſ
pedes nr̃os lauerit: nõ habebimꝰ
partẽ ſecũ. ſicut ip̃e dixit petro. Et
certe nos debemꝰ ſibi dicere etia3
cũ petro. Dñe nõ tm̃ pedes meos
ſed etiã manꝰ ⁊ caput. Quia non
ſolũ indigemꝰ lotiõe pedũ. i. inter
noꝝ affectuũ. verũetiã indigemꝰ
lotiõe manuũ. i. exterioꝝ opeꝝ In
digemꝰ etiã lotiõe capit;. i. intẽtio/
nis. Que ſi oĩa lota fuerint aq̃ di/
uĩe gr̃e: ſecure accedere poterimꝰ
ad ſumptionẽ iſtiꝰ ſacr̃i. Uñ ipſe
xp̃s dicit ꝑ figurã cũct; fidelibꝫ il/
lud qđ dixit abraã illis angelꝪ ſic̃
habet̃ Geñ. xviij. Lauẽt̃ pedes ve
ſtri ⁊ req̇eſcite ſub arbore. ponã/
q3 buccellã panis. i. corpꝰ meũ ſb̃
ſpecie panis. Et ꝯfortet̃ cor veſtꝝ
poſtea trãſibit;. Alibi etiã dr̃ in fi/
gura xp̃i Judi. xix. ꝙ poſtq̃ʒ laue
rũt pedes ſuos recepit eos ad cõ/
uiuiũ. Uere nullꝰ recipit̃ vtilit̃ ad
iſtud ſacramẽtale cõuiuiũ xp̃i ni/
ſi pᷓus fuerit ꝑ ip̃iꝰ gr̃a3 p̃dicta lo/
tione mũdatꝰ. Certe ĩ h̃ ſe habuit
xp̃s ad hoĩes ĩ ſũma bonitate. vñ
põt ſibi q̇libet dicere illđ pſ̃. Bo/
nitatẽ feciſti cũ ſuo tuo dñe. In h̃
etiã facto oñdit hoĩbꝫ ſũmã dile/
ctionẽ. Nemo em̃ dz dubitare q̃n
xp̃s dñs tãtã humilitatẽ voluerit

facere: cū dicat euāgeliū h. ꝛ cū eti
am ꝑ aliqđ mai⁹ ꝓbari poſſit. Si
cut em̄ dicit Joh. Apoc. j. Jeſus
xp̄s dilexit nos ꝛ lauit nos a pec-
catis nr̄is in ſanguīe ſuo. Qui ḡ
ſanguīe ꝓprio q̇ de ſuo ſil' cū aq̄
manauit latere lauit nos a pecca
tis nr̄is. qđ fuit ſumma charitas
null⁹ deb₃ dubitare (licet fuerit ſū
ma hūilitas) ꝙ lauerit hoīz pedeſ
aq̄ materiali. qđ etiā fuit dilectio
ſūma. Si em̄ ſuis nudat⁹ veſtib⁹
ꝛ extēt₃ manib⁹ ſuo ſanguīe nos
lauare voluit. nō fuit miꝝ ſi veſti
bus depoſit₃ ꝛ flexis ī terra popli
tib⁹ lauit hodie hoīm pedes. Et
certe in h docuit hoīes mutuā di
lectionē ꝛ fraternā ſubuētionē vt
diligam⁹ ꝓximos ſic̄ ipſe nos di-
lexit. Hoc em̄ ip̄e nob p̄cipit Joh
xiij. Mādatū inq̇t nouū do vob
vt diligat₃ inuicē ſic̄ dilexi voſ. Er
go iuxta xp̄i exēplū lauem⁹ pedes
hoīm. i. ſubueniam⁹ ꝓximis ī ſu-
is neceſſitatib⁹. Et nō ſolū ſubue
niam⁹ amic₃: ſ₃ etiā inimiciſ. quia
etiā xp̄s lauit pedes iude ꝓditor₃
Etiā iuxta documētū xp̄i ī h fctō
cū volum⁹ accedere ad ſumēdu₃
euchariſtiā: faciam⁹ qđ in nob ē:
vt ip̄e a pctīs nos lauet. Dicam⁹
ſibi illud pſ̄. Ampli⁹ laua me do
mine ab iniuſticia mea: ꝛ a pctō
meo mūda me. ¶ Tertio xp̄s
dn̄s ī hui⁹ diei veſꝑa miniſtrauit
nob tāq̄₃ pr̄ filijs eduliū delectan
de ſuauitat₃ ī ſacri inſtitutōe. Apo
ſtol⁹ dic̄ exp̄ſſe. j. ad Cho. xj. ꝙ illa
q̄ tres euāgeliſte Mathe⁹. ſ. mar
cus ꝛ Lucas referūt de ſacr̄o alta

ris ꝛ de ꝯuerſiōe panis ī corp⁹ xp̄i
ꝛ vini in ſanguinē ei⁹: v̄bo ſuo oī-
potēti fuerūt facta ī illa nocte. h ē
in p̄ncipio illi⁹ noct₃ ſequētis in q̄
dn̄s ieſus tradebat̄ ad mortē. In
qua q̇dē inſtitutōe ſacr̄i ꝛ oblati-
one ſui corꝑis in cibu₃ ſub ſpecie
panis ꝛ ſui ſanguis in potu₃ ſub
ſpecie vini: fec̄ xp̄s dn̄s memoriā
ſuoꝝ mirabiliū. De ip̄o em̄ q̇ facit
mirabilia ſol⁹ dicit ꝓpheta in pſ̄
q̄₃tū ad iſtud ſacramētū. Memo
riā fecit mirabiliū ſuoꝝ miſericorſ
ꝛ miſerator dn̄s: eſcā dedit timen
tibus ſe. i. ſacr̄m altar₃ ī eſcā nutri
tiuā aīaꝝ: nō quorūcūq₃ hoīm ſ₃
ſolū timētium ip̄m timore filiali
Aīas eī taliū ſolūmō nutrit eſca
iſta. ꝓpter qđ dic̄: eſcā dedit ſp̄. vti
liter timentib⁹ ſe. Illis em̄ ſolū ꝓ
deſt. Et ſignāter dic̄: Memoria₃
mirabiliū ſuoꝝ. q₂ h ſacr̄m ē me-
moriale ꝑpetuū multoꝝ mirabi-
liū dei. Mirabile em̄ ē ꝙ virtute
aliquoꝝ v̄boꝝ vnū corp⁹ ī aliud
ꝯuertat̄. ſic̄ fit hic. Itē mirabile eſt
ꝙ aliqua v̄ba ſint tal' ꝯuerſionis
oꝑatiua: q̄n ꝓferunt̄ ꝑ aliquē ho
minē: puta ſacerdotē: etiā pctōre₃
ꝛ nō q̄n ꝓferunt̄ ꝑ aliquē aliū ho
minē q̄₃tūcūq₃ iuſtū: etiā ſi ꝑ āge-
lum ꝓferrent̄. Itē mirabile eſt ꝙ
vnū corp⁹ magnū. ſic̄ eſt corp⁹ xp̄i
ꝯtineat̄ totū ſub modica q̄ntitate
ſic̄ eſt hic. Itē mirabile eſt ꝙ vnū
corp⁹ ꝯtineat̄ ſub q̄ntitate alteri⁹
corꝑis. ita ꝙ totū ſit ſub tota q̄n-
titate. ꝛ totū etiā ꝯtineat̄ ſub q̄lib₃
ei⁹ ꝑte. Adhuc mirabile ē ꝙ facta
ꝯuerſiōe vni⁹ corꝑis ī aliud acci-

dentia ꝑmi remaneāt. Et adhuc
mai⁹ mirabile ē ꝙ maneāt ſine ſb
iecto. Itē mirabile ē ꝙ idē corpuſ
ſm ſe totū etiā ſm ſuā totā q̄ntita
tem ſit ſil' in diuerſis loc̄. Sic eſt
hic ꝙ poſt ꝯuerſionē panis i cor/
pus xp̄i: corp⁹ dn̄i ē totū ſimul in
altarib⁹ infinit̄ ſi poſſent eē infini
ta. Adhuc mirabile ē ꝙ q̄ztitas ſb
qua ꝯtinet̃ aliqd̄ corp⁹ frangat̃ ꝛ
diuidat̃: ita ꝙ illud corp⁹ i nullo
tangat̃. Adhuc mirabile eſt ꝙ eū/
dē cibū ſimul hoīes inumeri co/
medant. ꝛ poſt comeſtionē iteger
ꝑſeueret. Adhuc mirabile eſt ꝙ di
uerſa corꝑa trāſeāt ac ꝯuertātur i
aliqd̄ corp⁹. ita ꝙ illud i nll'o au/
geat̃ nec fiat mai⁹ Adhuc mirabi
le eſt ꝙ caro ṽa habeat ſaporem
panis. ꝛ ver⁹ ſanguis vini ſapo/
rē. B Ulteri⁹ mirabile eſt ꝙ
corp⁹ nutriat ſpm̄ ꝛ vegetet ac cō
fortet. Iſtoꝝ mirabiliū ꝛ alioꝛuꝫ
pluriū eſt iſtud ſacr̄m memoꝛiale
ꝑpetuū. Uñ bñ dicit ꝓpħa. Me/
moriā fecit mirabiliū ſuoꝝ. Quiſ
eſt iſte q̄ fecit iſtā memoriā. Certe
ille qui dicit Apoc̄. xxj. Ecce noua
facio oīa. Ipe em̄ q̄ztū ꝑtinet ad ꝓ
poſitū ſumpto paſca veteri ꝛ qua
ſi euacuato īſtituit h̄ paſca nouū
Signāter etiā dic̄ Miſericors et
miſerator dn̄s. Quia ꝙ xp̄s h̄ ſa/
cramentū inſtituerit ꝛ ſeipſum in
viaticū dederit ꝛ in cibū: ex ſūma
ꝓceſſit miſcdi̇a ꝛ ex dilectōe īfinita
De q̄ dic̄ apl's ad Gal'. ij. Chriſt⁹
inq̄t dilexit me ꝛ tradidit ſemetip̄ꝫ
ꝓ me. Tradidit vult dicere apl'uſ
ſemetip̄m xp̄s dn̄s nō ſolū in ꝑci/
um redēptiōis in cruce: verū etiaꝫ
in cibū ꝛ viaticū refectiōis i altari
ſancte eccl'ie. Tradidit em̄ ſemet/
ip̄m xp̄s in ꝑciū ꝓ me redimendo
ꝛ etiā in cibū ꝓ me reficiēdo ꝛ con
fortādo. De iſta em̄ dilectiōe loq̄t̃
idē apl's ad Eph. v. Uiri inq̄t dili
gite vxores vr̄as ſicut xp̄s dilexit
eccl'iam: ꝛ tradidit ſemetip̄m ꝓ ea
Inter cetera in q̄b⁹ viri oñdunt ſe
diligere vxores ſuas eſt ꝙ ipſas
nutriūt cibis delicatis ꝓ ſuo poſ
ſe. Sic ꝛ xp̄s in h̄ oñdit ſe dilige/
re vxorē ſuā. i. eccl'iam qꝛ vult eaꝫ
nutrire ꝛ paſcere cibo ſūme delica
to ꝛ optime nutritiuo. Cibū ei nō
potuit inuenire ſic ṽtuoſum. ꝛ ſic
vtilē ꝓ eccl'ia ſicut eſt corp⁹ ſuum
ſub ſpecie panis. Et idcirco ꝓui/
dit ei de iſto cibo vſqꝫ ad finē mū
di. Dilectio aūt iſta ex qua ꝓceſſit
iſtius cibi prouiſio: eſt eadē in tri
bus diuinis perſonis. Unde Io/
hā. iij. dicit̃ de deo patre. Sic de/
us dilexit mundū vt filium ſuuꝫ
vnigenitū daret. Daret quidē nō
ſolum in preciū ſed etiā in cibum
Iſtud ergo opus fecit chriſtus i
principio noctis ſequētis ex ſum/
ma miſericordia ꝛ ex charitate in/
finita. In q̄ q̄dē oꝑe monuit nos
ſuo ſcrō iſtō ſacr̄m digne ꝑcipere
Monuitqꝫ ſuos diſcipl'os ꝛ i eiſ
oīs ſacerdotes eccl'iaſticos hoc
ſacr̄m alijs miſtrare dicēs eis illō
ṽbū Mat. xxvj. Mar. xiiij. ꝛ Lu.
xxij. ꝛ. j. ad Chor̄. xj. Hoc facite in
mei memoriā vl' i meā cōmemo/
rationē. Monuit ēt nos ꝙ ꝯſide/
rātes iſtā ſuā dilectionē: nos ip̄os

⁊ ꝓximos ex charitate diligamꝰ ſi
cut ⁊ ipe dilexit nos. Vñ apl's di
cit cũctꝭ fidelibꝫ ad Eph.v. Ambu
late in dilectiõe ſic̃ ⁊ xp̃us di. vos
⁊c̃. Jſta ſufficiũt ꝓ nũc de iſto al/
tiſſimo ſacr̃o. qꝛ de ip̃o mlt'a pote
ris ĩuenire diffuſe tradita ĩ poſtil
la euãgelioꝝ. ⁊ ĩ poſtilla etiã epi/
ſtolaꝝ ac ĩ ſmonibꝫ de ip̃o factiſ.

¶ Quarto miſtrauit nob xp̃s
dñs in hac veſꝑa ſeu in noctis ſe/
quẽtis ꝑ̇ncipio tãq̃ꝫ doctoꝛ diſci/
pulis magiſteriũ addiſcẽde ⁊ reti
nẽde veritatꝭ ĩ ſancta p̃dicatõe ⁊ ĩ
ſmone gl'ioſiſſimo quẽ fec̃. Nun
q̃ꝫ em̃ ſic locutꝰ fuit hõ. al's dictũ
fuit de ip̃o. ⁊ maxime põt dici ď ſ
mone quẽ fec̃ nocte iſta q̇ incipit
in illa ꝑte. xiij. c. Joh. ⁊ durat vſqꝫ
ad. xviij. c. ſ. Hec cũ dixiſſet ih̃s ⁊c̃.
Lõge añ ꝑ multa tꝑa dixerat pro
pheta in pſ̃. ſupplicãs deo pr̃i ꝓ q̇
libet apl'o ⁊ in q̊libet ip̃oꝝ ꝓ q̊li/
bet fideli ⁊ catholico. Fiat miſeri/
cordia tua vt ꝯſolet̃ me: ſm eloq̇/
um tuũ ſuo tuo. Certe in h̃ ſmo/
ne eloquẽtiſſimo oĩqꝫ ꝟitate ple/
no ꝯſolatꝰ fuit xp̃s in q̊libet apl'o
quẽlibet catholicũ. ſ. q̇ hꝫ fidẽ ca/
tholicã charitate formatã ⁊ oꝑan
tẽ ꝑ dilectionẽ. Al's em̃ nõ ꝯſolat̃
ſmo iſte. Jn ſignũ cuiꝰ añq̃ꝫ ſmo
nẽ iſtũ incepiſſet ieſus: iudas ꝓdi
toꝛ accepta buccella exiuerat cõti/
nuo. Vñ ſic ďꝛ Joh. xiij. Cũ acce/
piſſet ille buccellam exiuit ꝯtinuo
erat aũt nox. Cũ g̊ exiſſet dixit ih̃s
Nũc clarificatꝰ ẽ filiꝰ hoĩs ⁊c̃.
Proceſſit g̊ ſmo iſte ex ſũma mi/
ſericordia. Vñ bñ dixerat ꝓpheta

Fiat miſcďia tua vt ꝯſolet̃ me. Jn
h̃ em̃ ſmone fuit maxia ꝯſolatio
totiꝰ hũani generꝭ. Al's enĩ fecerat
ieſus diſcipul' mlt'os ſmões. ⁊ ď
mlt'is ad ſalutẽ neceſſarijs ipſos
docuerat. Sꝫ ĩ iſto ſmõe quẽ ſo/
lus Johes refert fuit q̃ſi cõplemẽ
tũ totiꝰ ſue doctrĩe q̃ docuit hoĩeſ
int̃ eos exiſtẽſ. Et certe iſta doctrĩa
ꝓceſſit ex ſũma xp̃i dilectõe. Vñ ip̃e
dixit ſic ĩ fine ſmonis ſui deo pr̃i
ſuo de apl'is. ⁊ ĩ ip̃is cũctꝭ fidelibꝫ
Notũ inq̇t feci eis nomẽ tuũ. ſp̃. ĩ
iſto ſmõe. ⁊ notũ faciã. ſp̃. ampli/
us qñ mittã eis ſpm̃ ſcm̃. vt dile/
ctio q̃ dilexiſti me in ip̃is ſit ⁊ ego
in ip̃is. Et ſignãt̃ dixit. vt dilectio
ſit in ip̃is. qꝛ xp̃s nõ dat noticiã
eoꝝ q̃ ſũt ſaluti neceſſaria ſm pra
cticã: niſi ĩ illis q̇ manẽt ĩ ſua dile/
ctiõe ⁊ q̇ ſunt eiꝰ amici. Vñ ip̃e di
xit apl'is Jo. xv. Vos ãt dixi ami/
cos qꝛ oĩa q̃ audiui a pr̃e. ſp̃. ſalu
ti neceſſaria. nota feci vob. ¶
Certe iſta noticia fuit ĩ homĩbꝫ ex
ſũma dilectõe ď i. q̃ nõ ẽ in aliq̇bꝰ
hoĩbꝫ vtilit̃ ⁊ ſalubrit̃ niſi ĩ illis q̇
ip̃ꝫ diligũt ⁊ mãdata eiꝰ obſuãt.
vñ ip̃e dixit Jo. xiiij. Qui ſuat mã
data mea ille ẽ q̇ diligit me ⁊ dili/
get̃ a pa. me. ⁊ ego dili. eũ ⁊ mani.
illi meip̃ꝫ. Mãifeſtabo q̇ dẽ ĩ via
ꝑ verã fidẽ. ⁊ ĩ pr̃ia ꝑ aptã viſionẽ
Jn iſto aũt ſmone quẽ fecit ieſus
monuit hoĩes: p̃latos eccl'e preci/
pue credẽda ꝯfiteri ⁊ alijs explica
re. qꝛ vt ďꝛ Mat. v. q̇ fecerit et do
cuerit hic magnꝰ vocabit̃ ĩ regno
celoꝝ. Ergo ſm qď ďꝛ ñob Jac. ij.
Sic loquimĩ ⁊ ſic facite. Sic enĩ

debemus loqui vt xp̄us docuit
nos.ip̄amqꝫ doctrinā opib⁹ ꝯfir
mare.ne ſimus ſicut phariſei de q̇
bus ip̄e dicit Matth.xxiij. Dicūt
⁊ nō faciūt. Pꝫ ꝙ de duob⁹ ver/
bis ꝓpoſitis pn̄t duo ſmōes fieri
ꝑ die cene Jta ꝙ in primo ꝯcor/
deꝛ de diligere. ibi em̄ eſt dilexit.
Jn ſecūdo aūt de facere. q2 ibi eſt
Quid fecerim ſicut eſt ſupius de
vtroqꝫ cōcordatū. Ad verbū igiꝛ
xp̄i prius ꝓpoſitū.ſ. Scitis q̇d fe/
cerim vobis.pōt ip̄e rn̄dere ſic di
cēdo. hec feci in huius diei veſꝑa
vicꝫ. Paſcha vet⁹ celebraui. Pe/
des hominū emūdaui. Paſcha
nouū.i.ſacr̄m inſtitui. Et cū alijs
mādūcaui. Sermonē glorioſuꝫ
feci. Et in iſtis q̄ttuor omnē vite
ꝑfectionē demōſtraui. Jn primo
e.n̄ oñdit ꝙ nos debem⁹ p̄cepta
⁊ ꝯſilia obſeruare. Jn ſecūdo ꝙ
debem⁹ ſuſtētare ac recreare ac no
ſtra interiora mūdare. Jn tertio
ꝙ debem⁹ ſacr̄a ꝑcipe ⁊ p̄lati de/
bent ea alijs miniſtrare. Jn q̄rto
ꝙ debem⁹ meditari ſaluti neceſſa
ria.⁊ ea ꝑ doctrinā alijs explicare
Hec em̄ opꝫ nos facere. ⁊ ꝓpter
iſta oīa xp̄m ſūme diligere. Jpſe
em̄ prior dilexit nos. ſicut habeꝛ
.j. Joh.v.⁊ intm̄ dilexit nos ꝙ ꝓ
pter ip̄m debem⁹ oēs hoſtes vin
cere.⁊ aduerſa oīa ſuꝑare.ſicut di
cebat apl's ad Rom̄.viij. Jn om
nibus hijs.ſp̄.mūdi aduerſitati/
bus ſuꝑamus.i.ꝑ patientiā ſuꝑi
ores exiſtim⁹ ꝑ eū q̇ dilexit nos.
Certe iſta dilectio q̄ debem⁹ illuꝫ
diligere q̇ tātū dilexit nos: debꝫ eſ
ſe fortis ſic̄ mors.iuxta illō Can̄.
viij. Fortis eſt vt mors dilectio.ſi
cut em̄ mors aīam a carne ſeꝑat:
ſic iſta dilectio debet oēm hoiem
ab omni amore carnis ⁊ mundi
abſtrahere.⁊ ꝓpter ip̄am totū mū
dum deſpicere.iuxta illud Can̄.
viij. Si dederit hō ꝓ dilectiōe om
nē ſubſtantiā dom⁹ ſue: q̄ſi nihil
deſpiciet eā. Qō ſi fieret ꝑ aliquē:
nō dubiū q̇n veniat ad ip̄ius dile
ctionis cōplementū qō erit in pa/
tria celeſti.qō nobis concedat ⁊c̄.
Amen.

¶ Jn die paraſceues.

Baiulās ſi/
bi crucē exiuit in eū q̇ di
citur caluarie locū. vbi
crucifixerunt eū Joh.xix. E

¶ Thema ſecundum.

Jnclinato capite tradidit
ſpiritū Joh.xix. Paſſio/
nē ſaluatoris nr̄i iuxta ſa
cratiſſimi iohis ac dilecti xp̄i diſci
puli aſſiſtētis ꝯtinue cruci ieſu cū
matre virgine euāgeliū qō ſcribiꝛ
Joh.xix.⁊ incipit Egreſſus ieſus
cū diſcipl'is ſuis ⁊c̄.hodierna die
flebil'r recolit eccleſia.nā ⁊ tali ꝯti/
git die. Legit autē eccleſia anteq̄ꝫ
paſſioneꝫ recitet duas lcōnes de
veteri teſtamēto. Quarū vna ſu/
miꝛ de ꝓphia oſee. ⁊ ſcribiꝛ Oſee.
vj.⁊ incipit. Jn tribulatione ſua
mane ꝯſurgēt ad me. Secūda ſu
miꝛ de penthatheuco moyſi.⁊ ſcri
biꝛ Exo.xij.⁊ icipit. Dixit dn̄s ad
moyſen ⁊ aaron in terra egypti.

Menſis iſte principiū mēſiū ⁊c. Legit aūt duas ad inuendum ꝙ xp̄s fuit paſſus ꝓ ſalute duplicis ꝓpl'i. vicꝫ. iudaici ⁊ gētilis. ⁊ ꝓ ſalute duplicis ꝑtis hoīs. ſ. aīe ⁊ corporis. Et etiā ad īnuendū ꝙ paſſio xp̄i fuit p̄ſigr̄ta a lege ⁊ a ꝓphis p̄nūciata. Ordinat aūt ſiciſtas lectiōes romana eccl'ia ꝙ q̄ꝫuis lex fuerat ante ꝓphetas. poſteri⁹ tn̄ ac vicini⁹ ad paſſionē legit hodie lectionē de lege ſumptā. Cui⁹ lectionis rō pōt eſſe talis qꝛ in toto canone veteris teſtamēti nō eſt aliq̄ figura q̄ ꝓprius exponi poſſit de paſſione xp̄i q̄ꝫ ſit illa que eſt de agno paſchali. quam refert lectio hodierna de lege ſumpta. Qđ p꞉ꝫ maxime ex hoc. qꝛ iohes in hyſtoria paſſionis xp̄i quam ip̄e refert ⁊ q̄ hodie legit̄ adducit qđ dā verbū ſcriptū de agno paſchali in lectione p̄dicta: applicādo ip̄m ad xp̄m. vicꝫ. illud. Os nō cōminuet̄ ex eo. Ad p̄dicandū igit̄ hodie aliq̄liter de paſſiōe ſaluatoris ſūpſi duo verba de lcōne euangelica q̄ hodie recitat̄. Quoꝝ primū euidēter deſcribit xp̄o dn̄o illatā ꝯtumeliā ipſiuſqꝫ crucifixionē. Scđm vero euidēter deſcribit mortē ⁊ expirationē. ¶ Circa primū. ſ. Baiulās ſibi crucē exiuit ī eū q̄ dꝛ caluarie locū. vbi crucifixerūt eū. Sciendū ꝙ ibi tāgunt̄ tria euidēter exp̄mētia xp̄i paſſionē. Quorum primū fuit ſūme ꝯfuſionis.

Scđm ſūme deiectiōis. Et tertiū ſūme afflictiōis. Chriſtus eīm voluit ꝯfūdi vt nos exaltaremur.

Voluit deijci vt nos reuocaremur. Voluit affligi vt nos ꝯſolaremur. Sua ꝯfuſio fuit dep̄ſſiua nr̄e ſuꝑbie. Sua deiectio fuit excuſſiua noſtre deſidie. Et ſua afflictio fuit rep̄ſſiua nr̄e laſciuie. Sūma xp̄i confuſio notatur hic in crucis baiulatiōe. cū dicit. Johes de xp̄o dn̄o ꝙ ip̄e in ꝓpria ꝑſona baiulauit crucēꝫ in q̄ debebat ſuſpēdi. baiulās inq̄t. i. portās crucē ſibi. i. ꝓ ſuo corꝑe in ip̄a ſuſpēdendo. Jſtius baiulationis figura preceſſit in yſaac. de q̄ dicit̄ Geñ. xxij. ꝙ ip̄emet portabat ligna ſuꝑ q̄ volebat eū pater ſu⁹ īmolare. Sꝫ ꝓuidēte deo ip̄e mānſit illeſus. ⁊ ꝓ ip̄o fuit aries ſuꝑ illa ligna īmolat⁹. ſic ⁊ xp̄s dn̄s baiulauit hodie lignū crucis ſuꝑ q̄ diuinitate ſua manēte illeſa: aries. i. hō ille quē pro nr̄a ſalute verbū eternū aſſūpſerat fuit īmolatus. Grande ſpectaculū dicit Aug⁹. Sꝫ ſi ſpectet impietas: grāde ludibriū. ſi aūt pietas: grāde myſteriū. Videt impietas regē ꝓ virga regni: lignū portare ſui ſupplicij. Videt pietas regē baiulātē lignū ad ſemetip̄m figēdū. qđ tn̄ fixur⁹ erat in frōtibꝫ regū. ſꝑnendū idēꝫ oculis impioꝝ: in q̄ erāt gl'ificatura corda ſctōꝝ. Hec Aug⁹ ſuꝑ iohannē. Et ſicut victores (ait Criſoſto.) alij baltheū. alij mitrā. ita ⁊ ip̄e xp̄s portauit in hūerꝭ victorie ſignū. P꞉ꝫ igit̄ ꝙ iſta baiulatio fuit xp̄o ſūma ꝯfuſio. Sꝫ ip̄e pro nr̄a ſalute total'r eā ꝯtēpſit. iuxta illud qđ dicit ap'ls ad Heb. xij. ꝙ

ꝓpoſito ſibi gaudio ſuſtinuit cru
cem omni cōfuſione cōtēpta. Uolu
it aūt (vt dictū ē) xp̄us cōfundi vt
nr̄a ſug̃bia depmeret̄. ꝛ ad portā
dum crucē pnie animaremur: ac
ꝑ hoc tandē aiaremur. Saluator
em̄ dicit Luc. xiiij. Qui nō baiu/
lat crucē ſuā (crucē vult dicere pe
nitentie) ꝛ venit poſt me: nō poteſt
me⁹ ēē diſcipul⁹. Baiulem⁹ ergo
crucē pnie poſt ieſum voluntarie
ꝛ cum ſp̄ūali leticia: ꝛ nō in anga/
ria: ſicut portauit crucē poſt ieſuꝫ
ſimon cyrenēſis. de quo loquitur
Mat. xxvij. ꝛ Mar. xv. ꝛ Luc. xx
iij. B Chriſti vo deiectio no/
tat̄ in xp̄i egreſſione. ſp̄. de ciuitate
regali. cū addit̄. ꝙ exiuit in eū qui
dicit̄ caluarie locū. Grande etiaꝫ
hic ſpectaculū. Parū añ vocatus
fuerat ꝑ mltos de iudeis rex iſrl'.
qñ intrauit ſicut rex ciuitatē regiā
ſcꝫ hierl'm cū magna ꝓceſſiōe: ſꝫ
modo fuit eiect⁹ de ciuitate regia.
nō cū frondib⁹ arboꝝ: ſed cū fu/
ſtibus lignis ꝛ lanceis. Nō cum
laudib⁹ hoīm: ſed cū ludibrijs et
cōuicijs. nō ſedēs in aſino: ſꝫ pe/
ditans ꝛ crucē baiulās. Exiuit er
go ſuā ciuitatē ꝓpriam hodie cuꝫ
grādi vitupio qui ipaꝫ paulo añ
intrauerat cū ſolēni gaudio. Exi/
uit ergo ſic̄ eiect⁹ ꝛ a ciuib⁹ deiect⁹
Paulo añ dixerat euāgeliſta. ꝙ
exiuit ieſus portās ſpineā coronā
ꝛ purpureū veſtimētū. Et dixit iu
deis pilat⁹. Ecce hō. q. d. vt ait Au
guſtin⁹. Si regi inuidetis: ſalteꝫ
parcite hoī quē deiectū videtis. Fla
gellat⁹ em̄ ē ſpinis coronat⁹: lu/
dibrioſa veſte amict⁹. multis con
uicijs illuſus. alapis ceſus. Ergo
cuꝫ feruet ei⁹ ignominia: frigeſcit
veſtra inuidia. Sed certe nō refri
guit. ſꝫ poti⁹ inualuit. Quia ſtati
clamauerunt. Crucifige crucifige
eum. Credo ꝙ ſicut tūc exiuit por
tans ſpineā coronā: ita etiam ex/
nūc exiuit cū eadē corona: addito
tñ ligno crucis ſup humeros ei⁹
Uñ dr̄ h. Baiulās ſibi crucē exi/
uit. Exiuit q̄dē nō clar⁹ impio. ſꝫ
plen⁹ opprobrio: dic̄ Aug⁹. Et ex
iuit in locū caluarie. Dicūt aliqui
Refert Chryſ. ꝙ in loco illo fuit
ſepult⁹ adā. Et qꝛ adhuc appare/
bat ibi ei⁹ caluaria: idcirco locus
ille fuit dictus caluarie. ſꝫ iſtō im
probat Aug⁹. ꝛ bñ. qꝛ ſicut habet̄
Joſue. xiiij. in fine. Adam fuit ſe/
pultus in ebron cū eua. Ibi etiaꝫ
ſepultus eſt abraham cum ſara.
Et Jſaac cum Rebecca. Et iacob
cum Lya. ꝓpter quod fuit vocata
ebron cariatharbe. i. q̄ttuor patri
archarū. Non ergo ꝓpter caluari
am adam fuit vocatus locus il/
le caluarie. Sꝫ qm̄ ibi interficie/
bant̄ illi qui erāt morte plectendi
quorū caluarie ibi apparebant:
Fuit ergo multuꝫ deiectus dn̄s.
tū quia de ſua ciuitate eiect⁹. Tū
etiā qꝛ ad locū dānatorū q̄ ꝑ ſu/
is reatib⁹ fuit deduct⁹ cruci affi/
gend⁹. Uerūtñ ipe voluit deijci vt
nr̄a deſidia excuteret̄: ꝛ tandeꝫ ad
ciuitatem viuētiū reuocaremur.
Ergo qꝛ exiuit ipe exeam⁹ ꝛ nos
cū eo. Uñ apl's ad Heb. xl. Jeſ⁹
inq̄t vt ſanctificaret pp̄lm ꝑ ſuuꝫ

ſanguinē extra portā.ſꝑ.ciuitatis
paſſus eſt. Exeamus ergo ad euꝫ
id ē.ad eiꝰ ſilitudinē extra caſtra.
.i.extra carnis voluptates ⁊ mū/
di vanitates: portātes impꝛope/
riū eiꝰ.i.ꝑ penitētiā ſtigmata ſue
crucis. Chꝛiſti vero ſūma affli
ctio notaꝛ in crucifixione.cū addi
tur Crucifixerunt eū. Sūma fuit
iſta afflictio. Quia corpꝰ eiꝰ tene
rum ⁊ delicatiſſimū fuit clauis a/
cutiſſimis ꝑforatū: ⁊ cruci affixū.
Quāuis em̄ euāgeliſte paſſioneꝫ
dn̄i referētes nō faciāt mētionē de
clauis: tn̄ conſtat ꝙ pedes eius ⁊
manꝰ cū clauis cruci affixerūt.ꝓ/
baꝛ manifeſte ꝑ hoc qđ dixit tho
mas.ſicut refert Joh. Jo.xx. Ni
ſi inquit videro in manib eiꝰ fixu
ram clauorū ⁊c̄.nō credā.ſꝑ.xp̄m
a mortuis ſurrexiſſe. Et pedib eiꝰ
quia eidē dixit xp̄s. Infer digitū
tuū huc ⁊ vide manꝰ meas.ſuꝑ.
clauis ꝑforatas. Et pedes etiam:
quia dicitꝛ Luc̄ vlti.ꝙ xp̄s appa/
rens eis poſt reſurrectionē oſt en
dit eis manꝰ ⁊ latus.dixitq́ꝫ eis:
videte manꝰ meas ⁊ pedes meos
quia ego ip̄e ſum.ſꝑ.q̇ clauis fui
ꝑforatus. Hoc etiā patet ꝑ illud
quod dicitꝛ Apoc̄.j.ꝙ in iudicio
videbunt xp̄m: etiam qui eū pu/
pugerunt. Uoluit aūt xp̄s affigi
vt noſtra laſciuia reprimereꝛ.⁊ cū
ip̄o in patria conſolaremur. Cru/
cifigi ei voluit vt nos crucifigere
mus. Qđ quidem faciūt illi q̇ ſūt
eius. Quia vt dicit apl̄s ad Gal̄.
v. Qui aūt ſunt xp̄i: carnē ſuā cru
cifixerunt cū vitijs ⁊ cōcupiſcētijs

dicit ꝗ Baiulās ſibi crucem ⁊c̄.
H Circa pꝛimum ſciendum ꝙ
⁊ ſi xp̄o dn̄o fuit ſūma ꝯfuſio iſta
baiulatio crucis: ꝺm eſtimationē
infidelium: fuit tn̄ ei ſummꝰ ho/
noꝛ ſūmaq́ꝫ gloria: ꝺm fidelium
opinionē. Qm̄ ip̄e baiulauit crucē
ſicut veri fideles credūt loco vexil
li Diſtinctiui aduerſantium.
Connexiui comitantium.
Oꝛatiui pꝛeliantiuꝫ. Et oſtē
ſiui triūphantiū. Diſtinguit eniꝫ
crux ab īfidelib xp̄iane militie ca
ſtra.vnde dicit apl̄s.j.ad Coꝛ.j.
Nos p̄dicamꝰ xp̄m crucifixū iu/
deis quidem ſcandalum: genti/
bus aūt ſtulticiā. Ip̄is aūt voca/
tis.i.electis dei virtutem ⁊ dei ſa/
pientiam. Igitꝛ crux xp̄i diſtīguit
ab infidelib caſtra xp̄iane militie
Qm̄ q̇dā infideliū exiſtimāt cru/
cem ſtulticiā. Quibuſdā aūt ē ma
gnū ſcandalum. Sed fidelibus
crux ip̄a eſt dei ꝟtus ⁊ ſapientia.
Dico ſcđo ꝙ ip̄a crux cōnectit
mēbꝛa eccl̄ie inter ſe.⁊ cum capite
xp̄o: ꝓpter qđ dicit apl̄s ad Gal̄.
ij. Chꝛiſto inquit confixus ſū cru
ci. Uiuo aūt iam nō ego.viuit ꝟo
in me xp̄s. Sic em̄ xp̄s crucifixꝰ
ꝑ ip̄am crucē: cōnectit mēbꝛa eccle
ſie cū ſeip̄o ꝙ illi qui viuūt ꝑ gra
tiam: quaſi nō viuūt. quia.ſ.ex ſe
nō viuūt: ſed viuit in eis chꝛiſtus
cuiꝰ vita viuūt. Qua quidē vita
nullatenus viuūt: niſi fuerint inꝛ
ſe cōnexi charitate quā ip̄is meru
it crucifixio xp̄i. De ip̄a etiā ꝯnexio
ne exponi pōt illud quod dic̄ idē
apl̄s ad Col̄.j.ſ.ꝙ deus paꝛ pa/

cificat ꝑ ſanguinē crucis xp̄i oīa ſiue que in celis ſiue que in terris ſunt. Tertio dico ꝙ crux chri/ſti indicit bella pnīe. Chriſtꝰ em̄ interfecit inimicicias ꝑ crucem. ſicut dicit apl's ad Eph.ij. Interfe/cit dico inimicicias.i.demōes ho minū inimicos: vl' inimicicias q̄ erant inter hoīes ꝛ deū: ꝓpter qđ ꝛ ip̄a crux xp̄i hortat̃ nos vt exemplo xp̄i ꝑ crucē pnīe p̄liemur cum hoſtibꝫ ſic viriliter ꝙ vincamꝰ eoſ Quibꝫ deuictis habeamꝰ plenaꝫ pacē. Saluator em̄ dicit Mat.x. ꝙ q̇ nō accipit crucē ſuā.ſ.p̄. pnīe nō eſt me dignꝰ. Et Matth .xvj. Si q̇s vult poſt me venire abneget ſemetip̄m ꝛ tollat crucē ſuam ꝛ ſequat̃ me. In euāgelio vero ſm Lucam exponit ſaluator quanto tempꝫe tollenda eſt crux pnīe: qꝛ q̊tidie. ſicut habet̃ Luc.ix. Si q̇s i/quit vult vēire poſt me tollat crucem ſuā quotidie ꝛc̄. ꝓpter qđ dicebat apl's.j.ad Coꝝ.ij. Nihil inq̇t iudicaui me ſcire inter vos niſi ieſum xp̄m: ꝛ hūc crucifixū.

Dico ꝛ quarto ꝙ crux xp̄i oſtē/dit ſigna victorie. ꝑ ip̄am em̄ triūphauit xp̄us. ꝛ nos ip̄ius virtute poſſumꝰ ſi volumꝰ de hoſtibꝫ triumphare. ꝓpter quod dicit apl's ad Gal'.vj. Mihi aūt abſit gloriari niſi in cruce dn̄i nr̄i ieſu chriſti ꝑ quē mihi mundꝰ crucifixus eſt ꝛ ego mundo.i.ꝑ quē triūpho de mūdo. Ita ꝙ ip̄m in nullo teneo nec ip̄e me in aliquo tenet. Bn̄di/cta igit̃ eſt crux xp̄i ꝑ quā vincunt̃ oēs hoſtes. Sicut em̄ diabolus ꝑ lignū hoīem.i.humanū genus vicerat ꝛ mortem induxerat. Ita xp̄s ꝑ lignū ſue crucis nō ſolum vicit diabolum verūetiā ꝛ fideles vtute ip̄ius ꝑ ip̄am cruceꝫ vincūt ip̄m. Salutem em̄ humani generis xp̄s in ligno crucis acquiſiuit vt vnde mors oriebat̃: inde vita reſurgeret. ſicut eccl'ia cātat. Chry/ſoſtomꝰ etiā dicit ꝙ ſalus omni/um in paſſione xp̄i poſita eſt. Et nihil eſt ꝓpter quod magis debe/amus deo gr̄as agere ꝗ ꝓpt̃ ip/ſius paſſionem. Quicq̇d adaꝫ ꝑ lignū ꝑdidit. xp̄s in cruce inuenit dicit Augꝰ. Sicut ad hoc ſm eū adduci pn̄t allegorice multa my/ſteria veteris teſtamenti. De diluuio aquaꝝ humanū genus arca lignea liberauit. Moyſes etiā virga lignea mare diuiſit. pharaonē ꝓſtrauit. ꝛ populum dei redemit Idē etiā Moyſes lignū in aquā miſit ꝛ amaritudinē in dulcedinē cōmutauit. vga etiā lignea de pe/tra ſpūali ſalutaris vnda ꝓfertur Et vt amalech vinceret̃ circa vgā ligneā expanſis manibꝫ Moyſeſ extendit̃. Et lex dei arce lignee cre/dit̃. Et ꝑ iſta quaſi ꝑ quoſdā gradus ad lignū crucis veniat̃. Ba/iulemus ḡ crucē poſt ieſum: non quidē in angaria ſicut ſimon: vt dictum fuit ſupra. ꝑ quem vt ait Gregꝰ. deſignant̃ penitētes arrogantes q̇ ꝑ abſtinentiā quaſi per quādā crucē corpus afficiūt: ſed fructū abſtinētie interius non requirunt. Tales em̄ nō moriunt̃ pctō nec mūdo. Sic nec ille ſimō

q̃ʒuis crucez portauerit in ip̃a tñ
mortuus nõ fuit. Quia tales ⁊ ſi
carnẽ afficiũt: tñ ꝑ deſideriũ glo/
rie mũdo viuũt. Portemꝰ g̊ cru/
cem poſt ieſum ⁊ moriamur om̃i
peccato in ipſa. Chriſtus em̃ ĩ cru
ce quã portauit mortuꝰ eſt. Iuxta
illud ad Phil. ij. Humiliauit ſe/
metip̃m factus obediẽs vſqʒ ad
mortẽ crucis. Sequit̃. ꝓpter qđ et
deus exaltauit illũ ⁊c̃. Sic ⁊ deꝰ
exaltabit nos in gl̃ia ſi om̃i pctõ
in cruce pniĩe moriamur. O đ iſta
cruce ieſu quot ⁊ q̃ʒta eẽnt dicẽda
ſi facultas eẽt dicẽdi. De ip̃a enim
dicit Chryſ. ſuꝑ Io. ꝙ inferni por
tas apuit. Celorũ ianuas expan/
dit. Ingreſſum ꝑadiſi renouauit
Diaboli neruos abſcidit. Orbem
terraꝝ ſaluauit. Errorẽ abegit. ve
ritatem reduxit. Terrã celuʒ fecit:
hoĩes angelos fecit. Propt̃ hanc
demones nõ ſunt terribiles: ſed
ɔtẽptibiles: neqʒ mors dicenda ẽ
mors: ſed ſomnꝰ ℟ Circa ſe/
cundũ ſciẽdũ ꝙ ⁊ ſi iſte exitus xp̃i
de hieruſalẽ ciuitate regia fuit ei
ſũma deiectio. fuit tñ nobis meri
torie reuocatio ⁊ reductio ad ciui
tatem celeſtem. Iſte em̃ exitꝰ fuit
meritorie noſter introitus in celo
Chriſtꝰ em̃ exiuit hodie crucẽ ba/
iulans vt debellaret hoſtilitatem
De quo exponit̃ illud Apoca. vj.
Exiuit đr ibi de xp̃o. vincẽs vt vin
ceret. vincẽs q̇dẽ mortẽ vt vince/
ret hoſtẽ. Exiuit etiaʒ vt liberaret
captiuitatem. Poſt mortẽ ei cru/
cis deſcẽdit ip̃e ſ̃m aĩam in infer/
num ad liberandũ vinctos. quo
rum ip̃e fuit dux: ip̃is ducatũ pre
bens. vt exponat̃ q̃ʒtũ ad hoc de
hierl̃m allegorice. quod fuit dcm̃
ad l̃ram de bethleẽ Matth. ij. Ex
te exiet dux qui regat populũ me/
um iſrael. Chriſto em̃ dixerat deꝰ
pater illud qđ ſcribit̃ Eſa. xlix. De
di te in fedꝰ populi: vt diceres his
qui vincti ſunt exite. Exiuit etiam
vt ɔ̃fõfutaret iniquitatẽ Vñ ip̃e ho
die exire voluit de medio ciuitatꝫ
inique vt nos exiremus de ſtatu
pcti. Nobis em̃ dicit̃ Eſa. lij. Re/
cedite: recedite. exite inde. ſp̃. de ſta
tu peccati. pollutũ nolite tangere
Ip̃e em̃ in figurã huiꝰ fuit exiẽs
de finibꝫ tyri ⁊ ſydonis. ꝑ que ſig
nificat̃ ſtatꝰ peccati. de q̊ habetur
Mar. Exiuit etiaʒ vt exemplaret
oꝑãdo ſtrenuitatẽ. Mar. em̃. iiij.
đr de ip̃o. ꝙ exiuit ſeminans ad
ſeminãdũ. Reuera hodierna die
exiuit ſpecial̃r ad ſeminanduʒ nõ
ſolũ ſanctitatis v̓ba: verũ etiam ⁊
exempla. vñ fuit dictũ ſuꝑius ꝙ
iſte ſuꝰ exitus fuit nr̃e deſidie ex/
cuſſiuꝰ. Debemꝰ em̃ exẽplo ipſiꝰ
exire ad ſeminãdũ. i. ad oꝑanduʒ
ac ꝓducendũ bonorũ operũ fru/
ctus. Scp̃tũ em̃ ẽ in pſ̃. de homi
ne iuſto: Exibit hõ ad opus ſuuʒ
⁊ ad oꝑationẽ ſuã vſqʒ ad veſpeꝝ.
Ergo exeamꝰ nos armati virtuti
bus vt hoſtes debellemꝰ. Decora
ti em̃ ſanctis exẽplis ⁊ ſ̃moĩbꝫ vt
captiuos captiuitate pcti liberẽꝰ.
vt ſic nos ⁊ alij pctã deſeramus ⁊
bona oꝑa faciamꝰ: vt tandẽ cũ ip
ſe xp̃s vẽiet ad iudicãdũ: nos col
locet cũ ouibꝫ. i. cũ electꝭ a dextris

De ip̄o eñ dicit̃ Mat.xxiiij.ꝙ ſic
fulgur exit ab oriēte ⁊ paret in oc/
cidēte:ita erit aduētꝰ filij homīs.
Cū etiā media nocte.i.nullo ſciēte
aut ſperāte:clamoꝛ fiet.ſp̄.āgelo/
rum.Ecce ſpōſus venit.Exite ob/
uiā ei.Mat.xxv. ⁋ Circa ter
tium ſciendū ꝙ iſta xp̄i crucifixio
de qua hic dr̄.vbi crucifixerūt eū.
⁊ ſi fuit dn̄o ieſu xp̄o ſūma affli/
ctio:fuit tñ humano generi ſūma
ꝯſolatio:vt eſt dictū. Iſtā crucifi
xionē tanq̄ ip̄am p̄ſciēs ⁊ ipſam
volūtarie ſuſcipiēs:xp̄s ſepe p̄di/
xerat ſuis diſcipulis.ſicut dicunt
euāgeliſte Mat.ſ.xxvj. Et etiam
antea.xx.Et Mar.xiiij.Et etiam
Luc.xxij. Loquēdo aūt moralit̃
vt ex eo qđ factū fuit circa xp̄ꝫ ali
quid ꝑ nobis vtile ſumamus

Sciendū ꝙ xp̄s fuit crucifixꝰ
Erecto corꝑe Demiſſo capite Ex
tenſis manibꝫ:ſꝫ coiūctis pedibꝫ.
Coiunctis dico pedibꝫ. Sic tm̄
fuerūt tres claui.ſicut coīt̃ tradit̃.
Quidā eñ dicūt ꝙ fuerīt q̄ttuoꝛ.
Que q̇dē ſtatim dicta:deſignant
quattuoꝛ que debēt eē in nr̄a ſpi/
rituali crucifixiōe.Corꝑis eñ ere/
ctio deſignat ꝯtemplationē ſuper
noꝛū.Capitis demiſſio deſignat
obeditionē ⁊ obſeruātiā p̄ceptoꝝ
Manuū aūt extenſio deſig̃t ero/
gationē bn̄ficioꝛū.Sꝫ pedū con
iunctio deſig̃t dilectionē ꝓximoꝝ
Iſta q̄ttuoꝛ ſunt in illis qui ſunt
cū xp̄o ſp̄ualr̃ crucifixi.Cū quoꝝ
quolibet crucifigunt̃ duo latrōes
ſicut ⁊ cū xp̄o fuerūt crucifixi.Qui
latrones loquēdo moralr̃ ſūt ca/
ro ⁊ mūdꝰ:qui volūt furtiue ſpi/
ritū nr̄m ſpoliare:⁊ ideo ſunt cru
cifigendi.Caro aūt ē latro dexter:
cuiꝰ crux eſt rigoꝛ diſcipline.Cuiꝰ
q̇dē cruc̄ brachia quattuoꝛ ſunt:
vigilia:abſtinētia:aſꝑitas veſtiū:
⁊ modeſtia verboꝛū.Mūdꝰ aūt
eſt latro ſiniſter.Cuiꝰ crux ē pau/
pertas ſp̄ūs.Huiꝰ aūt cruc̄ q̄ttu
oꝛ brachia ſunt.Contēptus gl̃ie.
pecunie:patrie:⁊ parētele. Si ſic
hi duo latrones crucifigant̃:cer/
te in medio ip̄oꝝ crucifiget̃ noſter
ſp̄ūs:cuiꝰ crux eſt feruoꝛ deuotio
nis. Iſtiꝰ aūt crucis q̄ttuoꝛ bra/
chia ſunt.Spes:timoꝛ: amoꝛ: et
doloꝛ.Spes ſurſum.timoꝛ deoꝛ
ſum.amoꝛ a dextris.⁊ doloꝛ a ſi/
niſtris.Bona vtiq̄ eſt iſta xp̄i cru
cifixio ſp̄ualis.Cuiꝰ q̇dē crucifixi
onis exēplar fuit xp̄i corꝑal̃ cru/
cifixio in medio latronū ſimul cū
eo crucifixoꝛū.Sꝫ ꝓch doloꝛ mul
ti ſunt qui nō curāt nec de exēpla/
ri nec de exēplo.vicꝫ.nec de crucifi
xione xp̄i corꝑali:nec de ſua ſp̄ūa
li.de q̇bꝫ dic̄ apl̃s ad Phil̃.iij.ꝙ
ſunt inimici crucis xp̄i:quoꝝ deꝰ
vēter ē.⁊ gl̃ia in ꝯfuſionē ip̄oꝝ q̇
terrena ſapiūt.Sꝫ nō ſic ſit de no
bis chariſſimi Sꝫ crucifigamus
ſic nr̄m veterē hoīem:vt deſtruat̃
in nob̄ corpꝰ pctī.i.ml̃titudo pec/
catoꝝ:vt vltra nō ſuiamus pctō.
Qđ ſi fecerimꝰ: ſimul viuemꝰ cū
xp̄o.ſic̄ hec inuit apl̃s ad Ro.vj.
Quā vitā nob̄ ip̄e xp̄s ꝓ nob̄ cru
cifixus p̄ſtare dignet̃.Amen.

In die paraſceues

Inclinato
capite tradidit ſpm̄ Jo.
xix M Quod quidē
verbū euidēter exprimit xp̄i mor
tem amariſſimā ⁊ expirationem.
Poſtq̄ȝ em̄ xp̄s in cruce pendenſ
ꝓ ſuis crucifixoribꝫ orauerat: ſpi
ritū ſuū pr̄i cōmēdauerat. matreȝ
etiā ſuā dilecto ſuo diſcipulo ac
ip̄m mr̄i cōmiſerat: poſtq̄ȝ etiam
deſideriū ſuū de ſalute humana
dicēs. ſitio. exp̄ſſerat: oībuſqȝ ꝑfe/
ctis ꝓpter que a pr̄e ſuo in mūdū
miſſus fuerat. ꝓpter quod dixit.
Cōſūmatū eſt. inclinato capite tra
didit ſpm̄. In q̇bꝫ q̇dē v̇bis nos
cōmemorātes ſuā mortē iſtaqȝ v̇
bo audiētes: poſſūꝰ euidēter attē
dere ⁊ inſpicere tria ſigna. videlicȝ
Signū viſceralis charitatis.
Signū etiā virtualis poteſtatꝫ
Signū etiā corꝑalis v̇itatis
Ex primo habemꝰ Cur debe/
mus xp̄m diligere. Ex ſecundo
Cur debemꝰ ip̄m metuere. Ex
tertio Cur debemꝰ in ip̄m confi/
dere Signū aūt viſceralis cha
ritatis xp̄i poſſumꝰ attendere in
capitis inclinatiōe. Inclinato in/
quit capite. Chriſtꝰ em̄ moriens
inclinauit caput: oſtendēs hoībꝫ
charitatem ſuā: ꝓpter quā pro eis
voluit mori. Inclinauit dico ca/
put ad hoīes quaſi volēs eos o/
ſcl'ari. Vere ḡ fuit v̇bū illiꝰ Eſdre
q̄ð ſcribiṫ. j. Eſdre. ix. Nō derelin/
quit. inquit: nos deꝰ noſter: ſȝ in/
clinauit ſuꝑ nos miſcðiam ſuam
Vere ſꝑ inclinauit deꝰ ſuꝑ hoīes
ſuā miſcðiaȝ: nō derelinquēs ho/
mines q̄ȝtūcūqȝ ip̄m grauiṫ offē/
derūt. Sȝ q̄ȝ maxime tūc inclina/
uit ſuꝑ nos ſuā miſcðiā: q̄n̄ ꝓ no
bis moriens inclinato capite tra/
didit ſpiritū. Signū aūt v̇tua
lis p̄tātis xp̄i poſſumꝰ attēdere in
ſpūs ſui traditiōe. cū addit. Tra/
didit ſpm̄. ſ. p̄. q̄n̄ voluit. Iſtud v̇
bū ꝯuenit cū illo v̇bo xp̄i q̄ð Jo.
refert. Joh. x. Ptātem inq̇t habeo
ponēdi aīam meā ⁊ iterū ſumēdi
eā. Certe iſta v̇ba. ſ. cuȝ d̄r de xp̄o
ꝙ tradidit ſpm̄ q̄n̄ voluit. q̄m̄ ip
ſe dixit. Ptātē habeo ⁊c̄. manife/
ſtiſſime innuit xp̄s ꝙ ip̄e nō ſolū
erat verus hō: ſed etiā verꝰ deus.
Nō em̄ purꝰ hō pōt ſpm̄ ſuū tra/
dere q̄n̄ vult ⁊ reciꝑe q̄n̄ vult. nec
pōt aīam ſuam a ſe cū vult dimit
tere. ⁊ iterū ip̄am reciꝑe. Iſta eniȝ
nō ſunt niſi virtutis infinite. vnde
in hoc oſtēdit manifeſte ꝙ erat ve
rus deꝰ qui q̄n̄ voluit aīam ſuaȝ
ſeꝑauit a corꝑe moriendo: ⁊ quā
do voluit ip̄am reſumpſit reſur/
gendo. Mattheꝰ aūt loco huius
q̄ð dicit Joh. tradidit dicit ꝙ vo
ce magna emiſit ſpm̄. Mat. xxvij
Et Marcꝰ etiā dicit ꝙ clamans
voce magna expirauit. Mar. xv.
Lucas etiā dicit Luc̄. xxiij. ꝙ Je/
ſus clamās voce magna ait. Pr̄
in manꝰ tuas ⁊c̄. Et hec dicēs ex/
pirauit. Certe ſicut iſtud q̄ð h̄ d̄r
tradidit. oñdit māifeſte ꝙ erat ve
rus deus. Sic ⁊ illð q̄ð euageli/
ſte dicūt: ꝙ voce magna clamās
emiſit ſpm̄ vel expirauit. oñdit h̄
idē. Puri em̄ hoīes cū moriunṫ:

vix vocē tenuē emittere pn̄t. Unđ
centurio q̄ aſtabat vidēs φ ieſus
ſic clamans expiraſſet. dixit. Uere
fili⁹ dei erat iſte: vn̄ clamās volu
it tradere ſpm̄: vt oñderet ſe veruꝫ
deū. Tradidit em̄ qn̄ voluit. Po
terat em̄ ip̄e rogare p̄rem ſuū qui
miſiſſet ei duodecim legiōes an/
gelorū ne traderet̃ iudeis ſicut ip
ſe dicit Joh. xix. vn̄ φ fuit tradit⁹
iudeis: ⁊ φ ip̄e tradidit ſpm̄: totū
fuit ī ſua ptāte. ¶ Scđm vo
Hilariū: voce magna clamauit:
dolens ſe nō portare pctā omniū
hoīm ꝓpter ip̄orū ingratitudineꝫ
⁊ ꝑuerſitatē. Tradēs etiā p̄ri ſuo
ſpm̄: oñdit ꝫm Theoph. φ aīe
ſanctorū deueniūt ad manū dei.
nec deinceps claudent̃ in inferno
aīab⁹ impiorū ad loca penarum
deductis. Signum aūt corꝑa
lis veritatis poſſum⁹ attendere ī
ſpūs noīatione. cū ſubdit. ſpiritū
Si em̄ xp̄s tradidit ſpm̄: ḡ habe
bat ſpiritū. ḡ ⁊ corp⁹ veꝝ: quod a
ſpū ip̄m informāte vitam habe/
bat. ⁊ q̄ ab eo ſeꝑato: vere mortu
um remāſit. Nō eni loquit̃ h̄ euā/
geliſta de illo ſpū qui eſt de⁹: qꝛ il
lum nō tradidit xp̄s: qꝛ nunq̄ꝫ fu
it ab ei⁹ aīa: nec etiā a corꝑe ſeꝑa/
tus. Nec etiā loquit̃ de flatu. qui
aliqn̄ dꝛ ſpūs. nec etiā de ſpū qui
currit ꝑ hūanū corp⁹. q̄ eſt quod
dam corp⁹ ſubtiliſſimū. ſicut dic̄
autor de differētia ſpūs ⁊ aīe. qꝛ il
le ſpūs quē xp̄s moriēs tradidit
poſt mortem ip̄i⁹ ꝑmanſit. alias
ipſius traditio nulla fuiſſet. Sed
flatus hoīs ⁊ illi ſpūs q̄ dicūtur
corꝑa ſubtiliſſima: nō remanent
poſt mortē hoīm: ſed totaliter de
ſinunt eſſe. Loquit̃ ergo de ſpū ra
tionali qui vnit̃ humano corpo/
ri ſic̄ forma: ⁊ facit cum corpore
vnū ꝑ ſe. ſ. hoīem. ⁊ qui ꝑ mortem
ſeꝑat̃ a corꝑe ⁊ manet incorrupti
bilis poſt carnis corruptionem.
Talem ergo ſpiritū tradidit xp̄s
Ex quo ſequit̃ φ ip̄e habebat ve
rū corp⁹ humanū. Scđm enim
Greg. x. moral. idem eſt hic ſpūs
quod aīa rōnalis. De tali ſpū lo/
quitur ꝓpha in pſ̄. dicēs đo Spi
ritū rectū innoua in viſcerib⁹ me/
is. Dic̄ ergo euāgeliſta de chriſto
dn̄o Inclinato capite tradidit ſpi
ritū. ¶ Circa primū vbi oſtē
dit̃ nobis de xp̄o dn̄o ſignū viſce
ralis charitatis in capitis inclina
tione. cū p̄mittit̃. Inclinato capi/
te. Sciendū φ ml'tū inclinauit ſe
dei filius ad humani generis cō/
ſolationē. In qua q̇dē inclinatōe
oñdit ſui ad hoīes ꝑfectiſſimā di
lectionē. Legim⁹ em̄ φ ip̄e ex ſum
ma charitate inclinauit Celos
ad aſſumptionē hūanitatꝫ Ca/
put ad oſtēſionē liberalitatꝫ Ani
mā ad liberationē captiuitatis.
Aurē ad exauditionē humanita
tis Dico φ inclinauit celos. id ē
ſuam celſitudinē ad aſſumptionē
humanitatis. Hoc em̄ petiuerat
ꝓpha in pſ̄. dicēs. Dn̄e inclina ce
los tuos ⁊ deſcēde. Quod etiā di
xit firmiſſime adimplendum: lo
quēs de p̄terito tanq̄ꝫ de futuro:
ac dicens de ip̄o. Inclinauit celoſ
⁊ deſcēdit. Deſcēdit vtiqꝫ. quia vt

dicit apl's ad Phil'.ij. de ipo.cuȝ
in forma dei eſſet exinaniuit ſemet/
ipm:formā ſerui accipiēs. ⁊ habi
tu iuēt⁹ eſt vt hō. Inclinauit etiā
aīam ſuā ad liberationē captiuita
tis.ſtatim eñ cū ſua ſctiſſima aīa
fuit a corpe ſepata īclinauit ſe. qꝛ
deſcēdit ad infernū:vt ſctōꝝ aīas
ibi detētas liberaret. Qd fuit oſtē
ſuȝ in figura Iob.viij. Ubi dicit
ꝙ iudei adduxerūt ad ieſum mu/
lierē dephēſam in adulterio. Ipe
aūt ex ſūma mīa īclinauit ſemet/
ipm ſcribēs in tra. Ex q̄ quidē in/
clinatiōe ⁊ ſcripture ꝑlatiōe fuit
mulier liberata. Sic dico ꝙ natu
ra hūana deprehēſa in adulterio
q̄ in ꝑmis pentibꝫ dimittēs ſpon
ſuȝ.ſ.deū:adheſit lenoni.i.dyabo
lo:fuit ſepe ꝑ demones accuſata.
ſȝ xpſ ex ſūma mīa īclinauit ſe ſm
aīam.qꝛ deſcēdit ad īferos.capti/
uoſqȝ liberās.naturā ipam adul
terā liberauit in ipis. Dico etiā
adhuc ꝙ īclinauit caput ad oñſi/
onē liberalitatis. Nō eñ liberal'
qñ inclinat caput expectātibꝫ ab
ipo aliq̄ bona:ſuā oñdit libalita/
tē.qꝛ nō ſolū v̄bo:ſȝ etiā capitis ſi
gno ꝯcedit q̄ petunt. Et de h̄ expo
nit verbū ꝓpoſitū.ſ.ꝙ ieſus iclina
to capite tradidit ſpm̄. Multū fu
it xp̄s in cruce libalis q̄ nō ſolum
tradidit pr̄i ſpm̄: verūetiā ⁊ m'ta
alia multꝭ alijs q̄ſi ī teſtamēto de
reliqt.vñ Amb.ſup lucā. Auctor
pietatis in cruce pēdēs:teſtamētū
ꝯdēs: officia pietatis diuidēs.pſe
cutiōeȝ apl'is.pacē diſcipl'iſ corp⁹
iudeis.ſpm̄ pr̄i.virgī panymphū.

latroni paradiſuȝ.pctōribꝫ infernū.
cruceȝ penitētibus dereliqt. ¶
Ultimo dico ꝙ inclinauit au/
rē ad exauditionē hūilitatiſ. Chri
ſto eni hūiliter ſupplicās dicit il/
lud verbū pſ̄. Inclina dñe aureȝ
tuā ⁊ exaudi me:qm̄ inops ⁊ pau
per ſum ego. Et ſicut poſtulat ſic
dicit ſe inueniſſe miſericordiā. di/
cens alibi in pſ̄. Dilexi qm̄ exau/
diet dñs vocē oſonis mee. qꝛ in/
clinauit aurē ſuaȝ mihi. Sic igit
xp̄s dñs īclinauit ex ſua mīa.nec
tñ ꝑ iſtā inclinationē fuit ipe ꝓpin
quus ruine ſeu caſui.ſicut eſtima
uerūt iudei:q̄ irruerūt in ipm ho/
minē tanq̄ȝ in parietē inclinatū ⁊
caſui ꝓpinquū.ꝓpter qd̄ interficie
bāt ſe vniuerſi.ſicut dicit eis ꝓpha
in pſ̄. Quouſqȝ irruitis in hoīeȝ
.ſ.xp̄m interficitis vniuerſi vos.
Irruitis dico tanq̄ȝ pieti inclina/
to ⁊ ruine ꝓpinq̄. non eſt ita ſicut
vos eſtimatiſ. Nō eni ꝓpter ſuam
inclinationē fuit xp̄us ꝓpinquus
caſui:ſȝ potius a patre meruit ex
altari. Quia igit xp̄s inclinauit ſe
ad nos:⁊ nos īclinemur ad ipm
⁊ maxīe iſto tpe grē.in q̄ ipe ſe ma
xime īclinauit. De q̄libet electo di
citur Eſa.xvij. In illa die.i.in tpe
grē īclinabit hō.ſp̄.iuſtus ad fa/
ctorē ſuuȝ.i.ad xp̄m.⁊ oculi eius.
ſp̄.mētales ſctm̄ iſrl'.i.xp̄m reſpici
ent. Inclinabit dico corde ad obe
diendū ei ⁊ ad implendū ſua ꝯſi/
lia ⁊ p̄cepta. iuxta illud qd̄ dicit
vir iuſtus in pſ̄. Attendite popu
le meus legem meā:inclinate au/
rem veſtram in verba oris mei.

Reuera illi qui non inclinant coꝛ
ſuū nunc: nec aurē ſuā ad obediē
dū xp̄o ꝛ implendū ſua mādata.
in fine punient̄ ab ip̄o. Et q̇ nunc
tenet manū ſuā in alto: nō ꝑcuti/
ens eos ſc̄m iuſticiā. tūc īclinabit
manū ſuā applicando ipſam ad
eos. vicȝ. ad eoꝝ ꝯfuſionē ꝛ con/
ſumptionē: nec inuenient contra
ip̄am aliq̄d auxiliū. ſicut mō cre/
dunt ſe iuuari ꝑ demones cōtra
ip̄am. Vn̄ dicit ꝓpha Eſa. xxxj. In
clinabit dn̄s manū ſuā. ſp̄. ad pu
niendū impios: ꝛ coꝛruet auxiliū
Quia nullū inueniēt ſicut modo
eſtimāt ſe inuenire. ꝛ cadet. ſp̄. im/
pius cui p̄ſtat̄ auxilium. ſp̄. mō a
demonibꝫ. Simulq̧ oēs tam ho
mines reprobi q̄ȝ demōes conſu
ment̄. Inclinat̄ eñ tūc ſicut ī ps̄.
d͛. ex hoc in h̄: ex calice miſc͛die in
calicē iuſticie. Et ſequit̄. Verūtñ
fex eius nō eſt exinanita. bibēt oēſ
pctōꝛes terre. Nos igit̄ inclinem⁹
coꝛ nr̄m ad faciēdas iuſtificatio/
nes xp̄i ꝓpter retributionem. ❡
Circa ſecūdū vbi nob̄ oñditur
de xp̄o ſignū infinite ṗtātis. ꝛ ꝙ
ip̄e eēt ver⁹ de⁹ in ſui ſpūs traditi
one. cū addit euāgeliſta. Tradi/
dit. ſ. qñ voluit. Sciēdū ꝙ loquē
do general̄r: traditio xp̄i fuit vo/
luntaria ꝛ in ſignū infinite ꝟtutꝭ.
Que q̇ dē traditio. Ex ꝑte dei pa
tris fuit vehemētiſſima dilectio.
Ex ꝑte xp̄i acceptiſſima oblatio
Ex ꝑte nr̄i ꝑfectiſſima ſatiſfactō
Ex ꝑte aūt finis eminētiſſima
exaltatio. Fuit dico ex ꝑte d̄i p̄ris
vehemētiſſima dilectio. Qd̄ oſtē/
dit apl̄s ad Ro. viij. dicēs. Pro/
prio filio ſuo nō pepcit de⁹. ſed ꝑ
nobis oībꝫ tradidit illum. Cer
te nō potuit eſſe maioꝛ dilectio q̄ȝ
fuit iſta. Quia ꝓpter nos ſuos ini
micos filio ſuo naturali ꝛ ꝓprio
(quia nō habebat nec habet niſi
vnū) parcere noluit deus pater: ſȝ
pro nobis ſibi recōciliandis ip̄m
tradidit in moꝛtem Fuit etiam
ex ꝑte chriſti acceptiſſima oblatio
Qd̄ oſtēdit apl̄s dicēs ad Ephes̄.
v. Ambulate in dilectione. ſicut et
xp̄s dilexit nos ꝛ tradidit ſemet/
ipſum ꝑ nobis hoſtiam ꝛ oblati
onem deo in odoꝛem ſuauitatis.
Fuit etiam ex ꝑte noſtri ꝑfectiſſi
ma ſatiſfactio ꝛ iuſtificatio. Vnd̄
dicit̄ de xp̄o. j. Pet̄. ij. Tradebat
autem iudicanti ſe iniuſte: q͛ pec/
cata noſtra ip̄e ꝑtulit ī coꝛꝑe ſuo
ſuper lignum: vt peccatis moꝛtui
iuſticie viuamus. Fuit etiaȝ ex
parte finis intenti eminentiſſima
exaltatio Unde dicitur de chꝛiſto
Eſa. liij. Diſpertiam ei plurimos
ꝛ foꝛtiū diuidet ſpolia ꝑ eo ꝙ tra
didit in moꝛtem aīam ſuam. Cer
te q͛ xp̄s aīam ſuam in moꝛtē tra
didit ꝑ ſalute hoīm. De⁹ pater di/
ſpertiet ei pl̄imos. i. ꝑtem ſuā poti
oꝛem faciet vltra oēs electos q̇ in
die iudicij ad dexterā ſuā colloca
bunt̄: in q̊ apparebit ſūma xp̄i ex
altatio. Ipſe enim foꝛtium ſpolia
iaȝ diuidit ꝛ adhuc diuidet: quia
multos ſanctos homines: quibꝫ
diabolus mundum ſpoliauerat
et in ſua ſeruitute retinebat: diuer
ſis officijs et miniſterijs eccleſie

aſſignauit ⁊ adhuc aſſignabit.cũ
q̇bꝫ oĩbꝫ reg̃bit inet̃nũ.g̃ xp̃s tra/
didit. Tradidit dico pr̃ filiũ ex ca/
ritate mĩe.vt ẽ dictũ.Fili⁹ tradidit
ſeip̃m ex hũilitate obie.vt eſt dictũ
Judas tradidit xp̃m ex cupidita
te auaritie. Matth.xxvj.dicit̃ de
iuda ſic.q̃ tradidit ip̃m dedit iu/
deis ſignũ ⁊c̃. Judei tradiderunt
ip̃m ex iniq̃tate inuidie Matth.
xxvij.dicit̃ de pylato ꝙ ſciebat ꝙ
iudei ꝑ inuidiã tradidiſſent xp̃m
Pylatus aũt tradidit eũ ex ꝑuer/
ſitate iuſticie. vñ dicit̃ Luc̃.xxiij.
de ip̃o ꝙ ieſum flagellatũ tradi/
dit volũtati eoꝝ.Dyabolus aũt vt
dicit Orige.tradidit ip̃m ex timo/
re timẽs amittere gen⁹ humanũ
ꝓpter xp̃i doctrinã ſi ampli⁹ viue/
ret.nõ aduertẽs ꝙ magis eſſet eri
piendũ gen⁹ humanũ ab ip̃o per
mortẽ ei⁹ q̃ꝫ ꝓpter ei⁹ doctrinã.⁊ q̃
cũqꝫ ſig̃ mirabilia q̃ feciſſet. g̊ qꝛ
xp̃s ſeip̃m ꝓ nob̃ tradidit.trada/
m⁹ ⁊ nos noſip̃os total'r ſibi.i.nos
ſuis ſeruitijs mãcipem⁹.Vñ cuꝫ
ip̃e tradiderit regnũ deo ⁊ pr̃i de
q̊ apl's.j.ad Corinth.xv.dicit.tra
dat ſpũs noſtros in manibꝫ ſui
pr̃is.Nec fiat de nobis tũc illud
qδ dicit̃ de reprobis iudeis qui
ip̄ius mortẽ ꝓcurauerũt.et de ill'
oĩbus q̇ peccando q̊tidie crucifi/
gũt ip̃m. in pſ̃. Ipi vo(dicit de⁹)
iuuanũ q̃ſierũt aĩam meã:⁊ ideo
tradent̃ in manus gladij.i.in po/
teſtatẽ diuine ſniẽ ac vindicte.⁊ ꝑ/
tes vulpiũ erũt.i.cũ vulpibꝫ infer
nalibꝫ.ſ.cũ demonibꝫ inſtar vul/
piũ nũc hoĩes decipientibꝫ parteꝫ

id eſt ſtipendiũ habebũt. Ignis
eñ ⁊ ſulphur(ſicut i pſ̃. dicit̃) ꝑs
calicis eoꝝ. R Circa tertiũ ⁊
vltimũ.vbi oñdit̃ nob̃ de xp̃o ſi/
gnũ corꝑalis ṽitatis in ſpũs no/
minatiõe cũ ſubdit ſpm̃. Sciẽdũ
ꝙ iſte ſpũs quẽ xp̃s tradidit fuit
ei⁹ rõnalis aĩa q̃ corp⁹ hoĩs ĩfor/
mabat ⁊ viuificabat.De q̃ dic̃ ip̃e
ſicut habet̃ Matth.xxvj. Triſtis
eſt aĩa mea vſqꝫ ad mortẽ.q̊ q̇deꝫ
ſpũ tradito corpus ipſius mor/
tuũ remãſit. hic eñ ſpũs ſm ſe di
cit̃ ſpũs.Dicit̃ aũt aĩa ꝓpter cõꝑa/
tionem ad corpus. Vlterius iſte
ſpũs xp̃i nõ ſolum fuit ſpũs pu/
rus creatus verũetiã qꝛ ſemꝑ fuit
vnitus diuinitati in ꝑſona verbi
qδãmodo poterat dici de⁹ ꝓpter
ip̃am vnionẽ. vel ſaltẽ ſpũs dei ſi
cut ⁊ caro xp̃i mortua ꝓpter eãdeꝫ
vnioneꝫ poterat dici caro dei.
Notandũ aũt ꝙ nos legim⁹ iſtũ
xp̃i ſpirituꝫ Promptũ ad tole/
rationẽ inflicte penalitatis. Cõ
mẽdatũ ad eruditionẽ hũilitatis
Traditũ ad oñſionẽ imẽſe ptãtꝭ
Adductũ ad teſtificationẽ ⁊ ꝓ/
bationẽ vere hũanitatis. Legi/
m⁹ dico iſtũ ſpm̃ xp̃i ꝓmptũ ad
tolerationẽ inflicte penalitatꝭ.vñ
ip̃e dixit de ſpũ ſuo. Matth.xxvj
Spũs(dic̃) ꝓmpt⁹ eſt.caro auteꝫ
ĩfirma.q̃ꝫuis caro xp̃i ip̃iuſqꝫ ſen
ſualitas mortẽ natural'r refugerit
ſpũs tñ ſu⁹ volũtati dei pr̃is obedi
entiſſim⁹ ⁊ ꝓmptiſſim⁹ fuit ad oẽꝫ
penã ſuſtinendã. Et mirũ fuit ꝙ
in eadẽ ſuba ſpũs xp̃i fuit ſũm⁹ do
lor qm̃ dolor q̇ fuit i ſenſualitate

aſcendit vſqȝ ad ſuum ſpm̄.ſum-
maqȝ delectatio ex clara viſione ⁊
ꝑfecta fruitiōe verbi.ſempꝛ em̄ fu-
it compꝛ̄henſoꝛ.Sicut iſta habēt
alibi declarari.Lego etiā xp̄i ſpm̄
cōmendatū ad eruditionē huma
ne fragilitatis Luc.em̄.xxiij.dicit̄
ꝙ ieſus moꝛiens vel ſaltē moꝛti ꝓ
pinquus dixit.Pater in manus
tuas cōmendo ſpm̄ meū.Sȝ q̄re
cōmendauit patri ſpm̄ ſuū.Nun
quid timebat ꝙ diabolꝰ circa ip-
ſum aliq̇d mali poſſet facere vel
ip̄m ad pctm̄ ꝑtrahendo.vel ip̄m
ad infernū ꝑducendo ſicut aliq̊ꝝ
ſpūs.Dicēdū ꝙ q̄ȝuis legat̄ in q̄-
dam gloſa ſupꝛ.vj.ca.Tob.ꝙ xp̄o
moꝛiente diabolꝰ ſtabat ſupꝛ bꝛa
chia crucis:cōſiderās an xp̄s pec
cati maculā haberet.Si iſta glo-
ſa ꝟitatem cōtineat:qꝛ foꝛſan dia
bolus ſupꝛbus ⁊ ꝓteruꝰ credidit
ſe aliquid de ſuo poſſe inuenire
in aīa ſaluatoꝛis.Uel ip̄am poſ-
ſe ad peccatū ꝑtrahere.non tn̄ ꝓ-
pter iſta pr̄i ſuo ſpm̄ cōmēdauit.
Nō em̄ timuit diabolum cū eius
eſſet ſempꝛ diuinitati vnitus.Et q̇
nunq̄ȝ peccati maculam cōtraxit.
Et q̇ etiam ꝑfecte beatus erat.De
ratiōe aūt beatitudinis ē plena ſe
curitas.vicȝ.ꝙ btūs ꝑfecte ſecurꝰ
eſt ꝙ nō pōt amittere beatitudinē
Quare ergo cōmēdauit:Certe ad
noſtrā eruditionē.vicȝ.vt nos mi
ſeri pctōꝛes in hoꝛa moꝛtis noſtre
in qua diabolus temptat homi-
nes foꝛtius.cōmendemꝰ deo no-
ſtros ſpūs:quia nullus de mani
bus ſuis rapꝛe pōt ip̄os.Non er-
go timuit diabolum.Abſit h̊ quē
ip̄ius ſpūs a coꝛpꝛe ſeꝑatus fuga
uit turpiter:ip̄mqȝ in inferno foꝛ-
titer religauit.Sed ex iſta cōmen
datione ſui ſpūs oñdit ſe obediē-
tiam ⁊ reuerentiam exhibere pr̄i.
Et noſtrā fragilitatē(vt dictū eſt)
inſtruxit.Dicas ergo tu xp̄iane cū
eris moꝛti ꝓximus deo trinitati.
Pater in manus tuas ⁊c̄. S

Legimus etiam iſtū xp̄i ſpiri-
tum traditū ad oſtenſionē immē
ſe poteſtatis.Et de hoc exponitur
verbū pꝛincipale.ſ.Inclinato ca-
pite tradidit ſpiritū.In hoc enim
ꝙ ſpm̄ ſuū tradidit qn̄ voluit:et
quē(qn̄ voluit)reſumpſit oſtēdit
ſe vt dictū eſt ſupꝛa:verū eſſe deū
ac ꝑ hoc ⁊ habere immēſam pote
ſtatem.Unde Augꝰ.Conſidera
inquit quāta erit ptās iudicātis:
ſi tanta fuit ptās moꝛiētis.In h̊
etiam quod dictū fuit ſupꝛa oſtē
dit ſcḋm ſanctos ꝙ poſt ip̄iꝰ moꝛ-
tem ſanctoꝛū anime nō claudent̄
in inferno.ſed ſtatim tradent̄ in
manus dei patrꝭ. Quarto legi-
mus ſpm̄ xp̄i adductū ad teſtifi-
cationē ⁊ ꝓbationem vere hūani
tatis.vnde Joh̄.ꝓme ſue canoni
ce.v.ca.dicit.ꝙ tres ſunt qui teſti-
moniū dant in celo.ſ.ꝙ xp̄s ē ve-
rus deus.pater.verbū ⁊ ſpiritus
ſanctꝰ Pater em̄ teſtificauit cuȝ
eſſe verū deū.cū dixit.ſicut habet̄
Matth̄.iij.Hic eſt filius meꝰ di
lectus ⁊c̄.Uerbum etiam.id ē.ip-
ſe xp̄s ꝑ multa verba ⁊ facta mi-
rabilia que legunt̄ in euangelijs
teſtificauit hoc idem. Spūs etiā

ſanctꝰ hoc idē teſtificauit: qñ de-
ſcendit ⁊ manſit ſup̲ eum in colū-
be ſpecie: ꝓpter quod ⁊ precurſor
dixit: ſicut habet̃ Joh. j. Ego teſti-
moniū ꝑhibui: quia hic ē filiꝰ dei
Et tres ſunt qui teſtimoniū dant
in terra ꝙ xp̄s erat verꝰ hō. Spiri-
tus aqua ⁊ ſanguis. Sp̄us eni
quē xp̄s in morte tradidit teſtifi-
cauit: vt dictū eſt. ꝙ xp̄us habuit
verā aīam rōnalem. De alio eniꝫ
ſpiritu illa traditio ītelligi nō pōt
vt dictū eſt. ac p̲ hoc teſtificauit ꝙ
xp̄s habuit verū corpus hūanū.
Quia talis ſp̄us nō īformat nec
viuificat niſi corpus humanum.
Sed adhuc teſtificauerūt expreſ-
ſius aqua ⁊ ſanguis qui exiuerūt
de ſuo latere. vt dicit̃ Joh. xix. Fu-
it em̄ illa aqua vera nō fantaſtica
naturalis nō artificialis. nec etiā
miracl'oſe ꝓducta: licꝫ educta Ta-
lis aūt aqua nō exit niſi de corp̲e
naturali. Sāguis etiā ille fuit ve-
rus ⁊ vnꝰ de quattuor humoribꝫ
qui exire nō pōt niſi de corp̲e aīal'
Ex qͥbꝫ patet ꝙ corpꝰ xp̄i fuit verꝫ
fuit etiam naturale: fuit etiaꝫ mi-
xtum ⁊ animale. Et qñ addimus
ꝙ ſp̄us quē in morte tradidit fuit
aīa rōnalis. ſequit̃ ꝙ xp̄s fuit ve-
rus hō. Jſta ſatis plane tradunt̃
in quadā decretali p̲ innocentiuꝫ
tertiū. extra de cele. miſſarū. c. Jn
quadā. De hoc etiā ſatis inueni-
es in expoſitione ep̄l'e que legitur
dñica ꝑma poſt paſca. Rogemꝰ
ergo dñm ieſum xp̄m q̇ ꝓ nob ſu-
um tradidit ſp̄m: vt qñ iꝑe q̇ au-
fert oīm hoīm ſp̄us. etiā ꝑncipū ⁊
regum. ac p̲ hoc eſt ſumme terri-
bilis. Terribili dicit̃ in pſ̄. ⁊ pro.
id eſt. ei qui aufert ſpiritū ꝑncipū
terribili apud om̄es reges terre:
nr̄os p̲ mortē auferet ſp̄us: qui-
bus ablatis nr̄a corp̲a in pulue-
rem reuertent̃: iuxta illud pſ̄. Au-
feres ſpm̄ eorū ⁊ deficient: ⁊ ī pul-
uerem ſuū reuertent̃. ſp̄. q̄ꝫtuꝫ ad
corp̲a: tradat eos in manibꝫ ſui
patris. ipſoſqꝫ recipiat in paradi-
ſum cū ſp̄u boni latronis. cui di-
xit iſta die ſicut habet̃ Luc. xxiij.
Hodie mecum eris in paradiſo.
Quod nobis cōcedat ipſe qui eſt
pater oīm ſpirituū. Qui viuit ⁊ re-
gnat in ſecula ſeculorum. Amen.

Sabbato in vigilia reſurrecti-onis. Sermo.

IEſum qui crucifixus ē q̄ritis Mat.
xxviij. ¶ Poſt illuſi-
ones ⁊ verbera. poſt plagas ⁊ vul-
nera. poſt aceti ⁊ fellis mixta po-
cula. poſtqꝫ alia crucis ſupplicia
ieſus xp̄s (ſicut dictū ē) voce mag̃
clamans tradidit ſpiritū. Qui ſta-
tim vnitus manēs diuinitati de-
ſcendit ad inferos. vbi fuit cū ſpi-
ritibꝫ ſanctorū patrū vſqꝫ ad dilu-
culum diei tertie. ſ. paſce. Corpus
aūt iꝑiꝰ xp̄i paulo poſt traditio-
nem ſp̄us fuit tranſfixum lancea
ī latere. De quo vulnere (vt refert
Joh. xix. ca.) exiuit continuo ſan-
guis ⁊ aqua. Quod quidem cor-
pus māſit mortuū vel in cruce pē-
dens vel depoſitū in monumen-

to quieſcēs vſq3 ad idē diluculu3
In quo aſcendēte ſpū ab infer; cū
ſanctorū patrū ſpiritib3 ac reſum̄
te ipm corp⁹: quaſi fact⁹ nou⁹ hō:
clauſo manente tumulo ſurrexit
glorioſus. Surrexerūtq3 cum eo
mltoꝝ corpa ſcōꝝ aptis monum̄
tis ipoꝝ ſpiritib3 reſumētib3 ipa.
Poſt traditiōe3 aūt ſpūs xpi tur
be que venerāt ad illud ſpectacu/
lū vidētes ꝛ audiētes q̄ facta fue
rant reuertebant: ꝑcutiētes pecto
ra ſua. Uiderāt em̄ obſcuratiōe3
ſolis. motū terre. petrarū ſciſſiōe3
ꝛ veli tēpli ruptionē. Audiuerant
etiā ꝙ xps voce magna clamans
expirauerat ideo ꝑcutiebāt pecto/
ra ſua. Circa veſpam aūt illi⁹ diei
vēit ad pilatū Joſeph ab aroma/
thia nobilis decurio: ꝛ petiuit ab
eo corp⁹ ieſu: q̄ ei ꝯcedēte depoſu
it illud de cruce ꝑus punctū ac cō
ditū mirrha ac aloe ꝑ Nicodemū
vt refert Joh. poſuit ipm in mo/
numēto nouo: qd ipe exciderat; in
petra. quod erat ꝓpinquū crucifi/
xionis loco. Quedā aūt ſcē mulie
res q̄ ipm ſecute fuerāt: ipmq3 ve
hemētiſſime dilexerāt ꝛ ſue crucifi
xioni aſſiſterāt: ſteterūt ꝯ ſepulchrū
reſpiciētes ꝯditionē monumenti
et qualiter corp⁹ ſui mgr̄i ibi po/
nebat. Proponebāt em̄ corp⁹ ie/
ſu viſitare. ipmq3 aromatib3 vn/
gere qn̄ liceret eis. U Matthe
us tn̄ nō noīat niſi duas. ſ. mariā
magdalenā. ꝛ mariā cleophe ma/
trē iacobi minoris. Forſan mr̄ fi/
liorū zebedei cu3 maria mr̄e ieſu
domū redierat. Forſan ei ille due
marie ſorores int̄ ſe cōdixerāt ꝗ
vna aſſociaret matrē: ꝛ alia rema
neret iuxta fun⁹ mgr̄i. Iſte aute3
due dn̄e qn̄ licuit eis operari iſta
die: quia parū licuit eis ꝓpt̄ ſab/
batum quod debebat eē in craſti
num: parauerūt aromata ꝛ vngē
ta. ſicut refert Lucas. Siluerunt
aūt. i. qeuerūt ꝑ totū ſabbatū iux
ta mādatū legis donec tranſacto
ſabbato tps rediijt opandi. Quo
q̄dē redeūte. ſ. poſt veſpam ſabba
ti. q: due ꝑus dicte nō ſufficiēter
emerāt aromata. ideo tūc ille due
ꝛ etiā vt puto tertia cum ipis. ſc3.
maria ſalome emerūt aromata vt
veniētes valde māe prima ſabba
ti. i. diei dn̄ice vngerēt corp⁹ ieſu.
Sic em̄ refert Marc⁹. xvj. caplo
Maria inqt magdalene ꝛ Ma/
ria iacobi ꝛ Salome ꝛc̄. Uolue/
rūt em̄ iſte dn̄e vngere corp⁹ ieſu:
vt longo tp̄e maneret odoriferu3
ꝛ a corruptione ꝑſeruatum. Non
em̄ credebant ꝙ corp⁹ eēt diuini
tati vnitū: nec ꝙ ita cito reſurgere
deberet. Nō em̄ habebant adhuc
veram fidē de xpi diuinitate: nec
de ſua celeri reſurrectiōe. Mater
aute3 ipſius ieſu non curauit nec
emere nec parare vngenta ſeu aro
mata vt cum alijs vngeret ſui filij
corpus Ipa em̄ firmiter credebat
corpus illud eſſe corpus dei: ꝛ ꝙ
die tertia reſurgere debebat. Iſte
autem domine cum in illo dilu/
culo venerūt ad monumentū. in/
uenerūt lapidē reuolutū ab oſtio
monumenti. Et intrātes viderūt
angelum ſuper eo ſedētem: corp⁹

aũt ſui magiſtri non inuenerunt.
Jam em̃ xp̃s ſurrexerat: vel circa
illiꝰ noctis mediũ: vt opinat̃ Gre
gorius: vel in fine illiꝰ noctis cuʒ
adhuc eſſent tenebre.i.cuʒ adhuc
nõ eſſet clara dies: vt Augꝰ. opia
tur. ⁊ tenet̃ cõmunius. Sic enim
dicendo pñt optime cõcordari e-
uangeliſte. Surrexit aũt (vt eſt di
ctũ) clauſo manẽte ſepulchro Vñ
poſtq̃ʒ ipe ſurrexerat angelus do
mini lapidẽ reuoluit. Iſte autem
ſancte dñe que cũ aromatibꝫ q̃ſie
runt ieſum: typum gerunt fideliũ
qui debẽt ieſum q̃rere cũ aromati
bus.i.cũ odore ṽtutũ ⁊ bonoruʒ
operũ. Ꝗ ſi ſic eũ querãt ipm in-
uenient. ſicut ⁊ iſte dñe ṗmitꝰ poſt
reſurrectione videre meruerunt.
Fideles aũt ſic ieſum querẽtes al
loquitur angelus ſicut allocutꝰ
fuit iſtas mulieres dicẽs eis. No
lite timere vos. Scio em̃ ꝙ ieſuʒ
q̇ crucifixꝰ ẽ q̃ritis ⁊c̃. ✠ Sci
endum aũt ꝙ ſicut in die precedẽ
ti nõ celebrat̃ miſſa nec cõficit̃ cor
pus dñi. Quia corpus dñi confi
cit̃ in repſentatione mortis eiꝰ Et
iõ illa die qua recolit̃ vt fuit facta
non debet repſentari ſub figura.
Sic nõ debet celebrari miſſa: nec
cõfici corpus dñi in iſto ſabbato.
Quia ꝑ totũ iſtud ſabbatũ apo-
ſtoli fuerũt in merore ⁊ triſticia. ⁊
corpus dñi abſcõditũ mãſit. Vñ
miſſa que celebrat̃ hodie nõ ẽ miſ
ſa huiꝰ diei: ſed eſt miſſa noctꝫ ſe-
quẽtis: Quod patet ex his que di
cunt̃ in bñdictiõe cerei. vbi dicit̃
ſepe. Hec igit̃ nox eſt. Et O ṽe be

ata nox ⁊c̃. Et ꝑ illud etiã qḋ dici
tur in collecta miſſe. Deus q̇ hãc
ſacratiſſimã noctẽ ⁊c̃. Vñ in ṗmi
tiua eccl'ia totũ illud officium qḋ
nunc de die facimus: fiebat in no
cte. Qñcũqʒ aũt miſſa iſta celebra
tur ſiue de die ſiue de nocte. ſemꝑ
refert̃ ad gloriã dñice reſurrectio-
nis qua fuit hec ſacratiſſima nox
illuſtrata. Legit̃ aũt in iſta miſſa
euãgeliũ qḋ ſcribit̃ Mat. xxviij.
Et incipit. Veſꝑe aũt ſabbati. De
quo ſumptũ eſt verbũ ꝓpoſitum
ſanctis mulieribꝫ dictũ Et qm̃ ne
mo põt inuenire ieſum: niſi que-
rat ⁊ ſapiat que ſurſum ſunt: nõ
que ſuꝑ terrã. nec aliquis poteſt
iſta querere niſi qui cũ xp̃o ſpũali
ter reſurrexit.i.a peccato ꝑ gratiã.
ideo corrñdenter legit̃ hodie loco
epl'e illud ad Col'.iij. Si cõſurre-
xiſtis cum xp̃o ⁊c̃. quaſi di. Niſi q̃
ratis que ſurſum ſunt non pote-
ritis inuenire ieſum. Nec poteritꝫ
iſta debito modo querere niſi q̇
ſurrexiſtis a pctõ ꝑ gratiã. Ergo
ſi nõ conſurrexiſtis nõ inuenietis
ipm. quia nõ cũ aromatibꝫ queſi
ſtis ipm. Igit̃ ſicut iſte dñe cum
aromatibꝫ queſierũt ipm. vicʒ. ie-
ſum qui erat ab eis abſconditus
ipiſqʒ ſubtractus. ⁊ quia ſic deuo
te ⁊ diligẽter queſierũt ipm: ipſuʒ
primitꝰ ſicut referunt euangelia.
inuenire ⁊ videre meruerũt. Sic
⁊ nos in tota vita iſta in qua ipſe
qui eſt vita noſtra eſt a nobis ab
ſconditus: iuxta illud epl'e hodi-
erne. Vita vr̃a abſcondita ẽ cum
xp̃o in deo. queramus ipm orto

iam ſole.i.nõ ſint in nobis viciorꝝ
tenebre.ꝛ cũ ꝟtutũ ꝛ bonorꝝ operꝝ
aromatibꝫ. Et ſi ſic q̃ram⁹ eũ: ꝓ/
culdubio ĩueniemus ꝛ videbim⁹
ip̃m ĩ celeſti patria cũ apparuerit
gloria ſua. Tũc em̃ (vt dicit apl's
in hac ep'la) ꝛ nos apꝑebim⁹ cum
ip̃o in gl'ia. Si aũt ſic q̃ram⁹ ip̃m
angelus dñi.i. diuina inſpiratio
alloquet̃ ꝛ ꝯſolabit̃ nos. dicẽdo.
Nolite timere vos. ſcio enim ꝙ ie
ſum q̇ crucifixus eſt q̃ritis. y
De quo quidẽ verbo.ſ.ieſum qui
crucifixus eſt q̃ritis in iſta die ſũt
aliq̃ dicẽda. In hoc em̃ verbo
fideles lamẽtantes xp̃m mortuũ.
ꝛ q̃rẽtes corꝑal'r iam ſepultũ: eter
naliter aũt victurũ: diuina inſpi/
ratio ꝑ piã matrẽ eccleſiã alloqui
tur tanq̃ꝫ Inflãmatos dilectio
ne. Regulatos intẽtione. Et
vulneratos cõpaſſione. Probat
aũt ip̃os eẽ dilectiõe inflãmatos
affectus inq̇ſitiõis: cũ dicit. q̃ritis
Certe debet queri ieſus. qꝛ vt dici
tur Luc.xj. Qui querit ĩuenit. g̊
queram⁹ ieſum vt ip̃o inuento: ꝑ
ip̃ius grãm viuamus. dicit̃ enim
nobis ĩ pſ̃. Querite dñm ꝛ viuet
aĩa veſtra. Probat aũt ip̃os eſ/
ſe regulatos intẽtione: aſpect⁹ ſal
uationis cũ addit. ieſum.i.ſalua/
torẽ. Queri em̃ debet ieſus ꝓ ſalu
te.ꝛ in hac vita debꝫ q̃ri qñ ip̃e eſt
deus abſcondit⁹. Eſa.xlv. Dicitur
ei. Uere tu es deus abſcõdit⁹: de/
us iſrl' ſaluator. Dicam⁹ g̊ ei illꝺ
canticũ orãdo ꝛ ſupplicãdo qꝺ di
xerunt ei illi hebrei. Oſanna filio
dauid. Matth.xxj. qꝺ eſt idẽ lati/
ne qꝺ illud pſ̃. O dñe ſaluuꝫ me
fac. Probat aũt ip̃os eſſe vul/
neratos cõpaſſione gemitus cru/
cifixionis. cũ ſubdit̃. q̇ crucifixus
eſt. Debemus em̃ querere ieſum
ꝓ ſalute eterna quã nobis meruit
crucifixus. De q̃ crucifixione ſem/
ꝑ debemus gemere ꝛ lachrymari
ꝛ triſtes eſſe p̃cipue iſtis diebꝫ. vñ
Luc.xxiiij. dicit̃ de illis duobꝫ di/
ſcipulis eũtibus ĩ emaus ip̃a die
reſurrectiõiſ. ꝙ ambulabãt ꝛ erãt
triſtes. Cauſamq̃ꝫ triſticie cũ ab
eis q̃reret xp̃s q̇ eis apꝑuit tanq̃ꝫ
ꝑegrinus. De ieſu (dixerũt) nazare
no: q̇ fuit vir ꝓpha: potẽs in oꝑe ꝛ
ſermone quõ ſũmi ſacerdotes tra
diderũt eũ in ꝯdẽnationẽ mortis
ꝛ crucifixerũt eũ. q̃ſi diceret. Bene
habemus de q̊ triſtemur ꝛ lamẽte
mur. vicꝫ ꝙ tal' ꝛ tant⁹ vir q̇ erat
ꝓpha. ꝛ magiſter nr̃ fuerit ꝯdem/
natus ad mortẽ ſicut hõ iniquus
ꝛ inter latrones crucifixus. Certe
eandẽ cauſam triſtãdi gemẽdi et
lamẽtandi habẽt oẽs fideles qui
credũt ꝙ ieſus dei fili⁹ ꝓpter eorũ
pctã fuit ad mortẽ ꝯdẽnatus. pre/
cipue cũ audiũt ip̃m ꝓpter ipſorũ
ſalutẽ fuiſſe cruci affixuꝫ. Dicit g̊
angelus cũctis fidelibꝫ in iſto ſab
bato bñdicto. Jeſum q̇ crucifix⁹
eſt queritis. ꝛ bene facitis. Z
Circa primũ ſciendũ ꝙ ieſus que
rẽdus eſt q̃drupl'r. vicꝫ. Amari
tudine cõpunctiõis. Fortitudi
ne oꝑationis. Rectitudine intẽ/
tiõis. Et plenitudine ꝯſũmatio
nis. Amaritudine cõpũctiõis q̃/
rũt ieſum oẽs ꝟe penitẽtes. q̇ deſi

gnant̄ ꝑ mariā ꝛ ioſeph q̇ dixerūt
vt hr̄ Luc.ij.xp̄o dn̄o. Dolētes q̄/
rebam⁹ te. Et idcirco q꞉ dolētes q̄
rebāt eū īuenerūt eū. Deſignāt̄ etiā
ꝑ iſtas ſctās. de q̇b꞉ nō dubiū qꝛ
cū dolore ꝛ lamēto q̄rerēt mgr̄m
ſuū. p̄cipue illa maria magdale/
na de q̄ dicit̄ Job.xx. qꝛ ſtabat ad
monumētū foris plorās. Et qm̄
cū dolore q̄ſiuerūt eū inuenerūt
ip̄m letificantē ꝛ ꝯſolātē ipas. vn̄
ꝛ appuit vtriq꞉ ſicut euāgelia nar
rāt. Queram⁹ ḡ dn̄m ieſū cū ama
ritudine cōpūctionis. ꝯuertētes
nos ad ip̄m ab omi pctō receden
tes. Dicit̄ em̄ nob Eſa.xxj. Si q̄ri
tis q̄rite ꝯuertimini ꝛ venite. q̄ſi
dicat. Si vultis dn̄m q̄rere mō
debito querite.ſp̄. ſic. Cōuertimi
ſp̄.a pctō ꝛ venite.ſp̄. ad me quez
vobis ꝓpiciū īuenietis. Fortitu
dine etiā oꝑatiōis querēdus eſt
ieſus. Nō em̄ querit̄ amaritudīe
vere cōpūctiōis niſi cū vera dile/
ctione. Probatio aūt dilectiōis:
exhibitio ē oꝑis. Queram⁹ ḡ ip̄z
bn̄ oꝑando ꝛ man⁹ nr̄as ad oꝑa
mīe ꝛ iuſticie applicādo ꝛ tūc q̇lib꞉
nr̄m poterit dicere cū ꝓpha in pſ̄.
Deū exq̇ſiui manib꞉ meis. Sic re
uera queſierūt iſte dn̄e ip̄m. q꞉ pa
rauerūt aromata ꝛ vnguenta ad
vngendū corpus ei⁹. ſic ꝛ nos q̄/
ram⁹ ip̄m cū vngēt̄ꝫ ꝛ aromatib꞉
.i. vt ſepe dictū ē. cū odore ꝟtutū ꝛ
bonoꝝ opeꝝ. Et ſpēalr̄ ad vngē/
dū corp⁹ ieſu. corp⁹ q̇dē ei⁹ myſti
cū: pauꝑib꞉ bn̄ficia īpendēdo. ſic
em̄ querit̄ iuſticia regni dei. De q̄
d꞉ nob Matth.vj. Primū queri
te regnū dei ꝛ iuſticiā ei⁹. Juſticia
em̄ ꝑ quā regnū dei acq̇rit̄ ꝯſiſtit ī
bonis oꝑatiōib꞉ iuſticie.ſ. ꝛ pieta
tis. ¶ Rectitudīe etiā intētiōis
q̄rēdus eſt ieſus. niſi enī ocul⁹ aīe
nr̄e. q̇ ē ītētio. fuerit ſimplex.i. vnū
ſolū p̄ncipalr̄ videnſ. deū.ſ. ꝛ bono
rē ip̄i⁹ ac ſue volūtat̄ꝫ bn̄placitū:
nō poſſum⁹ mō debito q̄rere ieſū
.i. ſalutē. Nō em̄ deb꞉ intētio nr̄a
eſſe dupla: ſꝫ ſimpla: nō curua ſed
recta. ꝛ in vnū ſolū.ſ. deū extenta.
Quia vnū ſolū ē neceſſariū Luc.
x. ꝓpter qd̄ dic̄ nob ſapiēs Sap.j.
Jn ſimplicitate cordis q̄rite illū.
Certe ſic q̄ſiuerūt dn̄ꝫ ieſū iſte ſctē
dn̄e. q̇ ꝯtēnentes ꝟecūdiā hoīm ꝛ
laborē itinerꝫ. ꝯditionēq꞉ tp̄iſ. nox
enī erat: dn̄m ieſū q̄ſierūt. nihil ali
ud īuenire cupiētes. Plenitudīe
etiā oꝑatiōis q̄rēdus ē ieſus. Nō
em̄ ſufficit īcipe q̄rere ieſuꝫ bona
oꝑādo. ꝛ a mal' abſtinēdo. ſꝫ opꝫ
ip̄ꝫ q̄rere ꝯſūmatiue.i. nō d̄ſinēdo
bona oꝑari. ꝛ mala vitare vſq꞉ ad
finē vite. Jſta enī ꝑſeuerātia ī q̄rē/
do xp̄m facit eū īuenire. Quia ſic
dicit ip̄e Matth.x. Qui ꝑſeuera/
uerit vſq꞉ in finē h̄ ſalu⁹ erit. q̇ aūt
ſalu⁹ erit: ſaluatorē īueniet. ꝛ hau
riet ſalutē a dn̄o. Certe ſic q̄ſierūt eū
iſte ſctē dn̄e. q̇ nō deſtiterūt a q̄rē/
do donec ip̄m īuenerūt. ip̄mq꞉ vi
dere meruerūt. Sic igit̄ querēd⁹
eſt ieſus.ſ. iſtis q̄ttuor modis. ſic
enī q̄rit̄ in toto corde. ꝛ iō inuenit̄
Vn̄ dixit moyſes Deut.iiij. Cum
q̄ſieris dn̄m deū tuū īuenies eū.
ſi tn̄ toto corde queſieris illū. Et
Hiere.xxix. dicit dn̄s hoīb꞉ Que

retis me ⁊ inuenietꝭ cū queſieritiſ
me in toto corde veſtro. Totū em̄
cor applicādū eſt ad dn̄m q̄rēdū.
vt videlicet q̄ratur Cū dolore cō-
tritiōis. Cū timore extreme diſcuſ
ſionis. Cū amore ⁊ deſiderio ſal
uatiōis primorꝝ. Et cū ſpe adep
tionis celeſtiū gaudiorꝝ. Cum ſpe
dico ex meritis ꝓueniente. que ꝓ-
prie ſpes dr. al's em̄ niſi proueni-
at ex meritis: ſpes nō eſt ſꝫ magiſ
p̄ſumptio Iſte em̄ ſunt q̄ttuor af
fectōes cordis B Prochdolor
m̄lti q̄rūt ieſum q̇ ip̄m tn̄ nō inue
niūt. ſicut ip̄emet dixit iudeis Jo.
vij. Queretꝭ me ⁊ nō inuenietis ⁊
vbi ego ſum vos nō poteſtꝭ veni-
re. Sed quare q̇ querūt ieſuꝫ: ip̄ꝫ
nō inueniūt. Certe vel quia ipſuꝫ
modo debito nō querūt. ſ. quattu
or modis p̄dictis. vel q̄r ī loco de
bito nō querūt. ſed ip̄m querūt in
lecto carnal' delectatiōis. Et ibi n̄
inuenit eū ſponſa vt dic̄ Cant. iij.
vel in foro ſeu in vico tempal' ne-
gociatiōis. ⁊ ibi etiā n̄ inuenit euꝫ
ſpōſa: vt dicit ibidē. Uel in turba
parētalis affectiōis. ibi etiā nō in
uenit eū mater ſua Maria Lu. ij
Uel in monumēto praue ↄſuetu
dinis. p quā nō ſolū homo mori
tur ſed etiā ſepelit̄. Et certe ibi nō
inuenerūt eū iſte dn̄e: cū tn̄ p̄ij̄ſſi-
me quererēt ip̄m. In talibꝫ em̄ lo-
cis nequaq̄ꝫ ieſus inuenit̄. ſed in-
uenitur in p̄ſepio ſcripture et ſan-
cte meditatōis ac eruditōis. Scri
ptura enim ſacra eſt chriſti p̄ſepi-
um. in quo inueniūt cibaria mā-
ſueti. Ibi enim inuenerūt euꝫ pa-
ſtores. Luce. ij. Inuenit̄ etiā in tē
plo ſancte orōnis ⁊ cōtemplatōis
Ibi enim inuenit eū mater ſua Jo
hā. ij. Inuenit̄ etiā ī orto iuſte ope
rationis ⁊ fructificationis meri-
torum. Ibi em̄ inuenit ip̄m dile-
cta ſua Maria magdalena. Joh
xx. Inuenit̄ etiā ſuper om̄ia mun
dialia in celo conſiſtēs Paululū
enim dicit ſponſa Cant. iij. Cum
ptranſiſſem omnes. ſcꝫ creatura-
rum gradus: inueni queꝫ diligit
anima mea Ibi enim ſolū inueni
tur a beatis. vbi nō poſſunt eum
inuenire qui nō querunt ip̄m mo
do debito ⁊ in debitis locis. Tali
bus enim dicit ipſe. Queretis me
et non inuenietis. ⁊ vbi ego ſum
vos nō poteſtis venire. Johā. vij
Ergo queramus ip̄m cū iſtꝭ ſan-
ctis mulieribꝫ ⁊ modo debito. vi-
delicet cū dolore ⁊ etiā cū gaudio
dolēdo de pctīs ⁊ de dolore gau
dēdo. Cū gaudio em̄ ſpūali q̄ren
dus ē ieſus q̇ ē nr̄m gaudiū. q̄r n̄
q̄rere ſic ieſuꝫ ē meritoriū et̄ni lu-
ctus. Un̄ ſic dixit moyſes iudeis
Deut̄. xxviij. Erūt ī te ſiḡ ⁊ ꝓdigia
vſq̄ꝫ ī ſempit̄nū. Siḡ q̇dē ⁊ ꝓdi-
gia inſolitarꝝ penarꝝ. eo ꝙ nō q̄ſie
ris dn̄m deū tuū cū gaudio cor-
diſq̄ꝫ leticia C Circa ſcd̄m ſciē-
dū ꝙ nos dēm⁹ q̄rere ieſū ꝓpt̄ q̄ttu
or. vicꝫ q̄r ip̄e ē Lux directiua errā
tiū. Uox recōciliatiua peccātium.
Merces p̄miatiua triūphātiū Et
lex punitiua deſperātiū Eſt dico
ieſus lux directiua errātiū. Un̄ di
cit ip̄e Joh. viij. Ego ſū lux mūdi
q̇ ſequit̄ me nō ambulat ī tenebrꝭ

Ergo querẽd⁹ eſt ieſus ⁊ ſequẽd⁹
Quia q̇ ip̄m ſequit̃ cuȝ ip̄e ſit lux
vera: errare nõ põt. Sȝ de multiſ
dr Job. iij. q̄ lux venit i mũduȝ. ⁊
dilexerũt hoĩes magis tenebras
q̄ȝ lucẽ. Certe pctõres magis dili/
gunt tenebras viciorꝫ q̄ȝ lucẽ que
eſt xp̄s. Qḋ ptȝ q: ꝓpt̃ iſtas tene/
bras deſerũt lucẽ. ⁊ idcirco in inte
ritũ ⁊ in p̄cipitiũ vadũt Querẽ
dus etiã eſt ieſus q: ip̄e eſt vox re
cõciliatiua peccãtiũ. De ip̄o em̄ di
cit apl's ad Heb. ix. q̄ ieſus intro
iuit in ip̄m celũ vt nũc vultui dei
appareat ꝓ nob. Certe ꝯtinue ap/
paret vultui dei pr̄is ꝓ nobis ſibi
recõciliãdis. cui etiã p̄ñtat ꝓ nob
ꝯtinue lat⁹ trãſfixũ pedũq̄ȝ ac ma
nuũ vulnera. ⁊ ſic eſt ꝓpiciatio ꝓ
pctis nr̄is. Uñ dr. j. Jo. ij. Si q̇s
inq̄t peccauerit: aduocatuȝ habe/
mus apḋ prẽm ieſum xp̄m iuſtũ
⁊ ip̄e eſt ꝓpiciatio ꝓ peccatiꝫ noſtriꝫ
nõ ꝓ noſtris aũt tm̄: ſȝ etiã ꝓ toti⁹
mũdi. Sȝ multi ſunt q̇ nõ curant
de iſta ꝓpiciatiõe q: ꝯtinue offen/
dũt ieſum q̇ eſſet eorꝫ ꝓpiciator ſi
vellẽt penitere. velletq̄ȝ q̇libet eorꝫ
dicere cũ publicano. De⁹ ꝓpicius
eſto mihi peccatori. Luc. xviij. Di
cat ḡ quilibet nr̄m xp̄o dñ̄o illud
ps̄. Propt̃ nomẽ tuũ dñe. ſp̄. qḋ
eſt ieſus ꝓpiciaberiꝫ pctõ meo. mlt/
tum eſt em̄. D Querẽd⁹ etiaȝ
eſt ieſus. q: ip̄e eſt merces p̄miati
ua triũphãtiũ. Uñ ipſe põt dicere
cuilibet electo illud Geñ. xv. Ego
ꝓtector tu⁹ ſum ⁊ merces tua ma
gna nimis. Uere põt dicere. Ego
merces tua magna nimis. q: ip̄e
dic̄ deo pr̄i Joh. xvij. Hec eſt vita
eterna vt cognoſcãt te ſolũ verꝫ de
um ⁊ quẽ miſiſti ieſum xp̄m. Nũc
autẽ ſm̃ Aug. clara dei cognitio
erit tota merces. Certe de iſta mer
cede parꝫ cogitãt pctõres. q̇ oĩa fa
ciẽtes ꝓpt̃ hoĩes ⁊ delicias ⁊ diui
tias ⁊ mũdanos honores: recipi/
unt in hac vita ſuã mercedẽ. de q̇
bus dicit ipſe ieſus Matthei. vj.
Amẽ dico vob: receperũt mercedẽ
ſuã. Querũt em̄ iſti q̄ ſua ſunt nõ
que ieſu xp̄i. ad Phil. ij. Querẽ
dus etiã eſt ieſus. q: ẽ lex punitiua
deſperãtiũ. ⁊ finalit̃ impenitẽtiuȝ
Ipſe em̄ xp̄s tã electiꝫ q̄ȝ reprobis
dabit mercedẽ vnicuiq̄ȝ debitam.
Uñ ip̄e dic̄ Apoc. vlt. Ecce venio
cito ⁊ merces mea mecuȝ eſt dare
vnicuiq̄ȝ ſm̃ opa ſua. q: vt ip̄e di
cit Matt. xxv. Ibũt reprobi i ſup
pliciũ eternũ: iuſti aũt i vitã et̃nã.
Certe ḋ iſta mercede reprobis de
bita parꝫ curãt multi pctõres mũ
di: q̇ nõ timẽt deũ nec ipſi⁹ iuſtici/
am. De quorꝫ q̇libet dr in ps̄. Nõ
eſt timor dei an̄ oculos ei⁹. Que
rend⁹ ḡ eſt ieſus vt inuẽt⁹ a nobiſ
p̄ſeruet nos a mercede reproborꝫ
⁊ reddat nobis mercedẽ electorũ.
Sibi em̄ dic̄ de⁹ pr̄ ſicut habetur
Matth. xx. Uoca operarios ⁊ red/
de illis mercedẽ. Mercedẽ q̇dem
copioſam i celis. Sic igit̃ ꝓpt̃ iſta
q̄ttuor q̇rend⁹ eſt ieſus: ⁊ in oĩb⁹
bonis nr̄is opib⁹ ſolũ ip̄e qui no
ſtra ſal⁹ eſt: eſt aſpiciend⁹. ⁊ i ipſo
p̄ncipalit̃ ocul⁹ nr̄e intẽtiõis figẽ
dus. Et q̄ram⁹ in iſto ſabbato in
q̄ periit q̄ſi tota eccl'ie fides. Dẽs

enī apl'i atq3 diſcipuli icreduli fu/
erunt nec crediderūt xp̄m eſſe veꝝ
deu3 quē morte turpiſſima mori
viderūt. Sȝ ſola ꝟgo mr̄ ieſu ꝓpt̄
mortē ipi⁹ i nullo diſcredidit: cu3
ip̄a ſciret ſe ip̄m de ſpū ſcō ꝯcepiſſe
ſciretq3 ip̄m etiā eſſe mortuū ꝓ oī
um hoīm ſalute. Ergo i hac die q̄
ram⁹ ieſum ꝛ Mariā mr̄em eius
qm̄ nō inuenit̄ ieſus niſi ꝑ mr̄em
ꝛ niſi cū mr̄e. Un̄ de illis bt̄is ma
gis dr̄ Mat. ij. ꝙ inuenerūt pue/
rū ieſum cū Maria matre eius.

E Circa tertiū ꝛ vltimū ſciēdū
ꝙ iſte ſctē dn̄e apparuerūt vulne/
rate cōpaſſiōe ꝛ mira affecte pieta
te. qm̄ nō verētes irriſiōes hoīm:
crudelitatē cuſtodū ſepulcri: ob/
ſcuritatē tp̄is: ꝓpinq̄tatem monu
mēti loco illi i q̄ rei decollabātur.
ꝛ in quo paulo an̄ viderāt chriſtū
crucifigi Nō verētes dico iſta oīa
venerūt ad monumētū q̄rētes cor
pus xp̄i crucifixū. mortuū. ligatū
cū ſudario. plagatū. ſepultū. ſaxo
magno clauſū. ꝛ ml'ta. Quis eni3
nō haberēt verā fidē. Credebāt ei
illud corp⁹ eſſe corp⁹ puri hoīs. ꝛ
ip̄m ſic̄ tale corp⁹ vngere diſpone
bant vt lōgo tp̄e maneret odoriſe
rum: ꝛ ne humiditate ſcaturiret
Sūt em̄ aromata deſiccatiua hu
midi ac ꝑ h̄ ꝑ̄ſeruatiua lōgo tem/
pore corꝑis mortui a putrefactōe
Quāuis dico nō haberēt verā fi/
dē: iſta tn̄ pietatꝭ opa nō fecerunt
ſine magno merito. ꝓpt̄ qđ nō ſo/
lum meruerūt videre angl'os. qđ
de nullo apl'oꝝ legit̄: ſ3 etiā meru
erūt videre ꝑ̄mit⁹ mortꝭ triūphu3

fuerūtq3 facte apl'e xp̄i. i. nūcie miſ
ſe ad apl'os de ſua reſurrectione.
Multū ḡ eſt meritoriū ſe exerce/
re in opib⁹ pietatꝭ. ꝓpter que dicet
xp̄s electꝭ i iudicio. Uenite bn̄dicti
ꝛc̄. Mat. xv. Nos igit̄ exēplo iſta
rū dn̄aꝝ ſim⁹ his dieb⁹ vulnerati
cōpaſſiōe. cōſiderātes illū eſſe cru
cifixū tāq3 reū q̄ eſt ip̄a iuſticia. Il
lum eſſe plagatū ꝑ quē ſolū eſt ſa
nitas integra. Illū eſſe mortuū q̄
eſt oīm vita. Illū eſſe ligatū in pā
no. i. in ſindone mūda: q̄ vinctos
liberat. Illū eē ſepultū q̄ ſepultos
ſuſcitat. Ip̄m etiā eſſe clauſum in
fra magnū lapidē q̄ inferni ꝛ pa/
radiſi ianuas aperuit. Illū etiā eē
obſeſſum cuſtodib⁹ ſine q̄ nulla ē
cuſtodia. iuxta illud ps̄. Niſi dn̄s
cuſtodierit ciuitatem ꝛc̄. Igit̄ iſta
cōſiderādo cū iſtꝭ ſctis mulierib⁹
vulneremur hodie ꝯpaſſione ad
xp̄m i cruce paſſum. ꝛ afficiamur
pietate ad vngendū corp⁹ xp̄i my/
ſticū. i. ad ꝯſolādū ꝛ recreādū ꝓxi
mos: pietatꝭ opa exercēdo. Spāli
ter āt debem⁹ hodie vulnerari cō/
paſſiōe: cū nob̄ ꝑ angelū dicit pia
mater eccl'ia. Ieſum q̄ritꝭ q̄ cruci/
fixus ē. F Ubi q̄3tū ad ꝟbu3
vltimū notādū ꝙ crucifixio chri/
ſti nob̄ ꝓponit̄ ad q̄ttuor. ſcilicet
Ad ꝯtēptū mūdane cōfuſionis.
Ad obiectū mētalis recordatōis
Ad exēplū corꝑalis afflictionis
Et ad titulū ſpirital' gl'iationis.
Pro ꝑ̄mo accipit̄ illud apl'i ad
Heb. xij. q̄ dic̄ de xp̄o ꝙ ꝓpoſito ſi
bi gaudio ſuſtinuit crucē: oī cōfu
ſione ꝯtēpta. Ergo ꝛ nos ꝓpt̄ cru

cẽm ⁊ opa pnĩe debemꝰ ꝯtẽnere
oẽm mũdanã ꝯfuſionẽ. nec debe/
mus curare de v̇bis hoĩm. quia
ꝓpter iſtam crucẽ ꝓponiᷓ nobis ⁊
ꝓmittiᷓ gaudiũ celi. de q̊ dicitur
Matth. xj. ꝙ regnũ celoꝝ vim pa
titur ⁊ violẽti rapiũt illud. Pro
ſecũdo accipiᷓ illud aplĩ. j. ad Co
rinth. ij. Non iudicaui inquit me
aliquid ſcire inter vos niſi ieſum
xp̄m ⁊ hunc crucifixũ. q̄ſi di. non
iudicaui me aliq̇d ſcire ⁊c̃. q2 re/
cordoꝛ ꝯtinue de xp̄i crucifixione
⁊ vulneribꝫ eius. Certe nos ſemꝑ
debemus recordari de xp̄i vulne/
ribus. De ip̄o em̄ diciᷓ Eſa liij. ꝙ
ip̄e vulneratꝰ eſt ꝓpter iniq̇tates
noſtras. ⁊ attritus propter ſcele/
ra noſtra. Et certe ſicut ipſe habu
it quinq3 vulnera in ſuo corpore
ſic ⁊ nos debemꝰ hr̃e q̇nq3 vul/
nera in noſtra mẽte. vt vic3 Uul
nus lateris ſit in mente nr̃a vul/
nus amoris ad diligendũ deũ ⁊
ꝓximũ. Uulnꝰ autẽ manus eiꝰ
dextre ſit in mente vulnus doloꝛ
ad plangendum xp̄m crucifixu3.

Uulnuſ aũt manus ſiniſtre ſit
in mente noſtra vulnus timoris
ad formidandũ extremũ iudiciũ

Uulnus aũt pedis dextri ſit in
mẽte noſtra vulnus roboris ad
reſiſtendũ dyabolo ⁊ eius ſugge/
ſtionibꝫ. ita ꝙ mẽs nr̃a ſit fide ro/
borata. Uulnus vero pedis ſi
niſtri ſit in mẽte noſtra vulnus la
boris ad declinandũ pctĩ recidi/
uũ ⁊ multiplicandũ meritũ. O de
iſtis plagis xp̄i de quibꝫ ſibi dici/
tur Zach. xiij. Quid ſunt iſte pla/
ge in medio manuũ tuaꝝ. ⁊ poſſu
mus nos addere. in medio etia3
pedu3 tuoꝝ. Et etiã in medio cor/
poris tui in q̊ eſt plaga lateralis.
Et rñdet ip̄e. Hijs plagatus ſu3
in domo coꝝ qui me diligebant.
Placeat deo ꝙ nos nõ plagemꝰ
ip̄m iſtis plagis faciẽdo pctã. S3
ꝑ recordationẽ ꝯtinuã abſconda
mur in illis ⁊ tuti erimus a de/
monibꝫ. ſicut colũbe tutanᷓ ab ac
cipitribꝫ qñ ſunt in foraminibus
muroꝝ. Cuilibet em̄ noſtrũ diciᷓ
Eſa. ij. Ingredere ĩ petra. i. in vul
neribꝫ xp̄i. q eſt firmiſſima petra a
facie timoris dñi. ⁊ a gloria maie
ſtatis eius. Uult dicere ꝙ ſi quis
ingrediaᷓ nõ timebit ĩ iudicio fa/
ciem dñi nec ſue maieſtatis glori
am. ſed cum ip̄a letabiᷓ ineternũ.
Abſcondere in foſſa humo. i. in il
la fouea que facta fuit cu3 lancea
in latere xp̄i. S Pro tertio ac
cipiᷓ illud qđ dicit apl̓s de ſeip̄o
ad Gal̓. ij. Chriſto ꝯfixus ſu3 cru
ci. Et infra. v. ca. Qui aũt ſunt xp̄i:
carnẽ ſuã crucifixerunt cũ vicijs
⁊ cõcupiſcẽtijs. Reuera ſic aplo
qui dicebat ad Gal̓. vj. Ego ſtig/
mata dñi ieſu in corꝑe meo portđ
fuit crucifixio xp̄i exemplũ corꝑa
lis afflictiõis ⁊ mortificationis.
Ita ⁊ nobis debet eſſe vt vic3: ſic
ip̄e fuit mortuꝰ vite corꝑali: nũq3
iterũ moriturus. ita ⁊ nos moria
mur om̄i pctõ. viuẽteſq3 iuſticie.
nunq3 iteꝝ pctõ morituri. Pro
q̄rto accipiᷓ illđ ad Gal̓. vj. Mihi
inq̇t abſit gl̓iari niſi in cruce dñi
noſtri ieſu xp̄i ꝑ quẽ mihi mũduſ

crucifixus eſt ⁊ ego mundo. Jlle em̄ gloriatur ſolū in cruce xp̄i cui mūdus crucifixꝰ eſt ⁊ q̇ etiā mundo crucifixꝰ eſt. ita ꝙ mūdꝰ ī eo nihil de ſuo inueniet. ſp̄. illicitum et amorē dei īpediēs. nec ip̄e ꝑ amorē inordinatū afficiť ad mūdum. Sic em̄ gl'iabať apl's in cruce. qꝛ vt ibidē diċ gloſa. nec ip̄e tenebat mūdū nec tenebať a mūdo. Ergo ⁊ nos ſic gloriemur ī cruce. Uere crucifixio xp̄i fuit ꝓpoſita iſtis ſanctis mulieribꝫ ad iſta q̄ttuor. ⁊ iō nō timuerūt mundanā ꝯfuſionē: ſed habuerūt in ſua mēte ꝯtinuā de cruce dn̄i recordationē. Et ſenſerunt in ſuis corꝑibꝫ q̄ſi cōtinue grauiſſimā afflictionē. ⁊ ſic ſempꝛ fuerūt gloriate: recordate ꝙ mundus fuit eis crucifixꝰ ⁊ ip̄e mūdo.

Prochdolor multi etiā eccleſiaſtici viri miſeri ⁊ īſenſati q̇ decipiunť ꝑ ſuggeſtiones demonum ⁊ ſuaſiones maloꝝ hominuꝫ. ⁊ ꝑ temptatiōes etiā mūdi et carnis. Et ſic ꝓ hmōi faſcinātur ꝙ nolūt obedire veritati. et cōmittūt tot et tanta pctā ꝙ ſciēter ⁊ deliberate a ſeipſis ꝓſcribūt. id eſt deijciūt xp̄ꝫ ſicut fuit per illos peccatores de hieruſalē eiectus. imo quod grauius eſt in ip̄is iterū crucifigitur xp̄s. Jſti em̄ ſunt ſimiles illis galathis q̇bus dicit apl's ad Gal. iij. O inquit inſenſati galathe. quis vos faſcinauit nō obedire veritati. ante quorū oculos xp̄s Jeſus proſcriptus eſt ⁊ in vobis crucifixus. Certe illi qui peccata iterant ⁊ continuātā ante oculos ſuos. id eſt ſcienter ⁊ deliberate chriſtuꝫ a ſeipſis proſcribūt ⁊ in ſeipſis crucifigunt. Non ſic ſit de nobis. Abſit ꝙ chriſtū a nobis ꝓſcribamuſ ſed ip̄m intra nos ſempꝛ viuum ⁊ ſanum teneamus. Quia iam nō moritur. nec in nobis ipſum crucifigamus. ſed cū ip̄o crucifixi oī peccato moriamur. ⁊ cū ip̄o etiaꝫ omni praue cōſuetudini cōſepeliamur. Si em̄ (dicit apoſtolus ad Rom̄. vj.) complātati facti ſumꝰ ſimilitudini mortis chriſti: ſimul ⁊ reſurrectionis erimus. Uult dicere ꝙ ſi moriamur peccato nunq̄ꝫ iterum morituri: ſicut chriſtus fuit mortuus vite mortali nunq̄ꝫ iterum moriturus. Jta ſicut ipſe ſurrexit a mortuis totus gl'ioſus ita ⁊ nos in fine mundi cum gloria anime ⁊ corporis reſurgemꝰ. Quod nobis cōcedat Jeſus xp̄s dominꝰ noſter: noſtra qui pro ſalute mortuus et ſepultus eſt ⁊ reſurrexit. Qui vltra non moriť nec mors ipſi dominabiť. Sed cum deo patre ⁊ ſpiritusancto viuit et regnat per infinita ſeculorū ſecula Amen.